

SALVÉRIUS CAUVIN

« **DE BLAUWBLOEZEN** »

DE INTEGRALE

1

DUPUIS

Salvérius - CAUVIN

Eerste druk

Vertaling dossier: James Vandermeersch
Nederlandstalig bronmateriaal: Martin Schrijvershof
Vormgeving: Dominique Paquet

© Dupuis, 1968 tot 1971 voor de eerste publicaties in het weekblad *Robbedoes*.
© Dupuis, 2018 voor deze integrale uitgave.

Covertekening naar een detail uit plaat 2 van *Overweldigend succes...*
Tekening op de titelpagina naar een detail uit plaat 2 van *Bad boy*.

Copyright van het beeldmateriaal dat dit dossier illustreert:

Cover: © Cauvin/Salvérius/Dupuis, 2018; titelpagina: © Cauvin/Salvérius/Dupuis, 2018;
pagina 4-1, 4-2, 4-3, 4-4 en 4-5: © privécollectie familie Salvérius, 2018; pagina 6-1, 6-2, 6-3 en 6-4: © privécollectie familie Salvérius, 2018;
pagina 7: © privécollectie familie Salvérius, 2018; pagina 8-1, 8-2 en 8-3 : © privécollectie familie Salvérius, 2018;
pagina 8-4: © Salvérius/D.R./Dupuis, 2018; pagina 9: © D.R./Dupuis, 2018; pagina 10-1: © Franquin/Jidéhem/Dupuis, 2018;
pagina 10-2: © Tillieux/Dupuis, 2018; pagina 10-3: © Morris/Dupuis, 2018; pagina 10-4: © Roba/Dupuis, 2018;
pagina 12: © Salvérius/D.R./Dupuis, 2018;
pagina 13: © Salvérius/D.R./Dupuis, 2018; pagina 14-1 en 14-2: © Cauvin/D.R./Dupuis, 2018; pagina 15-1: © D.R./Dupuis, 2018;
pagina 15-2: © Cauvin/D.R., 2018; pagina 16-1: © Cauvin/Ryssack/Dupuis, 2018; pagina 16-2: © Cauvin/Bretécher/Dupuis, 2018;
pagina 18: © Salvérius/D.R./Dupuis, 2018; pagina 17: © Devos/Salvérius/Dupuis, 2018; pagina 19: © Cauvin/Salvérius/Dupuis, 2018;
pagina's 20 tot 24: © Cauvin/Salvérius/Dupuis, 2018; pagina's 25 en 26: © Cauvin/Salvérius/Franquin/Dupuis, 2018;
pagina's 28 en 29 : © Cauvin/Salvérius/Dupuis, 2018; pagina's 30 en 31: © Cauvin/Salvérius/Franquin/Dupuis, 2018;
pagina 32: © Cauvin/Salvérius/Dupuis, 2018.

Wettelijk depot: D/2018/0089/112

ISBN 978-90-314-3620-0

© Dupuis, 2018.

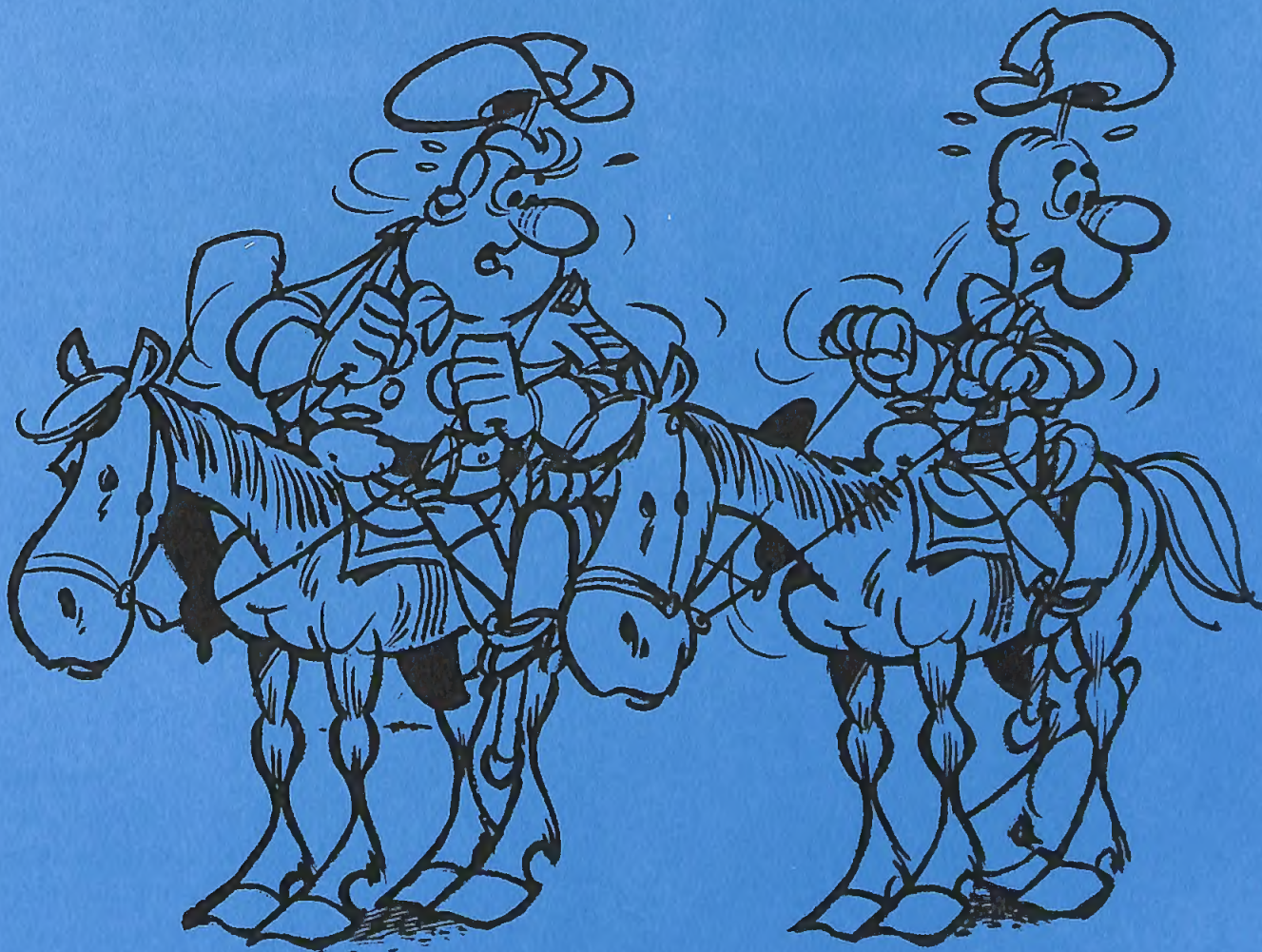
Alle rechten voorbehouden.

www.dupuis.com

Gedrukt in de EU door Canale

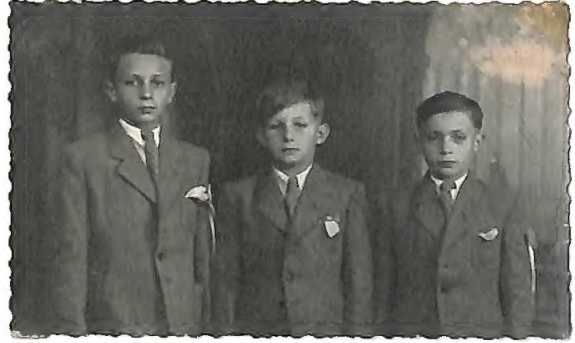
«DE BLAUWBLOEZEN»

Dossier door Patrick GAUMER

1

DUPUIS

Na een tijd in alle anonimiteit in de tekenstudio van Dupuis te hebben gewerkt, treden Louis Salvérius en Raoul Cauvin, elk om beurten, voor het voetlicht. Dat doen ze met gags en microverhalen waarin de hoofdrol weggelegd is voor schalkse roodhuiden, potsierlijke schipbreukelingen, pratende vlooiën en onhandige criminelen.

In 1969 beslist de tandem de handen in elkaar te slaan voor De Blauwbloezen, een komische western die een van de absolute topreeksen van het weekblad Robbedoes zal worden.

Teenhakkers

In het lokale dialect worden de inwoners van Ghlin, een gemeente ten noordwesten van Bergen¹, ‘coupeux d’artoilles’ genoemd. Teenhakkers dus... Die bijnaam hebben ze te danken aan een burenruzie ergens aan het eind van de 19de of het begin van de 20ste eeuw. Toen een van de razende burens zijn spade met een kreet van woede in de grond plantte, zou hij hierbij een teen van het andere heethoofd hebben geamputeerd. Pijnlijke situatie... Vooral voor de buurman die er een teen bij inschoot. Om daarom te zeggen dat alle inwoners van Ghlin ruziemakers zijn, is wat kort door de bocht. Maar laten we het hebben over een van de meest vredelievende inwoners – en een van de discreetste – van de gemeente: Louis Salvérius, de eerste tekenaar van *De Blauwbloezen*. In tegenstelling tot wat in de loop der jaren meestal werd beweerd in de zeldzame artikels die over hem verschenen², werd Louis Salvérius niet geboren in Soignies en zeker niet in 1930 of 1935. Annie en Nathalie, zijn twee dochters, zetten de puntjes op de i: “Papa werd geboren op 4 december 1933, in Ghlin, een dorp in de buurt van Bergen. Hij is dus niet afkomstig van Soignies³.” Louis Salvérius was de oudste van

drie. “Hij had twee jongere broers, Charles en Jean, waarvoor hij moest zorgen. Louis en zijn moeder waren heel close, en hij zou niets gedaan hebben dat haar overstuur zou maken⁴.” Louis was een brave jongen.

De kleine Louis is amper zeven jaar oud als de oorlog uitbreekt. Er wordt gerantsoeneerd. Op een van de eerste familiefoto’s, van omstreeks 1943, poseren de broertjes Salvérius braafjes voor de lens. Hun trieste, uitgemergelde gezichten, de vermoeide blik in hun ogen, de zelfgebreide truien waarvan de mouwen net iets te kort zijn... Het is overduidelijk dat het harde tijden zijn.

Hun vader, Jules, werkt als arbeider in een walserij in de buurt van Bergen. Hun moeder, Yvonne, afkomstig uit Douai in Frankrijk, gaat bijklussen als poetsvrouw om het gezinsbudget wat te spekken. Het zijn eenvoudige, bescheiden mensen. “We hielden zielsveel van de ouders van papa, die niet ver van ons woonden. We noemden ze ‘pépère’ en ‘mémère’”, voegen hun kleindochters toe⁵.

LINKERPAGINA

Babyfoto van Louis Salvérius. Deze foto, genomen in Bergen omstreeks 1934, werd vermoedelijk nadien ingekleurd door de tekenaar.

Salvérius als kind.

Klas- en communiefoto’s van de drie broers: Charles, Louis en Jean.

De broertjes Salvérius, getekend door het harde leven tijdens de bezetting.

De gebroeders Salvérius met hun
respectievelijke echtgenotes in 1955 (van
links naar rechts: Charles en Colette, Louis en
Éliane, Ginette en Jean).

Een kaartje van de hand van Louis Salvérius
dat hij maakte voor nieuwjaar 1950.

Louis en Éliane voor hun huis in Soignies.

Louis Salvérius, geconcentreerd aan het
tekenen.

Aan de slag bij Dupuis

Tijdens zijn zeldzame vrije momenten leest Louis, luistert hij naar muziek, “vooral countrymuziek”, of tekent hij. Hij kan ondertussen al goed met een potlood overweg en een artistieke loopbaan lijkt hem wel wat. Waarom niet bij Dupuis? Salvérius heeft de indruk dat het er iets losser aan toegaat dan bij Le Lombard en Casterman, de twee andere grote Belgische stripuitgeverijen van die tijd. Voor de kleine ‘teenhakker’, die nog altijd twijfelt aan zijn kunnen, is dat niet onbelangrijk. Jawel, Salvérius twijfelt of hij wel goed genoeg is. Compleet ten onrechte, maar hij is niet zeker van zijn stuk. “Mama was net het tegenovergestelde. Als ze iets wilde, ging ze ervoor”, merken Nathalie en Annie op. Het is dus Éliane die bij Dupuis langsgaat met het portfolio van haar echtgenoot. Ging die ontmoeting door in Brussel of in Charleroi? Met wie heeft ze toen gesproken?

De tekenstudio van uitgeverij Dupuis in 1959, enkele maanden voor Raoul Cauvin er ook aan de slag ging. Vooraan, van links naar rechts: Louis Salvérius, Eddy Ryssack (tekenaar en toekomstig tekenfilmregisseur), de Joegoslaaf Dragan Juric (een cartoonist die emigreerde en even voor Dupuis werkte voor hij naar de VS trok) en Arthur Piroton (illustrator voor de verschillende magazines van Dupuis). Achteraan, rechtopstaand, een medewerker van het reclamebureau World Presse die op bezoek kwam, Maurice Rosy (het hoofd van de tekenstudio), Paul Deliège (beginnend tekenaar) en Marie-Paule Doumont (gespecialiseerd in lettering), zittend met de elleboog op de hoge tekentafel van Rosy.

Het ‘voetvolk’ van Dupuis

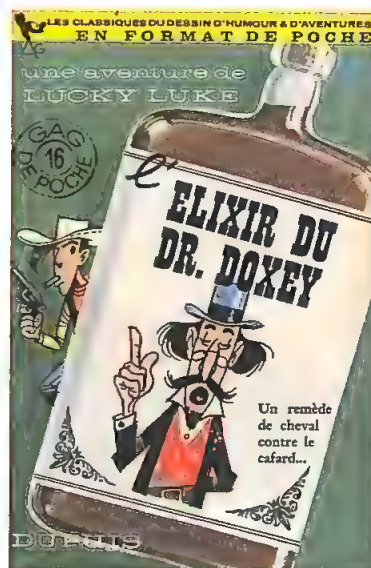
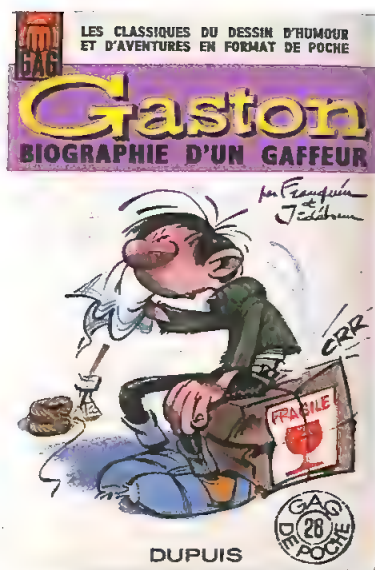
Wat is een tekenstudio eigenlijk? Stel je een grote, goed verlichte ruimte voor, met zonneblinden en bureaulampen. Iedereen is er ijverig aan het werk. Vergelijk het met een klaslokaal. In de tekenstudio zit het ‘voetvolk’ van uitgeverij Dupuis. Veel tijd om te lanterfantten hebben ze er niet. De verantwoordelijke van de tekenstudio, Maurice Rosy, die werd aangenomen als ideeënman – ik verzin dit niet! – en het schopte tot artistiek directeur, zorgt dat alles in goede banen loopt. Een tiental medewerkers staat er in voor de continue aanlevering, liefst zo snel mogelijk, van het onontbeerlijke materiaal voor de

verschillende tijdschriften van de groep:

Le Moustique, *Bonnes Soirées* en *le journal de Spirou*, die verdeeld worden in Wallonië, en *Humoradio*, *De Haardvriend* en *Robbedoes* die voor Vlaanderen bestemd zijn.

“De redacties maakten heel vaak hun eigen maquettes. De tekenstudio verzorgde de lettering in de twee landstalen, maar tekende ook de titels van alle Nederlandstalige versies én de redactionele illustraties: een pepermolen hier of daar, een auto links of rechts, dat soort dingen”, voegt Rosy toe. Vaak worden de medewerkers van de tekenstudio een

Salvérius bewerkte enkele toekomstige klassiekers van Dupuis voor de collectie *Gag de Poche*.

beetje neerbuigend behandeld. Ze worden beschouwd als gewone administratieve bedienden die met een vingerknip doen wat je van hen verwacht. En ze moeten alle stijlen en registers onder de knie hebben, van realistisch tot humoristisch, van typografische versieringen tot opengewerkte gebouwen, van illustraties voor sprookjes tot tekeningen voor liefdesromans. Maar onder de medewerkers van de tekenstudio tellen we heel wat toekomstige auteurs: Eddy Ryssack, Serge Gennaux, Arthur Piroton, Marcel Remacle, Jamic (Jacques Michel), Paul Deliège, Charles Degotte, Lambil (Willy Lambillotte), Marcel Denis... en uiteraard Louis Salvérius en Raoul Cauvin, die *De Blauwbloezen* uit hun pen zullen toveren.

Louis en Raoul leren de stiel dus *on the job*. In het begin is het weinig eervol werk, maar het is niet eerloos! Het grootste deel van hun werk bestaat uit het tekenen van kruiswoordraadsels en het letteren van stripverhalen, in het Frans en het Nederlands. Geen evidente taak, als we de scenarist mogen geloven. "We kregen de teksten aangeleverd en we moesten ze weer in de tekstballonnen zien te krijgen. Het enige probleem was dat de teksten in het Frans altijd minder lang waren en dus minder plaats

innamen. Ik ben nu en dan te rade gegaan bij Maurice Rosy en Louis Salvérius¹⁰..."

Later zou de tekenstudio ook de reeksen bewerken die opgenomen werden in de – enkel in het Frans verschenen – collectie *Gag de Poche*¹¹. Oorspronkelijk waren die gemaakt op groot formaat en moesten dus aangepast worden aan het pocketformaat (9 x 15 cm). Hierdoor klopte de compositie van sommige vakjes niet meer. Andere vakken moesten dan weer aangevuld of lichtjes gewijzigd worden. Soms werden ook de tekstballonnen verplaatst. Dit monnikenwerk was de hoofdbezigheid van Louis Salvérius. Zo zou hij onder andere werken aan prestigieuze reeksen als *Lucky Luke* van Morris en René Goscinny, *Guus Slim* en *César* van Maurice Tillieux, *Guust Flater* van Franquin, *Bollie en Billie* en *De Sliert* van Roba en *Steven Sterk* en *Poesie* van Peyo.

"We werkten allemaal in hetzelfde gebouw en waren goeie vrienden. Ook Eddy Paape deed er zijn tekenwerk, hoewel hij toen al professioneel tekenaar was. Het is zelfs zo dat Dupuis een deel van zijn kantoren huurde van World Presse, een reclamebureau dat ook striptekeningen verkocht¹²", vult Lambil aan.

Verhuiswoede

Een woordje uitleg om de context van toen te schetsen. Na het mooie weer (en de mooie nachten, de man kende geen maat) te hebben gemaakt aan het Brusselse Brouckèreplein, beslist Georges Troisfontaines om World Presse¹³ te verhuizen naar de galerie du Centre, op een steenworp van de Grote Markt en vlakbij cinéma Aventure. In 1953 bezitten World Presse en haar zusteronderneming, International Press, twee verdiepingen van een kantoorgebouw. Om die investering rendabel te maken, maakt Troisfontaines zich de bedenking dat hij een ervan volledig zou kunnen verhuren aan zijn grootste partner, uitgeverij Dupuis. De huur die Dupuis zou betalen, zou zijn kosten grotendeels dekken en hij zou een nog groter belang kunnen nemen in producties waar hij al een aanzienlijke bijdrage voor levert.

Gewiekst als hij is, gelast hij enkele getrouwen om dit te bewerkstelligen. Eerst de ambitieuze visionair René Hénoumont, de toenmalige hoofdredacteur van *Le Moustique*, die het belang van de televisie voorvoelt, en daarna de schalkse Maurice Rosy: “Ik legde uit aan Charles Dupuis dat we elke dag fotomateriaal nodig hadden om artikels te illustreren en dat we er, wanneer we foto's vroegen aan de agentschappen, amper 6 ontvingen, terwijl onze concurrenten in Brussel er 150 of zelfs 200 kregen. Waarom? Heel eenvoudig. Omdat ze geen 200 foto's wilden opsturen naar een andere provincie! In Brussel hoefde je maar te bellen en binnen het uur stond een van hun verkopers aan je bureau. Hoe konden we concurreren in die omstandigheden? We zouden lezers verliezen als onze pagina's niet mooi geïllustreerd waren!”¹⁴ Dat zou inderdaad een spijtige zaak geweest zijn! Maar “Monsieur Charles” is niet zo naïef als je misschien zou denken. Hij luistert naar hun uitleg, maar tegelijkertijd gaan de radertjes in het hoofd van de jongste Dupuistelg draaien... Misschien kan hij hierdoor ‘zijn’ onderneming laten groeien. Hij ziet er tevens een mogelijkheid in om zich te onttrekken aan de invloed van zijn oudere broer Paul, die de reputatie heeft nogal onbuigzaam te zijn, en van René Matthews, zijn schoonbroer, die instaat voor de Nederlandstalige edities. In de volgende jaren zal trouwens blijken dat Charles Dupuis een goede leider en een uitgever met kennis van zaken is. En een levensgenieter.

Een nieuw weekblad

Eind 1954 overtuigt Georges Troisfontaines Dupuis om een nieuw blad voor adolescenten te lanceren: *Risque-Tout*. In het Nederlands zou het de titel *Sprint* dragen. Het zou een weekblad op groot formaat worden (eerst 29 x 40 cm, later 40 x 58,5 cm). Iets groter dan de vooroorlogse *Spirou*,

waarop *Risque-Tout* vermoedelijk geïnspireerd is, toch wat de vormgeving betreft. Het nieuwe blad zal 12 grote pagina's tellen, het equivalent van 24 pagina's in een klassiek weekblad, rekening houdend met de afmetingen. *Risque-Tout* brengt complete verhalen op vier pagina's van de grootste reeksen van zijn oudere broertje (zoals *Buck Danny*, *Johan en Pirrewiet*, *Lucky Luke*, *Baard en Kale*, *De Timoers*, *Kim Devil* en *De Beverpatroelje*). Ook publiceert het enkele nooit eerder uitgegeven vervolgverhalen, waaronder *Het dodenmeer*, een avontuur van Paul Panter van Maurice Tillieux. Een wetenschappelijke of actuakatern moet het blad een ernstiger kantje geven. *Risque-Tout* betekent zoveel als ‘alles op het spel zetten’. Met zo'n titel had de uitgever toch op zijn hoede moeten zijn. Maar nee... Iedereen gelooft erin en men is overtuigd dat *Risque-Tout* binnen afzienbare tijd dé nieuwe norm voor jeugdbladen zal zijn. Iedereen? Nee. Joseph Gillain, alias Jijé, een van de spilfiguren van Dupuis, heeft ernstige twijfels over de leefbaarheid van het blad. In een brief aan Troisfontaines, op datum van 25 januari 1955, haalt de tekenaar van *Jan Korda* een probleem met de decoupage en de lay-out aan. Hij meldt hem ook dat het moeilijk wordt om die verhalen later in albumvorm uit te brengen en zegt hem dat een compleet avontuur uitbrengen op vier pagina's eigenlijk verspilling is van een goed verhaal dat misschien uitgewerkt kan worden op een veertigtal pagina's. Het zijn opmerkingen waar iets voor te zeggen valt. *Risque-Tout* wordt gelanceerd op 24 november 1955, met een oplage van iets meer dan 75.000 exemplaren. De Nederlandstalige tegenhanger, *Sprint*, krijgt een oplage van 28.000 exemplaren. Het blad moet echter de concurrentie aangaan met *Spirou/Robbedoes*, dat dezelfde inhoud brengt. Op 1 november 1956 wordt het vijftigste en laatste nummer van *Risque-Tout* gedrukt, op 14.270 exemplaren. Het gaat nog 5.645 keer over de toonbank. Door het formaat van het weekblad kunnen de onverkochte exemplaren niet gerecycleerd worden in bundelingen en zal “het blad van de toekomst” een stille dood sterven. In een van de weinige studies gewijd aan dit weekblad¹⁵, stelt uitgever Jacques Glénat-Guttin vast dat “het redactionele luik overheerst en de stripreeksen verloren gaan tussen de vele artikels. Daardoor komen de reeksen veel te weinig aan bod en zijn de tekstballonnen bovendien slecht leesbaar omdat de stripverhalen slecht gebracht worden.”

Niet bepaald een zacht oordeel, maar wel goed samengevat.

Toch heeft *Risque-Tout* één verdienste... Het is het eerste blad dat een (officiële) tekening van Salvé – pseudoniem van Salvérius – publiceert.

WINNEN MET CÉCÉMEL ! FANTASTISCHE PRIJZEN ! TAUNUS 17 M. SUPERIOR - B M W 300 ISETTA - ENZ...

PROEF NUMMER 1 :

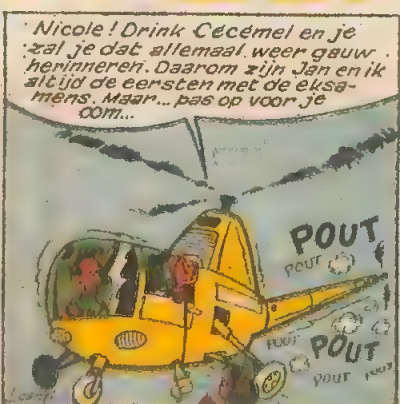
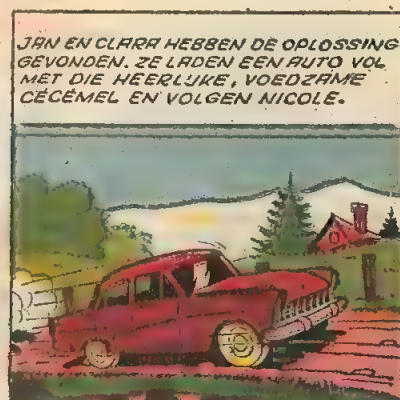

Hoeveel familiale flessen CÉCÉMEL zijn er in 1 bak?

Zend je antwoord volgens het reglement naar :

CÉCÉMEL PRIJSKAMP
N. V. NUTRICIA
AARTSELAAR (Antwerpen)

PROEF NUMMER 2 :

Hoe groot is de inhoud van de CÉCÉMEL-flessen (2 soorten)?

Vergeet niet dat je antwoord vergezeld moet zijn van 2 complete CÉCÉMEL etiketten (4 vignetten). Op de achterkant hiervan moet je vermelden : je naam, adres, geboortedatum evenals naam en adres van je CÉCÉMEL leverancier. Door je antwoord neem je deel aan de grote CÉCÉMEL PRIJSKAMP. Inzenden aan : CÉCÉMEL PRIJSKAMP, N. V. NUTRICIA, AARTSELAAR (Antw.).

Vieruurtje

Wie kent Cécémel¹⁶ niet? In België is dit heerlijke melkdrankje met chocoladesmaak zowat nationaal erfgoed geworden. Het werd soms nagemaakt, maar de smaak van "de enige echte" werd nooit geëvenaard. Heel wat striphelden, van de Smurfen tot Suske en Wiske, hebben Cécémel aangeprezen. Salvérius dankt er zijn eerste gepubliceerde strip aan. Het is een reclameopdracht die niet was voorzien en als wedstrijd gebracht wordt. Om de veertien dagen wordt een dubbele strook van vijf vakjes gepubliceerd in *Robbedoes*, van nr. 1096 van 16 april tot nr. 1118 van 17 september 1959. Het is vermoedelijk dankzij dit twaalfstal afleveringen, getekend in de 'klare lijn' – en die heel dicht aanleunen bij de stijl van Peyo – dat Yvan Delporte hem opmerkt. De hoofdredacteur van *Spirou* heeft net een nieuw concept gelanceerd: kleine albums die de lezer zelf moet samenstellen en waarmee hij een minibibliotheek kan aanleggen. Deze microverhalen, want hierover gaat het, zullen de reputatie van het weekblad verstevigen, de onafhankelijkheid van De Smurfen van Peyo bezegelen, de reeks *Bollie en Billie* van Rosy en Roba inwijden en vooral een hele generatie jonge stripmakers de kans geven hun eerste strepen te verdienen. Een van hen is Louis Salvérius. De formule is nog gloednieuw als Salvérius het tekenwerk verzorgt van *La loi du scalp*, een verhaal van Yvan Delporte met indianen in de hoofdrol, gepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1129 van 3 december

UN DEMI MILLION DE PRIX

GRAND CONCOURS CÉCÉMEL

REGLEMENT

1) Le Grand Concours CÉCÉMEL est ouvert à tous, filles et garçons, de 7 à 18 ans. Il dure de 15 en 15 jours, en 12 épreuves successives, en fin des bandes dessinées dont la première se trouve ci-contre. La dernière épreuve paraîtra dans le numéro du 17-9-1959.

2) Chaque concurrent peut envoyer plusieurs réponses à chaque épreuve pour autant que chaque réponse soit accompagnée de 2 étiquettes complètes (4 vignettes) de bouteilles CÉCÉMEL. Au dos des ces étiquettes, il doit inscrire : a) son nom, son adresse, sa date de naissance ; b) le nom et l'adresse de son fournisseur de CÉCÉMEL.

3) Les réponses peuvent être envoyées après chaque parution des 12 épreuves successives ou toutes ensemble en fin de concours, mais au plus tard le 15 octobre 1959, à 24 h. (le cachet de la poste faisant foi), à Concours Cécémel - S. A. Nutricia, Aartselaar (Anvers).

4) Le Grand Concours CÉCÉMEL donnera lieu à deux sortes de prix :

a) Prix bimensuels : chaque quinzaine, des prix de reconnaissance seront attribués à 10 concurrents avant d'avoir donné la réponse exacte à l'épreuve. Les concurrents seront départagés par leurs amis respectifs, et chaque concurrent ne pourra prétendre qu'à un seul prix bimensuel. Les bénéficiaires seront avisés par lettre personnelle. Ces prix bimensuels n'entrent pas les bénéficiaires.

b) Prix du classement général : Établi en fin de concours selon l'exactitude des réponses aux épreuves. Les réponses-type sont déposées sous pli scellé chez Mr Bailly, huissier, rue Dauterberg, 21, à Bruxelles.

5) Toutes les réponses aux épreuves restent la propriété de la S. A. Nutricia-Belgique.

6) Pour départager éventuellement les concurrents, une question subsidiaire sera publiée en fin de concours.

7) La liste des gagnants sera publiée dans le numéro du 3-12-1959.

8) Le concours CÉCÉMEL est interdit aux membres du personnel de la S. A. Nutricia et des firmes organisatrices.

9) Les décisions du jury sont sans appel, et les concurrents les acceptent de fait même de leur participation. Aucune réclamation de sera admise.

Liste des prix

1 Ford Taunus 17 M Superieur, une voiture ultra-moderne, valeur : 35.000 fr.	10 appareils photographiques « Signal » Zeiss Ikon.
1 S. M. W. Letta 300, valeur 40.000 fr.	10 stylos « Parker 21 ».
1 Véhicule A.C.E.C., valeur 16.450 fr.	10 stylos « Parker Lady ».
1 vélomoteur « Mobylette », valeur : 8.500 fr.	10 superbes livres et albums des collections « Harcourt ».
1 camera « Bioclette » Zeiss Ikon avec film, valeur : 6.500 fr.	10 abonnements de 3 mois à « Micks » Magazine.
1 valeur de 15 jours aux sports d'hiver, organisé par le Club Méditerranée.	25 albums « Micks » et 10.
2 vélos Ajax luxe.	22 lots Minimecra, etc...

12 EPREUVES

au cours desquelles tu peux gagner de beaux prix !

UN GRAND CONCOURS GENERAL

avec plus de 1.000 super-prix !

1959. Door een van de eerste microverhalen te tekenen, schittert hij tussen gevestigde waarden als Peyo, Gérald Forton, Eddy Paape, André Franquin en MiTacq. In hetzelfde rijtje staan ook Eddy Ryssack, Jidéhem en Roba, die op het punt staan een gevestigde waarde te worden. Het bewijst dat zijn potentieel niet aan de aandacht ontsnapte van degenen die de knopen doorhakken bij Dupuis. Na *La loi du scalp* tekent hij *Histoire d'Indiens*, een tweede microverhaal, deze keer op scenario van Maurice Rosy en gepubliceerd in nr. 1179 van 17 november 1960. Salvérius heeft dus iets met indianen, zoveel is duidelijk. Hij is gefascineerd door hun manier van leven en hun onafhankelijkheid. In de loop van de volgende jaren zal hij, wanneer hij samenwerkt met Paul Deliège, Jacques Devos en Jamic, personages als Kleine Cactus en het duo Whamoka en Whikilowat uit zijn tekenpen toveren.

LINKERPAGINA

De grote Cécémel-wedstrijd bood Louis Salvérius de kans zijn eerste stripverhaal te publiceren (het reglement van de wedstrijd en de eerste proeven verschenen in *Robbedoes* nr. 1098 van 30 april 1959).

Lights, camera, action!

HIERBOVEN
Raoul Cauvin (zittend, rechts), Eddy Ryssack (zittend, in het midden), regisseur Jean Delire (staand, links) en Peyo (staand, rechts) in Studio TVA-Dupuis tijdens de productie van de eerste *Smurfen*-tekenfilms.

HIERONDER
Raoul Cauvin, cameraman.

Eddy Ryssack was graag in de tekenstudio blijven werken, bij zijn vrienden Salvérius, Rosy en Gennaux, maar Charles Dupuis heeft andere plannen. Deze laatste kijkt met argusogen toe hoe Belvision aan een felle opmars bezig is. Aan het roer van deze studio staat Raymond Leblanc, de medeoprichter van éditions du Lombard en het weekblad *Kuifje*. Charles Dupuis maakt zich zorgen... In de wandelgangen wordt dan wel gefluisterd dat de twee een soort *gentleman's agreement* hebben dat ze elkaars auteurs niet zullen afsnoepen, maar het blijven wel concurrenten. In 1959, vier jaar na de oprichting van Belvision, beslist Monsieur Charles om zich ook te wagen aan animatie. Hij richt TVA – TéléVision-Animation – op, de ‘audiovisuele’ afdeling van uitgeverij Dupuis, en vraagt Ryssack om alles in

goede banen te leiden. Eddy Ryssack zal acht jaar aan het hoofd staan van TVA, dat kortfilms maakt met uitgeknipte papieren figuurtjes (*De Smurfen*, *Lucky Luke*, *Roeltje*). Er worden ook enkele meer kunstige films gedraaid, zoals *Teeth is money* en *Le crocodile majuscule*. Daarna zal Ryssack de fakkel doorgeven aan de controversiëlere Ray Goossens. In het prille begin van TVA neemt Ryssack eerst enkele vrienden in dienst. Hij verwelkomt Michel Matagne, Charles Degotte (die even later zijn Flagada zou scheppen) en Francis Bertrand, de toekomstige tekenaar van de Ford T met knallende uitlaat van Marc Lebut. Ook Salvérius krijgt het voorstel om voor hem aan de slag te gaan. Daar gaat hij ook op in, meer uit vriendschap dan uit zin, maar goed. Cameraman... Wat heeft hij nu gedaan? Louis Salvérius ziet zich verplicht elke dag te pendelen tussen Soignies en Brussel.

Bovendien moet de jongeman zijn dagelijkse treinritten afstemmen op de flexibele uurroosters van Ryssack, die hem tot laat 's nachts doet werken. Als cameraman brengt hij het grootste deel van zijn tijd in het donker door of staat hij tussen bloedhete spots die in alle mogelijke richtingen schijnen. Kortom, de werkomstandigheden zijn verschrikkelijk en Salvérius zal al snel de handdoek (voor het zweet) in de ring werpen. “Hij viel ter plekke in slaap. Eerlijk gezegd, het was ook een hondenjob¹⁷”, bevestigt Raoul Cauvin. Raoul weet waarover hij praat. Hij zal immers jaren voor TVA werken.

Ik denk niet dat uw toekomst bij Dupuis ligt...

Voor Cauvin begint alles in 1960. Tenminste, als je even geen rekening houdt met zijn geboorte op 26 september 1938 in Antwerp, aan de Schelde, zijn trouwe bezoeken aan modeltekensessies en zijn kunsthumaniora aan Saint-Luc in Doornik, waar hij zich de verouderde techniek voor het maken van reclamelithografieën eigen maakt.

Net zoals Louis Salvérius doorloopt Raoul Cauvin eerst de kruiswoordraadsselfase in de tekenstudio van Dupuis. Maurice Rosy had hem een kans gegeven, maar er wel op een grappige, maar niettemin openhartige manier bij gezegd dat zijn eerste schetsen het zelfs niet waard waren in een parochieblad te verschijnen. Hij heeft duidelijk geen hoge dunk van de parochiebladen. Het is niet meteen de boeiendste job, maar een mens moet ergens beginnen. De sfeer zit goed in de studio en Raouls prioriteiten liggen toch elders. Hij is verliefd... Op de jonge, knappe Marie-Jeanne Mariaul. Hun liefde is platonisch. Er is geen sprake van dat ze in zonde zouden leven. In de jaren 1960 is zoets nog bittere ernst! Op 29 juli 1961 geven ze elkaar het jawoord en Raoul, de naïeveling, stelt zijn werkgever de vraag of hij misschien niet enkele dagen vrijaf kan krijgen, of een loonsverhoging... Het antwoord van Julien Kuypers, ex-hoofdredacteur van *Humoradio* die het tot administratief directeur schopte en door Hénoumont¹⁸ sarcastisch omschreven wordt als iemand die heel dienstbaar en zuinig is, komt aan als

een koude douche: "Ik denk niet dat uw toekomst bij Dupuis ligt..." Raoul Cauvin reageert: "Het was verschrikkelijk. Ik was net getrouwd met Marie-Jeanne en kon van de ene op de andere dag aan de deur gezet worden.¹⁹" De jongeman is er het hart van in. Hij is ervan overtuigd dat zijn dagen bij Dupuis geteld zijn. Uit wat nu volgt, zal blijken dat solidariteit onder vrienden geen holle uitspraak is. Louis Salvérius steekt hem een hart onder de riem en vertelt hem dat hij ontgoocheld is over zijn job bij TVA. Hij zegt er meteen bij dat er een plaats als cameraman vrijkomt... "Veel keus had ik niet", bekent Cauvin. "Ik wist dat ik niet in de tekenstudio zou kunnen blijven. Maar ik had nog nooit met een camera gewerkt of er een filmrol op gemonteerd. En ik wist zo goed als niets van animatie af. Ik ben dus maar in het diepe gesprongen.²⁰"

HIERBOVEN

De tekenstudio van uitgeverij Dupuis begin de jaren 1960. Van links naar rechts: Raoul Cauvin, Louis Salvérius, Marie-Paule Doumont, Jamic, Maurice Rosy, Arthur Piroton en Jos Goffin. Het gaat er blijkbaar ernstig aan toe!

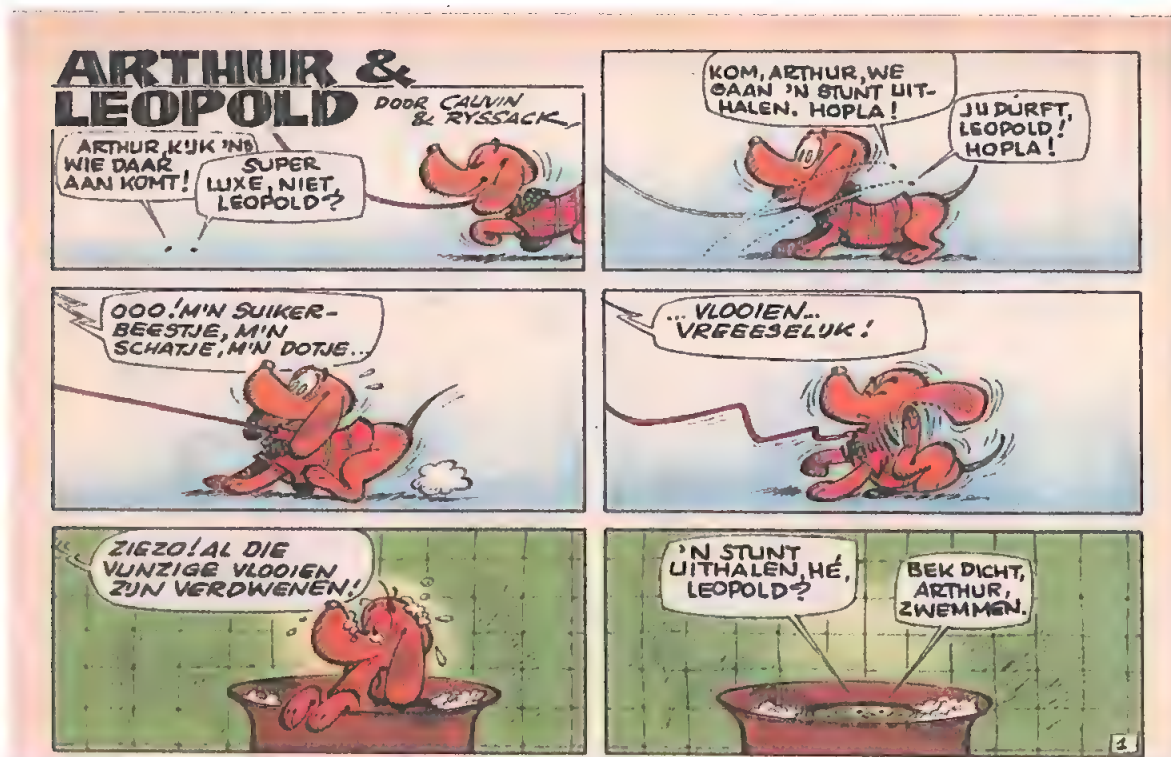
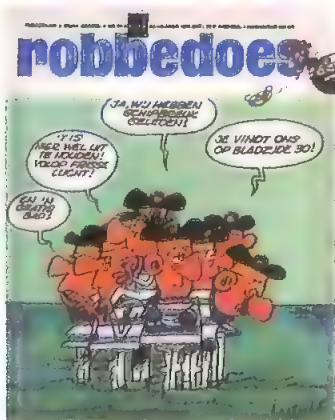
HIERONDER

Op 29 juli 1961 geven Marie-Jeanne en Raoul elkaar het jawoord.

HIERBOVEN
Nadat ze zich vestigden in de haren van een onschuldig hondje, zien de vlooiën Arthur en Leopold zich gedwongen een bad te nemen (Robbedoes nr. 1435 van 19 augustus 1965).

HIERONDER
Schipbreuk, een knotsgekke reeks van de hand van de debutanten Raoul Cauvin en Claire Bretécher (Robbedoes nr. 1594 van 31 oktober 1968).

De eerste scenario's

Raoul leert snel en ontpopt zich tot een buitengewoon technicus. En terwijl hij aan de slag gaat met zijn camera (een 'Crass' die Ryssack rechtstreeks bij de Duitse fabrikant heeft aangekocht), de viewer (een 'Steinbeck') en de fotokopieermachine (een 'Rank Xerox 85'), raakt hij stilaan vertrouwd met wat later zijn broodwinning zal worden: scenario's. Na enkele microverhalen²¹, verzinnen Ryssack en Cauvin *Arthur en Leopold*, twee grappige vlooiën die in een dertigtal gags hun opwachting zullen maken. Daarna slaat hij de handen in elkaar met Serge Gennaux en Carlos Roque, waardoor enkele vergankelijke personages het levenslicht zien: de onhandige criminelen Loryfiand en Chifmol, het schattige meisje Angélique en de eend Wladimir.

Tussen twee opnames door schetst Cauvin af en toe een gagje over het reilen en zeilen van de studio. Op een dag komen die schetsen echter in handen van Charles Dupuis terecht, die hem de vraag stelt waarom hij geen scenario's schrijft. Cauvin legt hem uit dat hij dit al jaren probeert, maar dat zijn scenario's systematisch geweigerd worden door Yvan Delporte, de hoofdredacteur van *Spirou*. De uitgever stelt hem voor om anders te werk te gaan en zijn verhalen rechtstreeks naar hem te sturen. "En zo is het allemaal in een stroomversnelling geraakt", verklaart Cauvin. "Het is dankzij Charles Dupuis

dat het hele avontuur begon. Ik kan hem niet genoeg bedanken."²²

Van de ene dag op de andere verdwijnen zijn scenario's niet langer in de lade van Yvan Delporte. Deze laatste vindt 'zijn' nieuwe reeks, *Les Naufragés*, zelfs een zekere charme hebben. Het is een reeks gags over de lotgevallen van een kapitein en zijn knotsgekke bemanning, die pas in 1980 gebundeld verschijnt onder de titel *Schipbreuk*. Delporte zal waarschijnlijk ook niet ongevoelig geweest zijn voor de charmes van de tekenares, de knappe Claire Bretécher... Zij zou later op onnavolgbare wijze het parisianisme persifleren. "Zowel Claire als ikzelf waren debutanten", verklaart Raoul. "Ze zou het zonder mij sowieso gemaakt hebben, dat heeft ze met haar latere werk bewezen. Ik hield eigenlijk niet zo van haar tekeningen. Ze waren een beetje te 'modern' voor mij. Maar dat neemt niet weg dat het een prettige samenwerking was. We hebben heel veel plezier beleefd aan het maken van al die gags²³." Hun schipbreukelingen zouden tussen 1968 en 1971²⁴ door het weekblad zwalpen. Voor Cauvin is deze samenwerking meer het resultaat van een samenloop van omstandigheden dan van iets anders. Hij zal Bretécher slechts heel occasioneel ontmoeten wanneer hij even langsgaat in Brussel. Maar voor zijn volgende samenwerking zal dat flink anders zijn...

Weekblad zoekt komische western

Wanneer Morris zich laat verleiden door een aantrekkelijker contract bij Dargaud en door de belofte dat er een tekenfilm van de *poor lonesome cowboy* zou komen – zoiets laat je niet links liggen – zit *Robbedoes* zonder langlopende komische western. Al blijven de fans van de Far West niet helemaal op hun honger zitten. Af en toe verschijnen enkele gags van Whamoka en Whikilowat of wordt een microverhaal van Kleine Cactus gepubliceerd, telkens met tekeningen van Salvérius en dialogen van Jacques Devos en Paul Deliège. Maar of die de leegte opvullen van de man die sneller schiet dan zijn schaduw, is maar de vraag... Charles Dupuis wil een reeks brengen die wekelijks terugkeert en denkt hiervoor aan Salvérius, die het best geschikt lijkt om een verhaal te tekenen dat zich in het Wilde Westen afspeelt. De tekenaar heeft hij snel aan boord. Rest de vraag wie het scenario zal schrijven... Er zijn verschillende kandidaten, waaronder Raoul Cauvin. Hij getuigt: "Ik ging langs bij Salvé met een volledig afgewerkt scenario. Ik werd hartelijk ontvangen – we waren goede vrienden – maar hij zei meteen dat er meerdere gegadigden waren. Een viertal, denk ik. Charles Jadoul was er een van. Hij was bekend van zijn

reeks *Michel en Dick*. De tweede was de journalist Albert Desprechins, die aan het hoofd stond van *Le Moustique* en die net met Pierre Serron *De mini-mensjes* had bedacht. Ik weet niet meer wie de derde was. We kregen alle vier de opdracht een humoristische westernreeks te bedenken. Salvé wilde niemand op de tenen trappen en vertelde erbij dat Charles Dupuis de knoop zou doorhakken. Niets nieuws onder de zon. Dat deed hij immers altijd²⁵..." Een humoristische westernreeks bedenken... Oké. Maar alleszins geen flauw afkooksel van Goscinny en nog minder een kopie van Morris. Cauvin heeft een idee... Hij denkt aan een fort dat wordt aangevallen door indianen. Salvérius is akkoord, op voorwaarde dat de indianen niet belachelijk gemaakt worden. "Voor zijn vorige strips had Salvérius stapels documentatie verzameld over de geschiedenis van de Far West", verduidelijkt de scenarist. "En hij had veel gelezen over de indianen. Hij zei me dat, als ik ze ooit opvoerde in een verhaal, ik niet met ze mocht spotten omdat hij dat verhaal anders niet zou tekenen. Hij kende alle stammen en wist wat hen van elkaar onderscheidde. Hij was werkelijk een expert. Hij moet indiaans bloed gehad hebben. Het kan niet anders²⁶!"

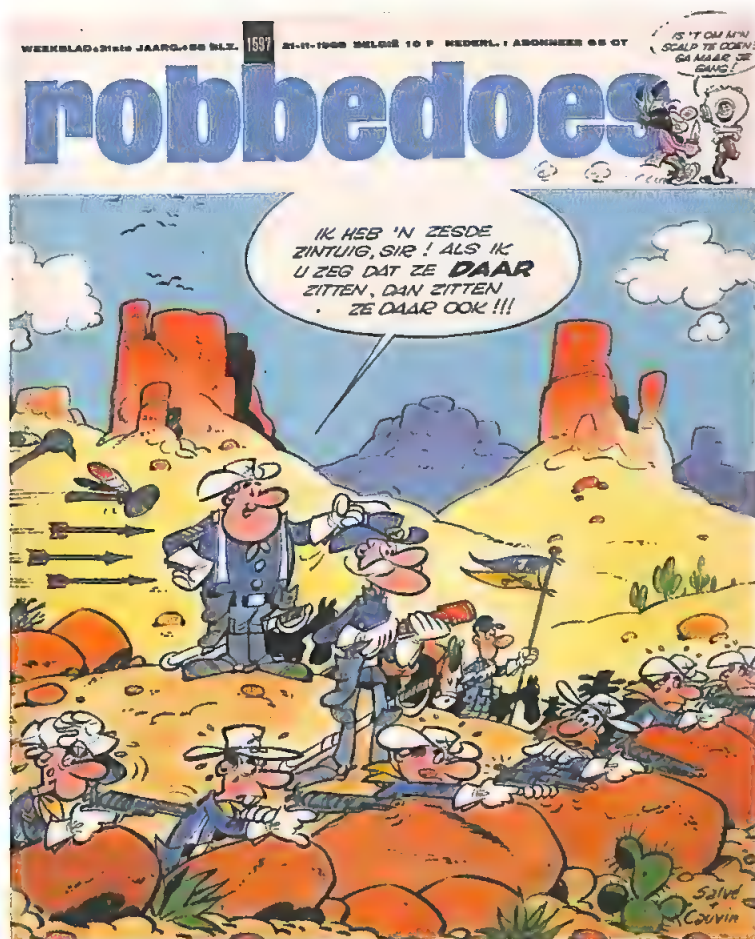
HIERBOVEN

Detail uit *Whamoka et Whikilowat* van Devosalvé (Jacques Devos en Louis Salvérius), *Spirou* nr. 1354 van 26 maart 1964.

And the winner is...

Cauvin! *Overweldigend succes...*, het eerste verhaal van een van de toekomstige topreeksen van *Robbedoes*, wordt gepubliceerd in het nr. 1585 van 29 augustus 1968. Met soepele en dynamische pennentrekken voert Salvérius achtereenvolgend Bryan, Chesterfield, Blutch en Tripps op, vier Blauwbloezen... De indianen zijn inderdaad geen belachelijke karikaturen geworden. Ze zijn alleen een beetje krijgshaftig en... geweldig grappig. In een van de volgende gags wordt Chesterfield, die onder het tomatensap zit, door een indiaan met lachstuipen "rode broeder" genoemd. Salvé is tevreden. Monsieur Charles ook. In de loop van de volgende weken brengen Cauvin en Salvérius extreem visuele humor en breiden ze het wereldje van *De Blauwbloezen* uit. In *De kolonelsdochter*, verschenen in *Robbedoes* nr. 1597 van 21 november, verwelkomen korporaal Blutch en sergeant Chesterfield, die ondertussen even onafscheidelijk zijn als Laurel & Hardy, de charmante maar nukkige Miss Appletown, een jongedame met zwarte lokken die later in de reeks, wanneer Lambil haar tekent, blonde haren zal hebben. Smaken en

kleuren verschillen nu eenmaal, nietwaar?

Het beste bewijs dat de uitgever veel belang hecht aan de reeks? Er wordt meteen ook een eerste covergag gemaakt voor *Robbedoes*. Op 19 december 1968 verschijnt in nr. 1601, het speciale kerstnummer van het blad, *Blauwbloezen in 't groen*. Het 1ste peloton van het 7de cavalerieregiment van de Verenigde Staten van Amerika rondt zijn eerste jaar af tussen de takken van een dennenboom... "Stille nacht! Heilige nacht!"

Het einde van de jaren 1960 gaat gepaard met grote maatschappelijke veranderingen. In lijn met die evolutie ontwikkelen De Blauwbloezen, goed op weg om een eigen reeks te krijgen, een heerlijk antimilitaristisch tintje.

"Mijn broer Robert was naar de Koninklijke Militaire School geweest en was soms heel nationalistisch in zijn uitspraken", vertelt Cauvin. "Ik heb me een beetje op hem geïnspireerd voor Chesterfield²⁷."

In 1969 beperken De Blauwbloezen zich tot een half dozijn gags en drie complete verhalen, respectievelijk *De uitval*, *Bad boy* en *Het duel*.

LINKERPAGINA

Hij moet indiaans bloed gehad hebben.
Het kan niet anders!
(Foto van Louis Salvérius
verkleed als indiaan).

HIERBOVEN

Eerste covergag van *De Blauwbloezen*
(*Robbedoes* nr. 1597 van 21 november
1968).

PAGINA 20

Originele plaat van *De kolonelsdochter*
(*Robbedoes* nr. 1597 van 21 november
1968).

PAGINA 21

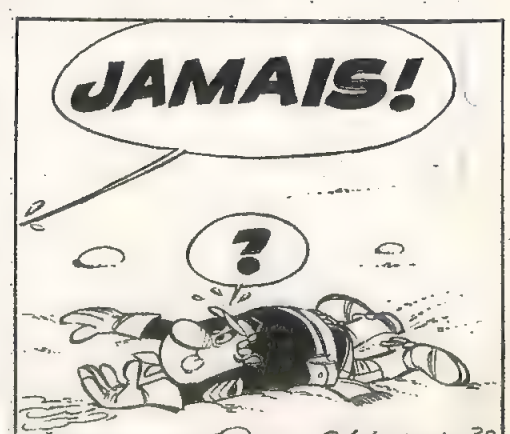
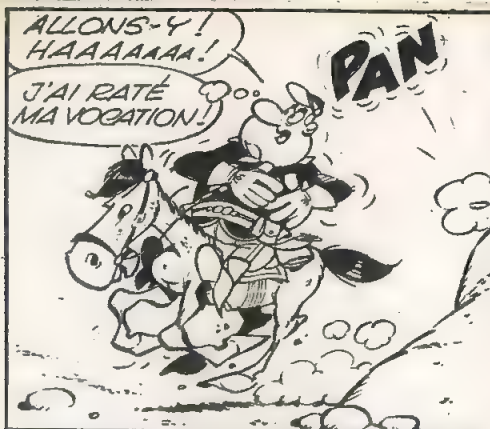
Originele plaat nr. 2 van *Overweldigend succes...* het eerste volledige verhaal van *De Blauwbloezen* (*Robbedoes* nr. 1585 van 29 augustus 1968)

PAGINA 22

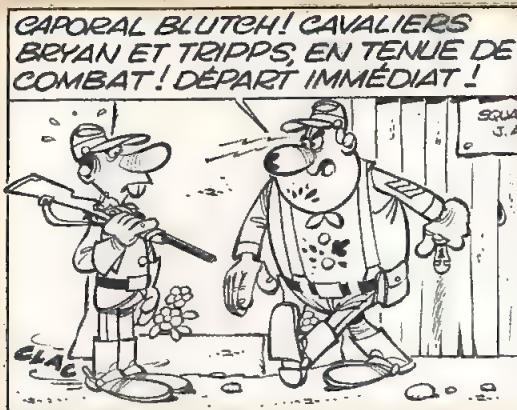
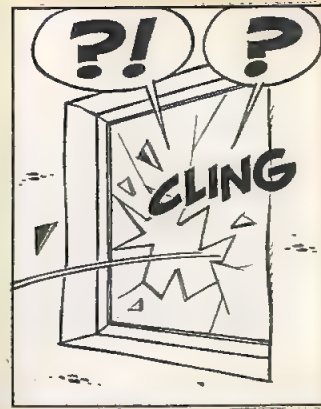
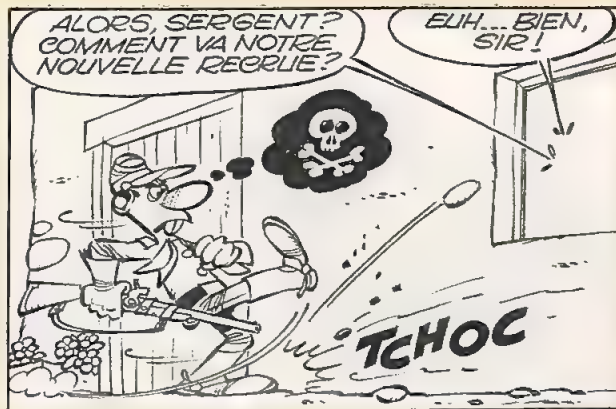
Originele plaat nr. 5 van *Overweldigend succes...* het eerste volledige verhaal van *De Blauwbloezen* (*Robbedoes* nr. 1585 van 29 augustus 1968)

De bovenste helfte plaat werd hier afgebeeld met de kleuraanwijzingen op kalkpapier.

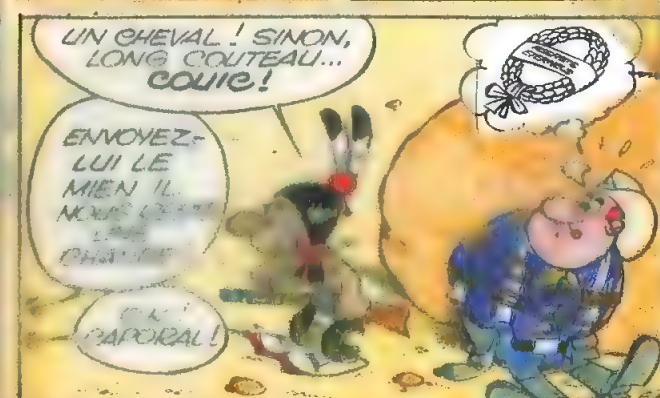
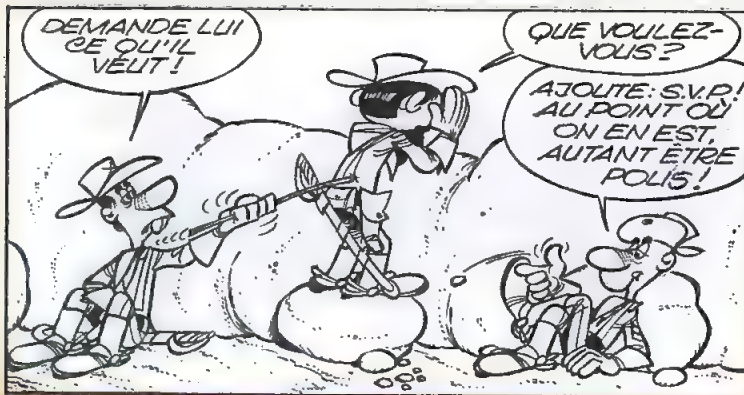
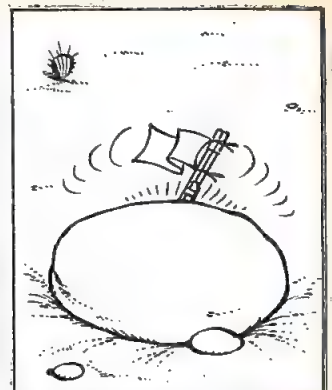

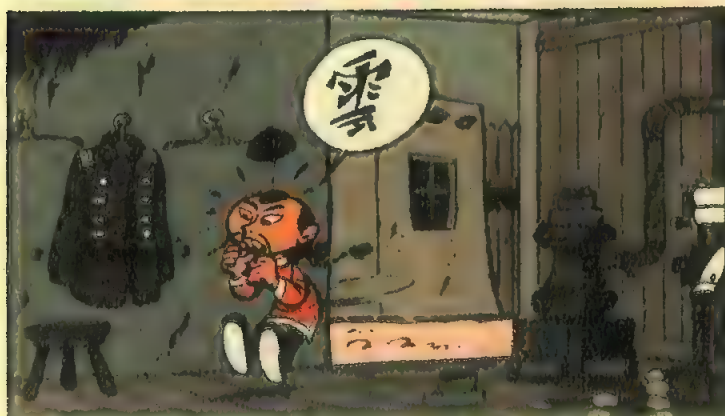
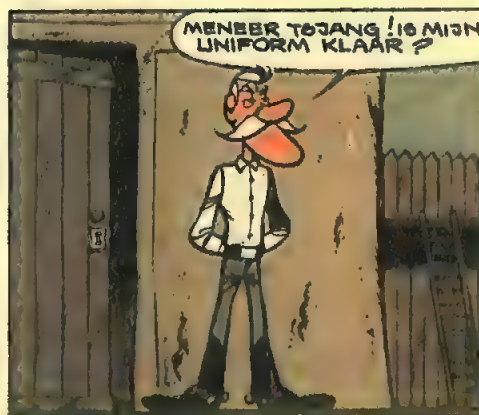
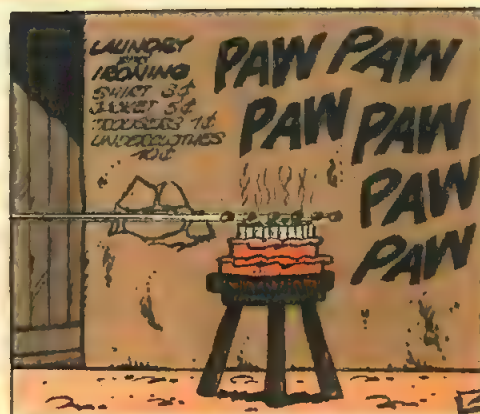

DE BLAUWBLOEZEN

zes kogels
voor kearsen

Meespelen met de grote jongens

Vanaf 1969 versnelt het publicatieritme. Het is Thierry Martens, de nieuwe hoofdredacteur van *Robbedoes* die aan de basis van dit nieuwe regime ligt. Hij is ook de grootste pleitbezorger van de reeks. Zodra hij de fakkel overneemt van zijn voorganger, doet hij er alles aan om Louis Salvérius te overtuigen om aan niets anders meer te werken dan *De Blauwbloezen*. Op 1 april 1970 verlaat de tekenaar dus de tekenstudio van Dupuis en wordt zelfstandig tekenaar. Het heeft wel een tijdje geduurd voor hij de sprong waagde. Martens bevestigt dit: "Voor hij de veiligheid van zijn vaste job opgaf, heeft Salvérius toen lopen ijsberen door heel de uitgeverij. Hij had uitzonderlijk veel talent, maar toch maakte hij zich zorgen. Nochtans was het duidelijk dat hij en Cauvin een originele reeks verzonden hadden en dat hun visie op het Wilde Westen er een was die heel veel mogelijkheden bood. Salvé bracht zijn avonden en weekends aan zijn tekentafel door, maar dat volstond niet om de productie bij te houden die we van hem verwachtten. Van Charles Dupuis tot zijn vele werkmakkers, zowat iedereen had hem gezegd dat hij de kans moest grijpen. Het gebeurt maar zelden dat iemand twee keer in zijn leven zo'n gegarandeerd succes binnen handbereik heeft²⁸."

Louis Salvérius steekt dus de Rubicon over. (Of is het de Rio Grande?) Vanaf nu speelt hij met de grote jongens mee. Cauvin en hijzelf brengen *De*

grote patrouille, een middellang verhaal van 22 platen en vervolgens *Wagen in 't Westen*, hun eerste grote vervolgverhaal van 44 platen. In 1971 volgt *Van Noord naar Zuid*, het eerste avontuur over de Amerikaanse burgeroorlog. Op de vraag hoe ze bij dit bijzondere thema gekomen zijn, antwoordt Cauvin dat dit bijna onbewust gebeurde. "Soldaten versus indianen vormt een goed uitgangspunt voor korte verhalen, maar het zou al snel repetitief overkomen. Oké, je kunt de cavalerie de indianen laten omsingelen in plaats van de indianen rond de pioniers te laten galopperen, maar je kunt dat niet blijven doen. Het is ook veel te klassiek. Daarom stelde ik aan Salvérius voor om ons te verdiepen in de Amerikaanse burgeroorlog. Die bood veel meer mogelijkheden om Blutch en Chesterfield nieuwe avonturen te laten beleven. Bovendien zouden we met de burgeroorlog zeker geen verhaal over een eenzame cowboy brengen en ik had meteen al vier of vijf verhalen in gedachten²⁹..." Vier of vijf? Wij weten wel beter!

Patrick GAUMER

PAGINA 23

Zes kogels voor 33 kaarsen. In *Robbedoes* nr. 1682 van 9 juli 1970 brengen Cauvin en Salvé ter gelegenheid van de 33ste verjaardag van het tijdschrift een extra gag die nooit eerder werd opgenomen in de klassieke collectie van *De Blauwbloezen*.

HIERBOVEN

Het duel, originele halve plaat 28. Merk op dat het vakje aangepast en opnieuw gekaderd zal worden voor de publicatie in *Robbedoes* nr. 1651 van 4 december 1969.

VOLGENDE PAGINA'S

Robbedoes-covers getekend door Salvérius, en een gagposter van *De Blauwbloezen* die enkel in het Frans verscheen (*Spirou* nr. 1690 van 3 september 1970)

DIE BLAUWBLOEZEN
LAGEN NATUURLIJK WEER
EENS TE SOEZEN!...

1679

WEEKBLAD • 33ste JAARG. • 52 BLZ. • 18-6-1970
BELGIË : 10 F • NEDERLAND : ABONNEES : 75 CT

robbedoes

VAN BLAUWBLOEZEN
TOT OUWE KIBBELAARS :
KOM MEESCHATEREN
IN DE FAR WEST!

HÉ, SERGEANT!
WAT VOOR KLEREN
HADDEN WIJ DAN
VOORDAT WE GINGEN
ZWEMMEN?

ONS UNIFORM,
SUFFERD!
WAT ANDERS?

... IK VERZEKER 'T JULLIE, HEREN INDIANEN...
MUN SCALP IS NIET DE MOEITE WAARD:
IK HEB ROOS IN M'N HAAR...

1689

WEEKBLAD • 33ste JAARG. • 52 BLZ. • 27-8-1970
BELGIË : 10 F • NEDERLAND : ABONNEES : 75 CT

robbedoes

'T SCHIJNT
DAT ZE 'T MET
'N SCHEER-
MESJE DOEN

STEL JE
TOEKOMST VEILIG!
KOM BIJ DE BLAUWBLOE-
ZEN, ZEIDEN ZE NOG WEL!...

✠ 見る ✠

VOLG DE "WAGEN
IN HET WESTEN"!

1700

WEEKBLAD ● 33ste JAARG. ● 52 BLZ. ● 12-11-1970
BELGIË : 10 F ● NEDERLAND : ABONNEES : 75 CT

robbedoes

VOLGESTOPT
MET GAGS VAN
SALVERIUS EN
CAUVIN!

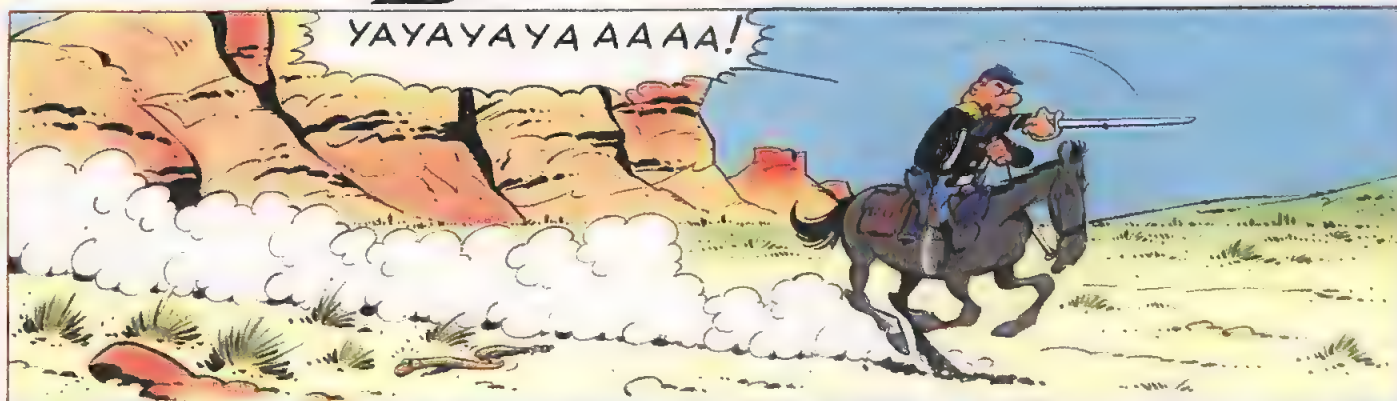
● HOBBY
EN DE VERDEDIGERS

● DE UITSLAG VAN
WASMURFTINOU!

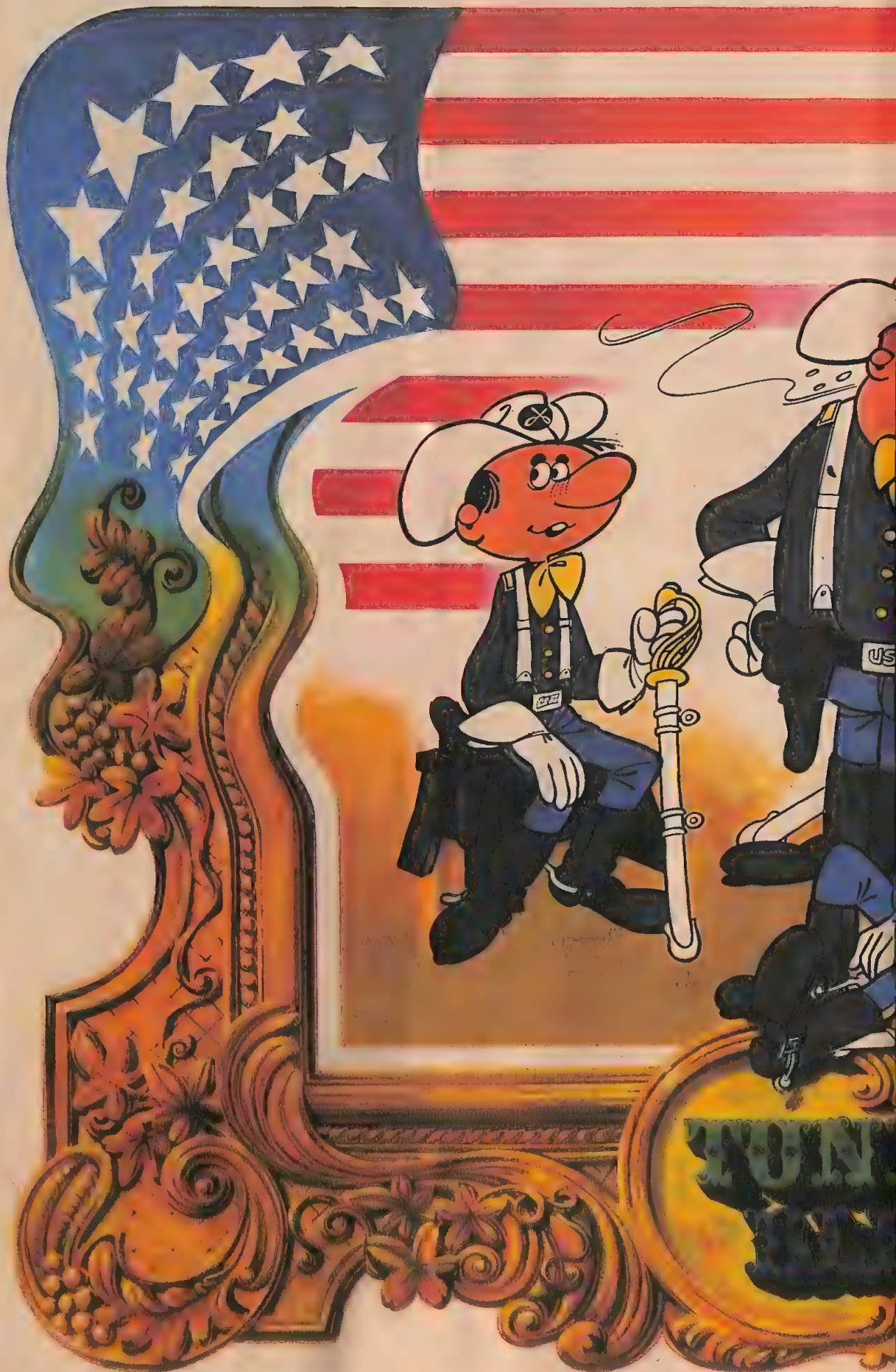

SALVERIUS
+ CAUVIN

DE BLAUWBLOEZEN

Supplément à SPIROU n° 1650 du 3 septembre 1970.
 Édité et imprimé aux Éditions J. DUPUIS, FILS & Cie, S.P.R.L., 30, rue Desfrée,
 MARCINELLE-CHARLEROI (Belgique). Directeurs généraux : MM. Dupuis Matthijs.
 DIFFUSION POUR LA FRANCE : Soc. Anon. Maison d'éditions J. DUPUIS, FILS & Cie,
 11, rue Balzac PARIS XVIIe - Tél. PASSY 72.80

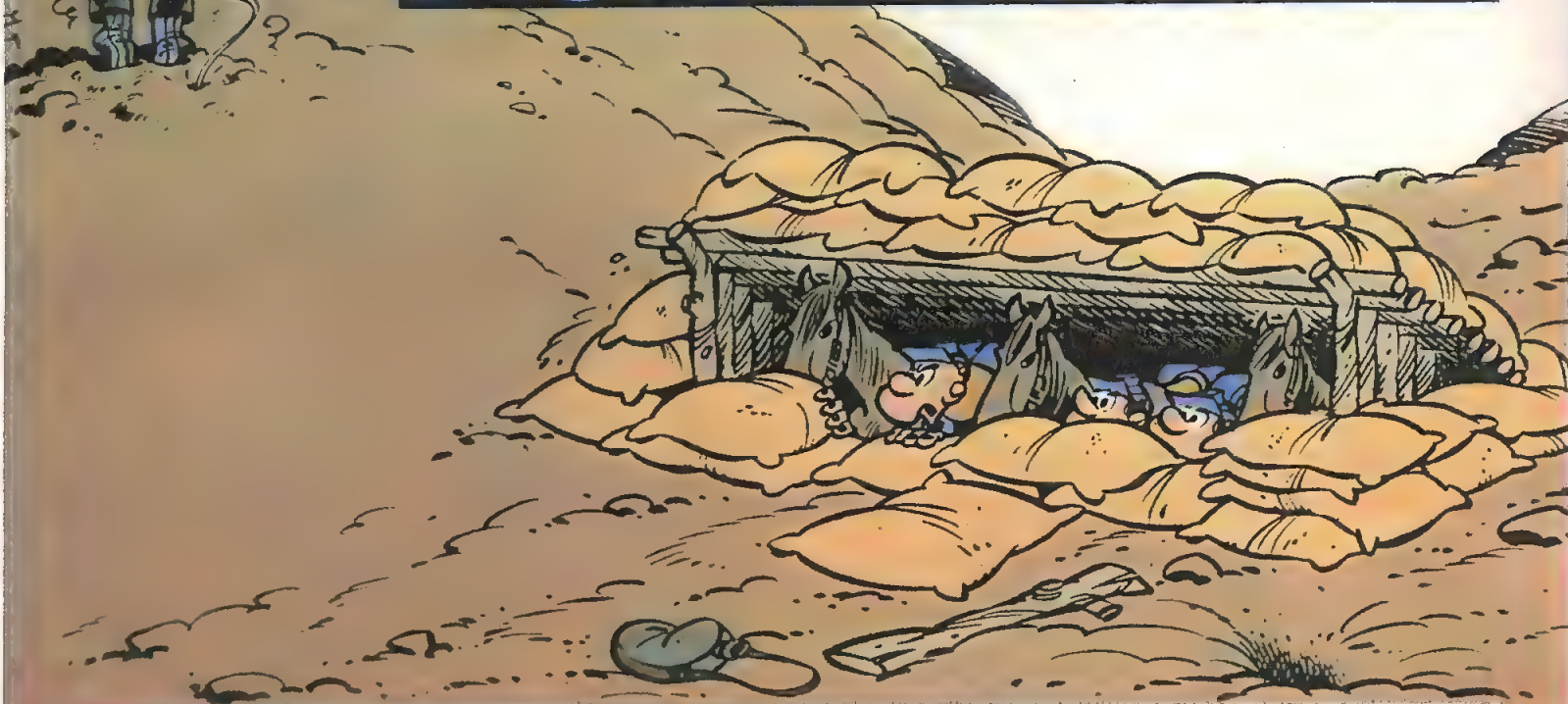

SALVÉ & CAUVIN
BOMBARDEREN ONS MET
GAGS...

1711

WEEKBLAD ● 34ste JAARG. ● 52 BLZ. ● 28-1-19.
BELGIË : 10 F ● NEDERLAND : ABONNEES : 75 CT

robbedoes

DE BLAUWBLOEZEN

ALS ZE NIET
OPHOUDEN
MAAK IK ER BONT-
EN-BLAUWBLOE-
ZEN VAN!

robbedoes

BOM

■ Ford T : Beveiliging tegen diefstal.

■ Oom Wim : Een heel rare man met de Lilliputters.

■ De heldendaden van Superklos.

DE BLAUWBLOEZEN

1. Ghlin zal in 1972 een deelgemeente van Bergen worden.
2. Van de hand van Thierry Martens, Jacques Fiérain, Henri Filippini en... de auteur van dit dossier!
3. Interview met Annie en Nathalie Salvérius, afgenomen in Ghlin op 27 mei 2014.
4. *Ibid.*
5. Respectievelijk geboren in Bergen en Soignies, in 1958 en 1967.
6. Een stad in de deelstaat Hessen, in 1997 herdoopt tot Bad Arolsen.
7. Annie en Nathalie Salvérius, *op. cit.*
8. *Ibid.*
9. Opgetekend door José-Louis Bocquet en Martin Zeller, en opgenomen in *Rosy, c'est la vie!*, Dupuis, 2014.
10. *Cauvin. La monographie*, Patrick Gaumer, Dupuis, 2014.
11. In deze verzameling mini-albums worden titels uit het fonds van *Spirou* uitgebracht, alsook enkele vertalingen van bekende Amerikaanse comics – *Peanuts* van Charles Schulz, *The Captain and the Kids* van Rudolph Dirks, *Alley Oop* van Vincent Hamlin en *Pogo* van Walt Kelly – en een paar bloemlezingen van het werk van cartoonisten als Vip (Virgil Partch), Barberousse, Lassalvy en Morez. Ze worden in zwart-wit gedrukt en (slecht) verdeeld in Frankrijk. Deze collectie, gelanceerd in 1964, wordt na 65 nummers stopgezet.
12. Opgetekend door Philippe Cauvin en opgenomen in *Willy Lambil*, Toth, 2003.
13. Hoewel de statuten pas neergelegd worden in 1950, staat World's P. (van Publicity) Press al vanaf de lente van het jaar 1946 vermeld onderaan sommige tekeningen en redactionele stukken die gepubliceerd worden in de verschillende bladen van uitgeverij Dupuis. De naam van het reclamebureau opgericht

door Georges Troisfontaines wordt vervolgens verfranst tot World's Presse. Nog later wordt de naam vereenvoudigd en gaat het agentschap World Presse heten.

14. *Rosy, c'est la vie!* Gesprek met Maurice Rosy, naar de interviews door José-Louis Bocquet en Martin Zeller, Dupuis, 2014.
15. Verschenen in het fanzine *Schtroumpf*, nrs. 3/4 en 5/6 (1970).
16. Oorspronkelijk Chocomel in het Nederlands, maar dit handelsmerk kon in België niet gedeponeerd worden. Het merk wordt achtereenvolgend herdoopt tot C.C.mel, C-C-mel en uiteindelijk Cécémel.
17. Telefonisch interview met Raoul Cauvin van 29 mei 2014.
18. *Des amours de papier. Mémoires impertinentes*, Duculot, 1990.
19. *Cauvin. La monographie*, *op. cit.*
20. *Ibid.*
21. Waaronder twee in samenwerking met Ryssack, Matagne en Degotte onder het pseudoniem Desquatre (*Pot voor meneer!* en *Een taart voor de koning*, gepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1362 van 21 mei 1964 en nr. 1427 van 19 augustus 1965).
22. *Cauvin. La monographie*, *op. cit.*
23. *Ibid.*
24. In *Robbedoes* nr. 2084 van 23 maart 1978 verscheen nog een laatste gag, die vermoedelijk in de archieven terecht was gekomen en vergeten werd.
25. *Cauvin. La monographie*, *op. cit.*
26. *Ibid.*
27. *Ibid.*
28. Getuigenis gepubliceerd in het zesde deel van de collectie *Tout Taniques Bleues*, Dupuis, 1994.
29. *Cauvin. La monographie*, *op. cit.*

DANKWOORD

Uitgeverij Dupuis dankt de familie Salvérius en Raoul Cauvin voor hun enthousiasme en steun. Dupuis en Patrick Gaumer staan erop ook de familie Rosy, Jean-Pierre Dupuy en Jean-Pierre Abels te bedanken.

Enkele platen in deze integrale werden gerestaureerd door studio Dupuis.

Om de integrale te vervolledigen, werden ook de covers van de albums van toen opgenomen. Bovendien werden nog enkele pagina's en covers van het weekblad aan deze bladzijden toegevoegd. De documenten die de tand des tijds niet overleefden, werden gereproduceerd en als facsimile opgenomen.

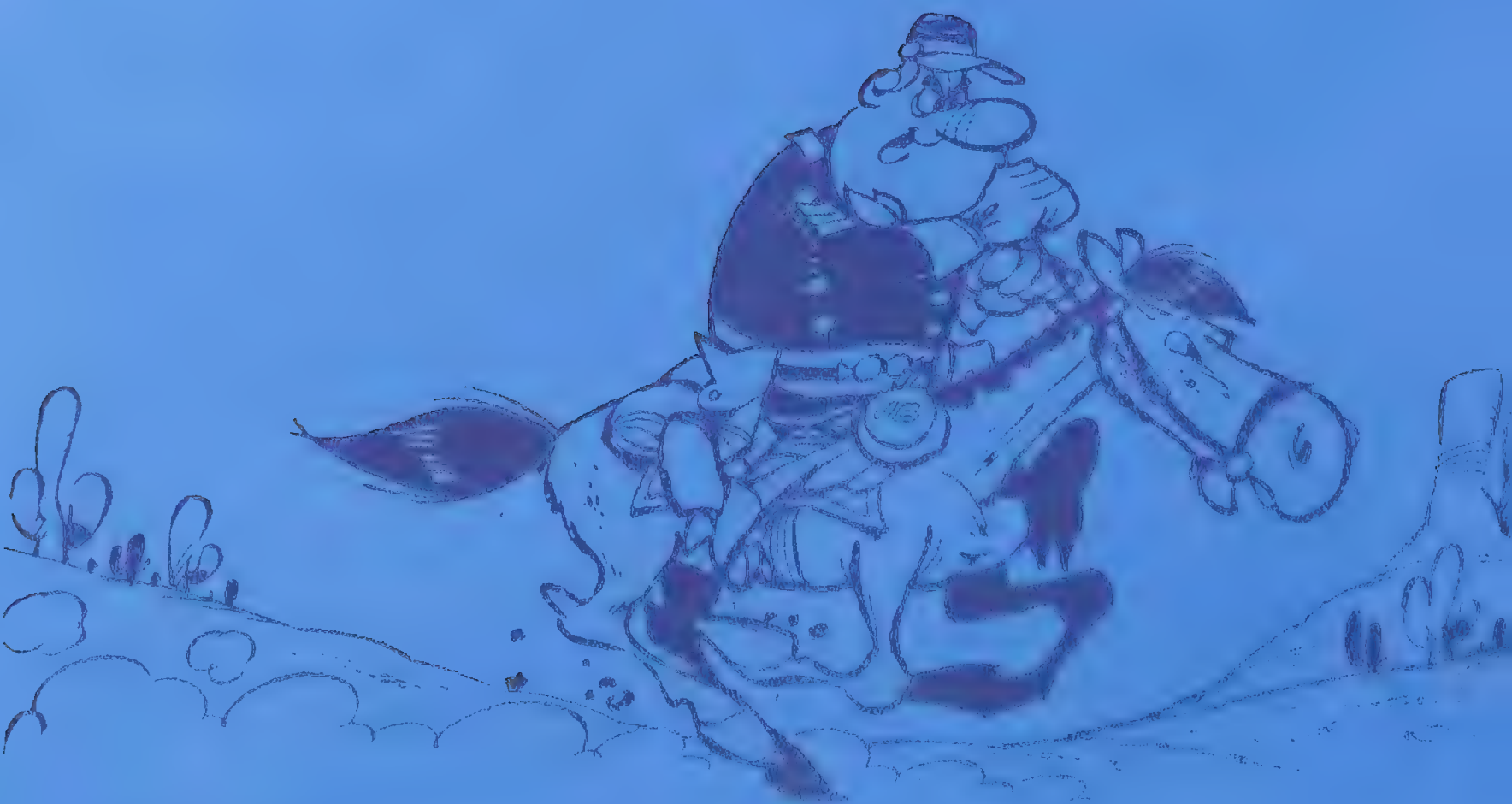

Deze integrale volgt de volgorde van publicatie in *Robbedoes*. De eerste verhalen van *De Blauwbloezen* werden echter pas later, na zijn dood, in albumvorm uitgebracht, in de delen 9 en 10 onder de noemer "Special Salvérius". Daarom werd het materiaal van album nr. 9 hierna opgenomen.

Dat van album nr. 10 wordt in het

HIERNA

De cover van *De grote patrouille* (1976) en de volgende kortverhalen, in de volgorde waarin ze verschenen in *Robbedoes*:

De 6 platen van *Overweldigend succes...* werden voorgepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1585 van 29 augustus 1968. Ze werden vervolgens opgenomen in het album *Blauw en uniformen*, Dupuis, 1976.

De gag *Een blauwe ziet rood werd* voorgepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1588 van 19 september 1968 en werd vervolgens opgenomen in het album *De grote patrouille*, Dupuis, 1976.

De gag *Eenzame bizon* werd voorgepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1589 van 26 september 1968 en werd vervolgens opgenomen in het album *De grote patrouille*, Dupuis, 1976.

De 4 platen van *De kolonelsdochter* werden voorgepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1597 van 21 november 1968. Ze werden vervolgens opgenomen in het album *De grote patrouille*, Dupuis, 1976.

De 4 platen van *Blauwbloezen in 't groen* werden voorgepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1601 van 19 december 1968. Ze werden vervolgens opgenomen in het album *Blauw en uniformen*, Dupuis, 1976.

De gag zonder titel, op een halve plaat, werd voorgepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1606 van 23 januari 1969. Hij werd vervolgens opgenomen in het album *De grote patrouille*, Dupuis, 1976.

De gag *Mierenmenu* werd voorgepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1607 van 30 januari 1969. Hij werd vervolgens opgenomen in het album *De grote patrouille*, Dupuis, 1976.

De gag *Tatatarata...* werd voorgepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1608 van 6 februari 1969. Hij werd vervolgens opgenomen in het album *De grote patrouille*, Dupuis, 1976.

De gag *Liefdeloze verliefde* werd voorgepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1609 van 13 februari 1969. Hij werd vervolgens opgenomen in het album *De grote patrouille*, Dupuis, 1976.

De gag *Met mascotte op pad* (sic.) werd voorgepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1610 van 20 februari 1969. Hij werd vervolgens opgenomen in het album *De grote patrouille*, Dupuis, 1976.

De gag *Gedroomde klap* werd voorgepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1612 van 6 maart 1969. Hij werd vervolgens opgenomen in het album *De grote patrouille*, Dupuis, 1976.

De 4 platen van *De uitval* werden voorgepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1620 van 1 mei 1969. Ze werden vervolgens opgenomen in het album *De grote patrouille*, Dupuis, 1976.

De gag *Pijl en bode* werd voorgepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1629 van 3 juli 1969. Hij werd vervolgens opgenomen in het album *De grote patrouille*, Dupuis, 1976.

De gag *Gevoelige snaar* werd voorgepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1636 van 21 augustus 1969. Hij werd vervolgens opgenomen in het album *De grote patrouille*, Dupuis, 1976.

De 4 platen van *Bad boy* werden voorgepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1645 van 23 oktober 1969. Ze werden vervolgens opgenomen in het album *De grote patrouille*, Dupuis, 1976.

De 4 platen van *Het duel* werden voorgepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1651 van 4 december 1969. Ze werden vervolgens opgenomen in het album *De grote patrouille*, Dupuis, 1976.

De 16 platen van *De grote patrouille* werden voorgepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1677 van 4 juni 1970 tot nr. 1685 van 30 juli 1970. Ze werden vervolgens opgenomen in het album *De grote patrouille*, Dupuis, 1976.

EXTRA-ALBUM:
SALVERIUS

DE BLAUWBLOEZEN.

N°9

DE GROTE PATROUILLE

tekeningen: Louis Salvérius
scenario: Raoul Cauvin

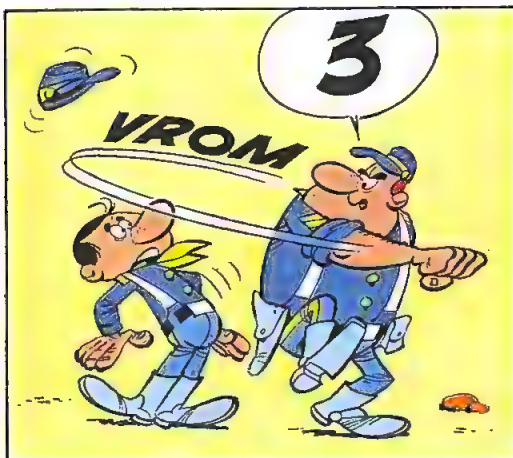
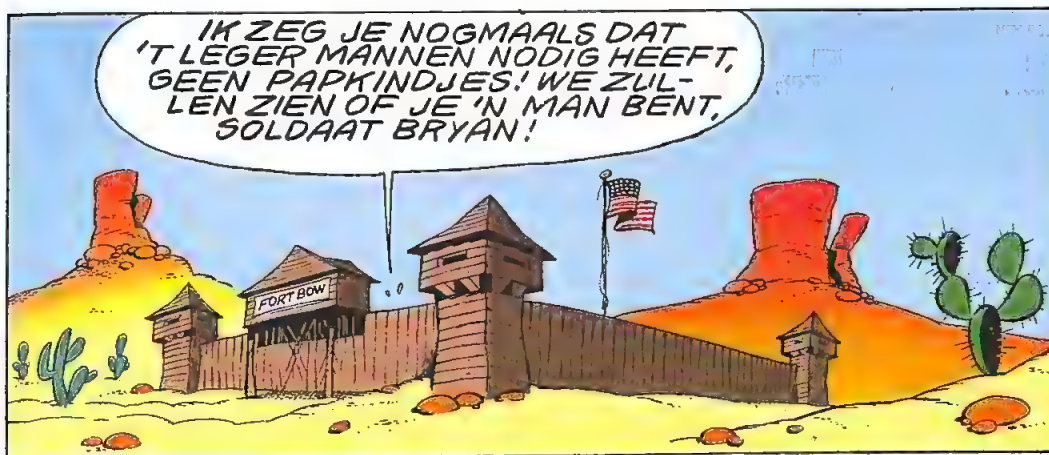

DUPUIS

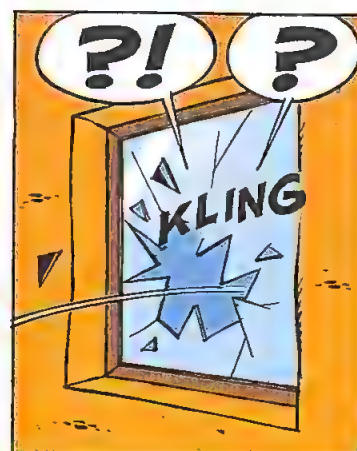
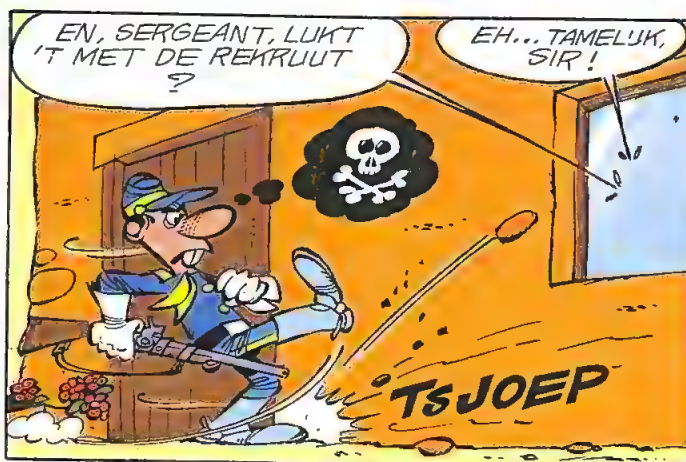

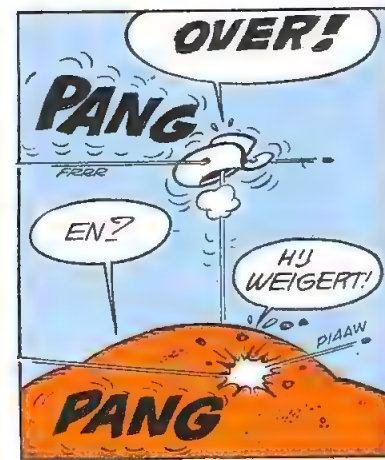
overweldigend succes...

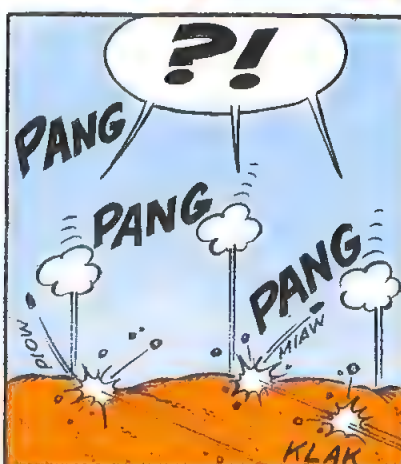
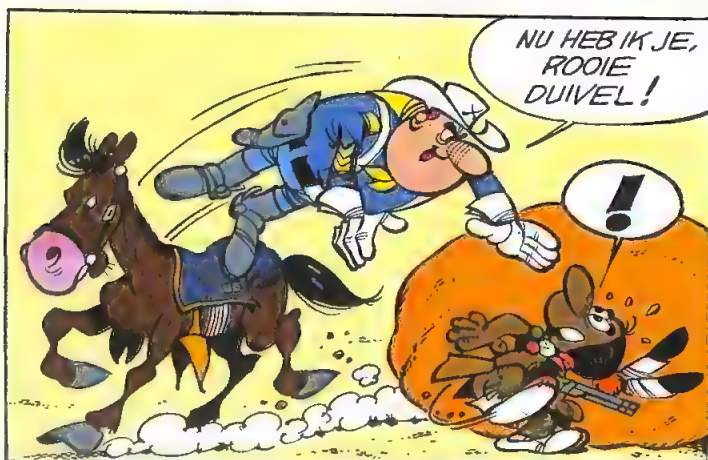
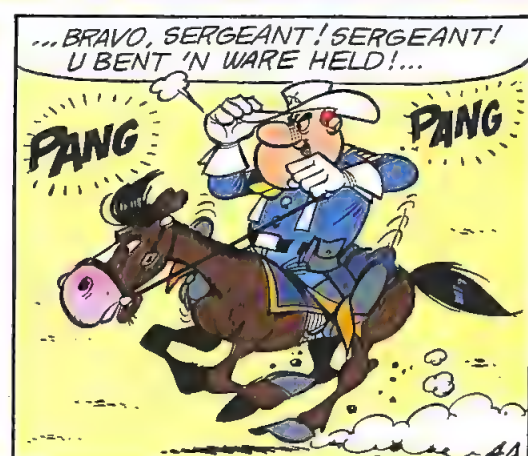
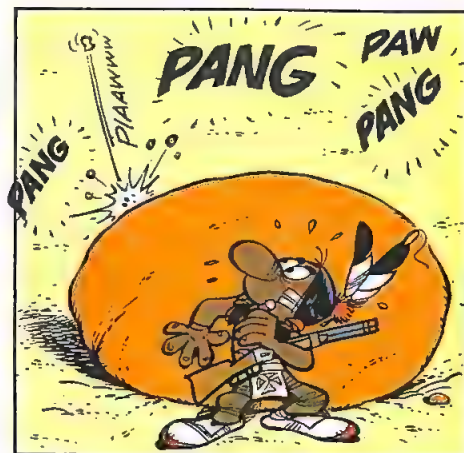
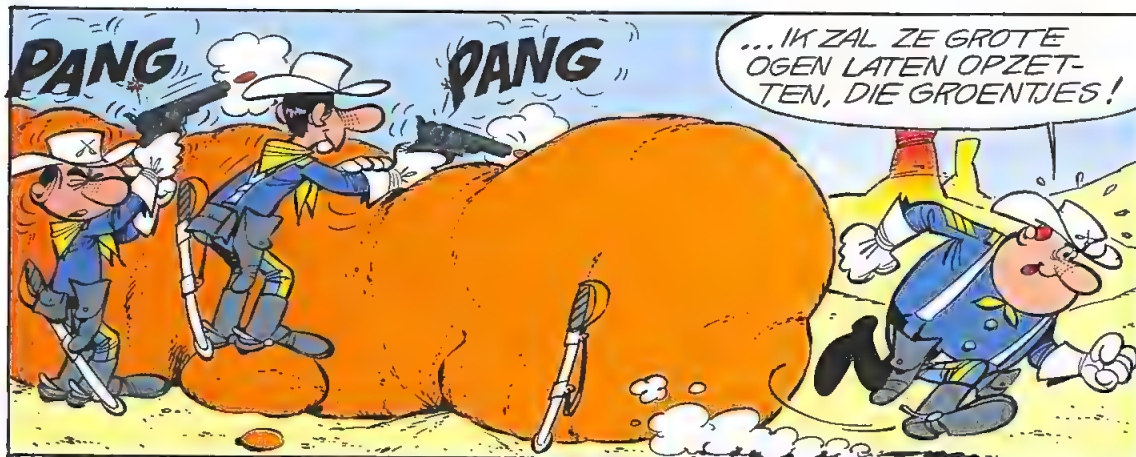

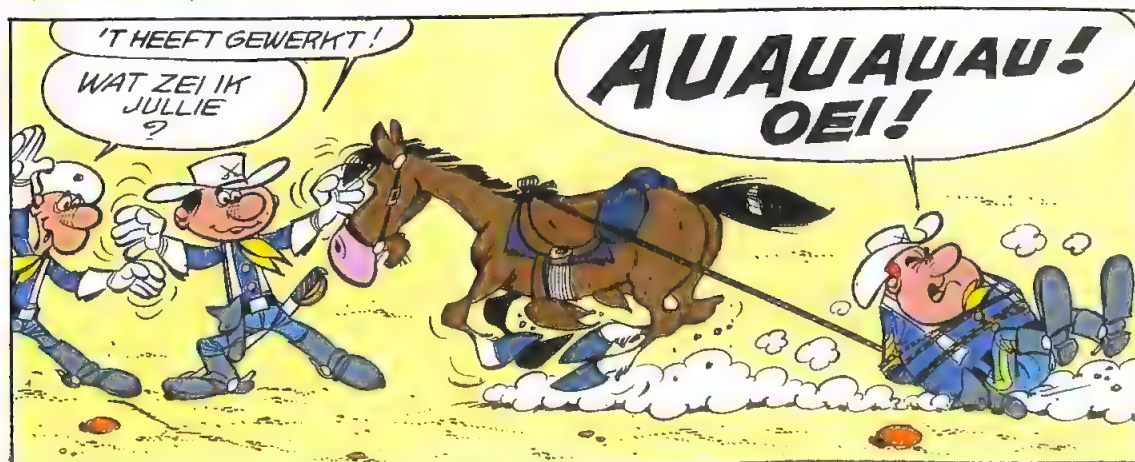
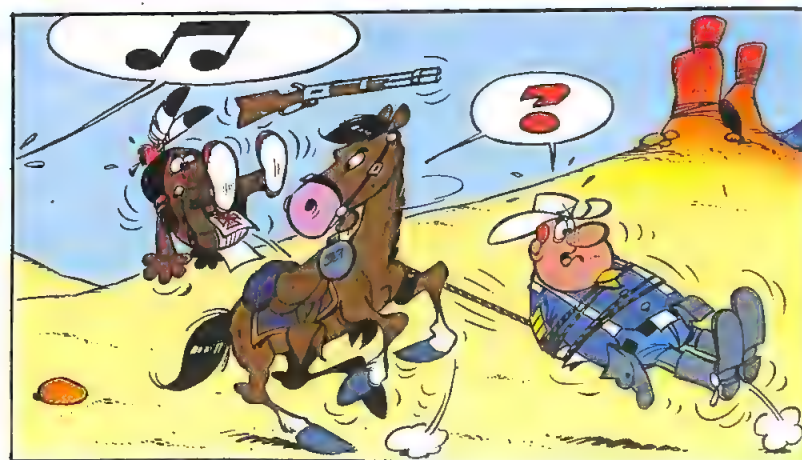
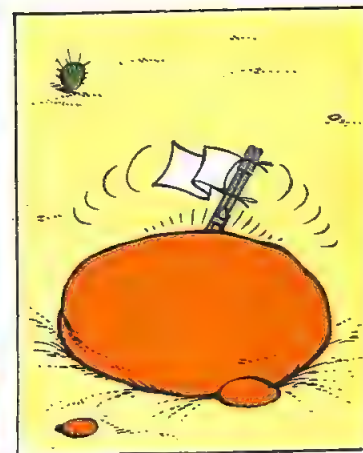
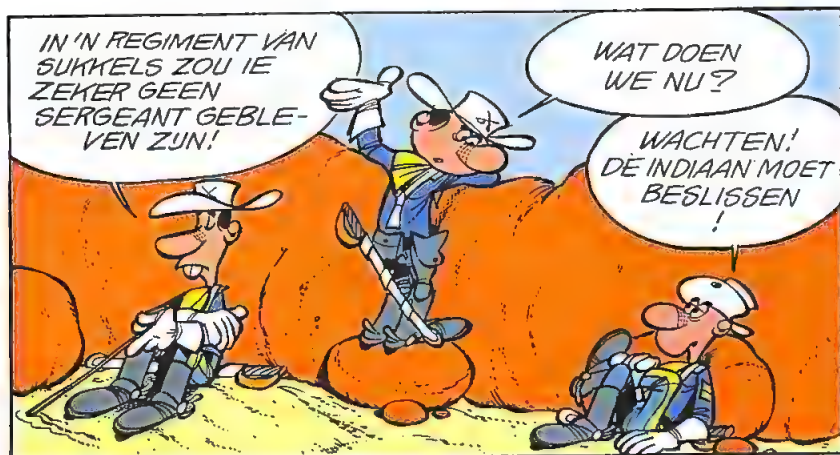

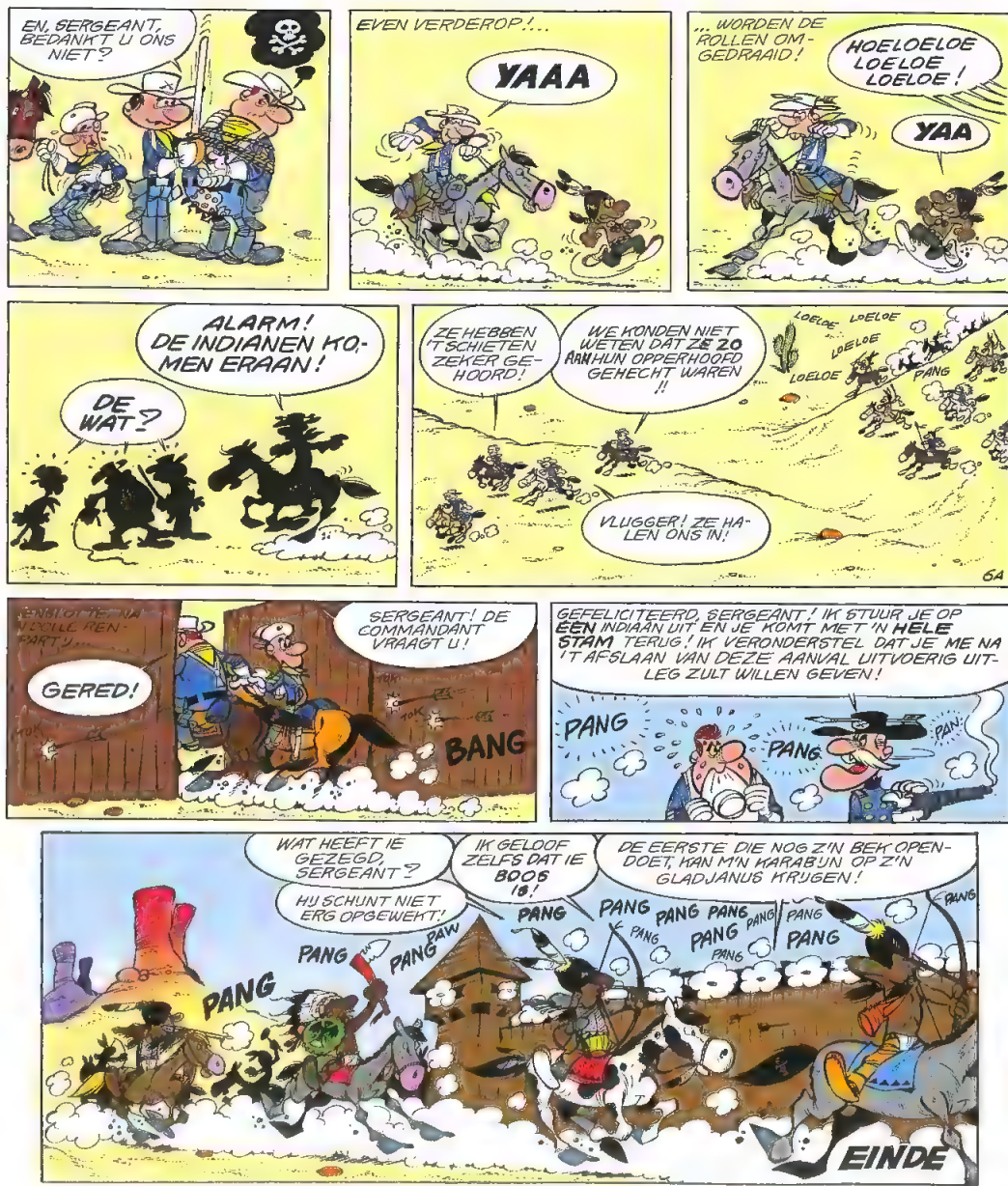

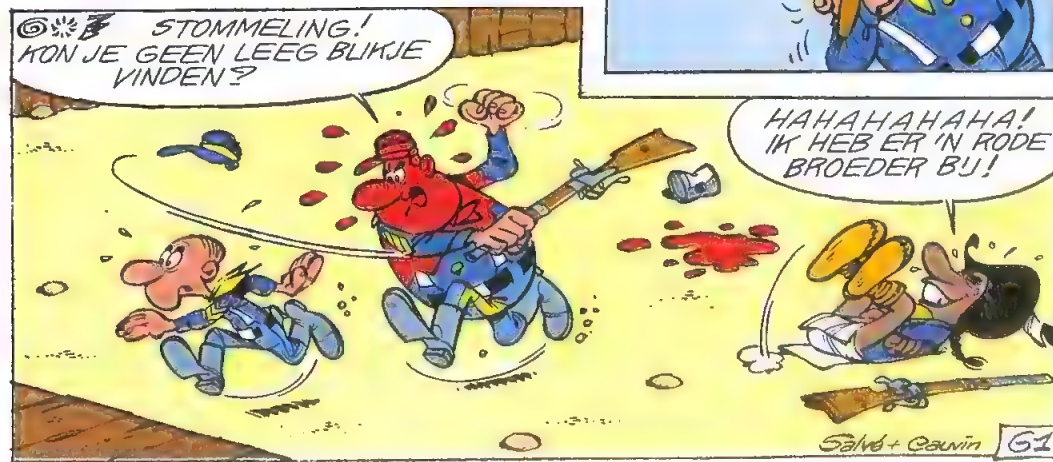
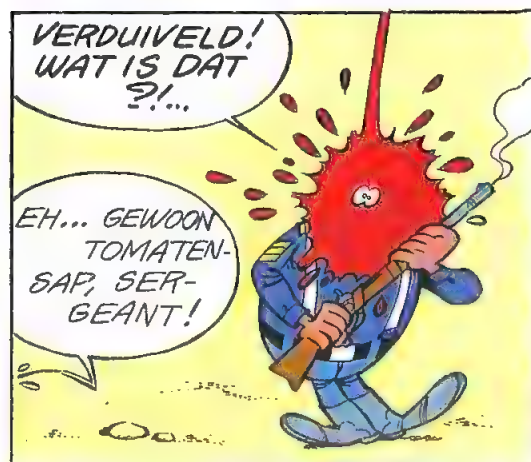
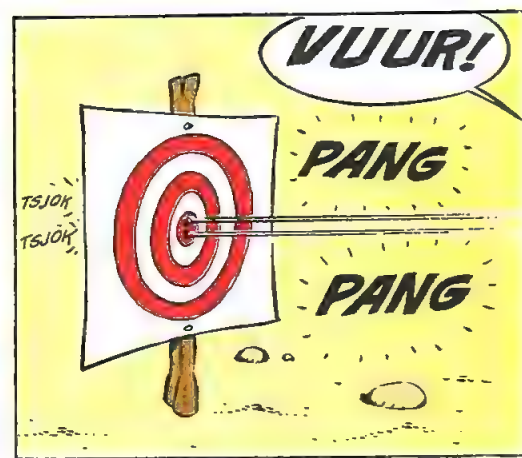

een blauwe ziet rood

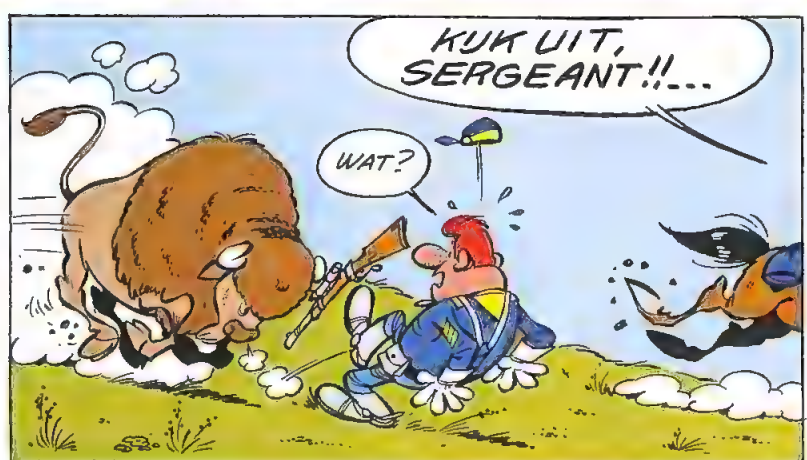
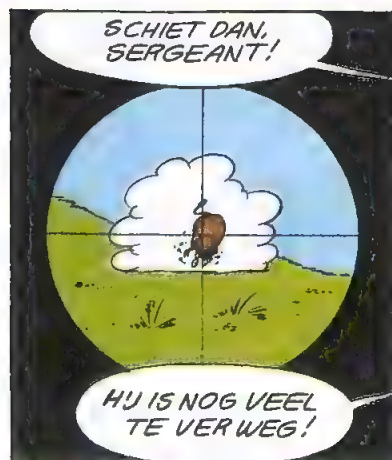
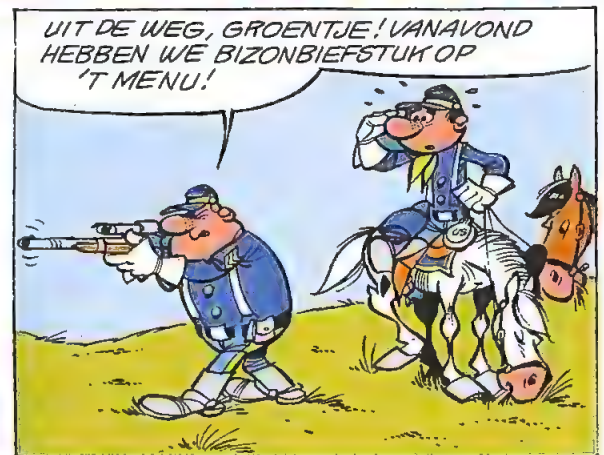
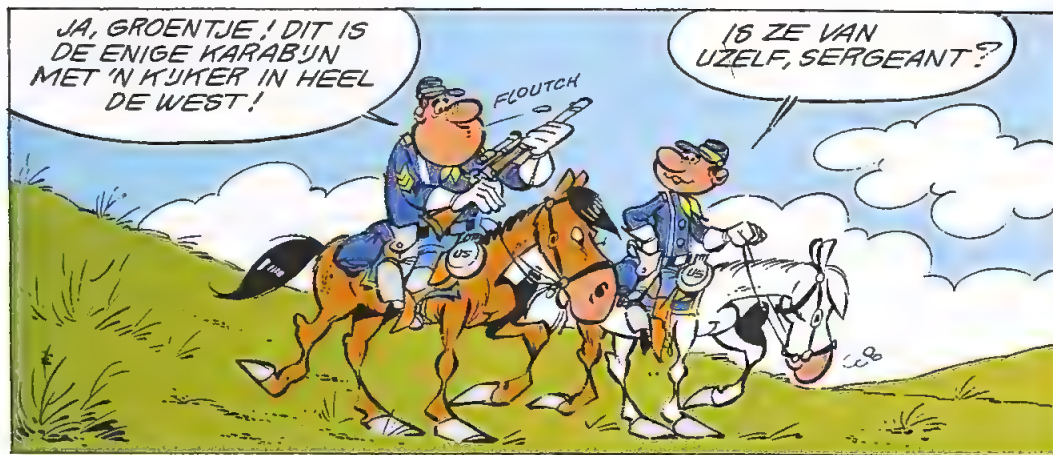

een blauwe ziet rood

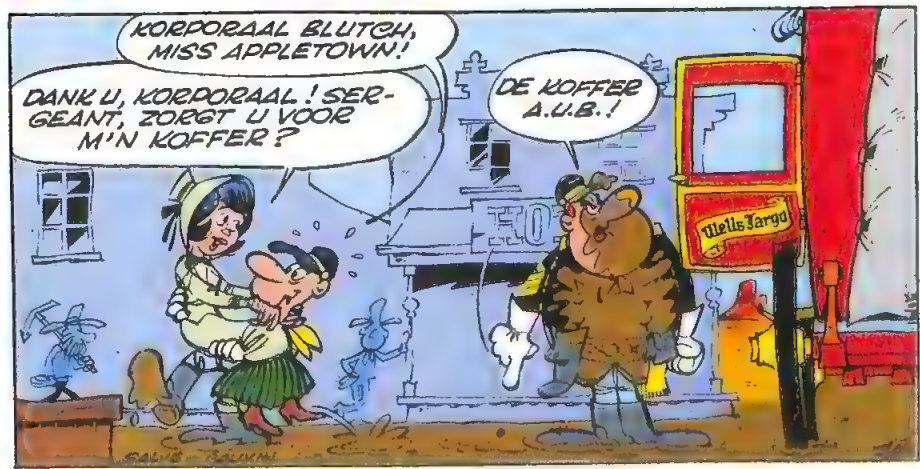
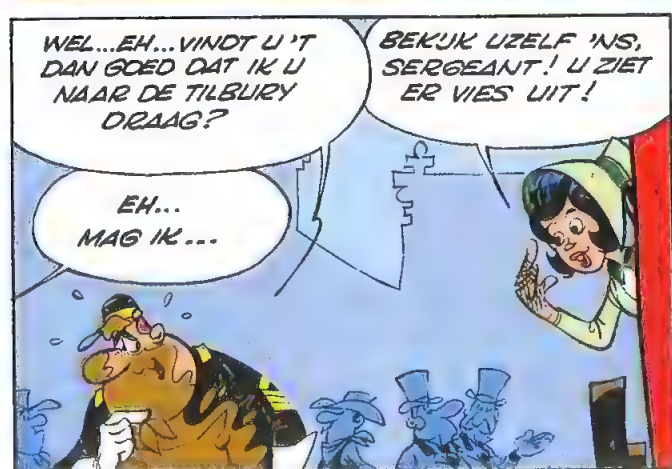
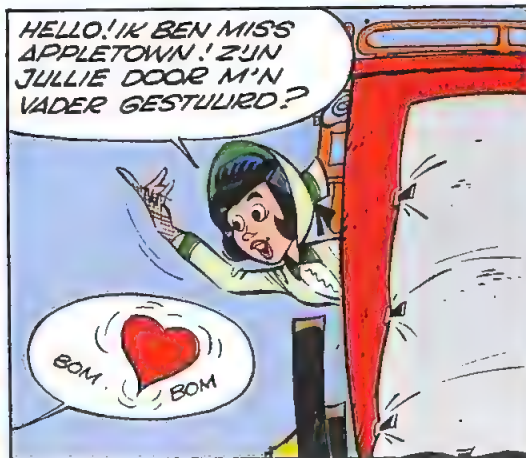
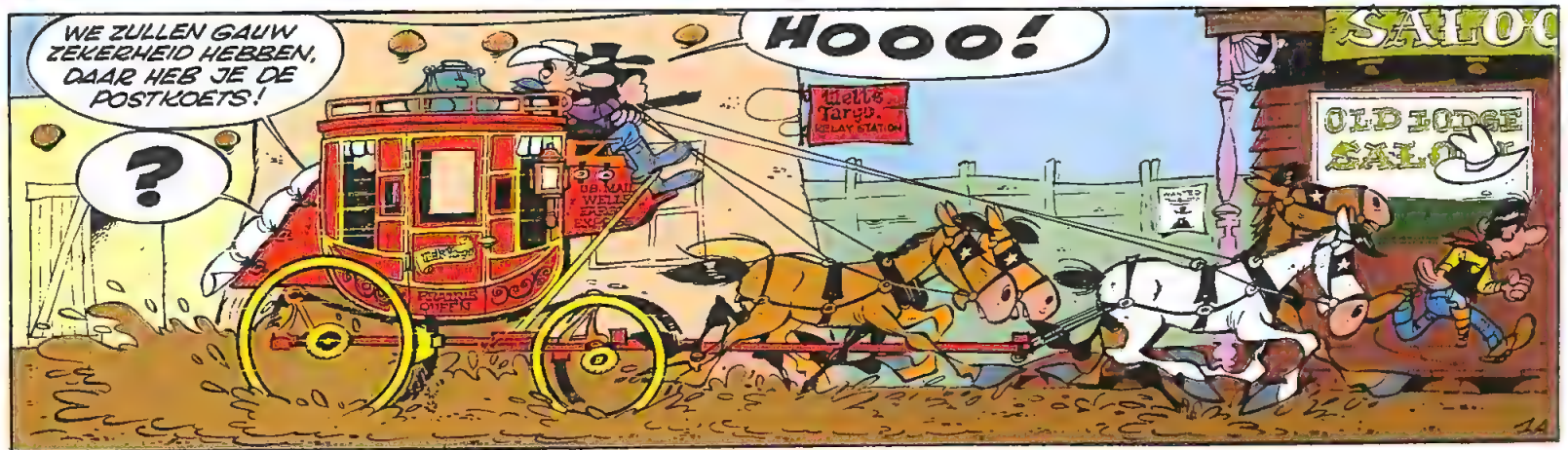

eenzame bizon

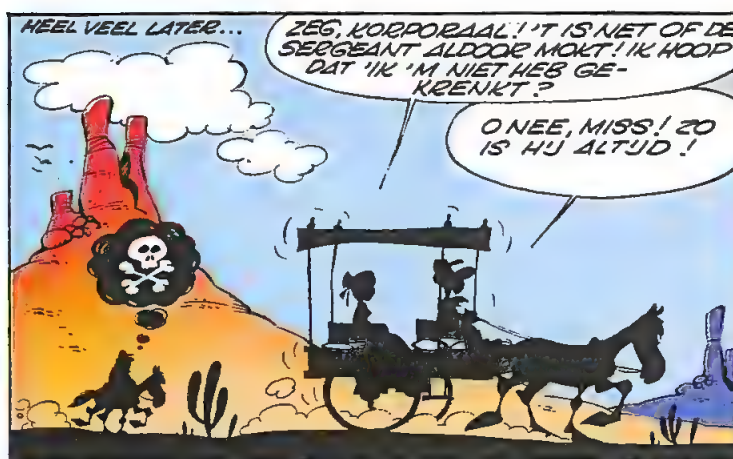
de kolonelsdochter

VANGEN, SOLDAAT!

HEEL VEEL LATER...

ZEG, KORPORAAL! 'T IS NIET OF DE SERGEANT ALDOOR MOET! IK HOOP DAT 'IK 'M NIET HEB GEKRENKT?

O NEE, MISS! ZO IS HIJ ALTJD!

AHA! DAAR ZUN ZE! AAN DE SLAG!

UGH! WAT 'N LOL, WAT 'N LOL!

LIEVE HELP! WAT ZUN DAT VOOR ROOKSIGNALEN?

SAPPERLOOT! MISS, IK DENK DAT WE INDIANEN AAN DE HALS KRUGEN!

DAAR HEB JE 'T! DE KOMEDIE BEGINT!

VREÉSELUK! WA... WAT GAAT U DOEN, SERGEANT?

WEL... EH... U VERDEDIGEN TOT IK EBBU NEERVAL, MISS APPLETOWN!

HELA, WAT SPOOKT DIE ZILVERVEER UIT?

OH! M'N JASJE! UGH! IN DE FIK GEVLOGEN!

WEES MAAR NIET BANG! U ZULT KUNNEN ZIEN HOE 'N CAVALERIE-SERGEANT KAN VECHTEN!

WAT BENT U MOEDIG!

ROMEDIANT!

OEHOEOE...

TJONGE! WAT 'N AFGRUSELUK GEGIL!

OEHOEOE...

HUN OORLOGSKREET, MISS!

VERDRAAID, HIJ SPEELT Z'N SPEL MET VUUR!

OEHOEHOEOOOEEE

M'N TENEN! IK HEB M'N TENEN VERBRAND!

2B
Solve + Couvin

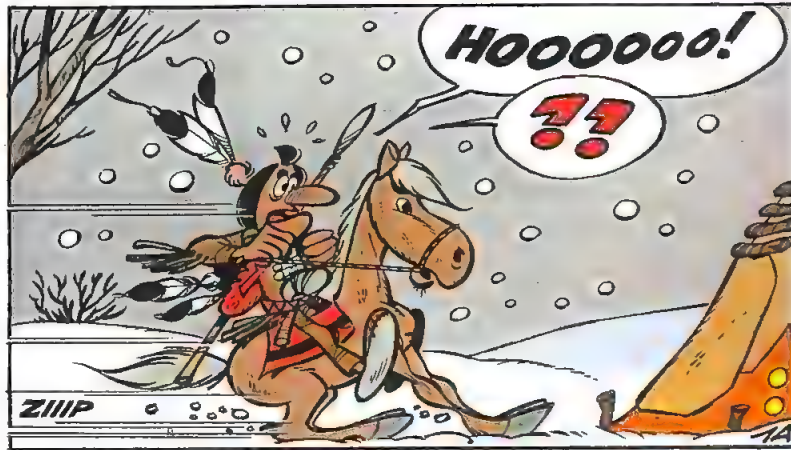

blauwbloezen in 't groen

OP DE VOORAVOND VAN KERSTMIS,
ERGENS IN DE BESNEELINDE PRAIRIE.

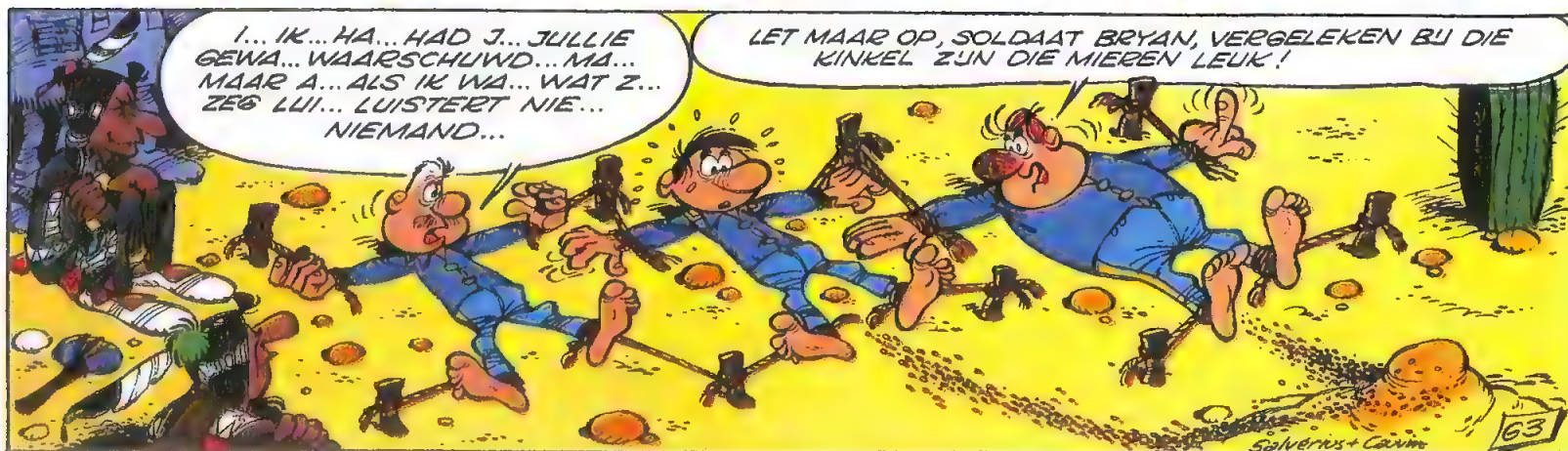

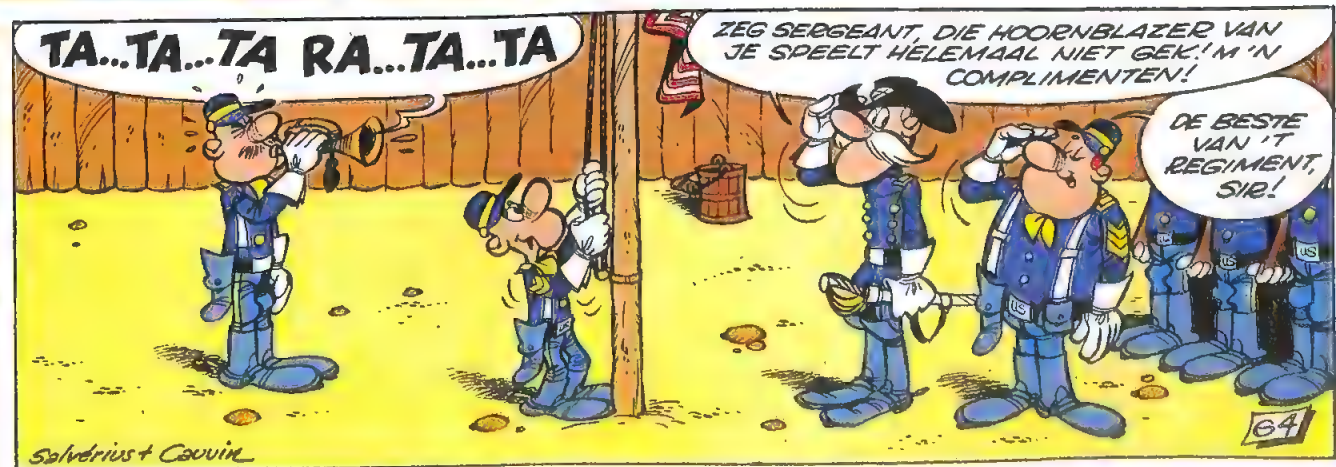
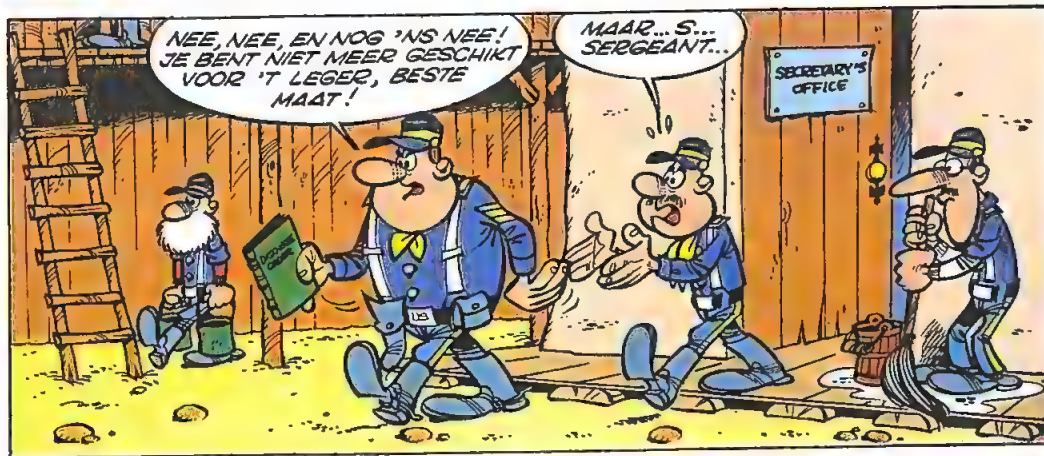

mierenmenu

liefdeloze verliefde

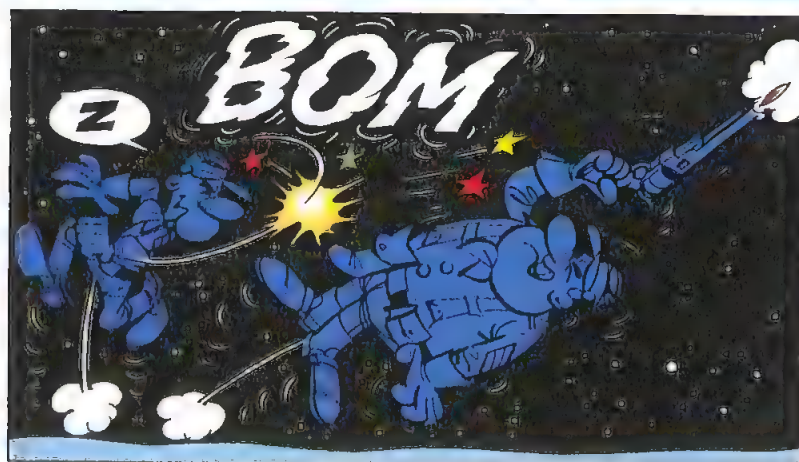
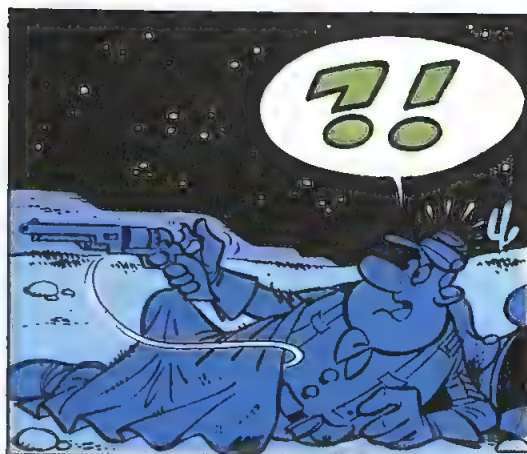
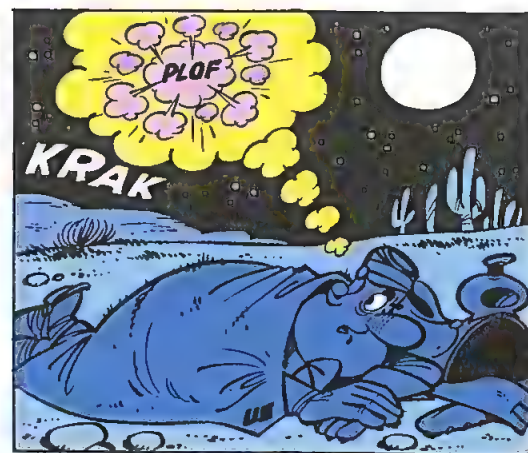

met mascotte op pad

gedroomde klap

WAUGH! NU EERST EEN PIJP ROKEN.
DAARNA BEGINNEN WE OPNIEUW.
VERZAMEL DE KRIJGERS,
KREKELPOOT!

HAAAJA JAJAJAJAJAJAJAJAJAJAJ
JAJAJAJ! ZUCHT. HAAAAAA
HAAAAA! ZUCHT.
HAAAJAJAJAJAJAJAJ
PFFFFFFF

**ZE GEVEN 'T OP!
'T WERD OOK HOOG
TIJD. IK HAD GEEN
ENKELE KOGEL
MEER!**

WEES MAAR
NIET ZO
OPTIMISTISCH,
SERGEANT!

ZE HERGROEPEREN ZICH! 'T BEVALT
ME NIKS! GA KIJKEN HOE WE ER MET
MUNITIE VOORSTAAN!

TOT UW
ORDERS, SIR!

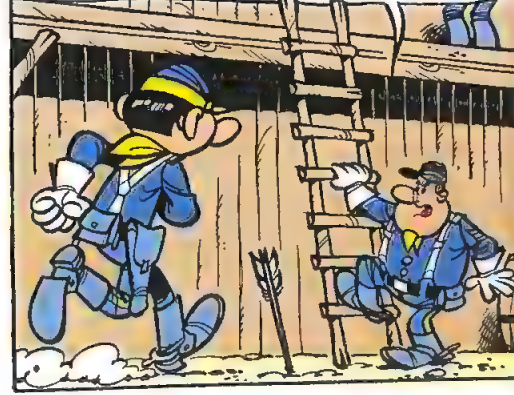

BRYAN, HOEVEEL MUNITIE HEBBEN
WE NOG?

TIEN
VAATJES KRUIT,
SERGEANT!

JA, MAAR KOGELS? HOE STAAT 'T
MET DE KOGELS?

oooo!

KIJK ZELF MAAR,
SERGEANT!

KLICK
KLICK
KLICK

NEE,
ZEG!?! IK
HAD ER
NOG EEN!

PANG

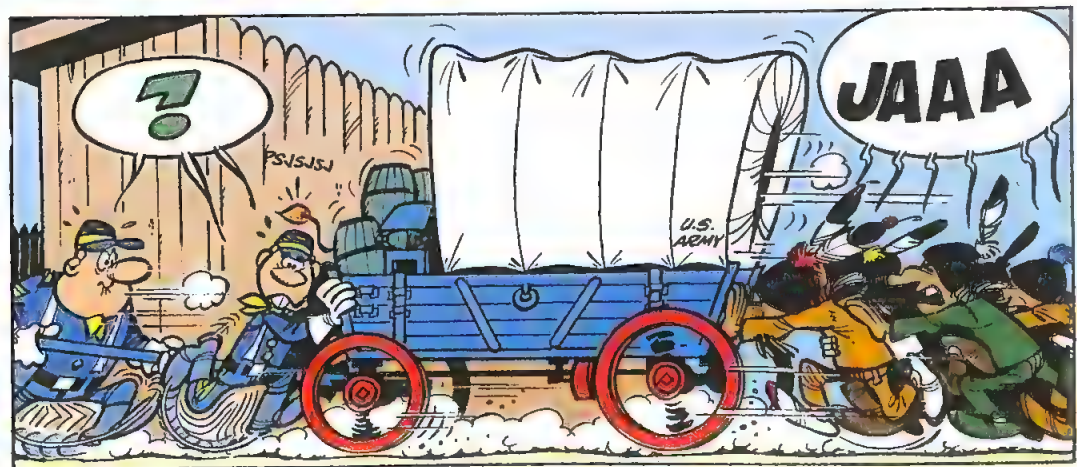
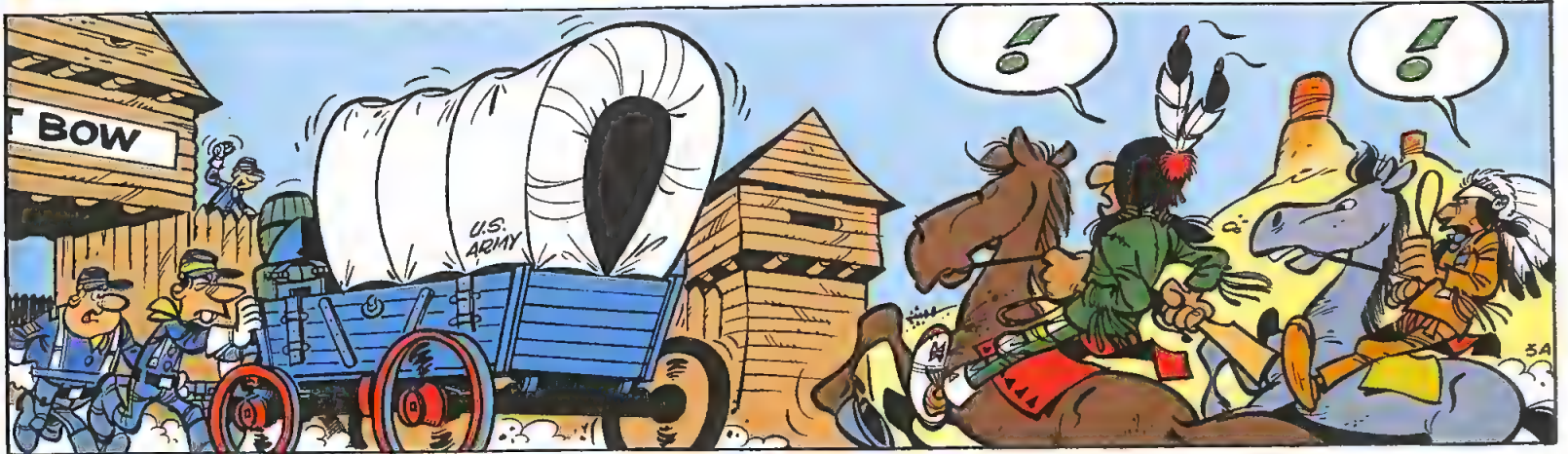
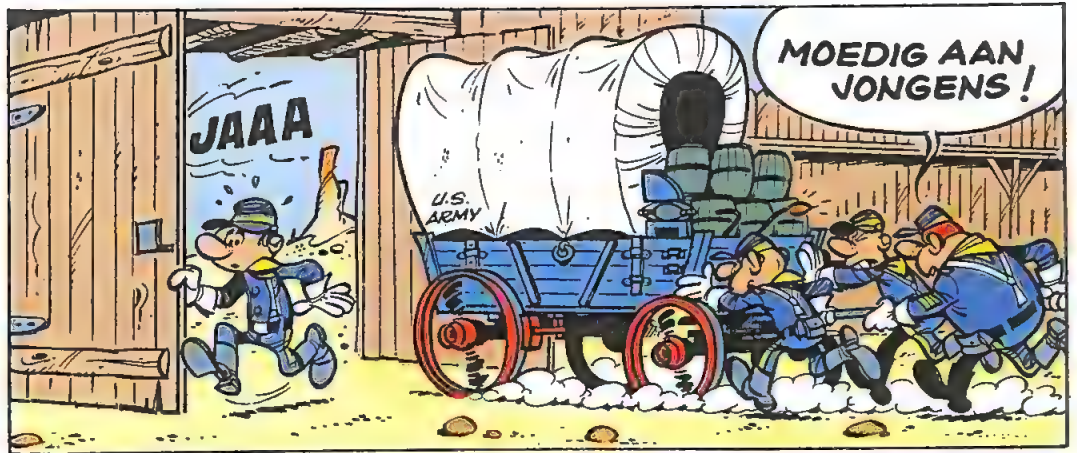
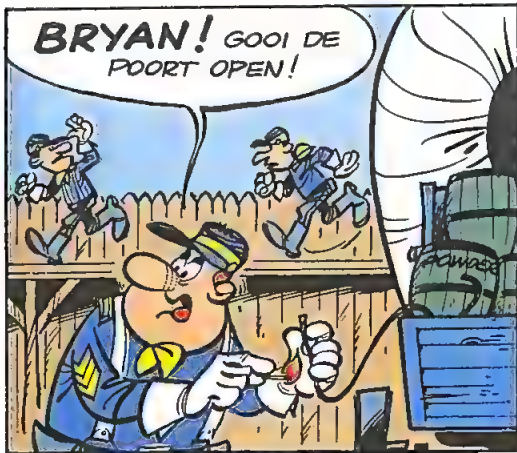
BEN JE GEK?!

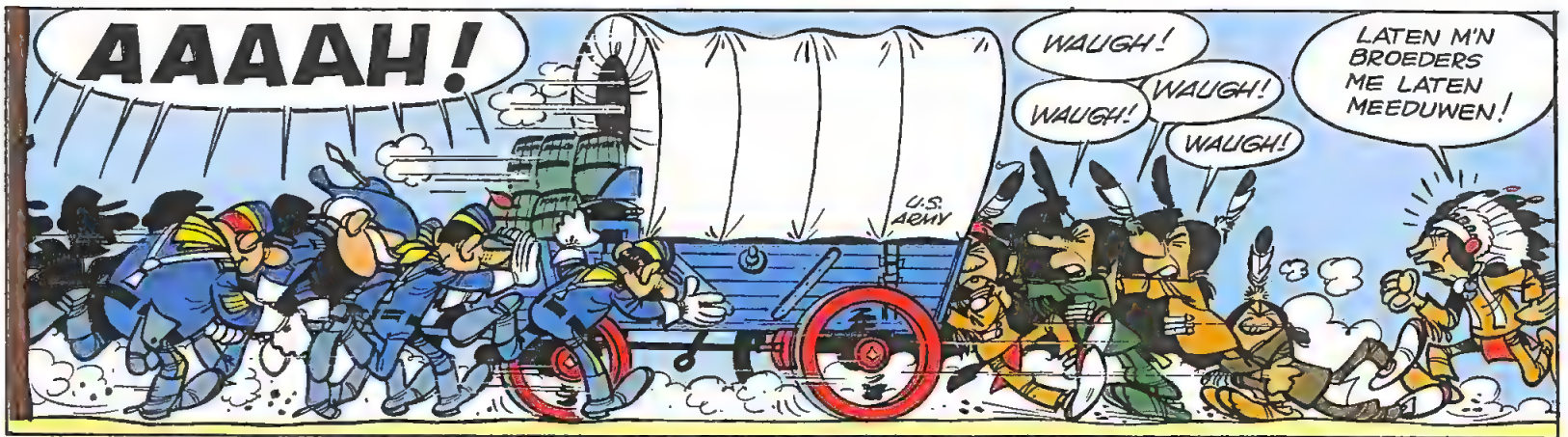

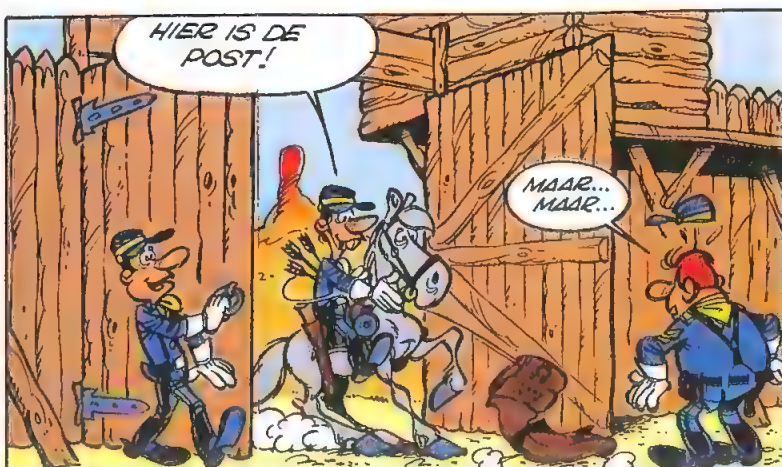
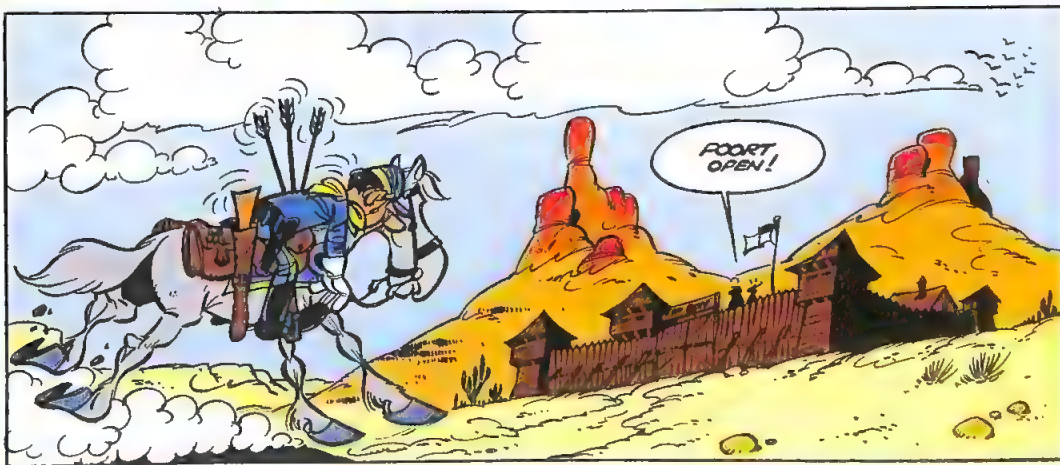
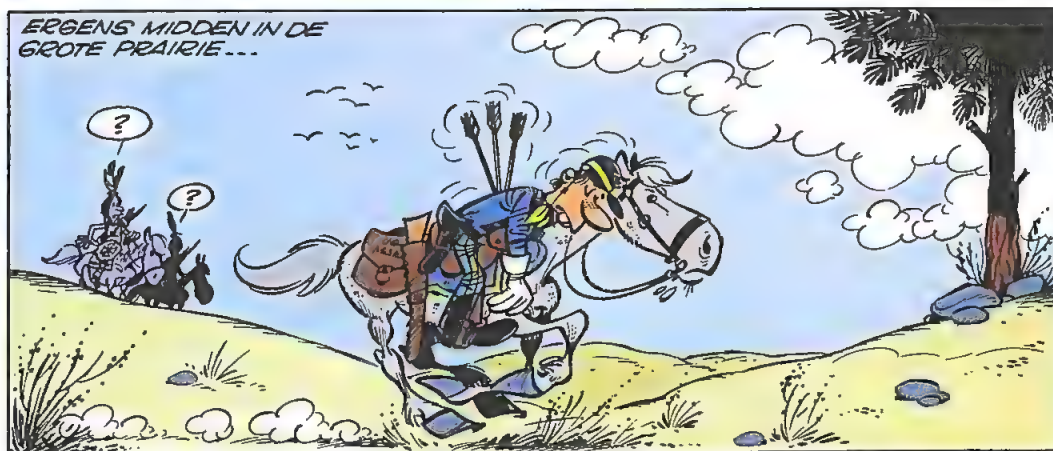

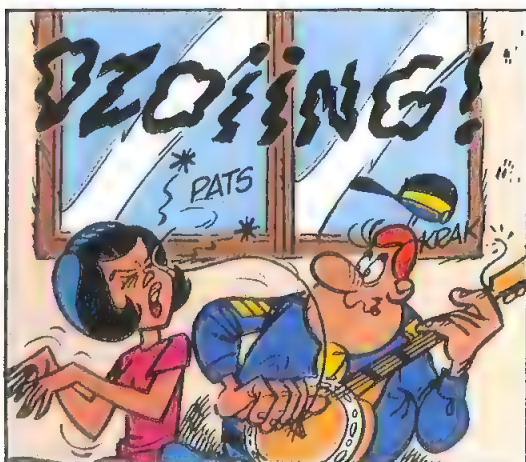
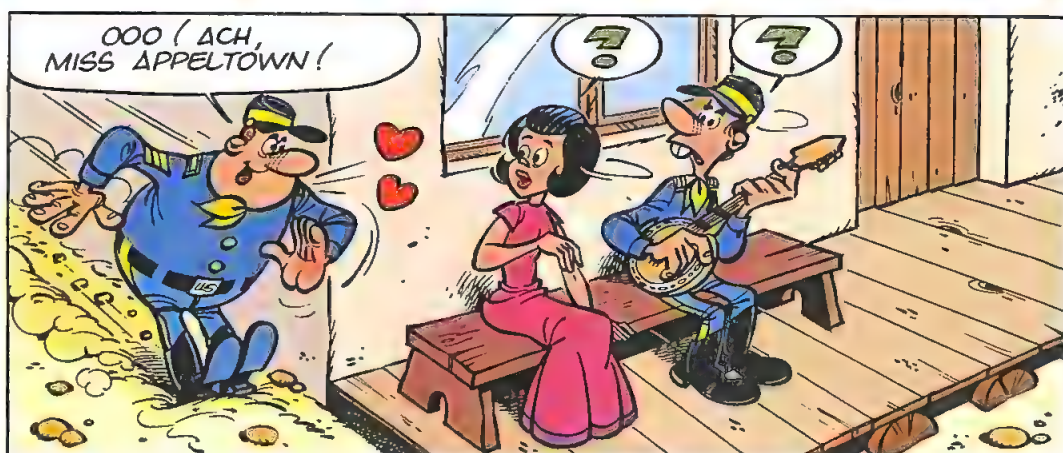

pijl en bode

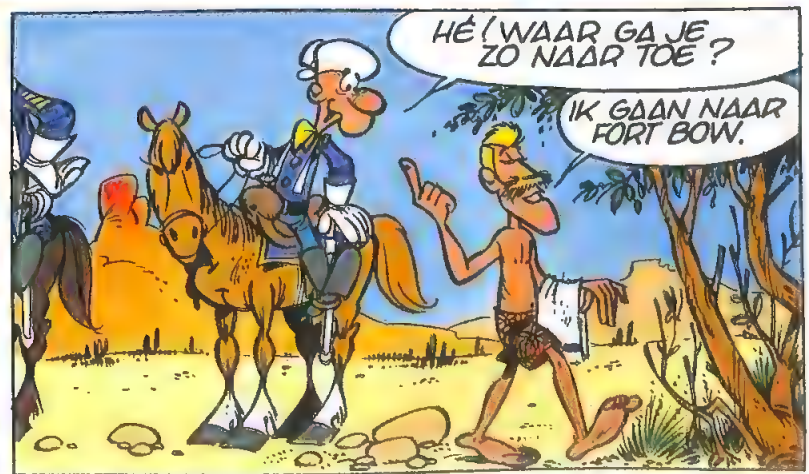
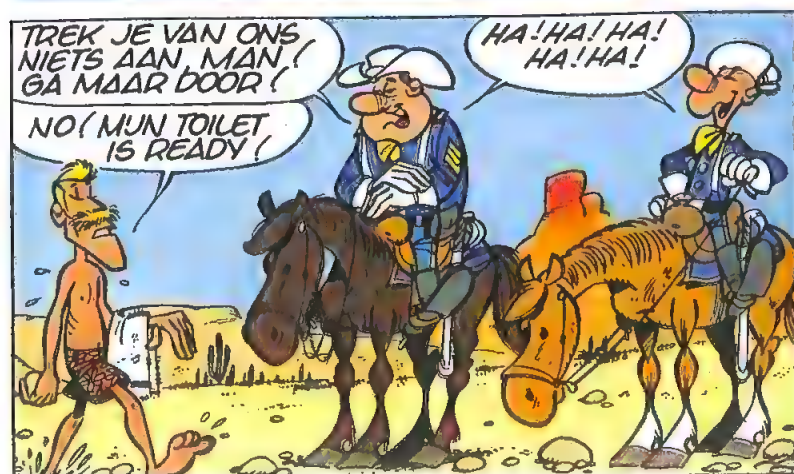
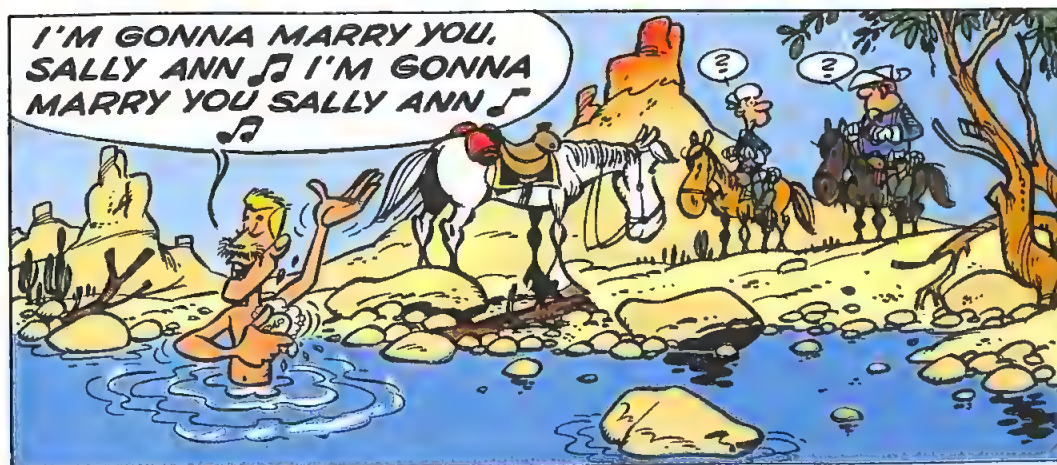

gevoelige snaar...

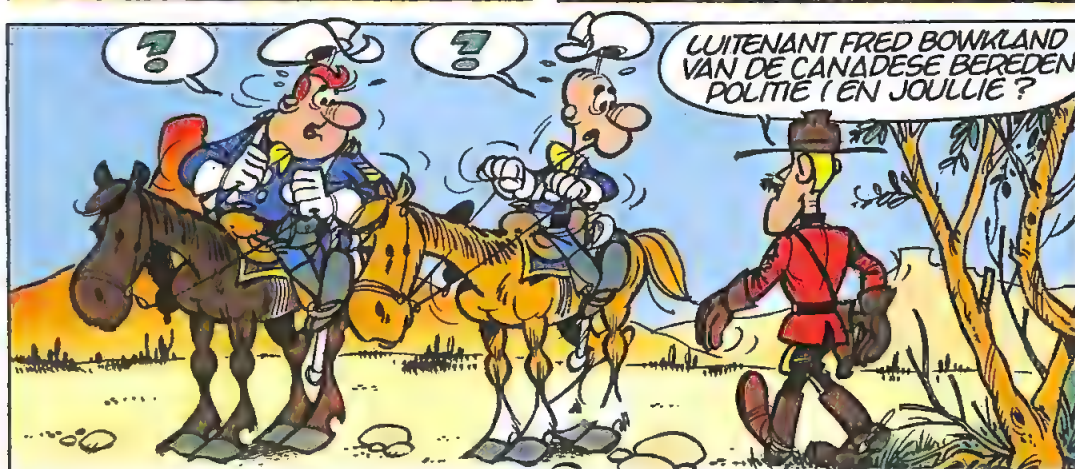

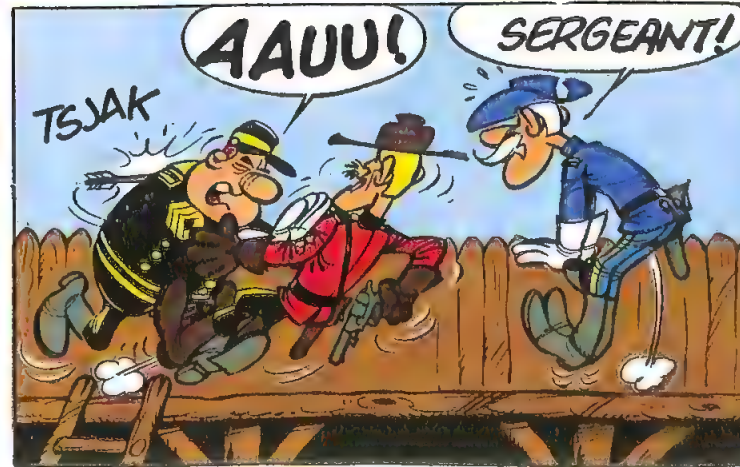
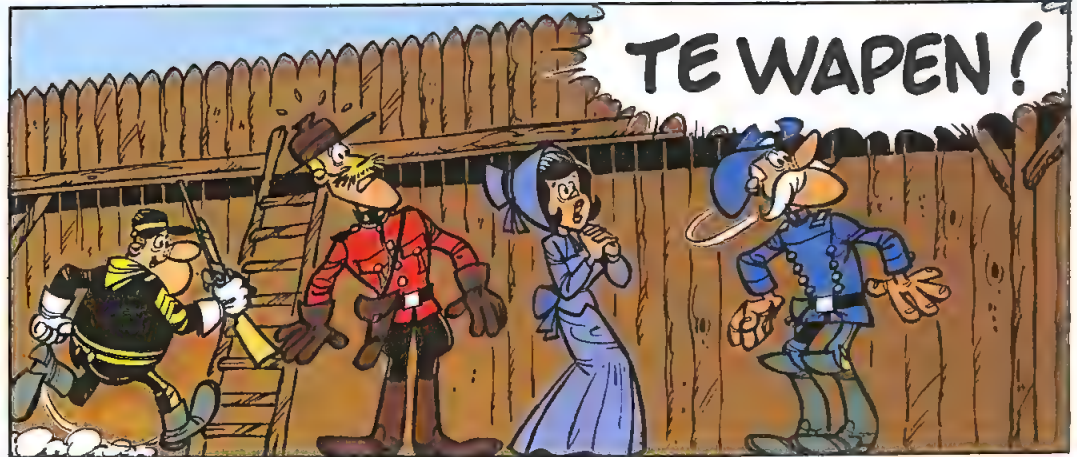
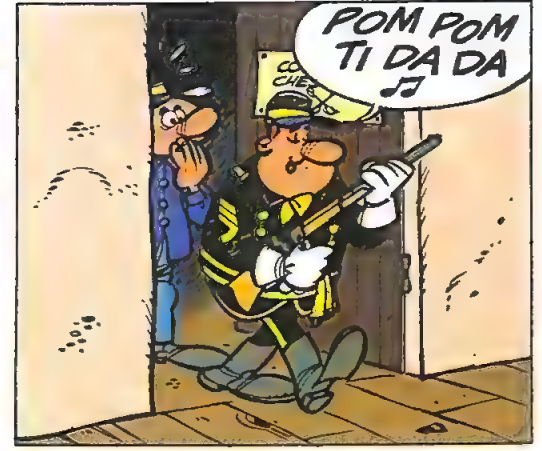
bad boy

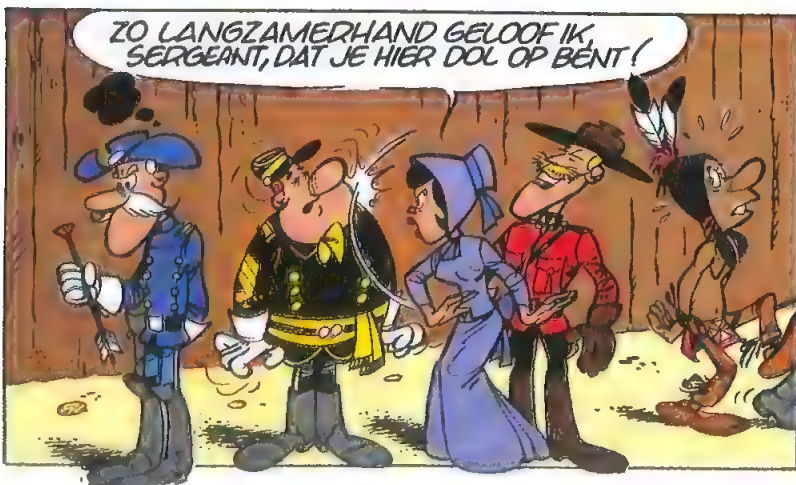
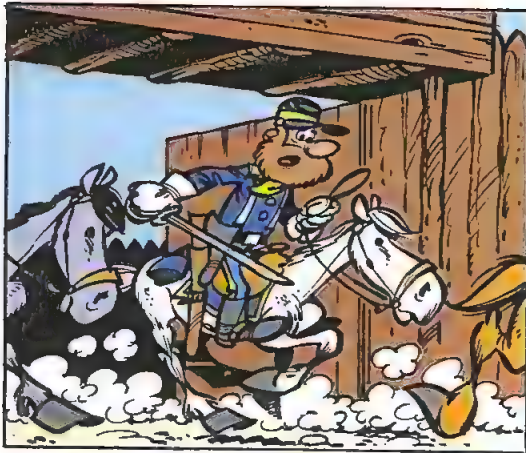

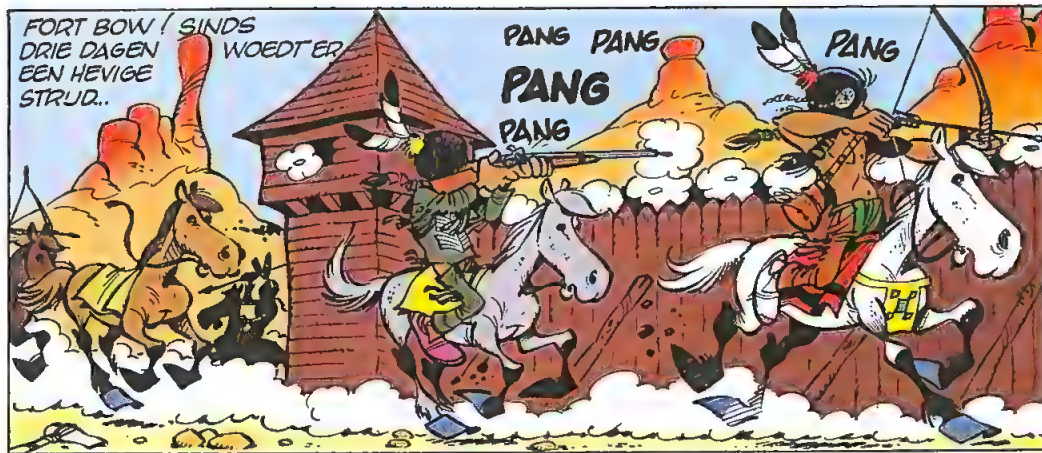

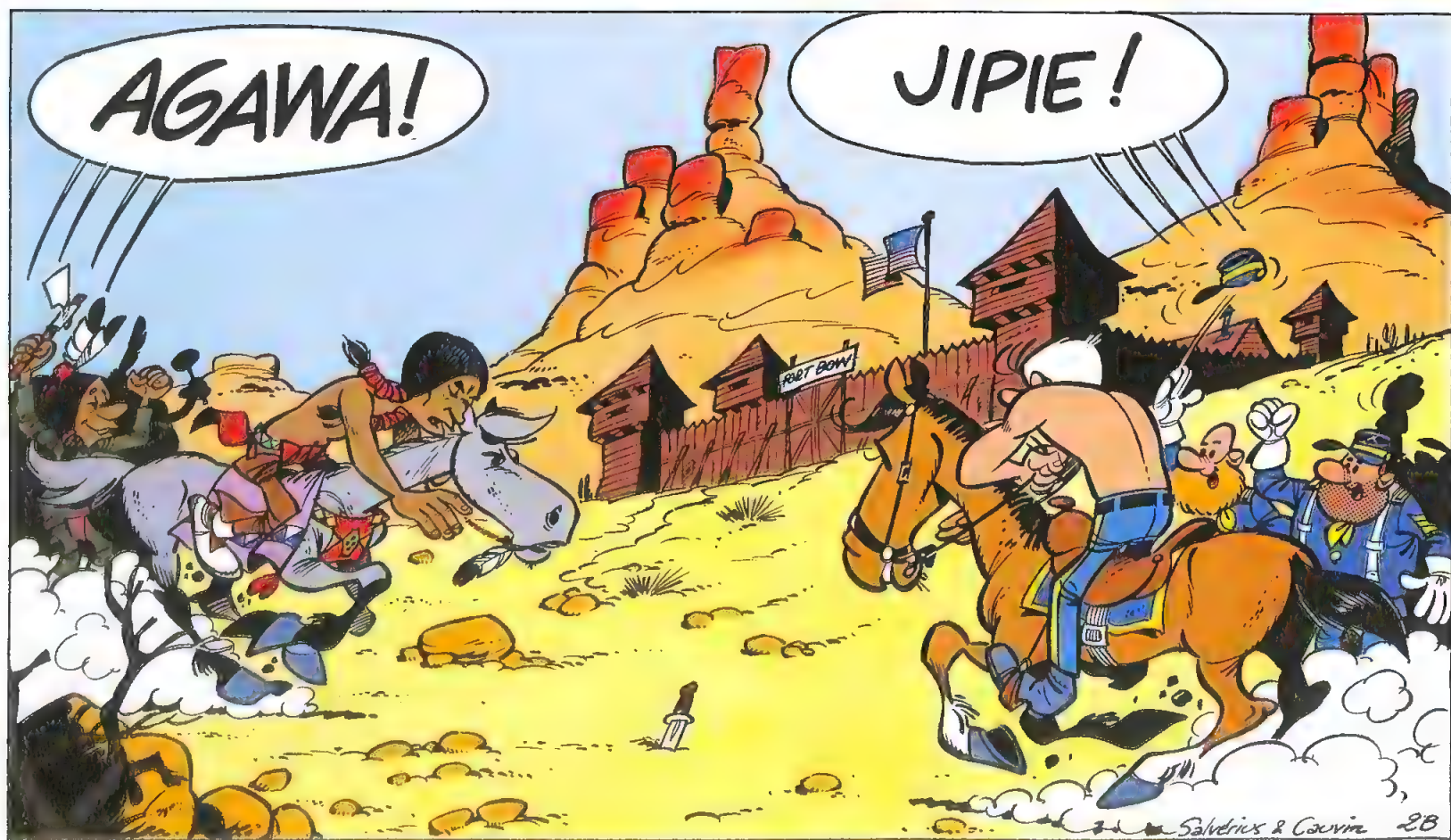
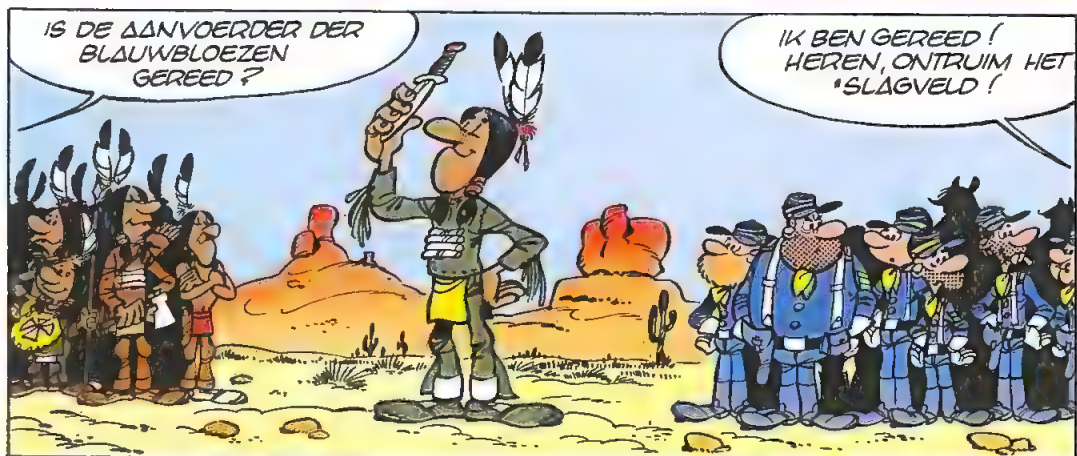
EINDE

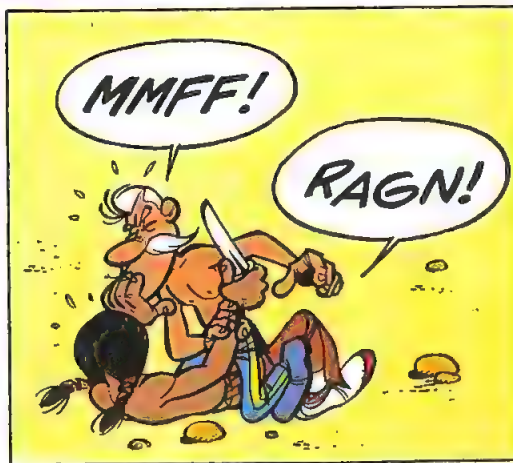
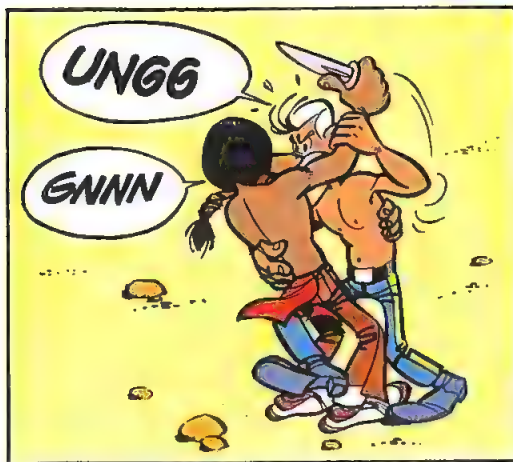
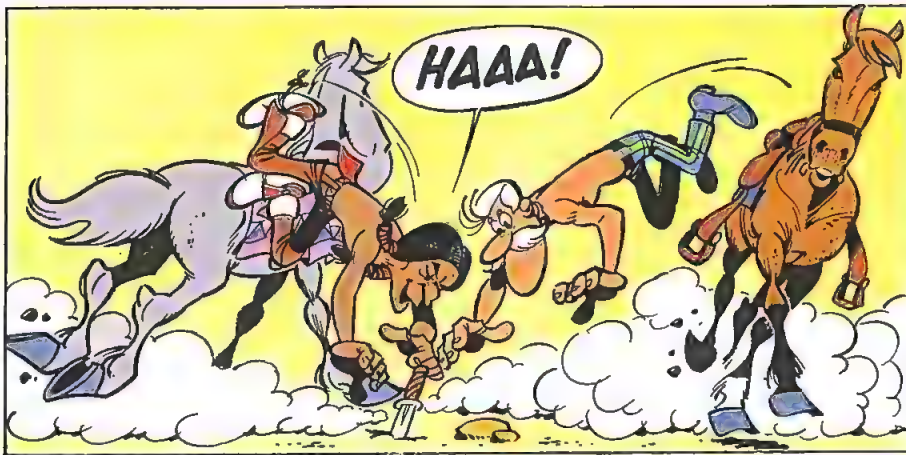
het duel

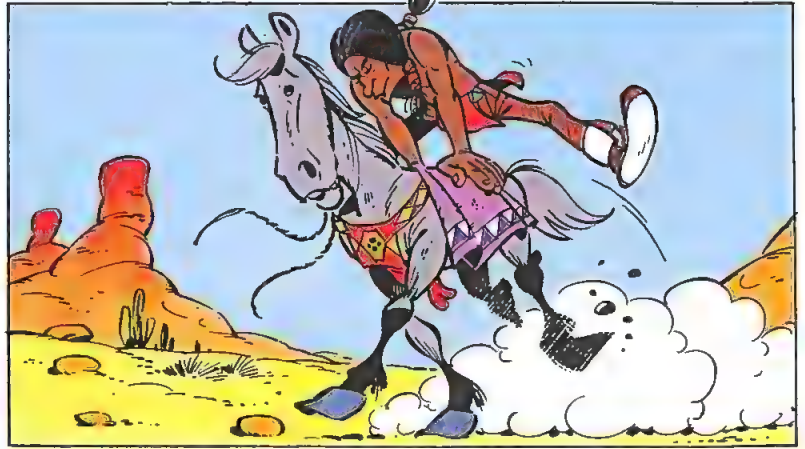

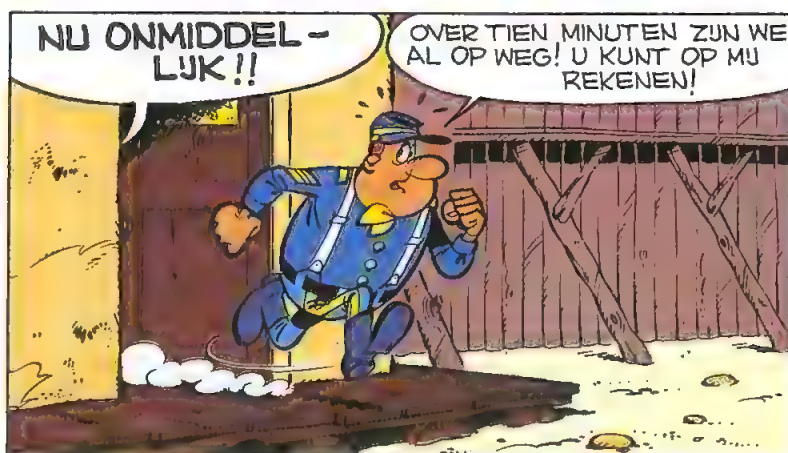

de grote patrouille

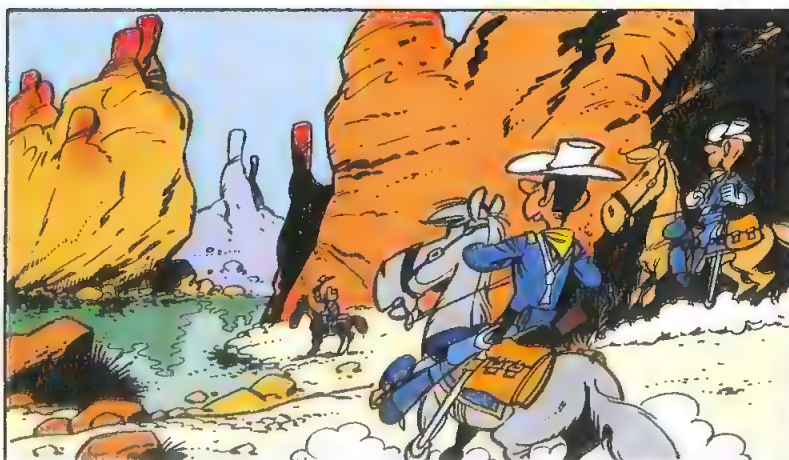
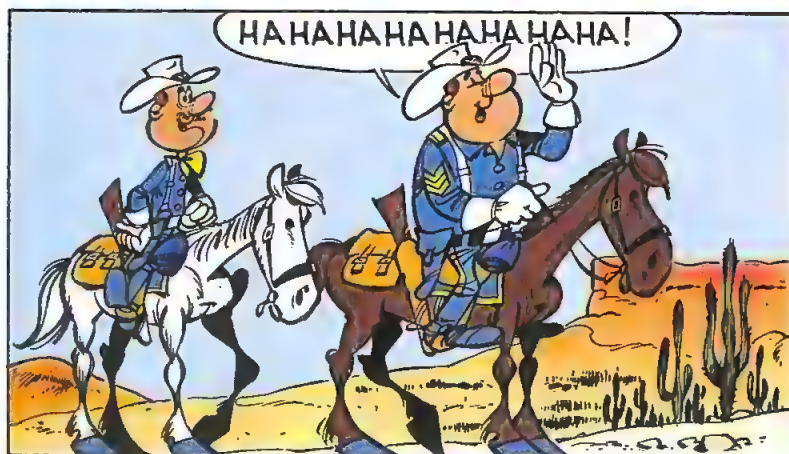

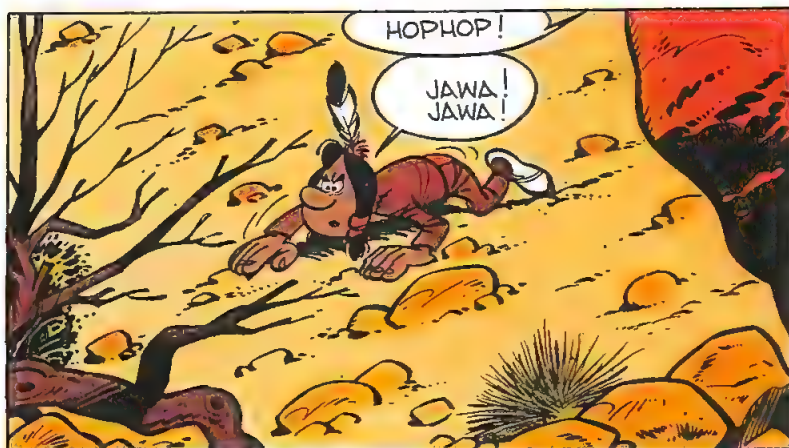
EEN DAG LATER...

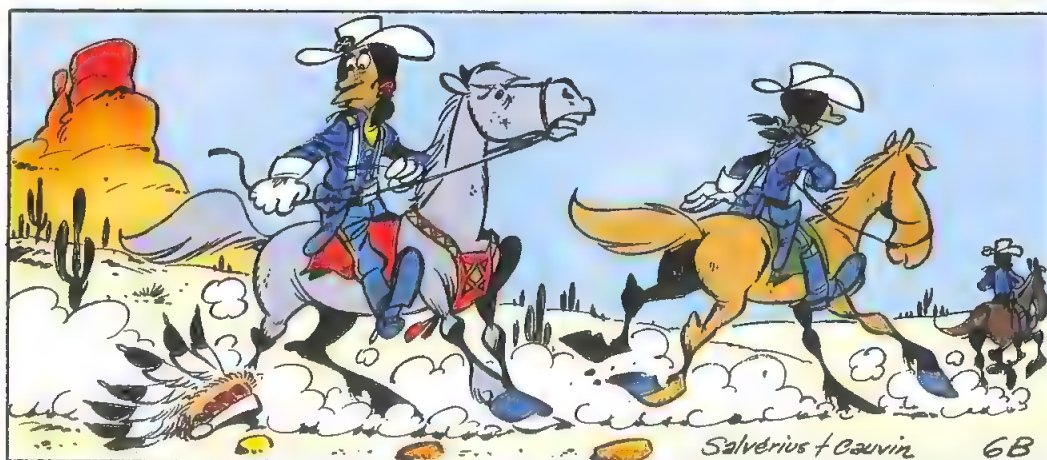
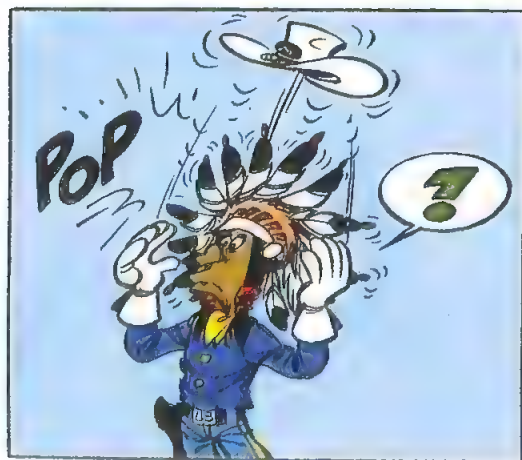
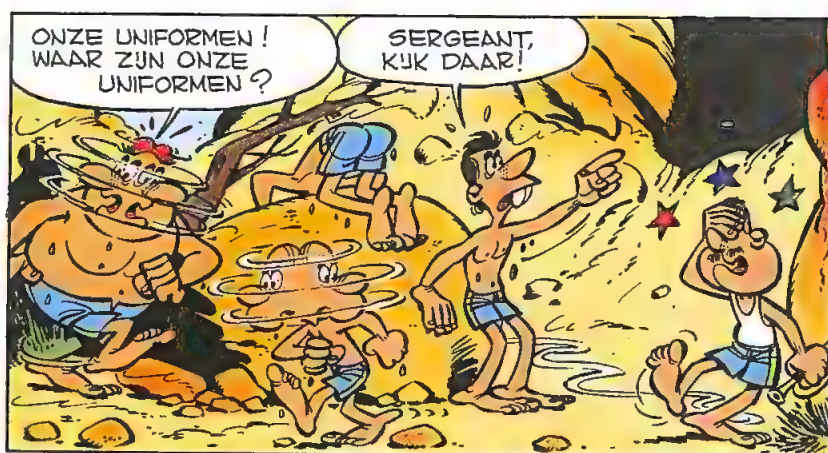

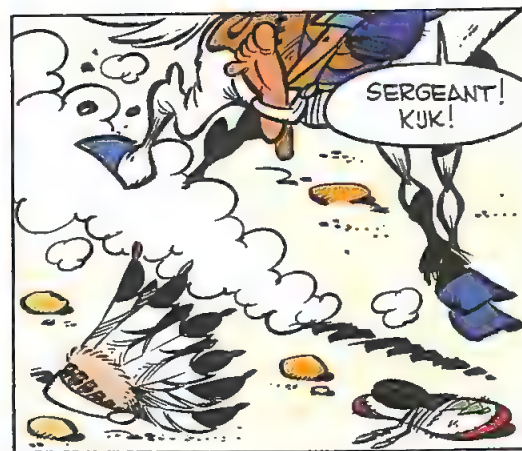

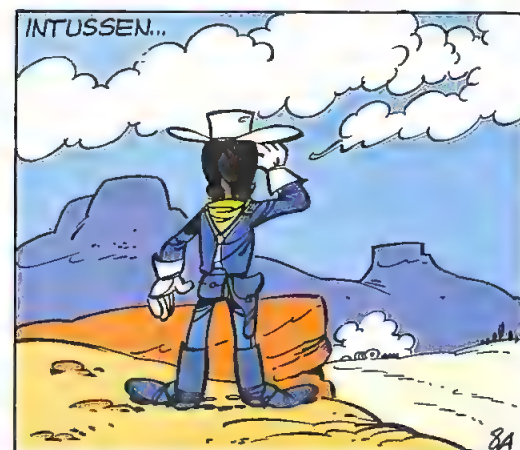
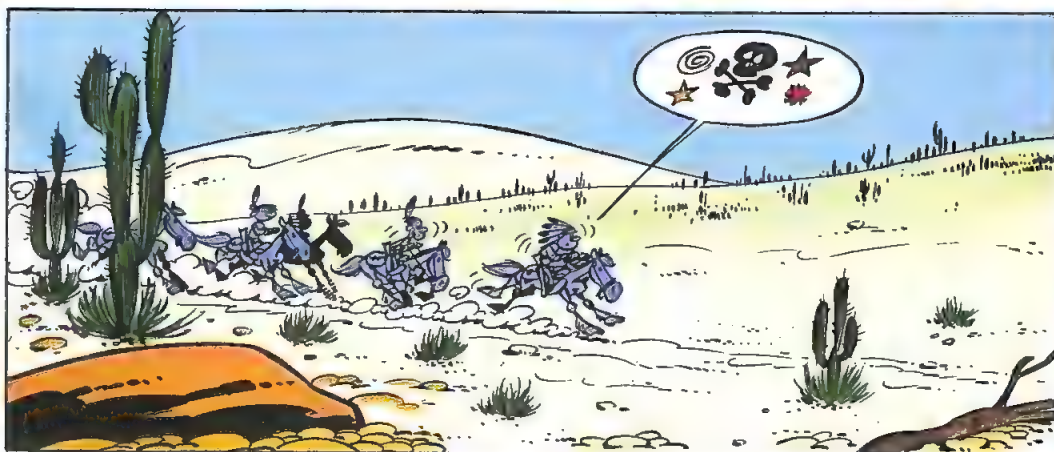

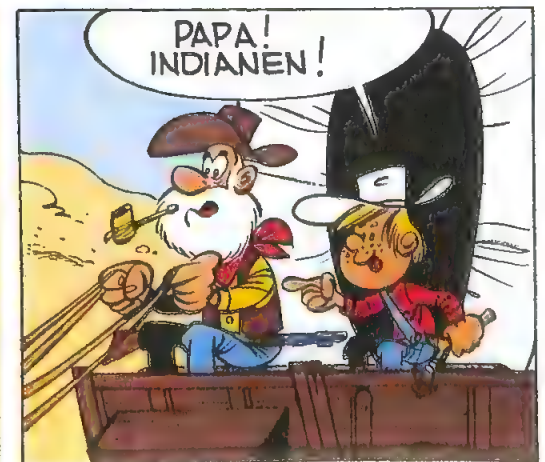
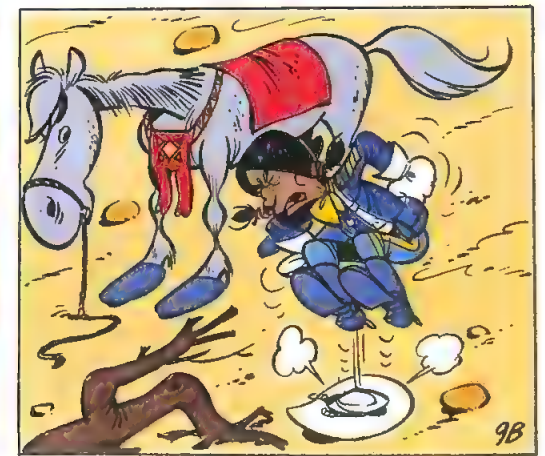
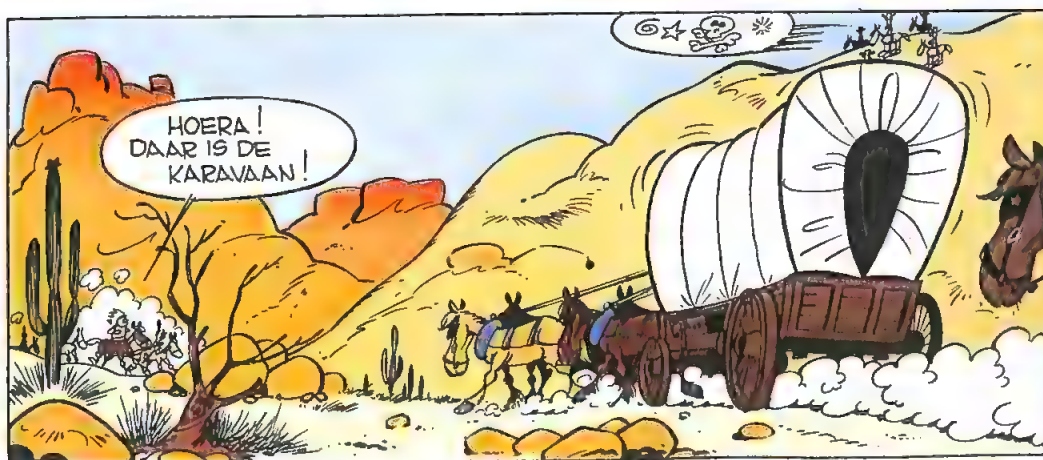
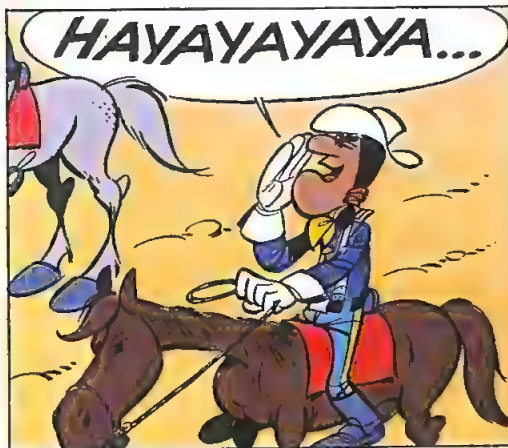

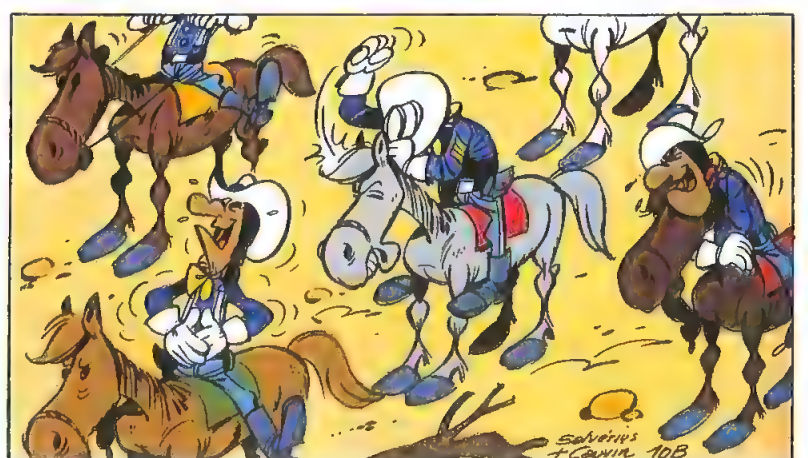
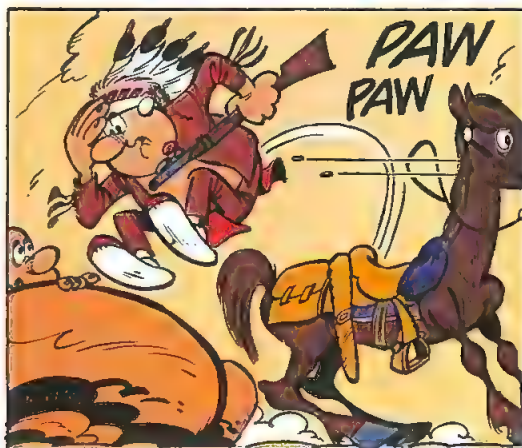

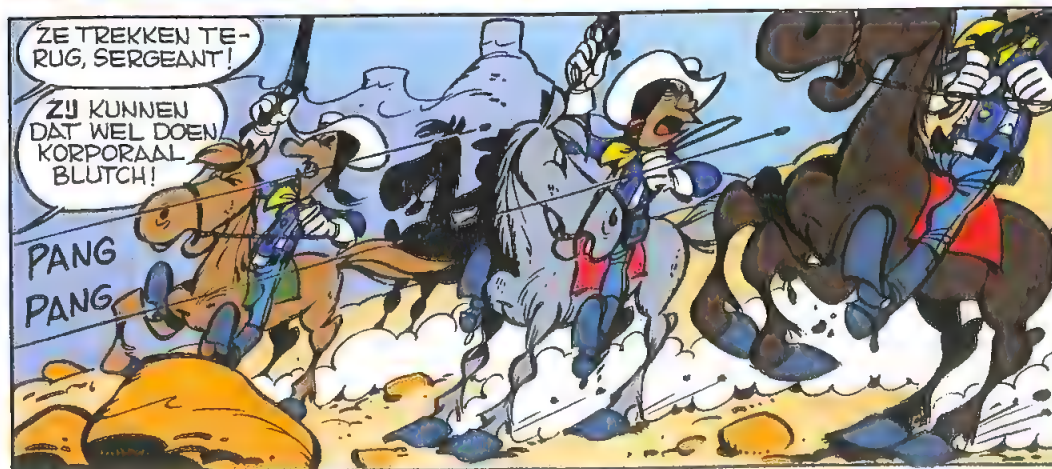

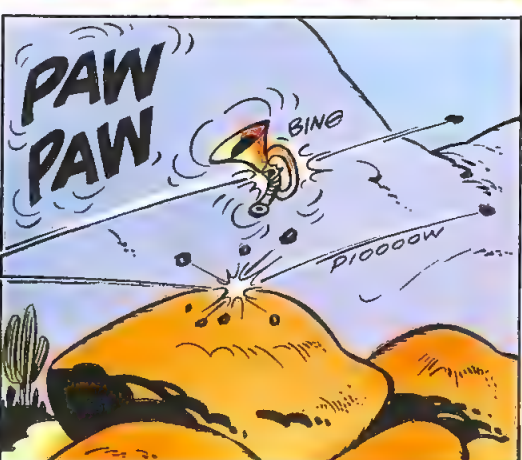
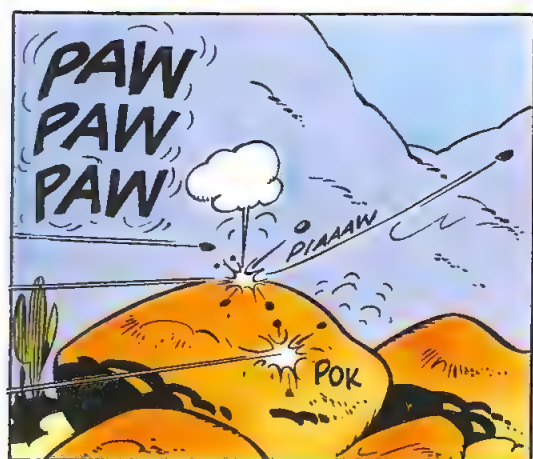

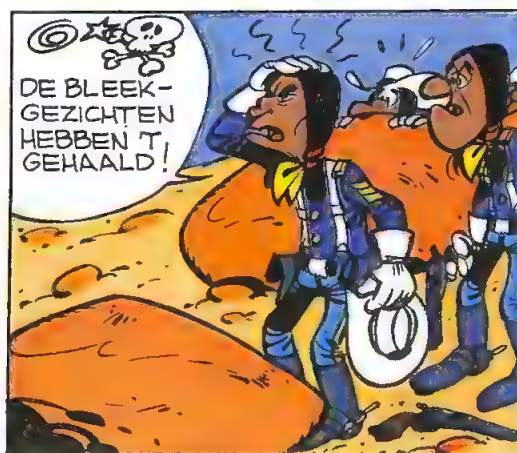
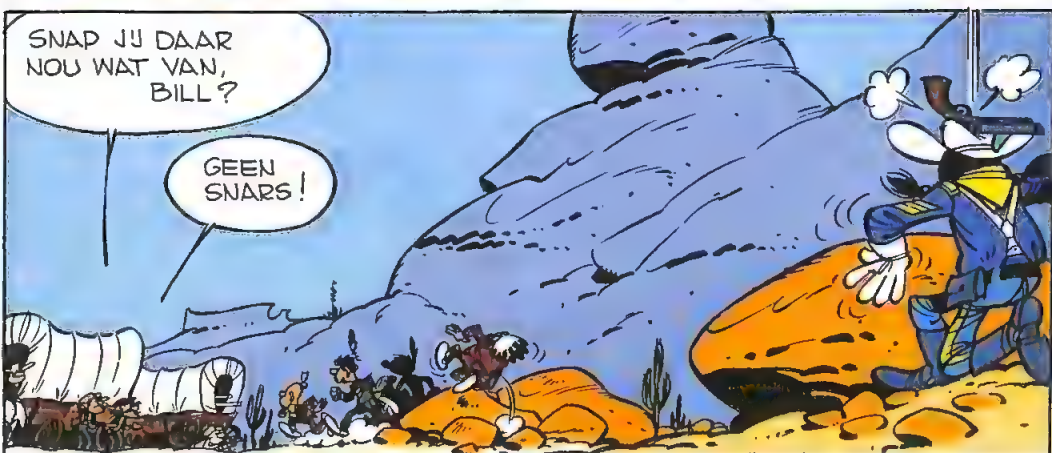
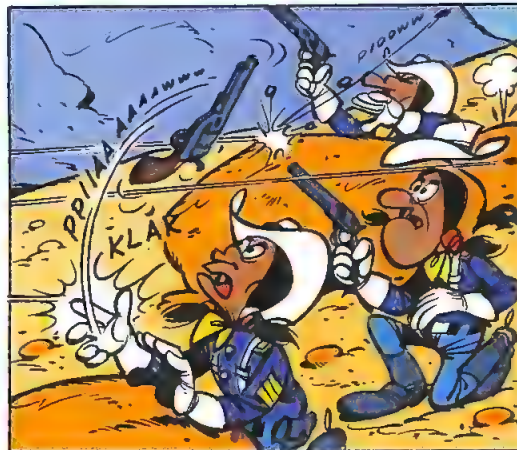

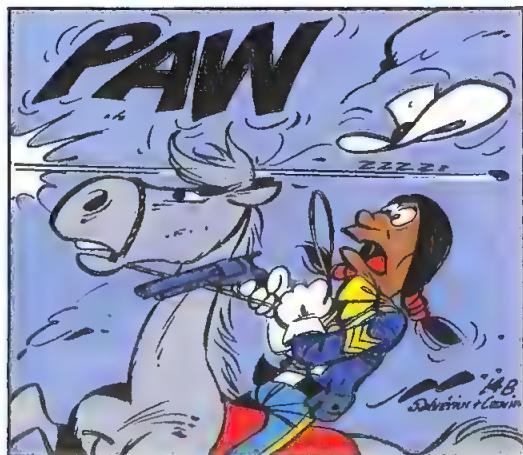
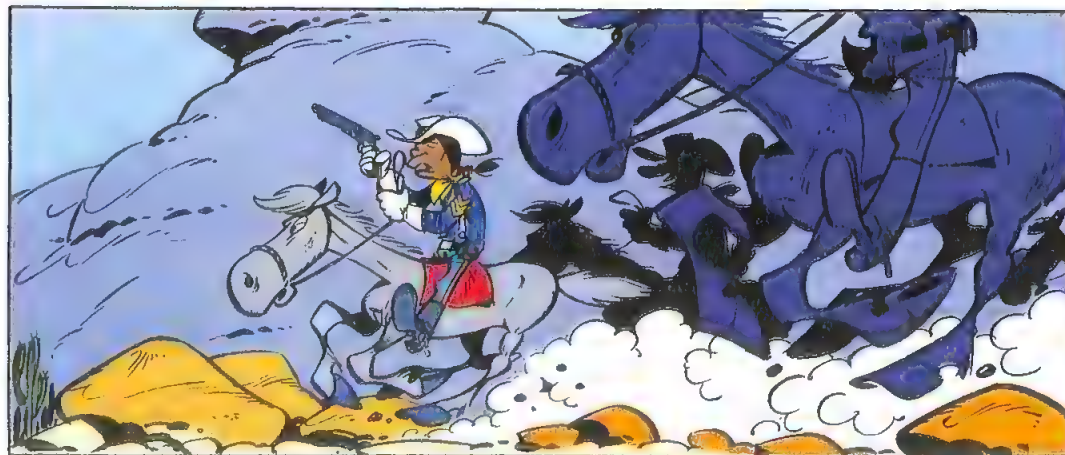
ALS ZE ER TOCH IN SLAGEN DICHTBIJ TE KOMEN, DAN ZIJN WE VERLOREN! IK MOET ER VLUG WAT OP VINDEN!

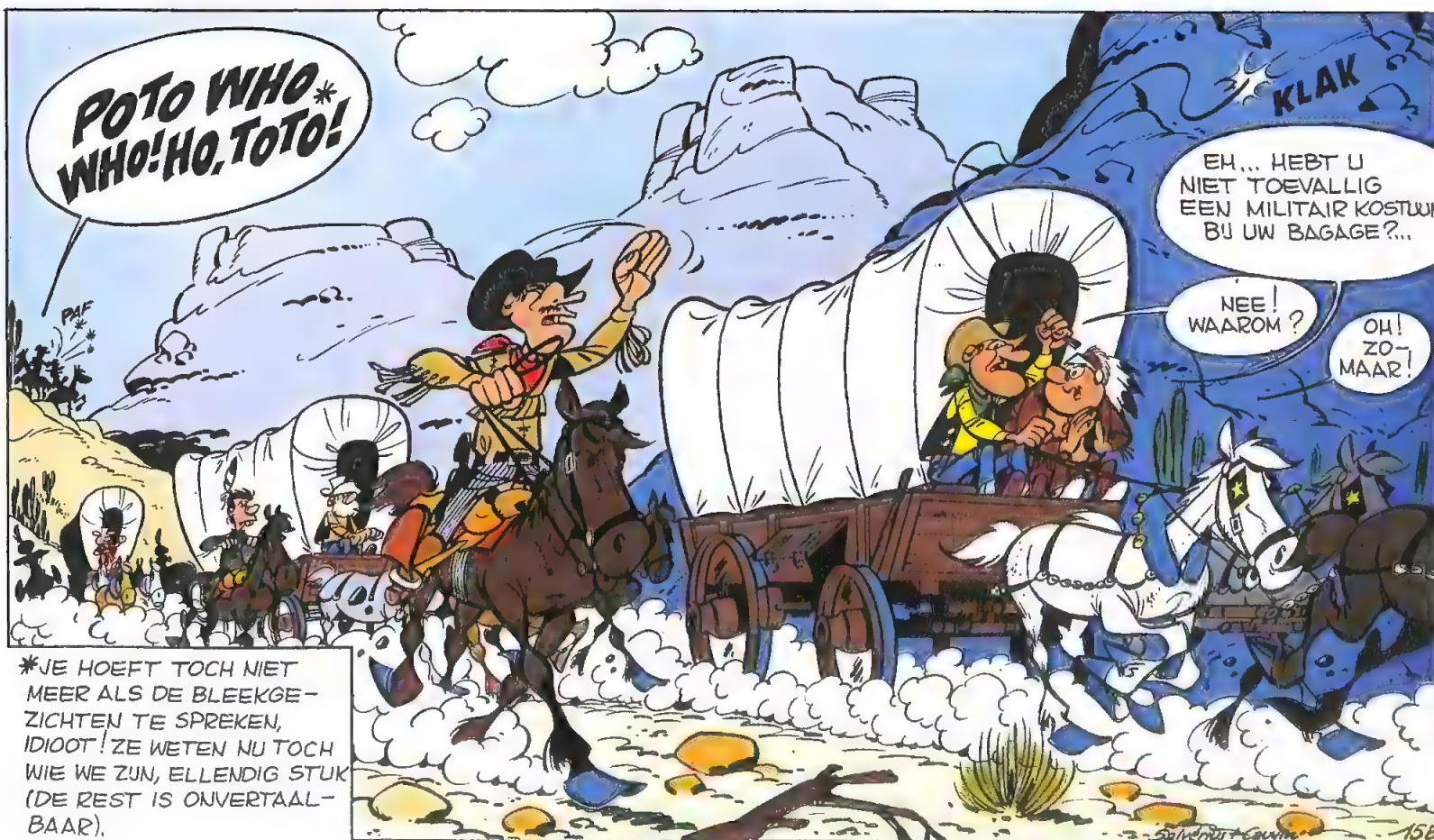
EH!... 'TUURLIJK... DAT IS 'T! IK KAN U OVERTUIGEN!

HOORNBLAZER! KOM HIER!

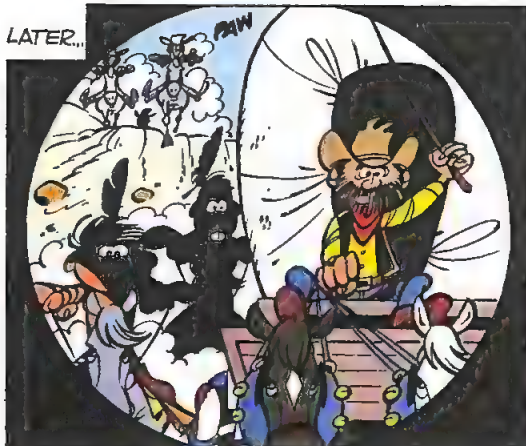

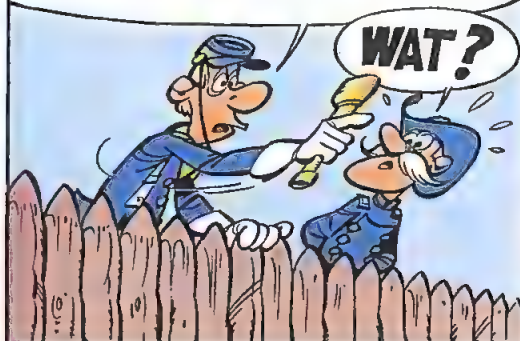

LATER...

COMMANDANT, KIK! DAAR KOMT DE KARAVAAN, BEGELEID DOOR INDIANEN EN ACHTERVOLGD DOOR ONZE PATROUILLE!

EH... MOET IK DE POORT OPEN-MAKEN?

JA! MAAR HOU JE GEWEREN IN DE AANSLAG IN GEVAL VAN MOT!

OP WIE SCHIETEN WE?

DOE DE POORTEN WEER DICHT!

SERGEANT! WAT BETEKENT DIE POPPENKAST?

IK... IK ZAL 'T U UITLEGGEN...

COMMANDANT! DE PATROUILLE OPENT HET VUUR OP ONS!

SERGEANT! ALS IK ER M'N REGIMENT NIET BELACHELIJK MEE MAAKTE, DAN ZOU IK JE VOOR DE KRIJGSRAAD SLEPEN!

U... U BENT TE GOED VOOR ME, COMMANDANT! ECHT WAAR... GLOPS!

EINDE

Salverius & Couvine

DE BLAUWBLOEZEN tegemoet...

LOUIS SALVERIUS heeft heel wat belangrijke dingen in zijn leven zien gebeuren op... de 1ste april. Op 1 april 1953 is hij ook onder dienst gegaan. Hij was toen drieëntwintig en hij kwam bij de gepantserde infanterie terecht — een elite-eenheid waar hij al dadelijk lijn en kleur aan ging geven : op muren en kit bags tekende hij figuren die je als de voorlopers van de Blauwbloezen kunt beschouwen.

Zonder al te grote tegenzin zwaaide hij af, en stuurde prompt een brief en een stel tekeningen naar de Uitgeverij Dupuis. Binnen de kortste keren belandde hij er in het tekenbureau. Zo'n tekenbureau betekent ook een heleboel klusjes waar je niet steeds evenveel plezier aan beleeft. Als je het tenminste niet de vervulling van je levensdroom vindt wanneer je een rooster voor een kruiswoordraadsel mag tekenen. Net zo goed mag je lay-outs maken voor de bladen, en als er hier of daar nog 'n hand plaatsruimte over is, mag je daar een grappig tekeningetje voor bedenken. De eerste tekeningen die hij gedrukt kreeg, verschenen in "SPRINT", een krante-achtig jonger broertje van Robbedoes, dat geen lang leven beschoren was. Was er een realistische tekening nodig, dan maakte hij die net zo goed als een humoristische.

Daarna verhuisde hij voor een poosje naar de filmstudio van Dupuis, waar hij ook als cameraman actief was — zolang hij niet was ingedut in de hitte van die lampen.

Hij verzorgde de lay-out van de reeks "De Wonderbare Wereld en "Gags de Poche" waarin beeldverhalen in zakformaat werden uitgegeven. De meeste van die verhalen waren op groot formaat voor een grote bladspiegel getekend. Er kwam dus heel wat knip- en paswerk bij kijken, en hij moest vaak achtergronden aanvullen, om ze op die veel kleinere bladspiegel samen te persen.

In die tijd ontstonden ook de eerste micro-verhalen. Salvérius had zin om er ook een te maken, en kreeg een scenario van Yvan Delporte. Een grappig verhaal met Indianen. Meteen wist hij dat hij het daarin zou blijven zoeken : grappige Western-verhaaltjes. Alleen de hoofdfiguur moest hij nog zoeken.

In zijn volgende microverhalen waren de helden Tim en Tom. Devos schreef er de scenario's voor. Succes hadden die microverhalen wel, maar Salvérius had toch niet het gevoel dat er genoeg mogelijkheden in zaten.

Zijn volgende held was weer een Indiaan : Whamoka. Een uitstekende gagfiguur die hij samen met Devos tot leven bracht. Maar toch weer te beperkt. Hij moest meer ruimte zien te vinden.

Whamoka kreeg het gezelschap van Whikilowat. Salvérius zat midden in zijn "Indiaanse" periode. Samen met Jamic illustreerde hij albums over het leven in de prairie. En Delègue leverde hem scenario's voor een nieuwe serie microverhalen met als hoofdfiguur "Dwargkaktus".

Zo gingen er jaren voorbij. De hele week zat Salvérius op het Dupuis-tekenbureau te werken, en ieder weekeinde zat hij thuis te tekenen. Hij had een lange opleiding achter de rug, en wist dat hij nu wel ver genoeg stond om als zelfstandig tekenaar te beginnen. Alleen had hij nog geen hoofdfiguur die hem stap voor stap naar het succes zou brengen. Als jaren droomde hij ervan tekenverhalen te maken over de glorie van het Yankee-leger in de 19de eeuw. Hij had een enorme massa documentatiemateriaal bij elkaar gebracht, en praatte er vaak over met een jong scenarioschrijver die als technisch specialist op de redactie werkte. Tussen fotokopieën en foto-vergrotingen door trok Raoul Cauvin met Salvérius op avontuur in het Wilde Westen uit.

Eerst vormden de Blauwbloezen nog een groep. Kameraden onder elkaar op patrouille. Maar al gauw steken de figuren van Blutch en de sergeant boven hun kameraden uit. Sergeant Chesterfield — een brompot, niet bang, brave borst en erg bekrompen — is wat je de ruggegraat van het leger kunt noemen. Blutch zit in het leger tegen zijn zin. Chesterfield ziet in de burgeroorlog één doorlopende promotiekans. Blutch ziet alleen maar uit naar kansen om het allemaal langs hem heen te laten waaien. De tegenstelling tussen die twee doet het hem schitterend. De scenario's van Cauvin krijgen er een menselijkheid door, die de grappige werking nog versterkt.

Op die manier stellen de Blauwbloezen nog wat meer voor dan moppenfiguren tegen de achtergrond van een tragische burgeroorlog met onzinnige, bloedige operaties.

De eerste gags en complete verhalen onder de titel "De Blauwbloezen" verschenen in 1968. Salvérius werkte toen nog op het Dupuis Tekentbureau, en kon alleen maar op de weekeinden aan zijn strips werken. Daardoor kon hij onmogelijk vlug produceren. Op 1 april 1970 maakte hij zich zelfstandig om zijn vervolgh verhalen te kunnen aanpakken. Toen hij bijna klaar was met het vierde, maakte een schielijke dood een einde aan zijn werk. In de albums "De Grote Patrouille" en "Blauw en Uniformen" zijn de gags en complete verhalen opgenomen, die tot dusver nog niet in albumvorm zijn gepubliceerd.

«DE **B**LAUWBLOEZEN»

N°1

WAGEN IN 'T WESTEN

TEKENINGEN:
LOUIS SALVÉRIUS

SCENARIO:
RAOUL CAUVIN

« DE **BLAUWBLOEZEN** »

N°1

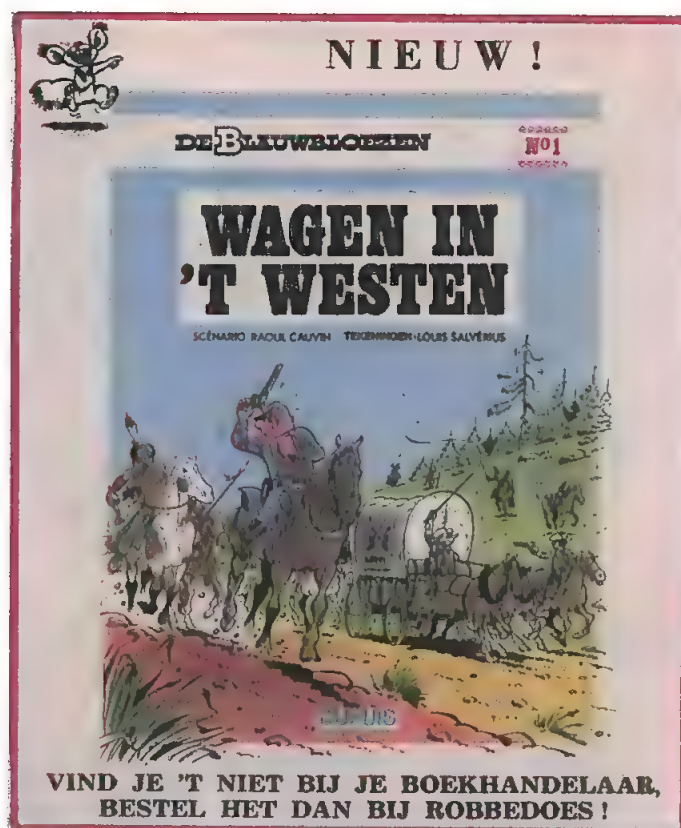
WAGEN IN 'T WESTEN

TEKENINGEN:
LOUIS SALVÉRIUS

SCENARIO:
RAOUL CAUVIN

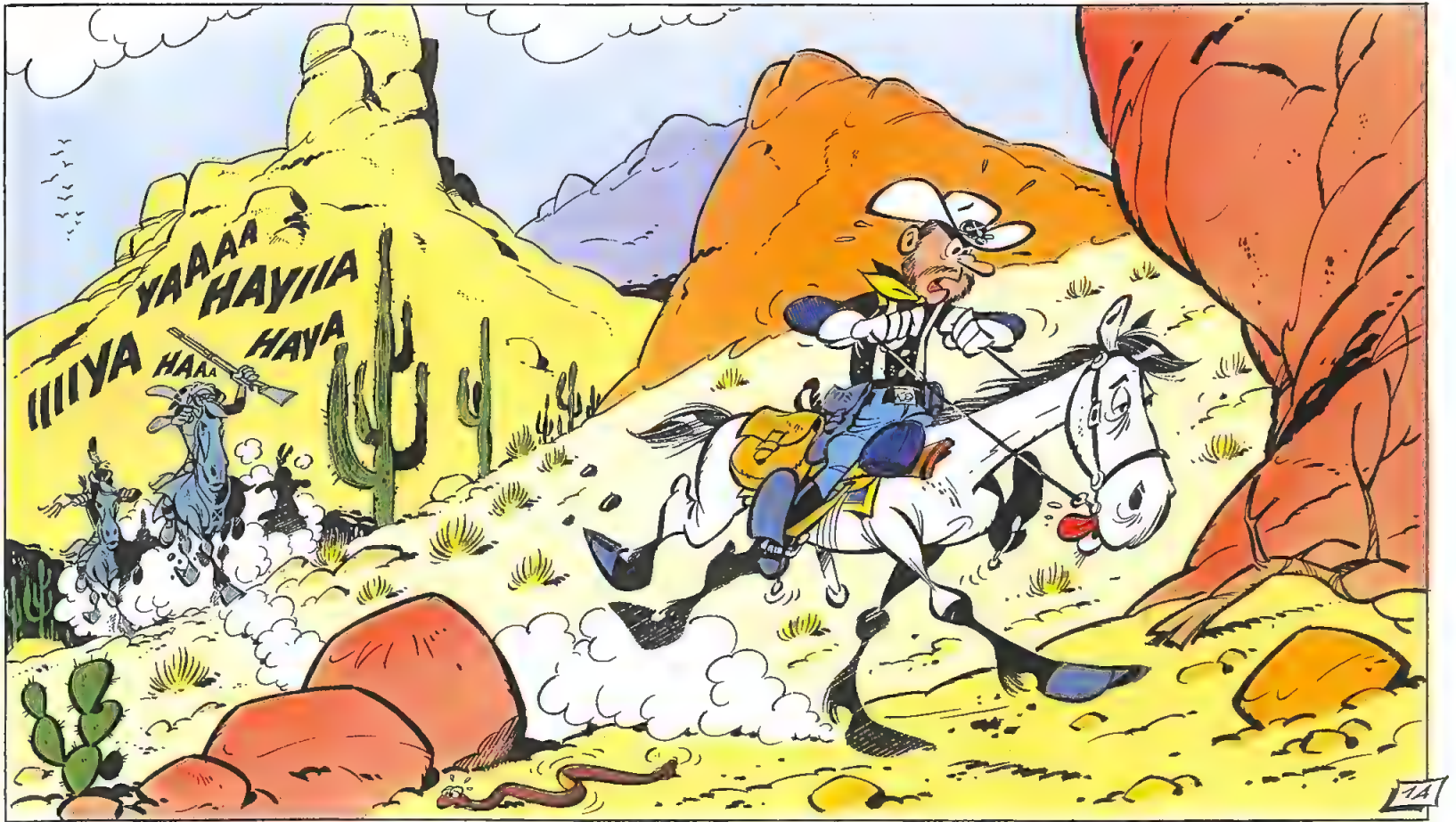

Aankondiging van *Wagen in 't Westen*, *Robbedoes* nr. 1776 van 27 april 1972.

De 44 platen van *Wagen in 't Westen* werden voorgepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1689 van 27 augustus 1970 tot nr. 1706 van 24 december 1970.
Ze werden vervolgens opgenomen in het album *Wagen in 't Westen*, Dupuis, 1972.

WAT IS DAT VOOR
'N LAWAAI, KOR-
PORAAL BLUTCH?

INDIANEN
DIE 'N COLLEGA
ACHTERVOLGEN,
SERGEANT!

HEEFT-IE 'N KANS TE
ONTSNAPPEN?

DAT DENK IK NIET! ZE ZITTEN 'M
VLAK OP Z'N HIELEN!

BOOM!
DAT ZIET ER
BEROERD
UIT!

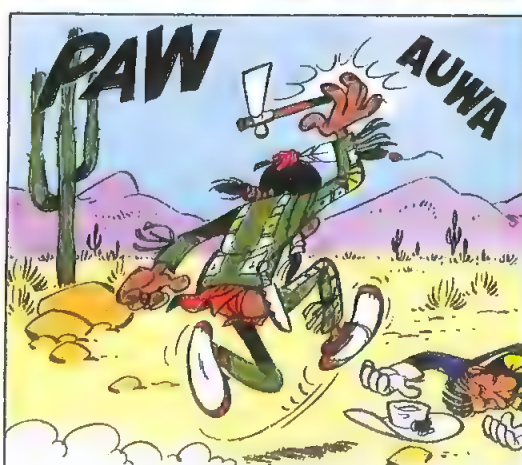
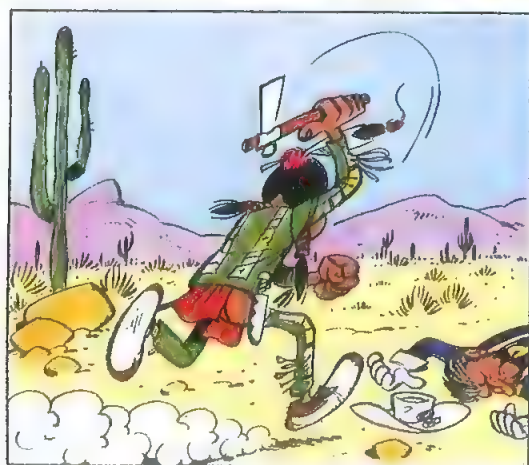
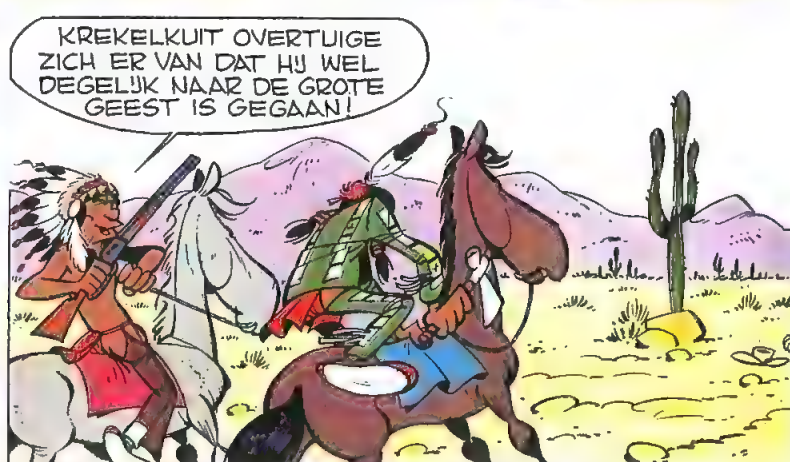
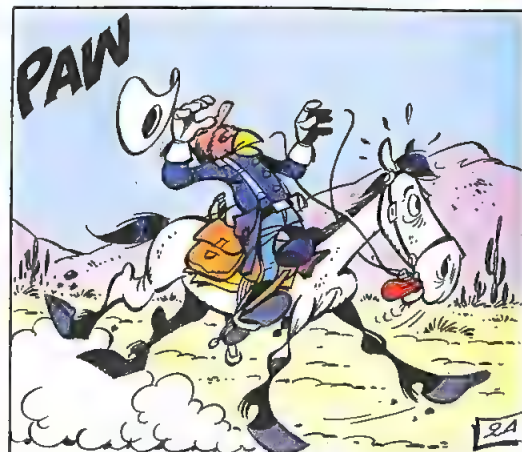
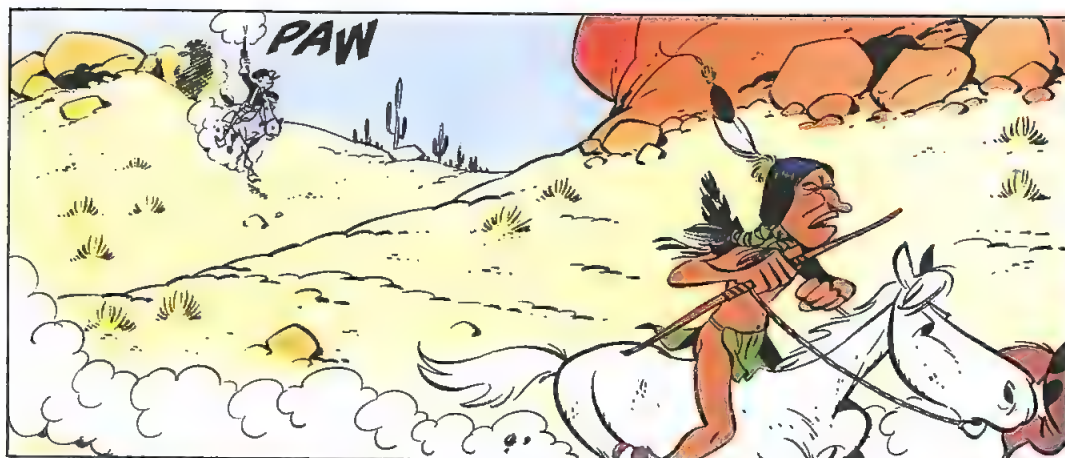
WE MOETEN
MISSCHIEN TUSSEN-
BEIDE KOMEN!
DENKT U OOK
NIET, SERGEANT?

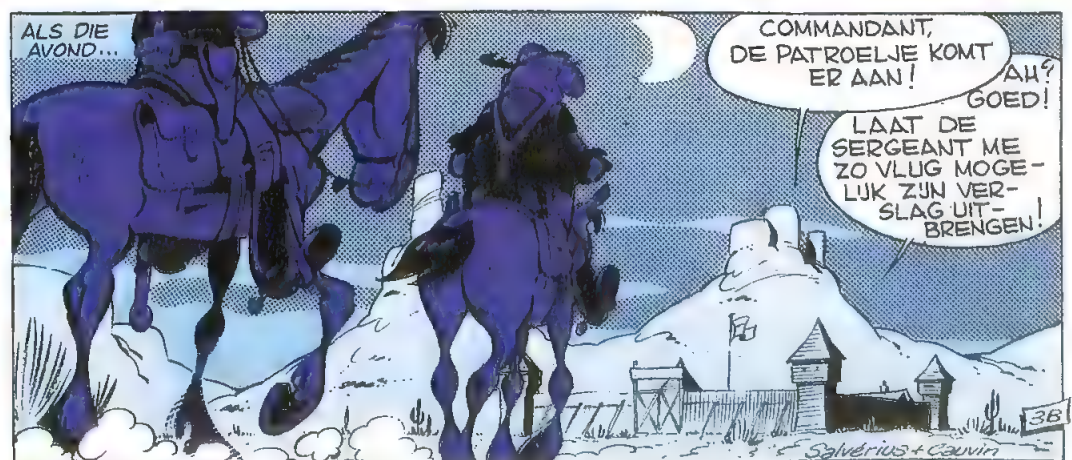
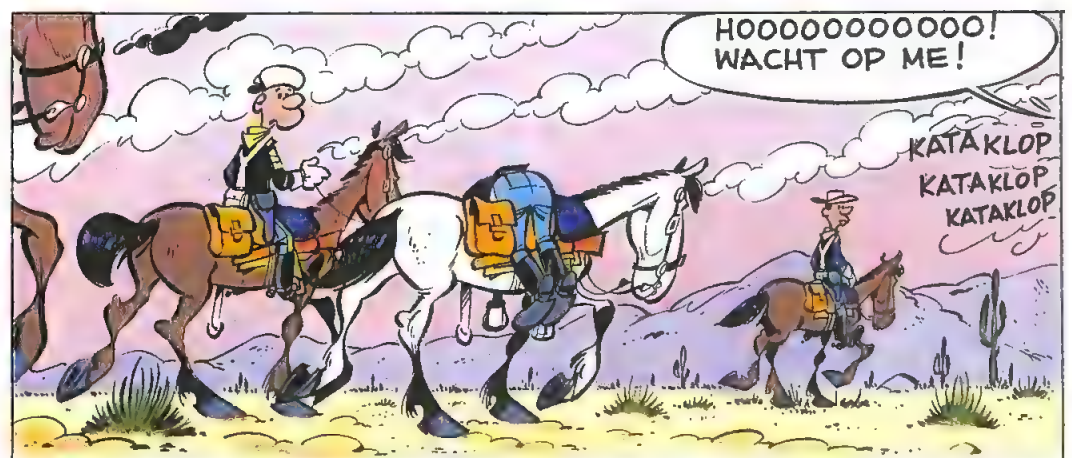
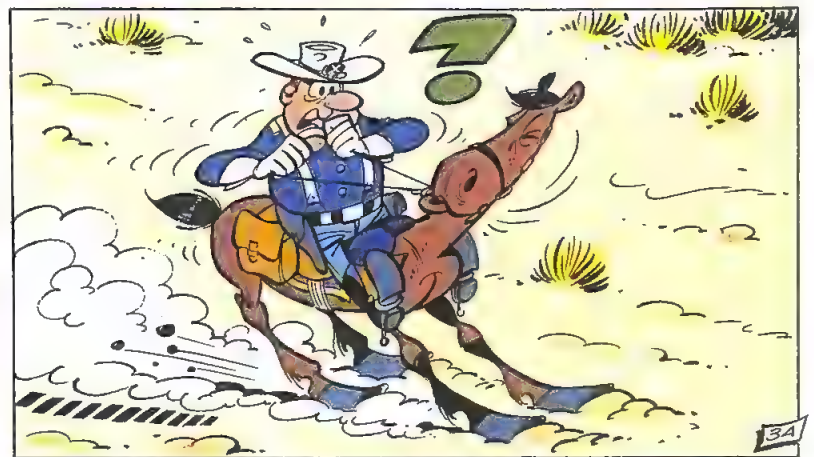
ALS JE MAAR WEET, BRYAN, DAT EEN
SERGEANT VAN DE CAVALERIE VAN DE
VERENIGDE STATEN NOOIT DENKT! HIJ IS EEN
MAN VAN DE DAAD! IEDEREEN IN 'T ZADEL,
EN VLUG WAT!

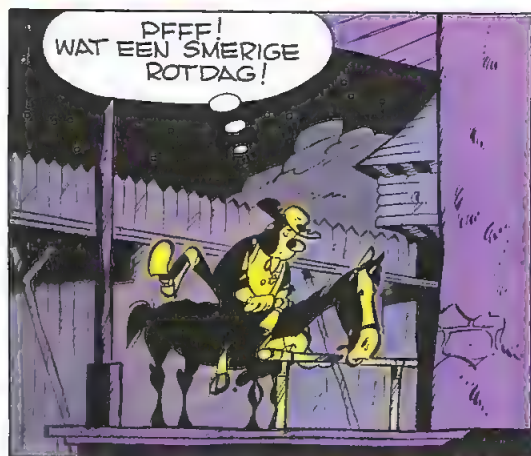

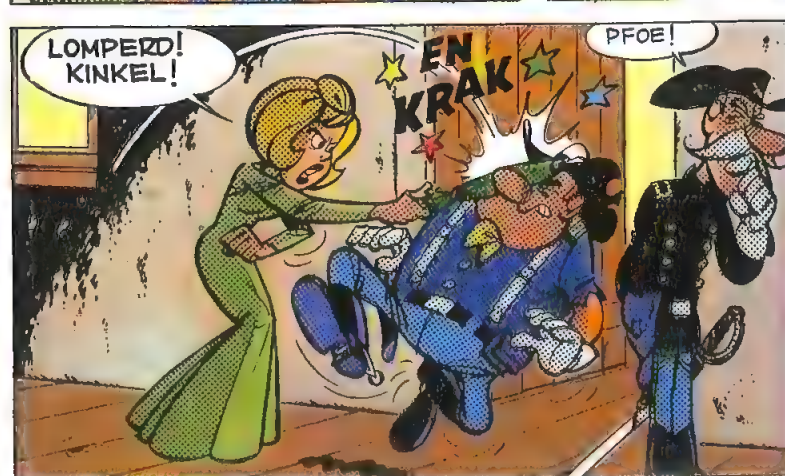
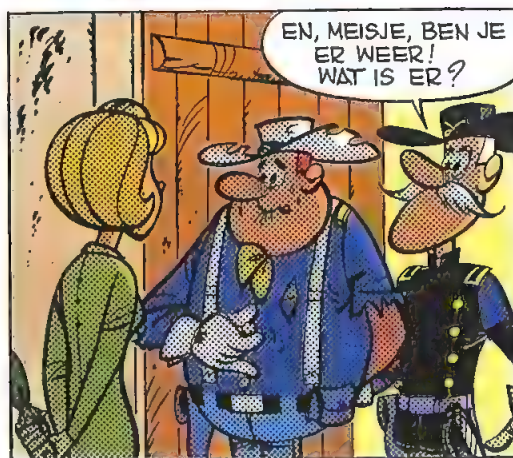

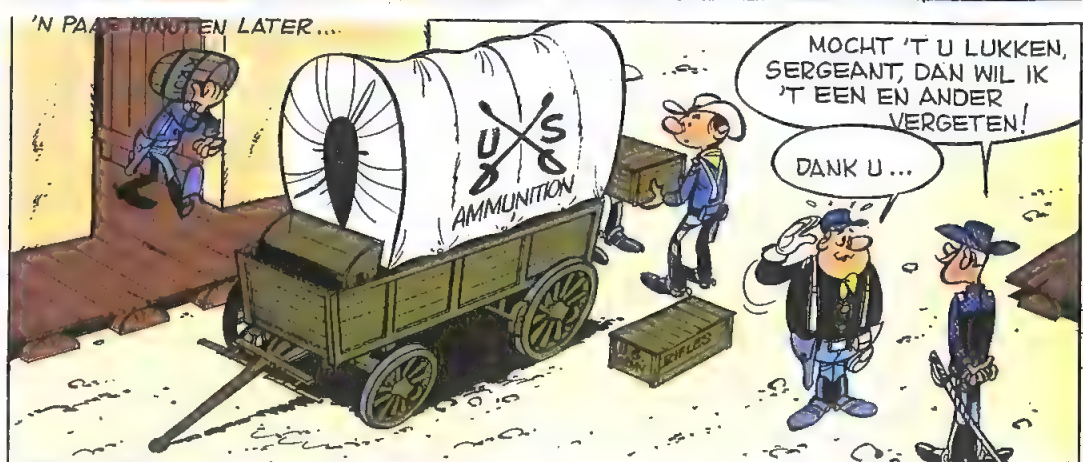

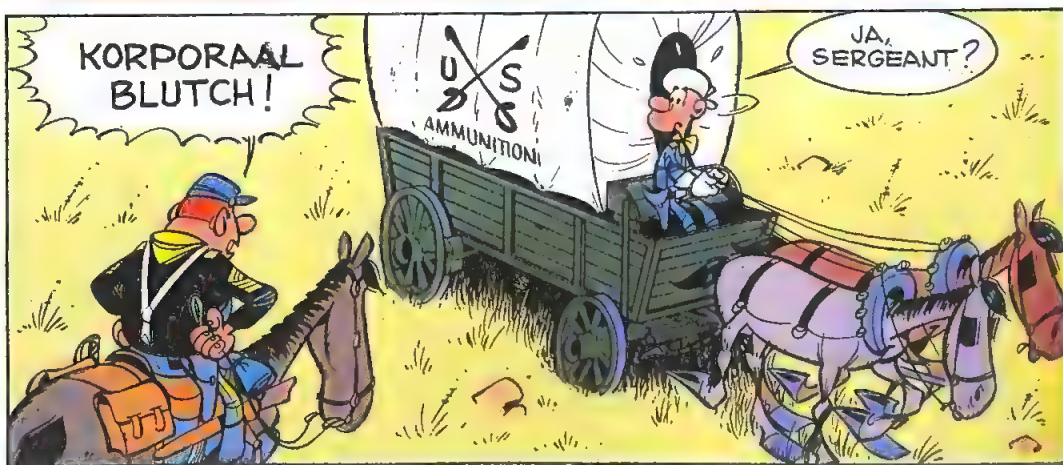
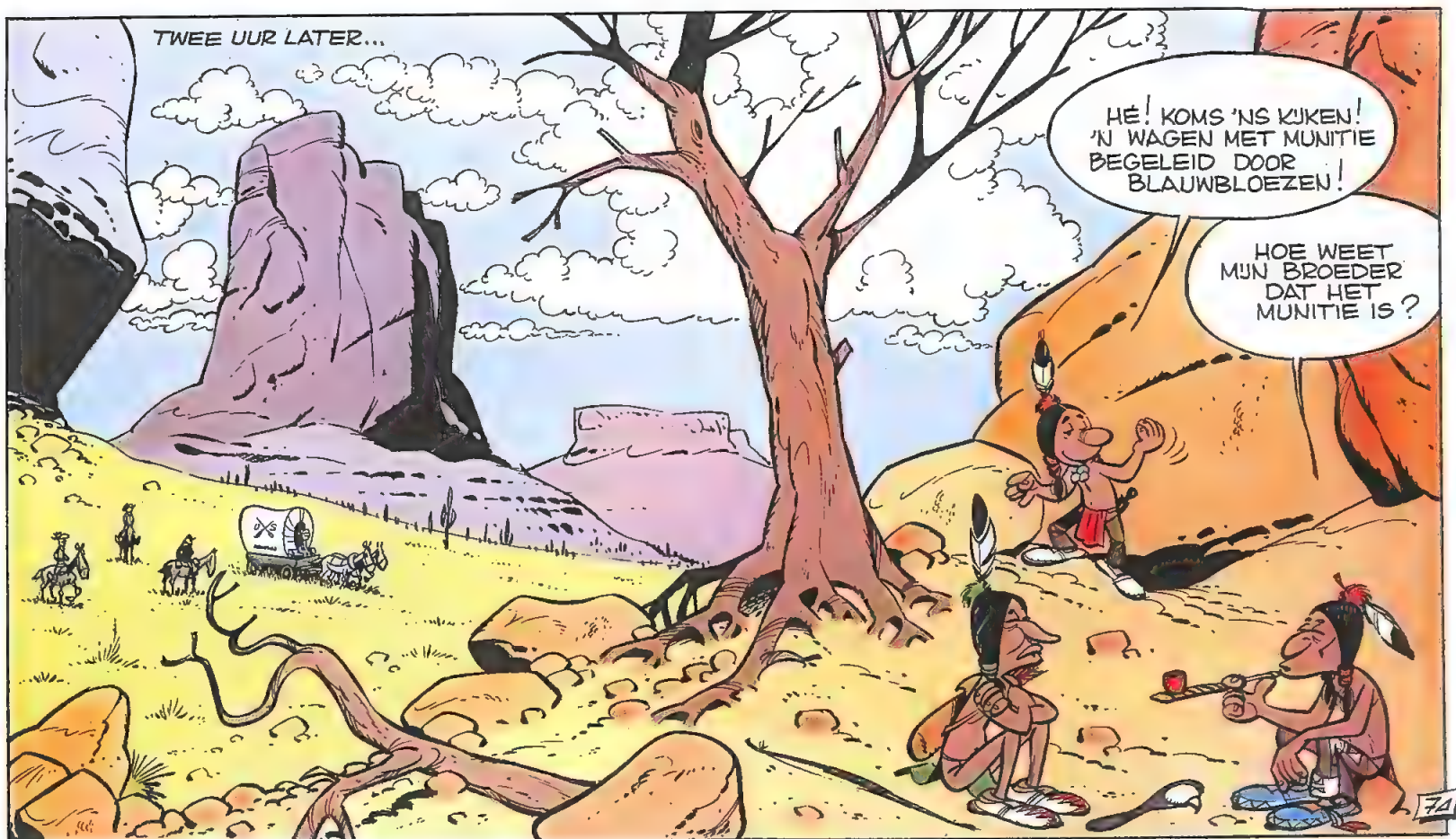
EN INTUSSEN... ZO! DUS U HEBT DAT VERHAALTJE OVER DIE SLACHTING VERZONNEN OM UW PRESTIGE TE VERHOGEN! SERGEANT, EERLIJK GEZEGD ZIT IK ME AF TE VRAGEN OF IK U NAAR HET EXECUTIEPELTON MOET STUREN OF U MET HANDEN EN VOETEN GEBONDEN MOET OVERLEVEREN AAN DE 40 SLACHTOFFERS VAN UW ZIEKELIJKE VERBEELDING!

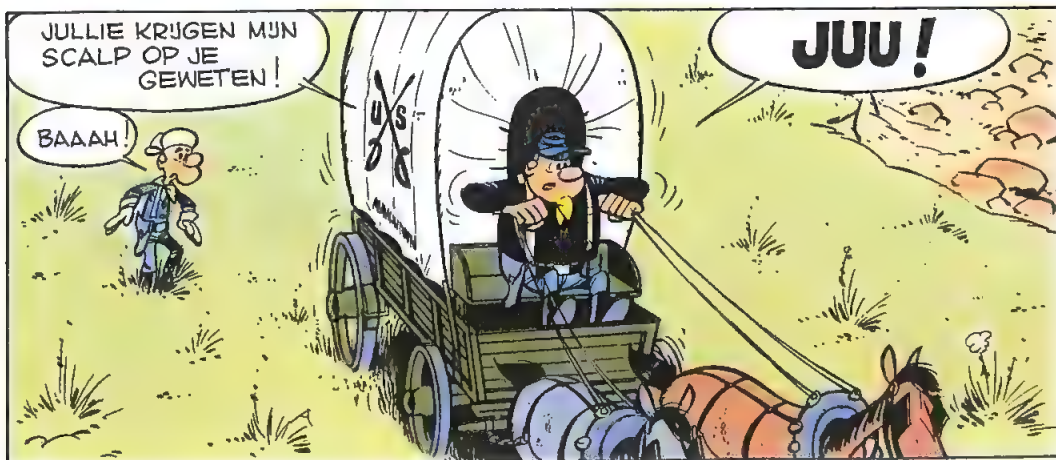

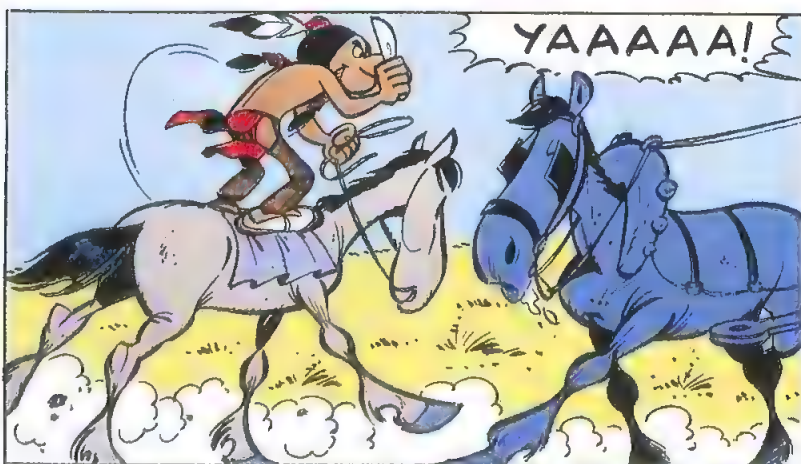
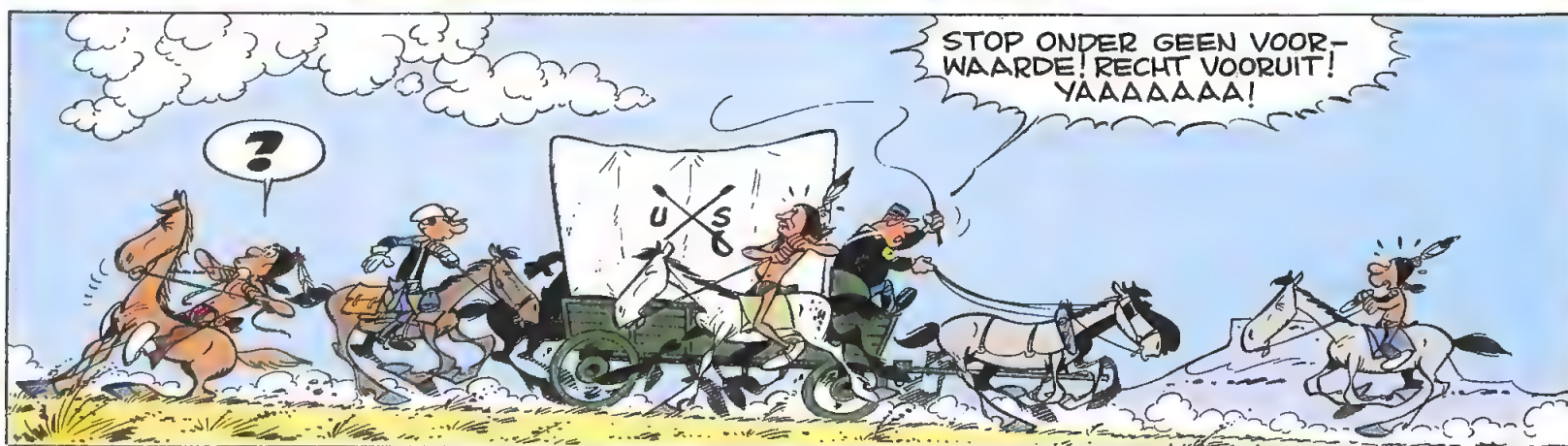
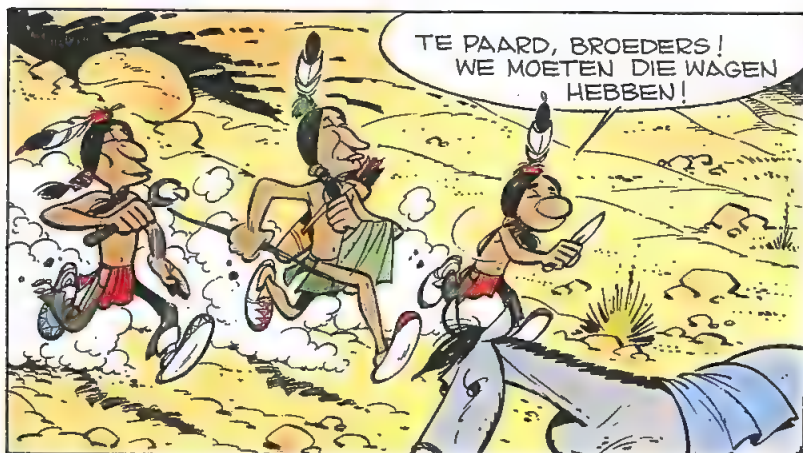

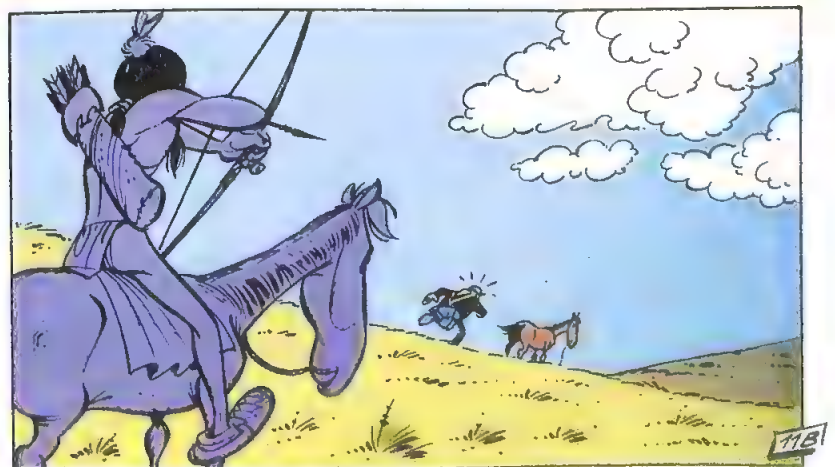
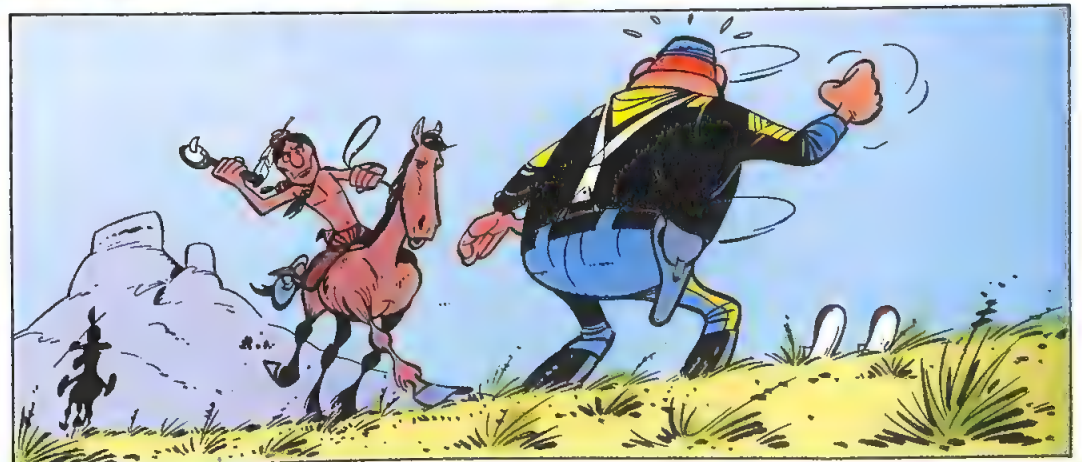
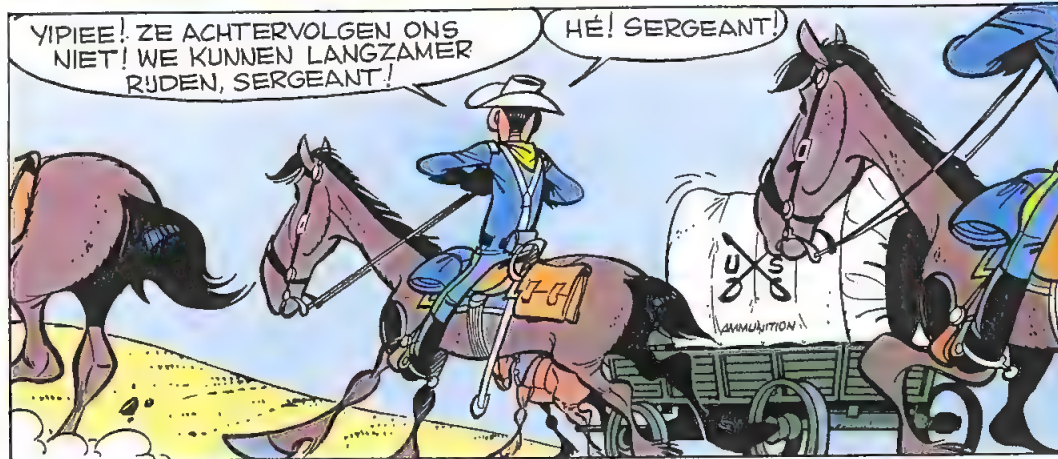
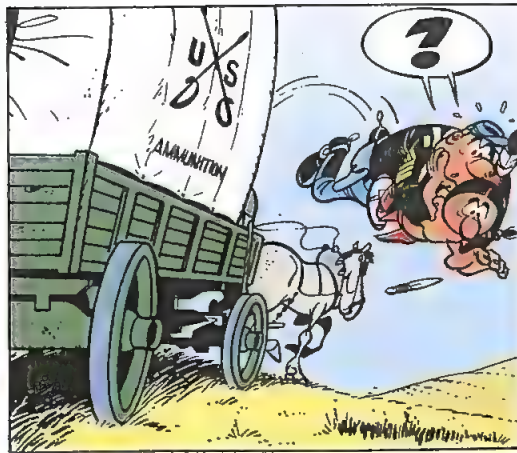
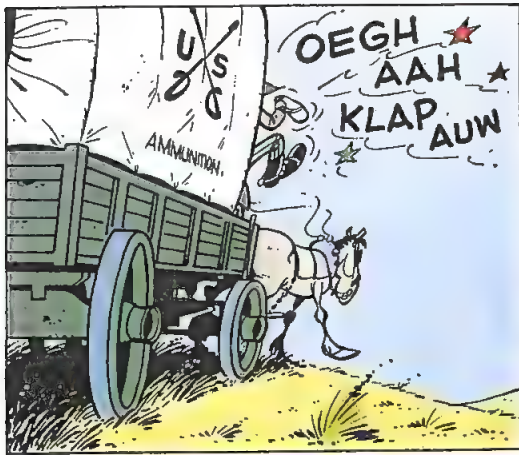

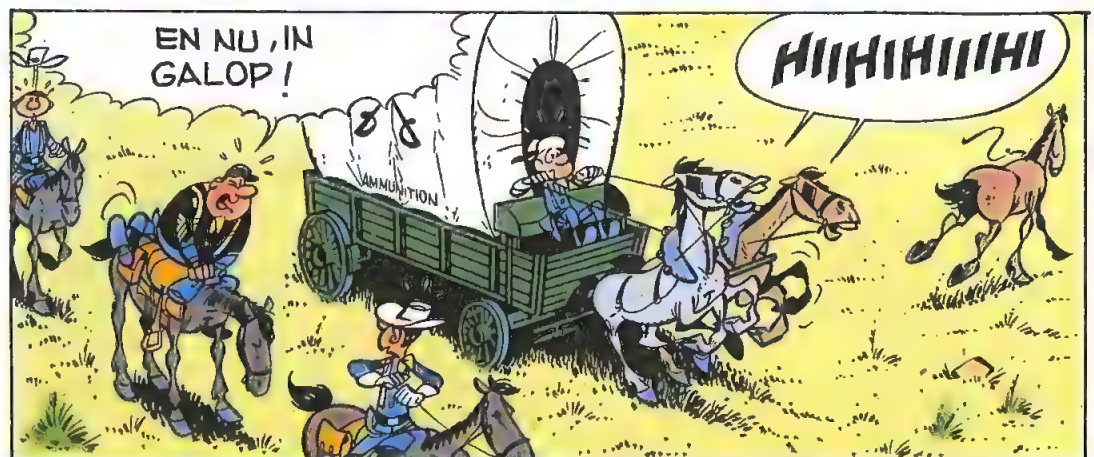
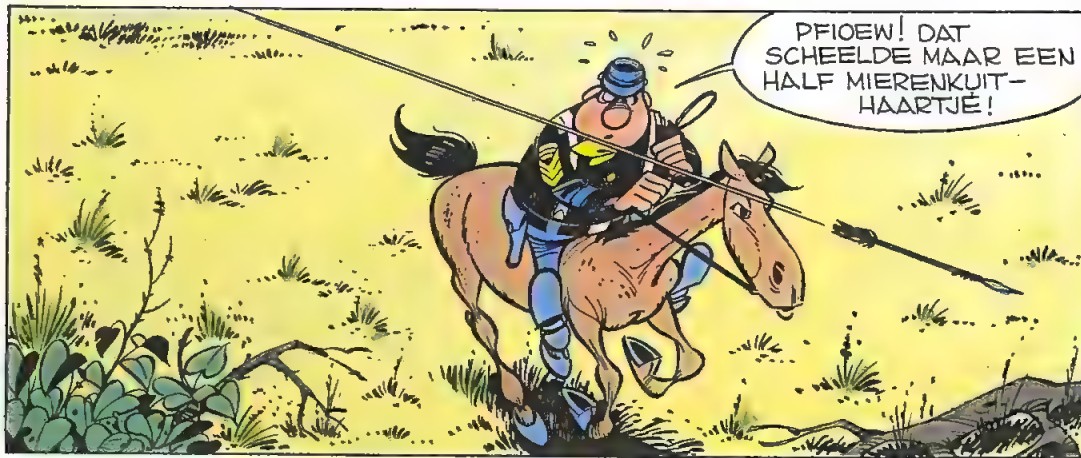

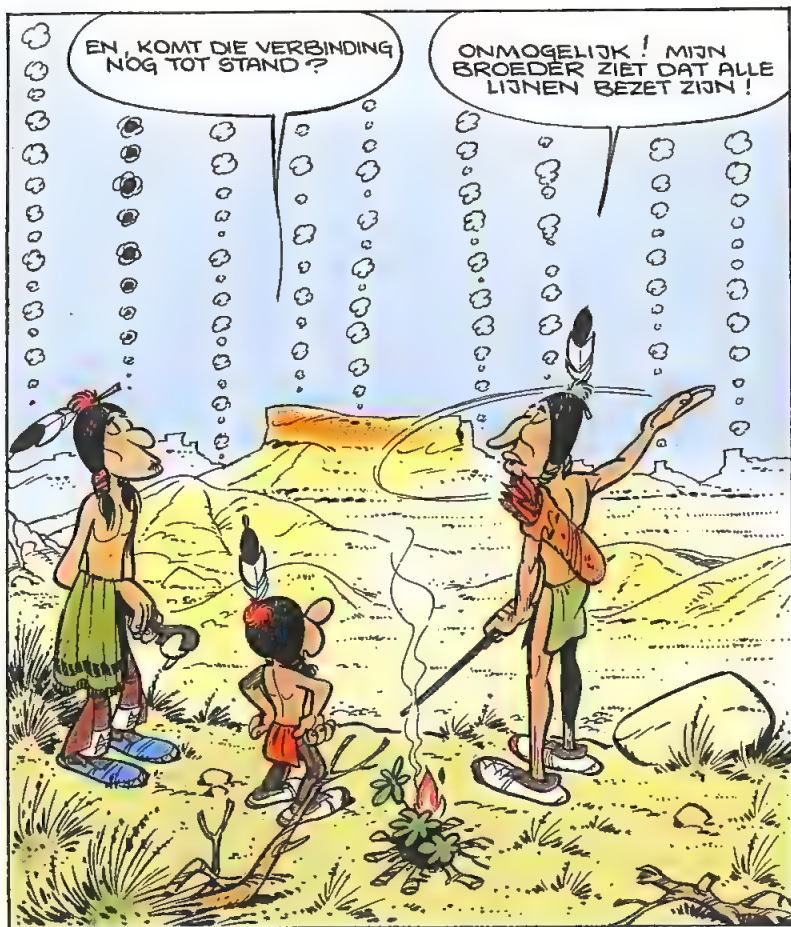

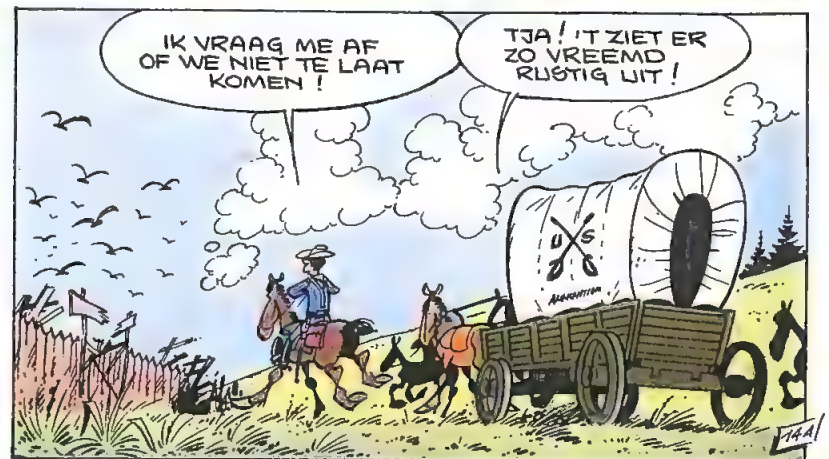
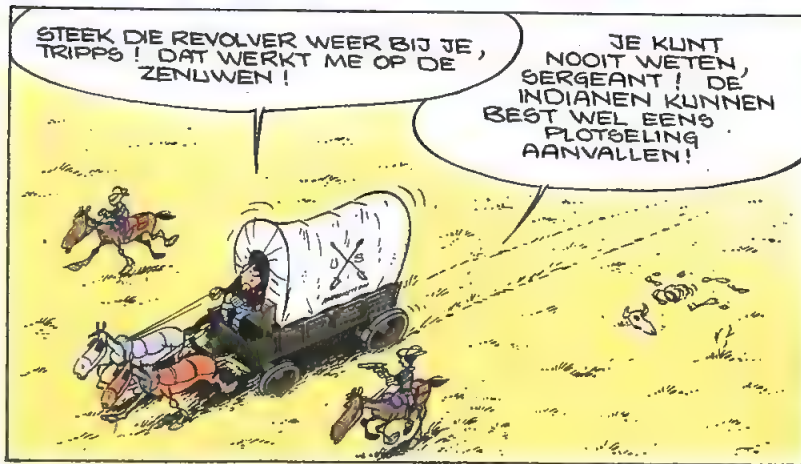
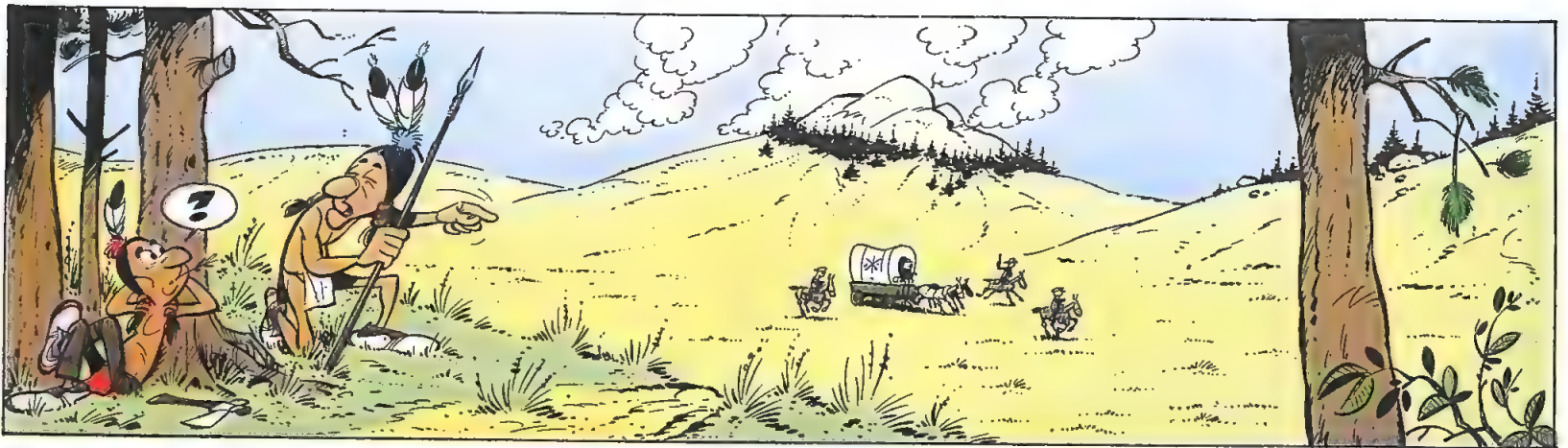

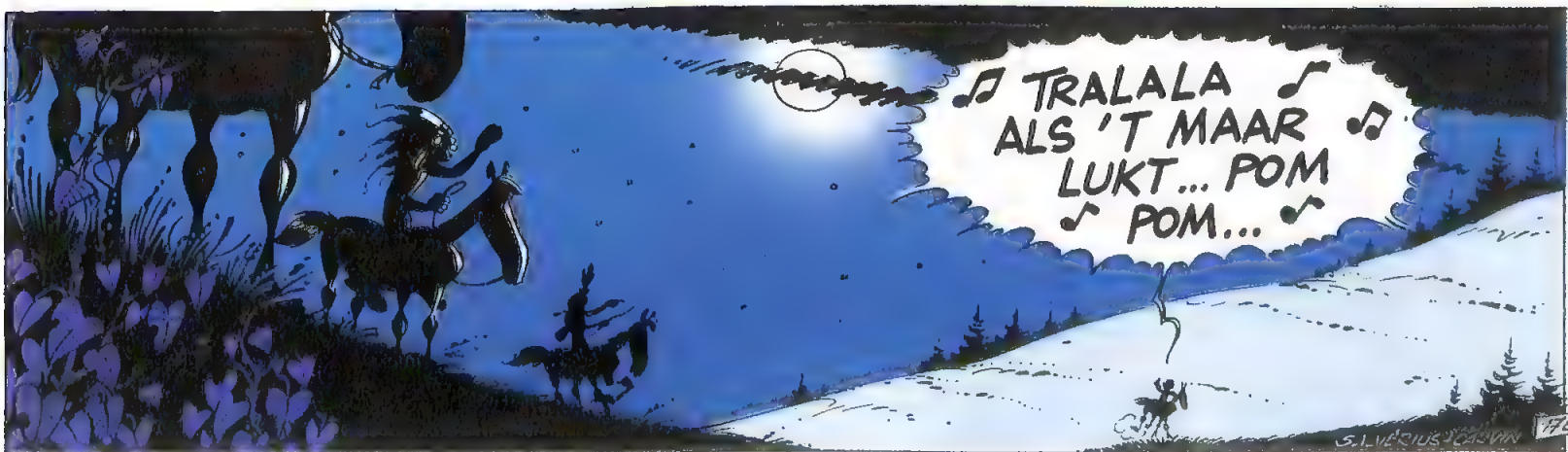
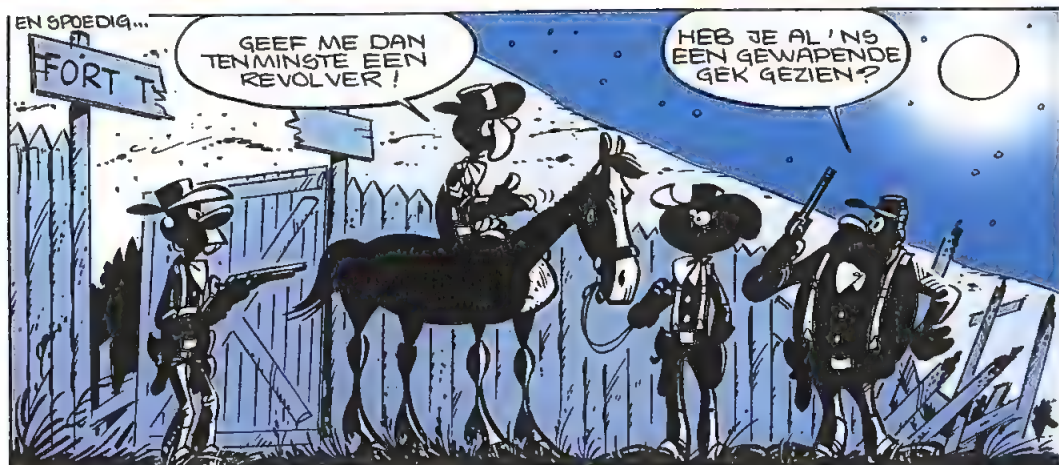
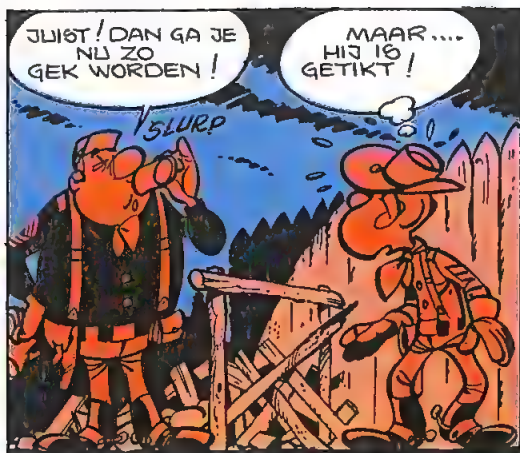

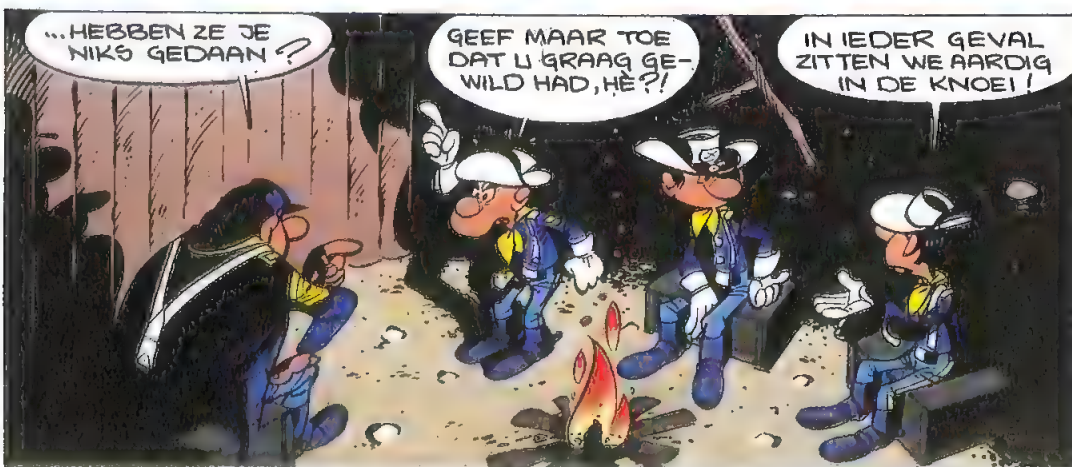
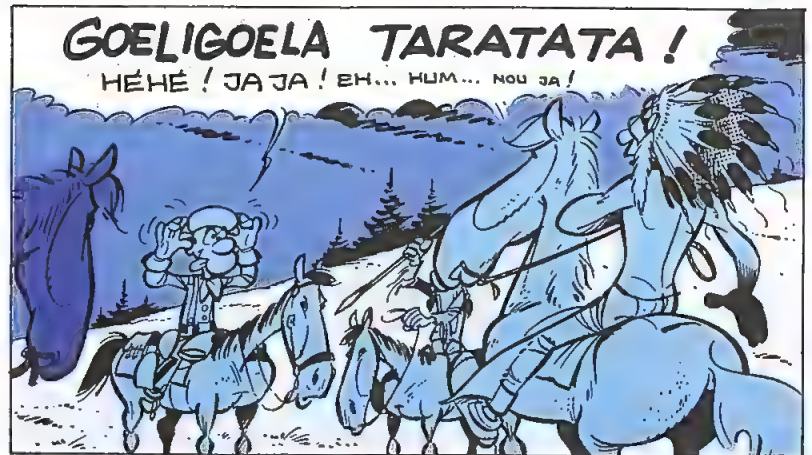

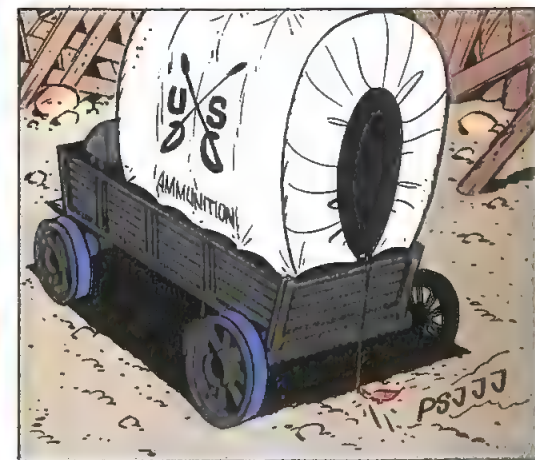
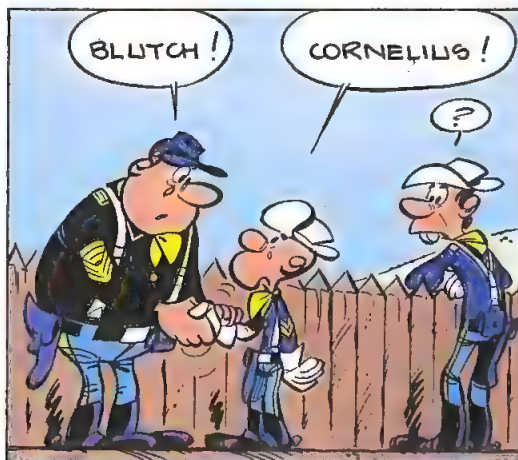
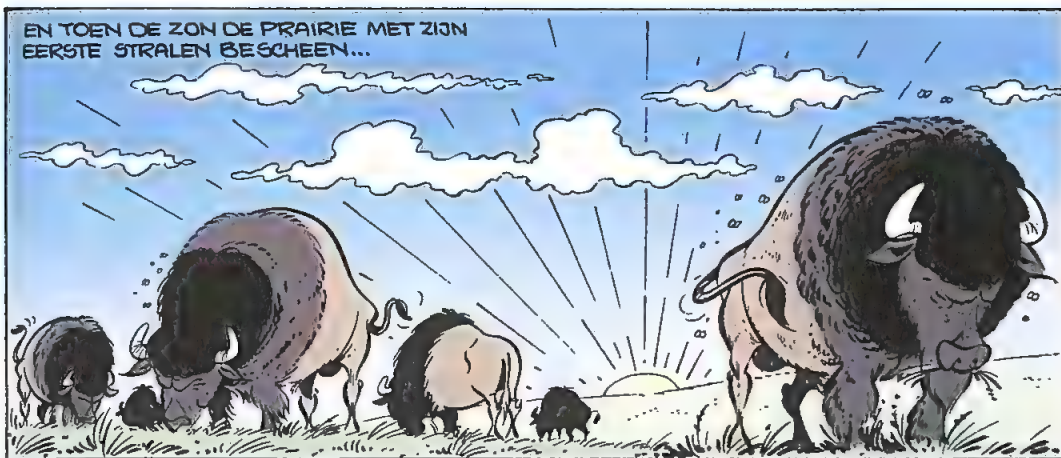

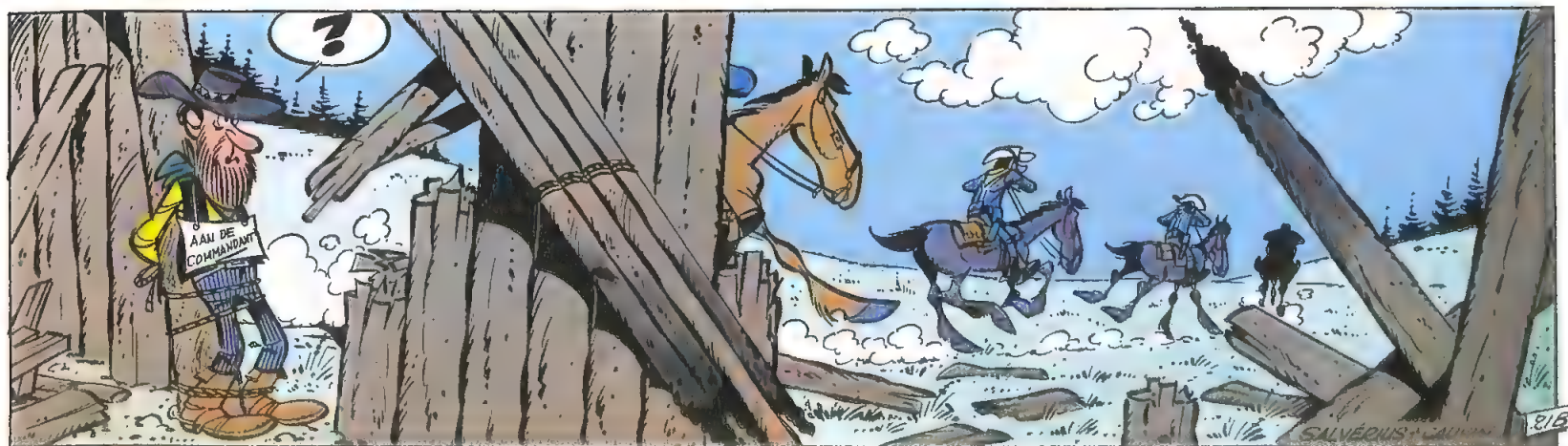
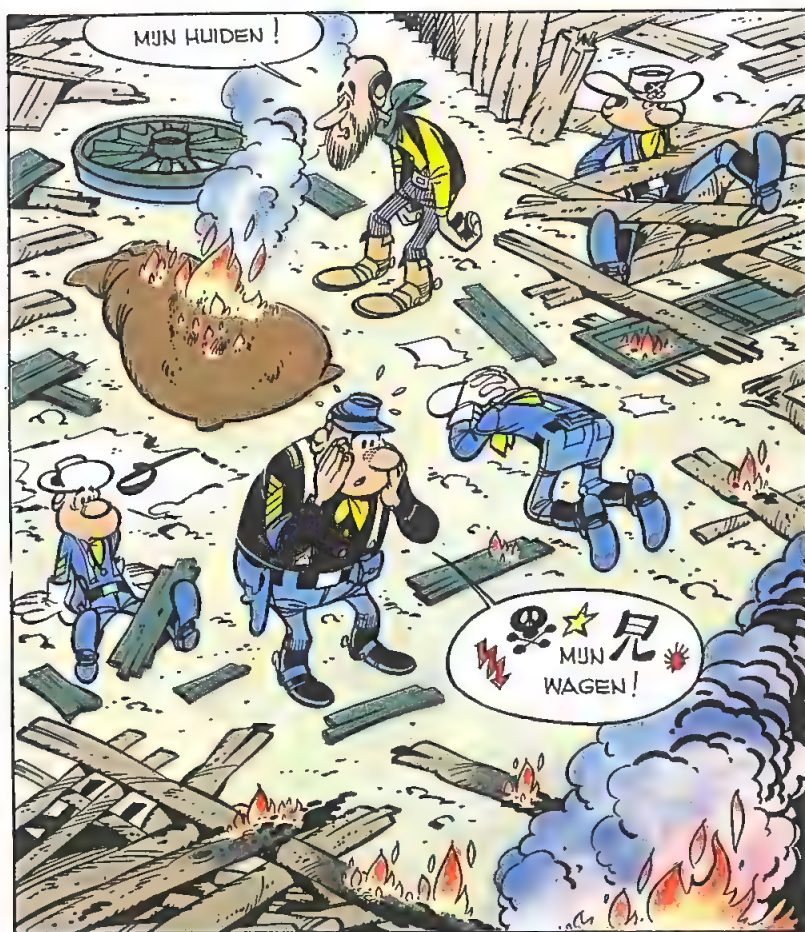

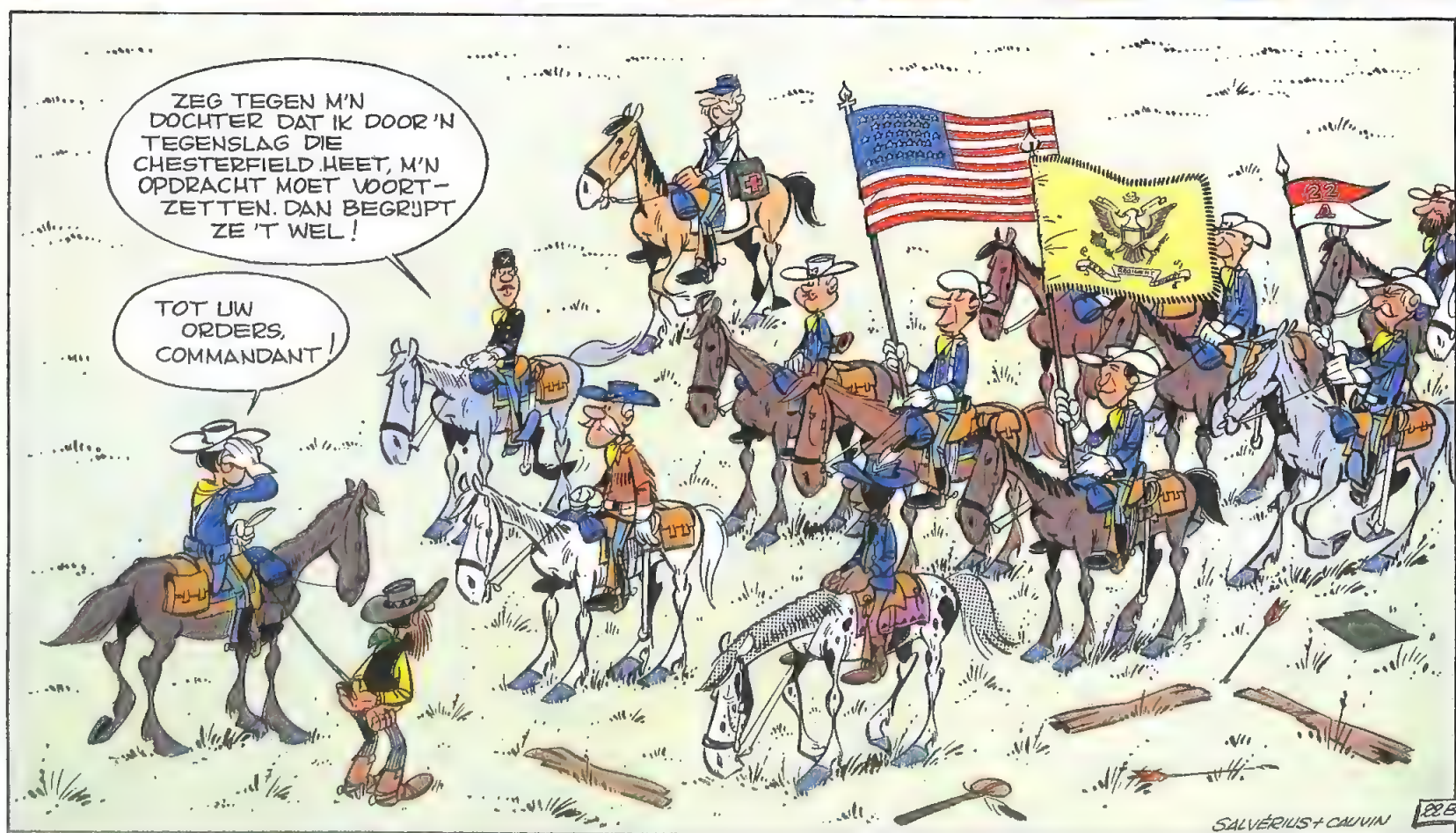

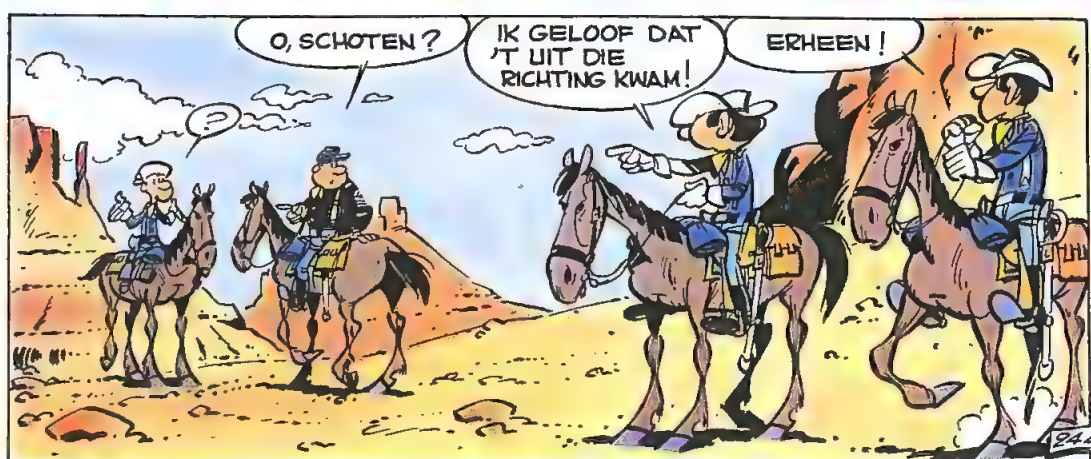
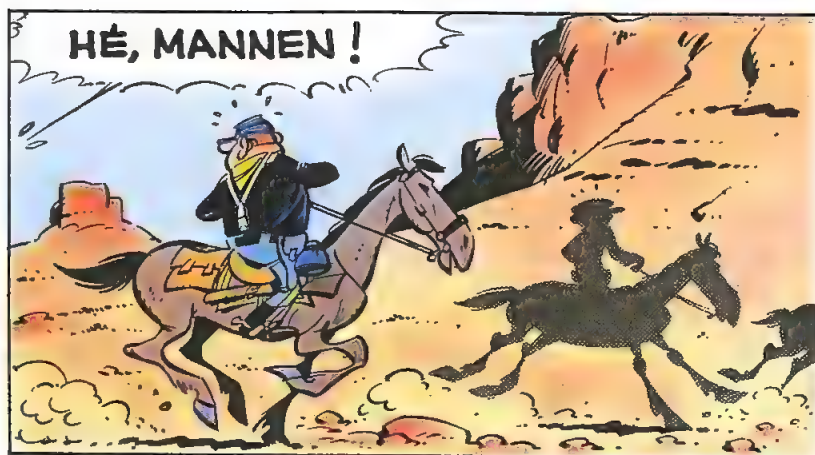

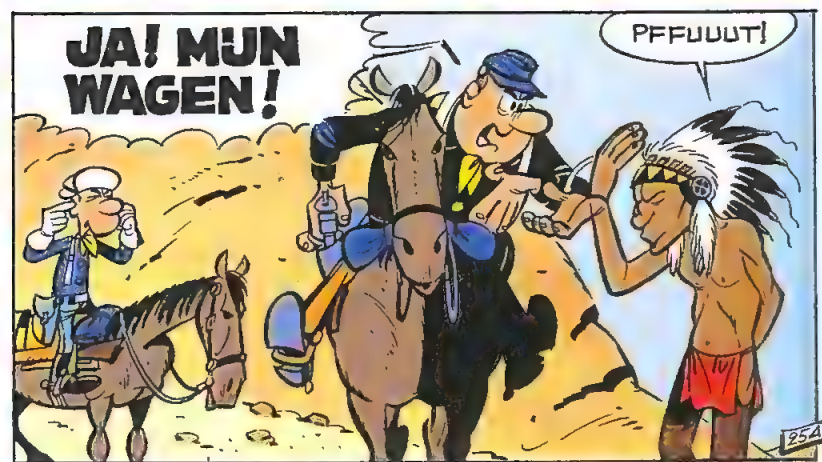

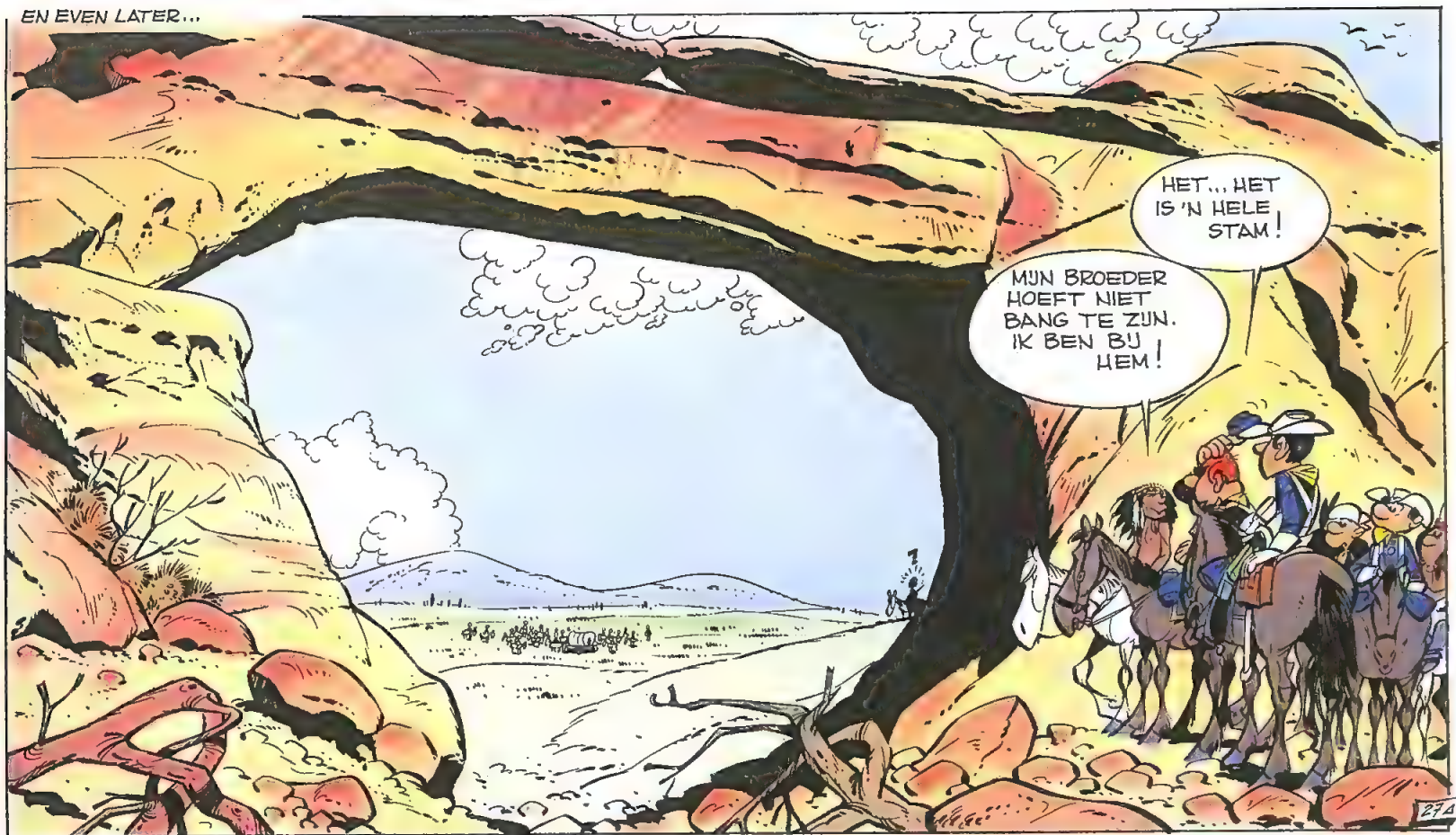

EN EVEN LATER...

HET... HET
IS 'N HELE
STAM!

MIJN BROEDER
HOEFT NIET
BANG TE ZIJN.
IK BEN BIJ
HEM!

27A

WE MOETEN VAN
DE VERRASSING
GEBRUIKMAKEN
OM ZE TE
OVERVALLEN!

CYCLOPENOOG
IS VOOR SNELLE
BESLISSINGEN!

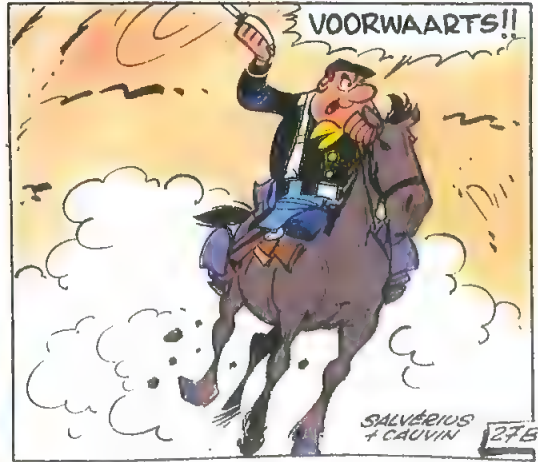

ALARM! BLAUWBLOEZEN EN
COMANCHEN STAAN KLAAR OM ONS
AAN TE VALLEN!

?

JULLIE HEBBEN 'T DUS GOED
BEGREPEN! WE MOETEN DE
WAGEN TE PAKKEN KRUGEN!

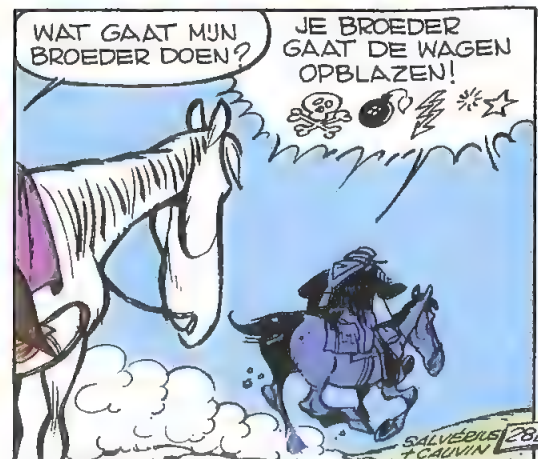

VOORWAARTS!!

SALVÉBIUS
+ CAUVIN

27B

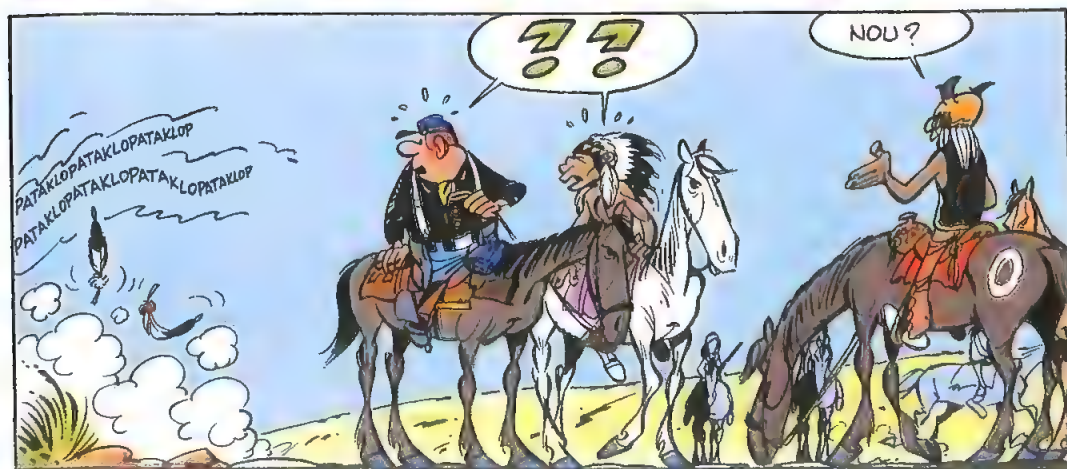

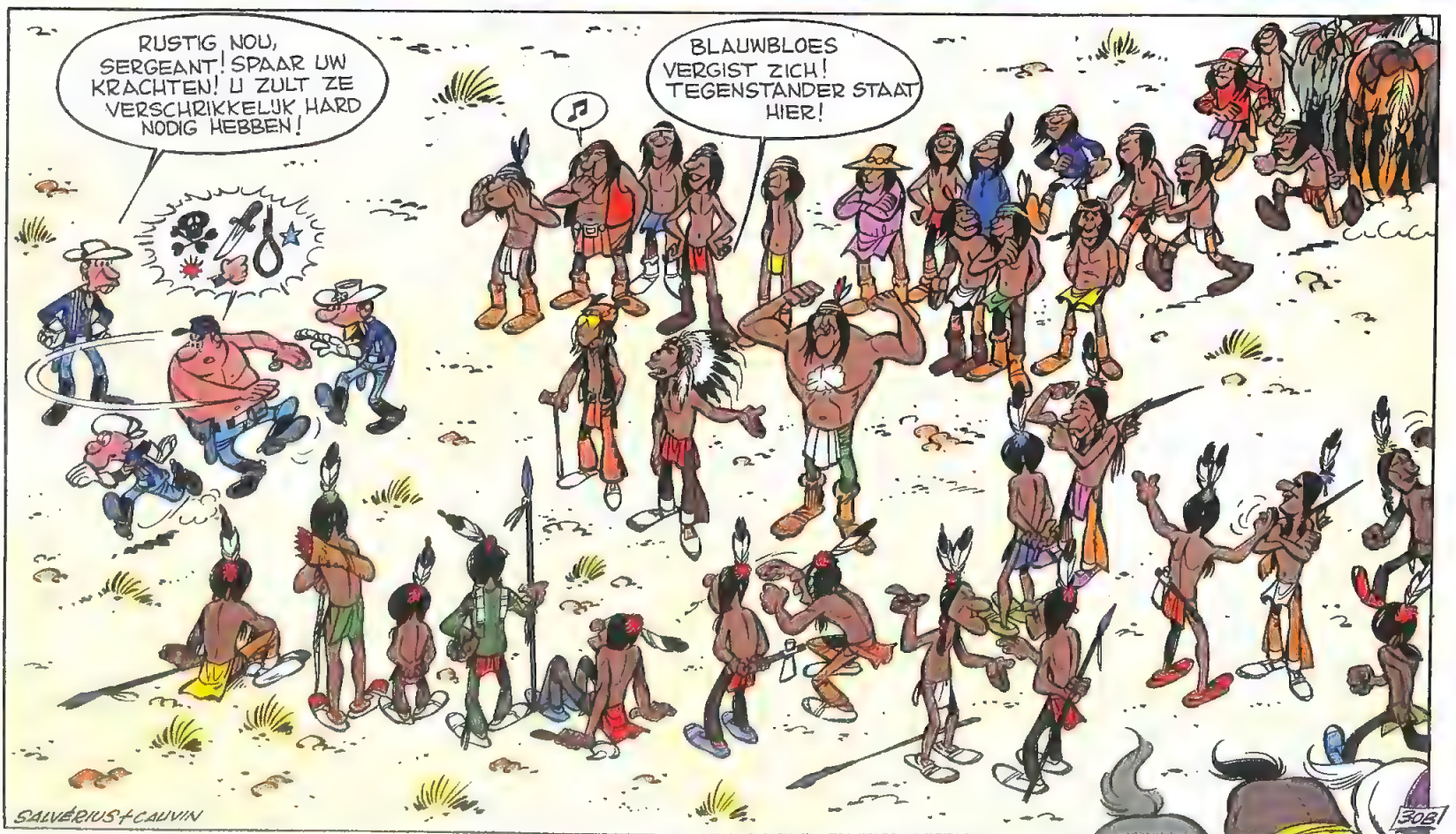

EVEN LATER...

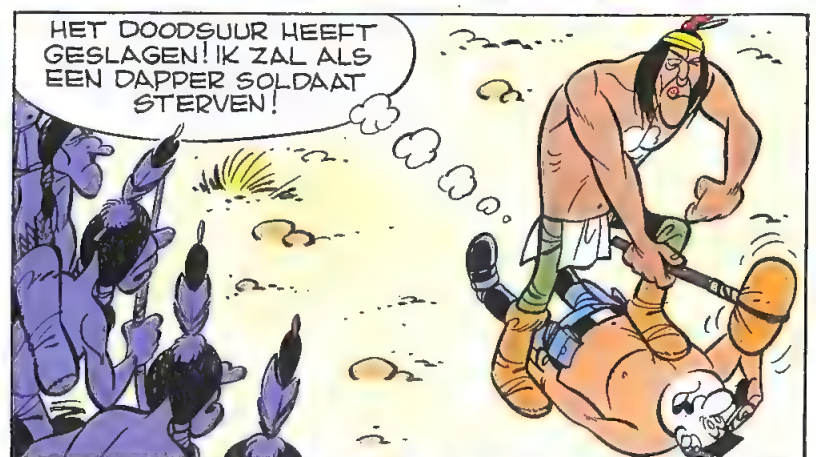
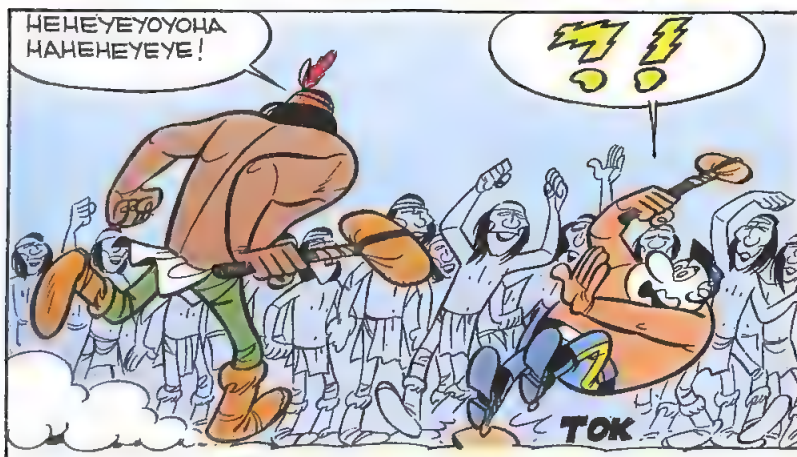
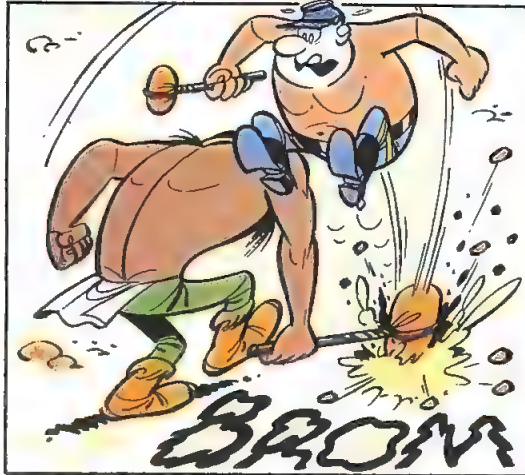
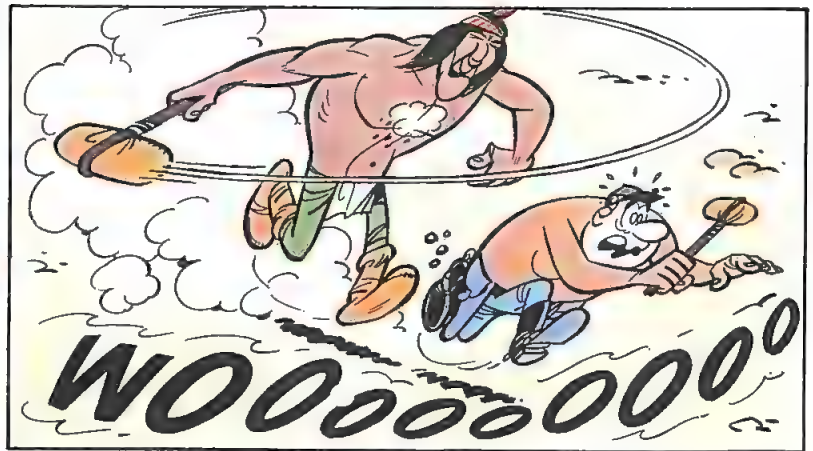
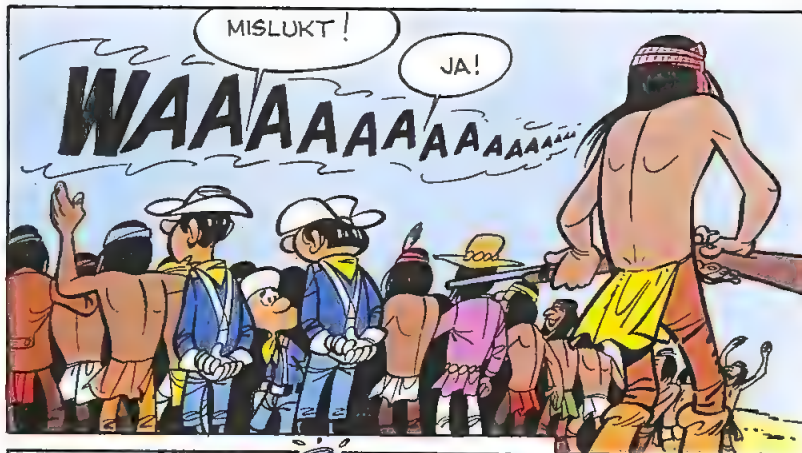

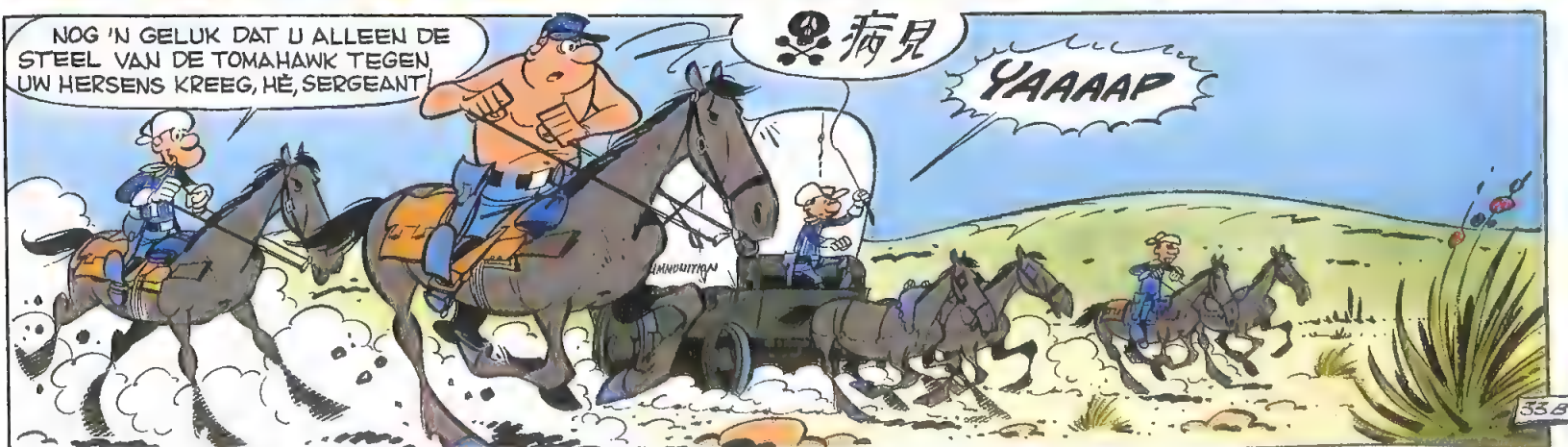
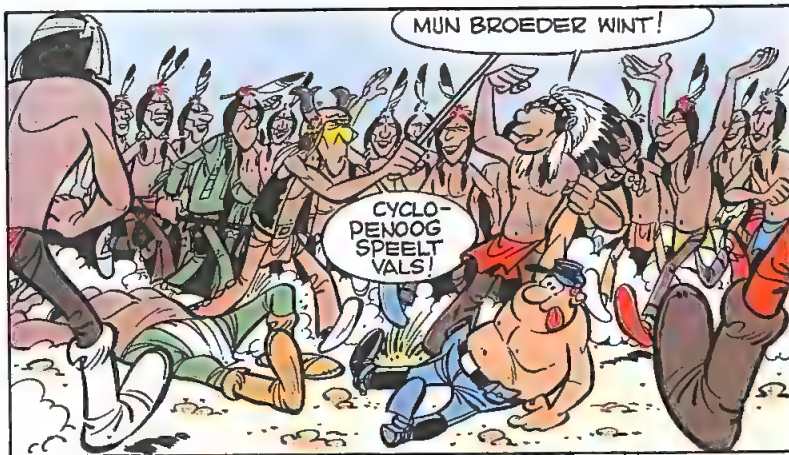

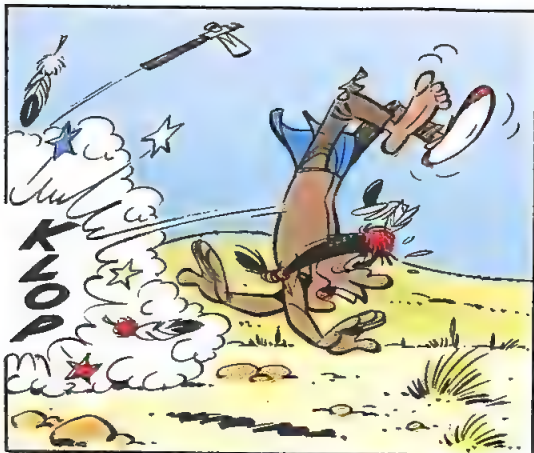

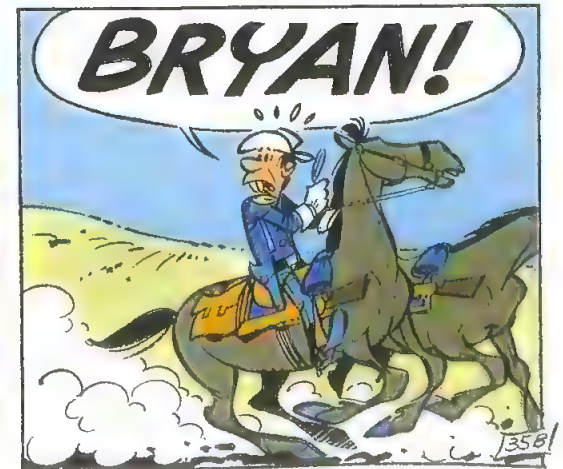
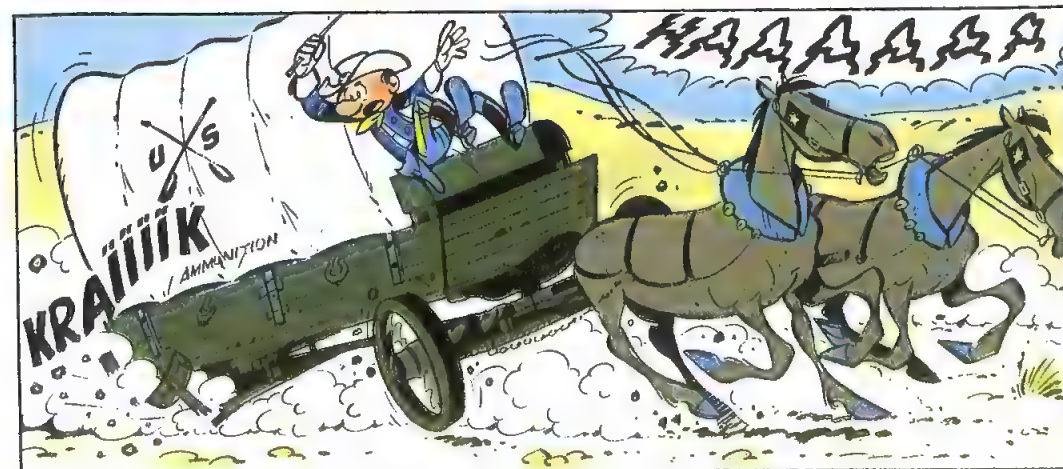
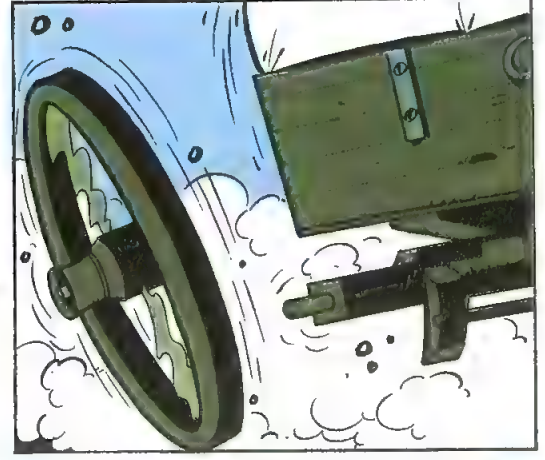
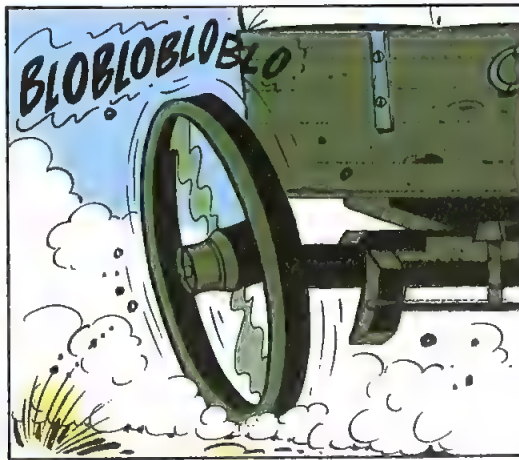
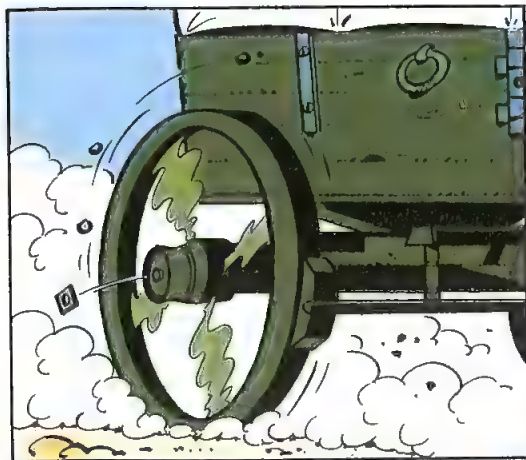

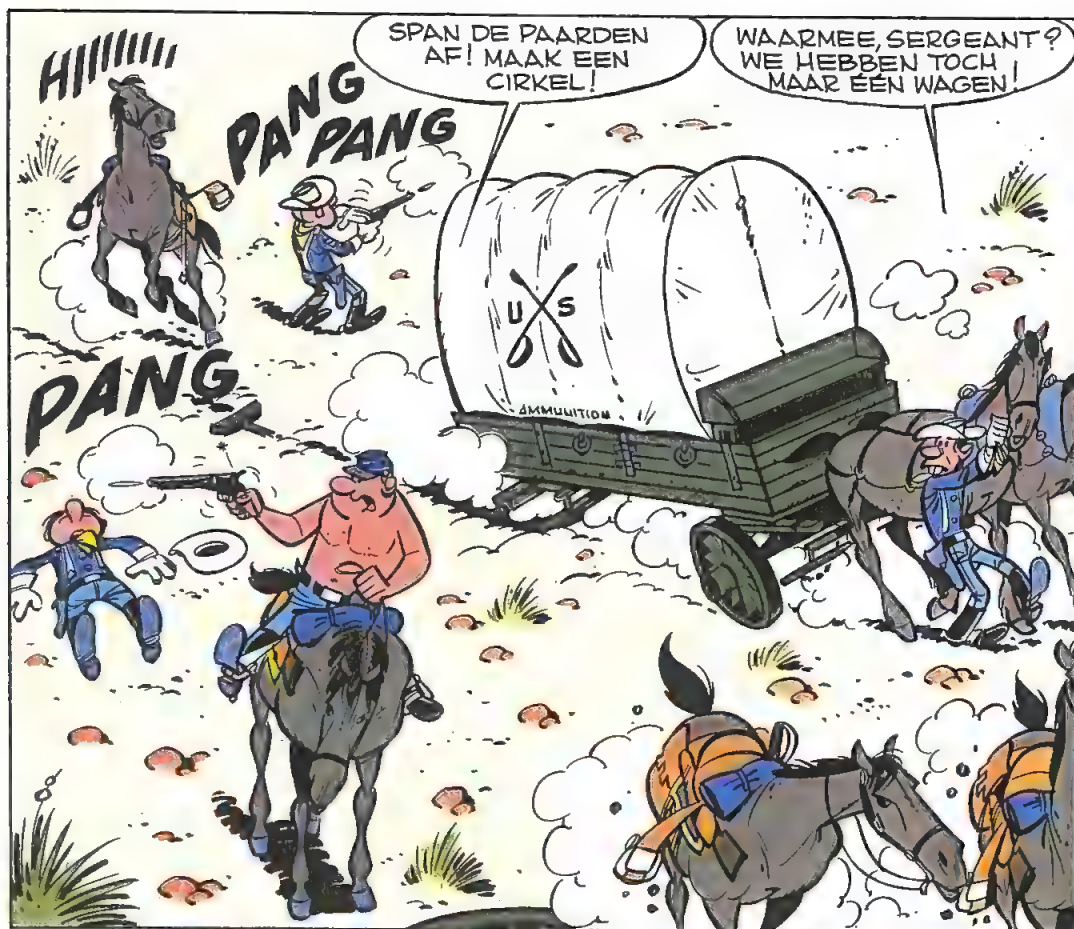

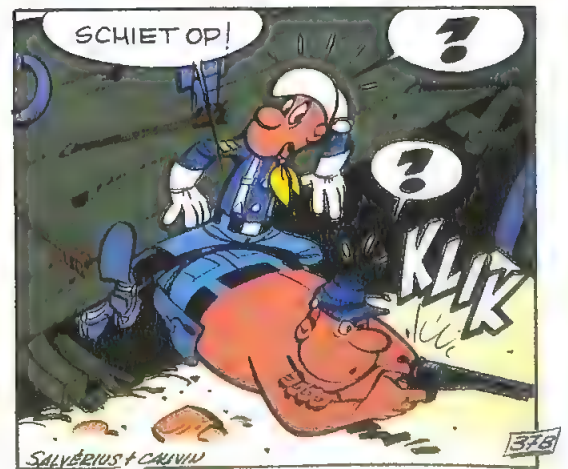
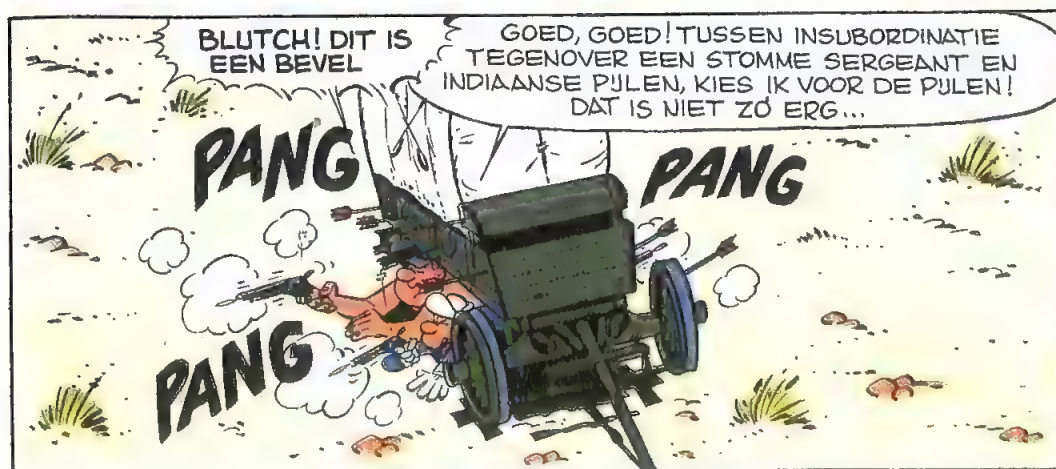
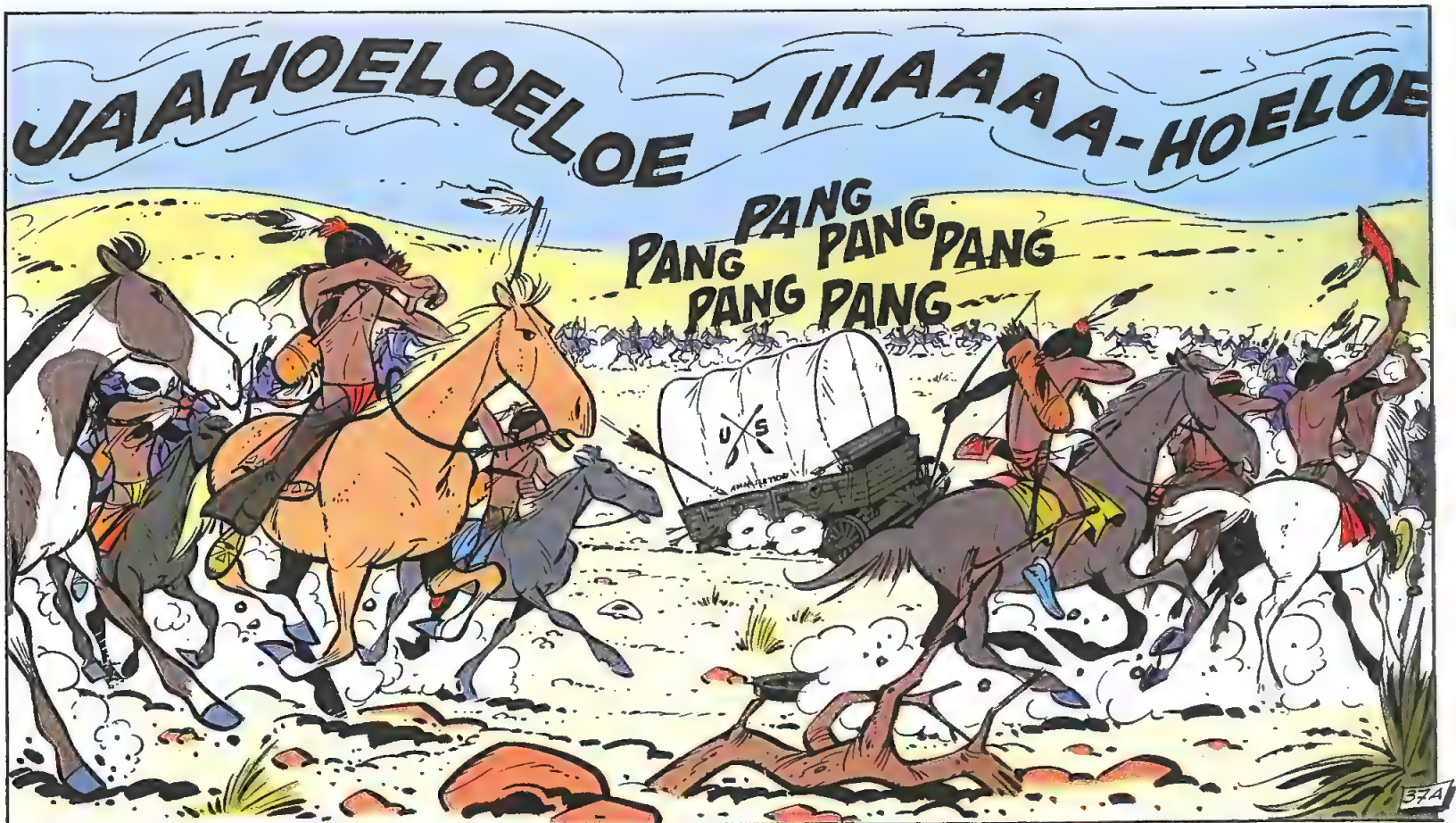

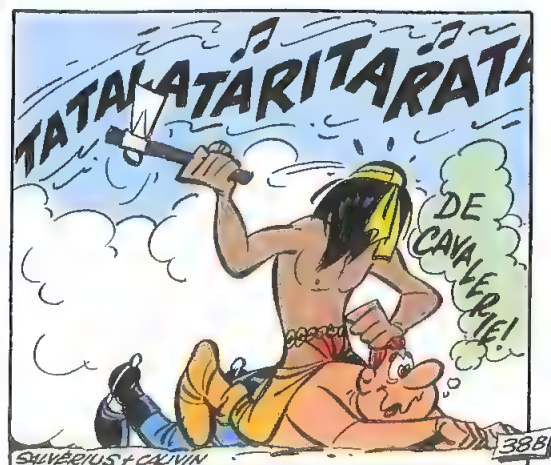
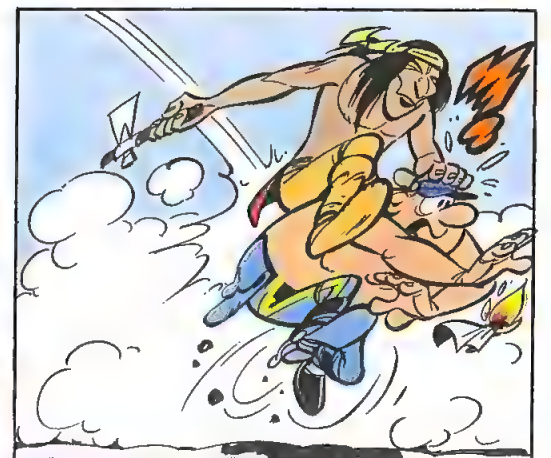
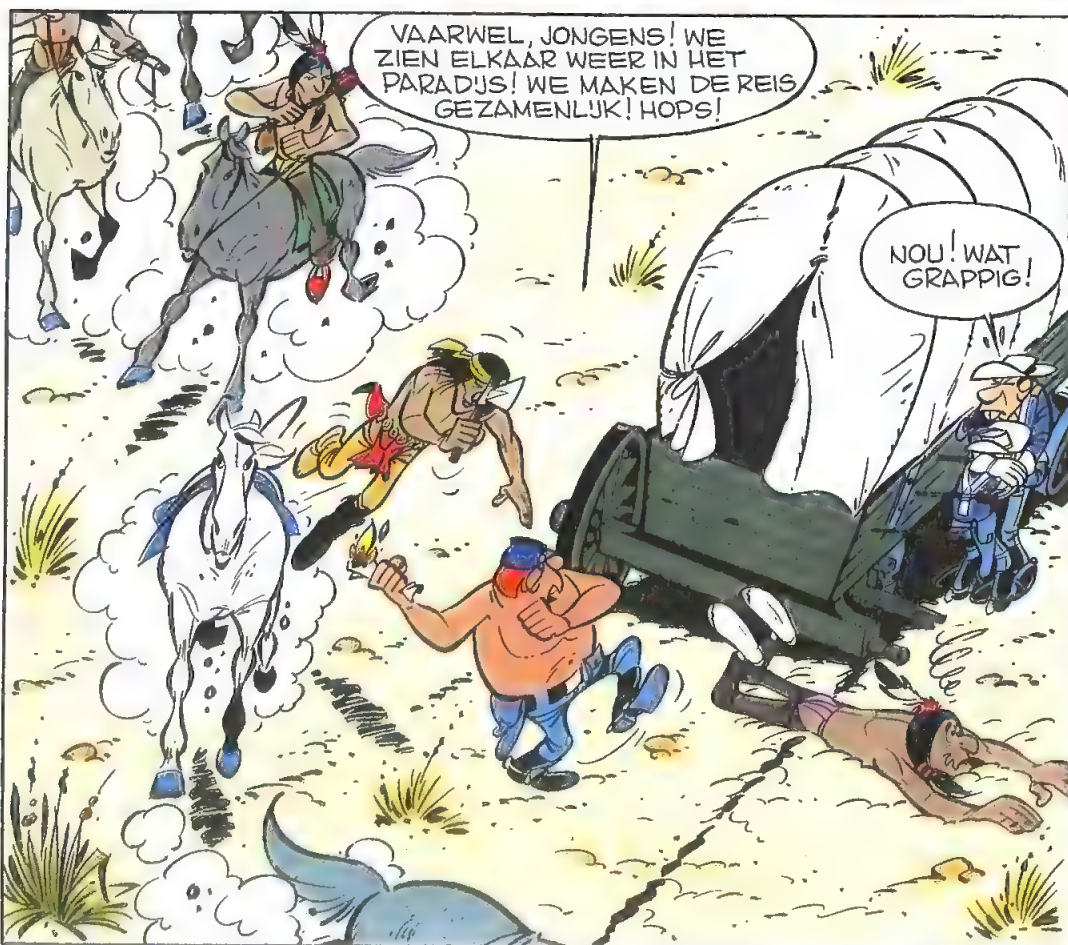
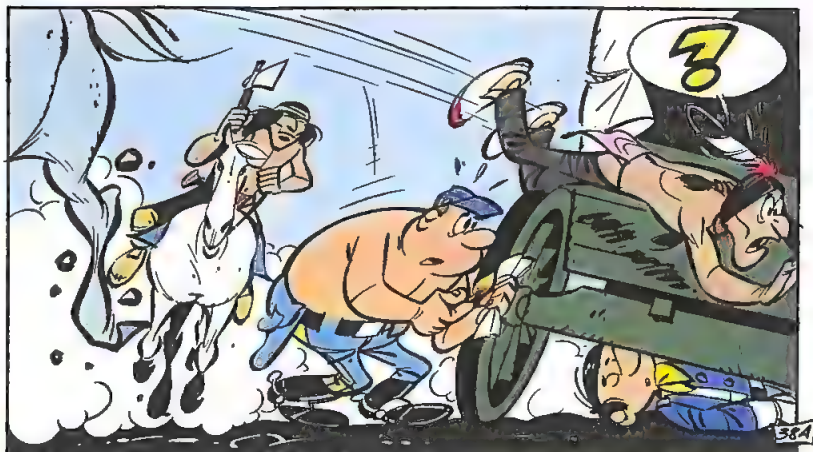
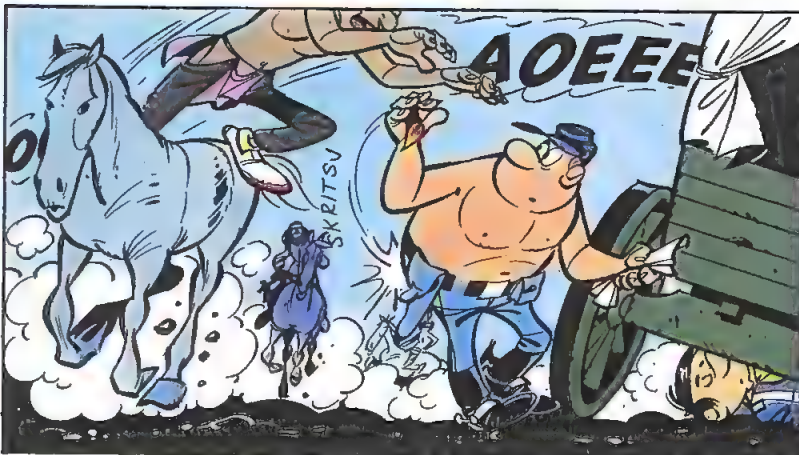
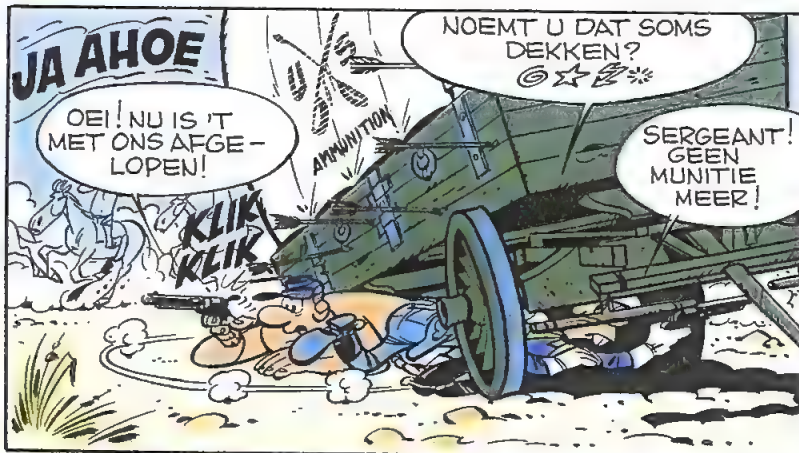

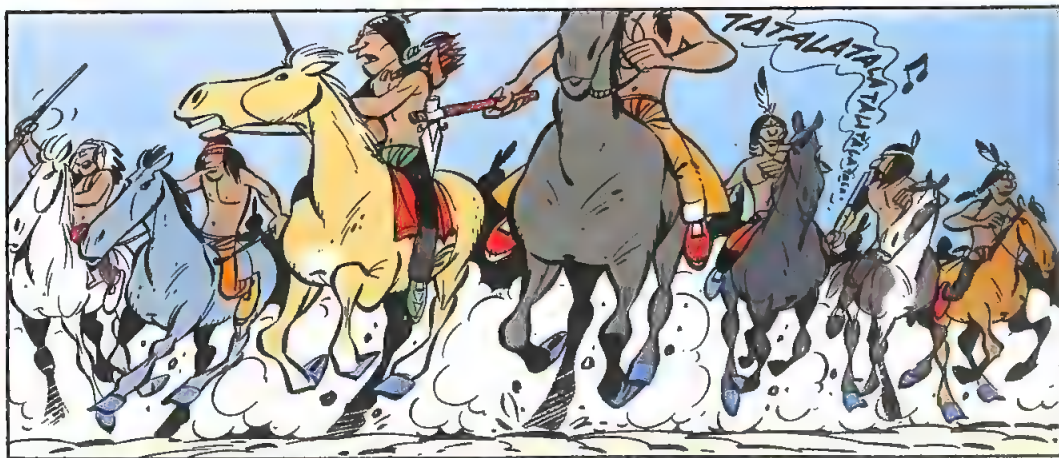
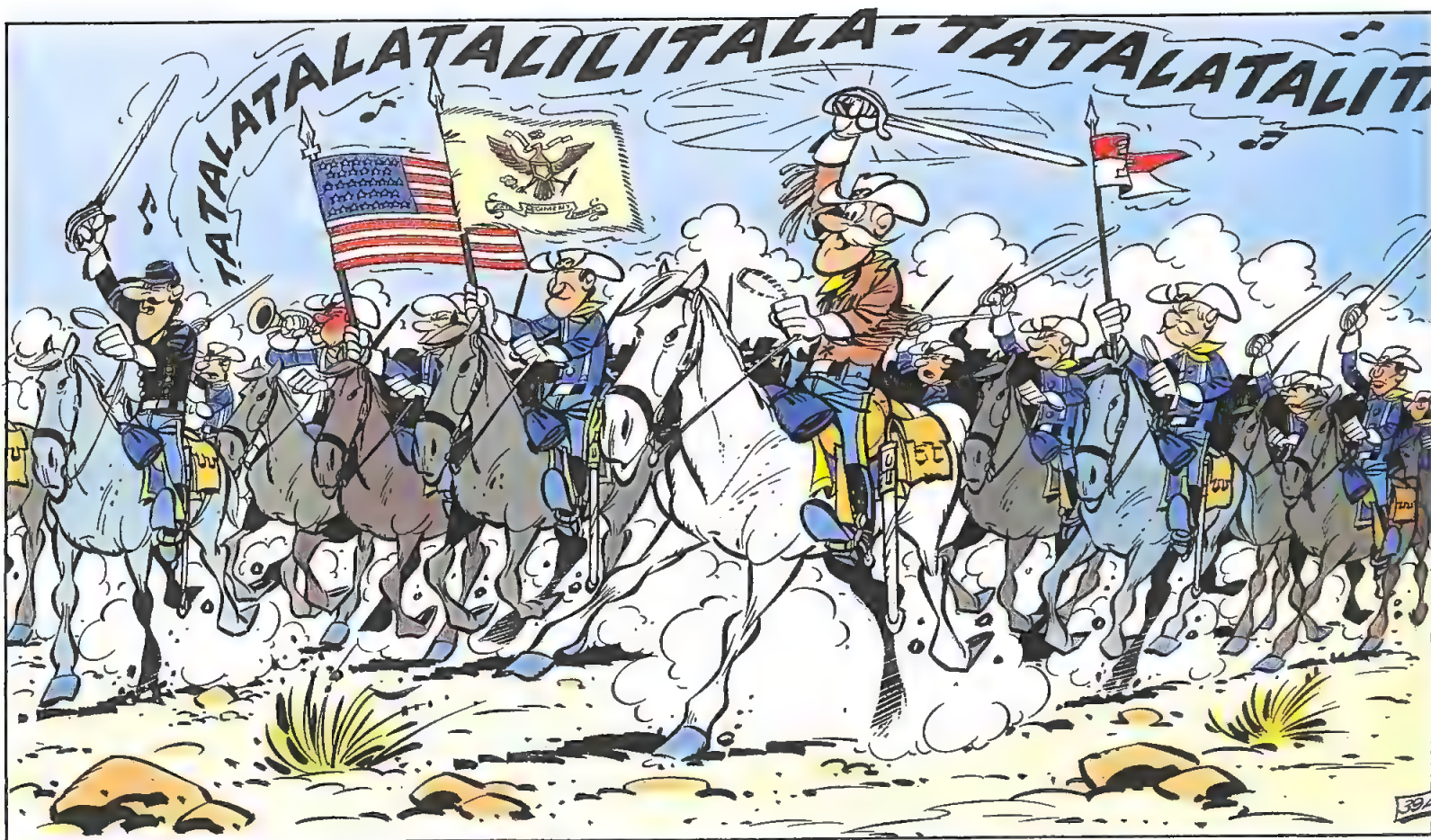

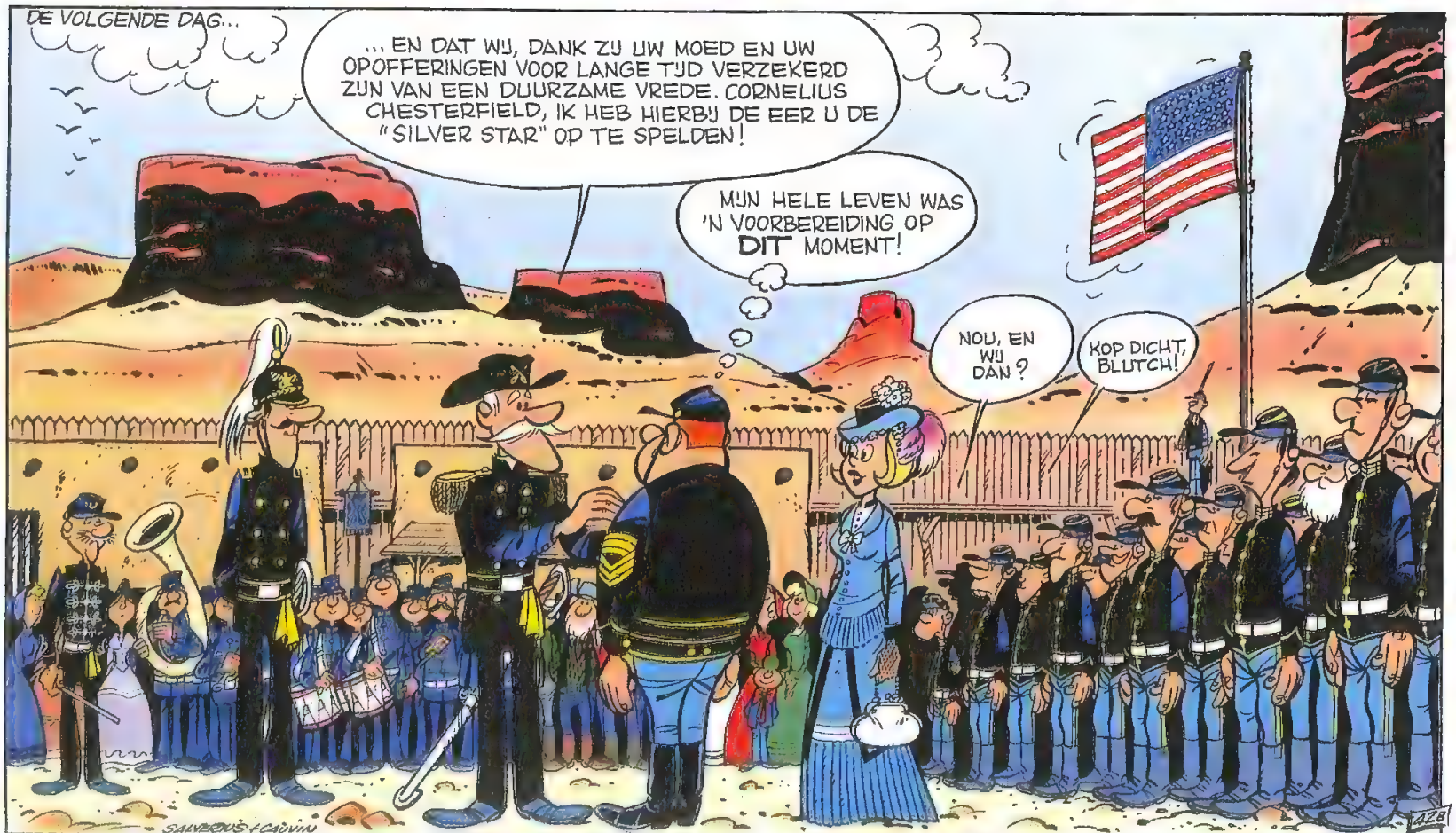
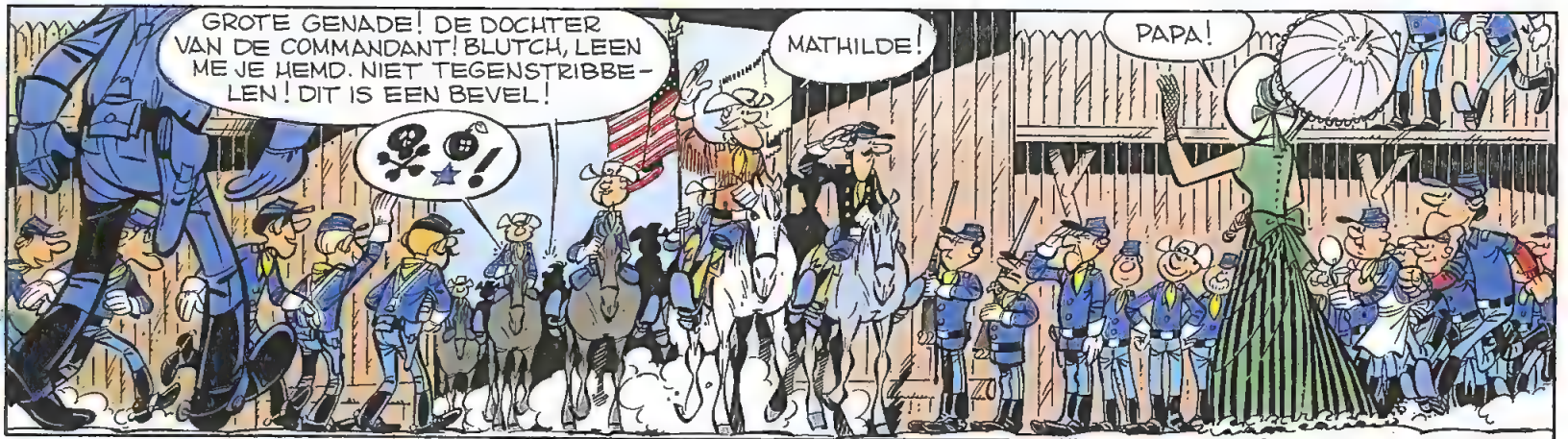

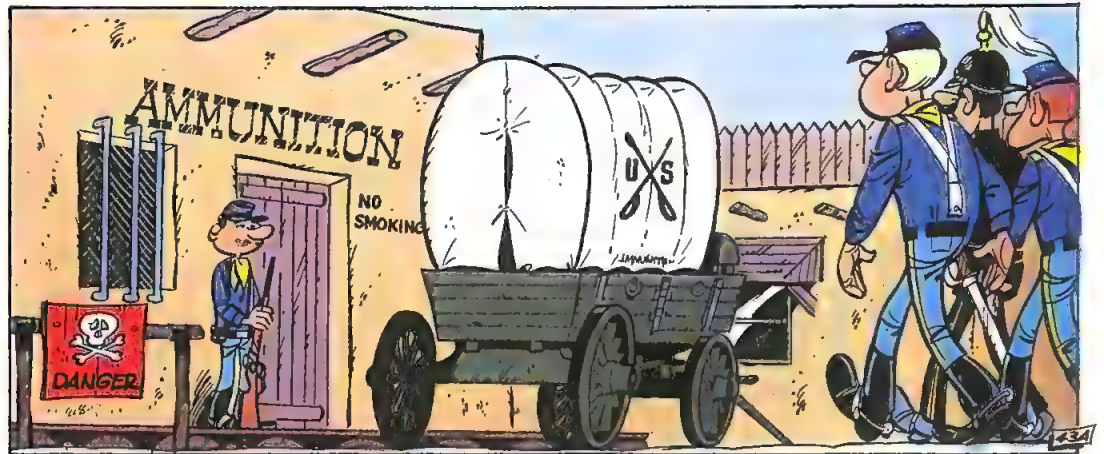
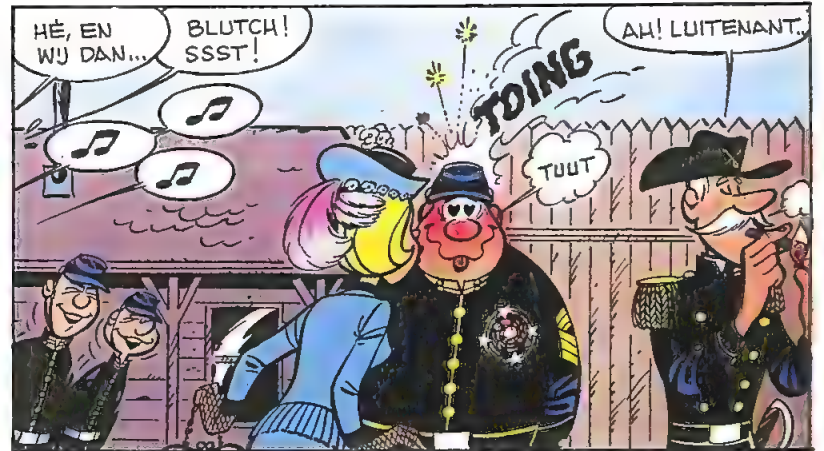

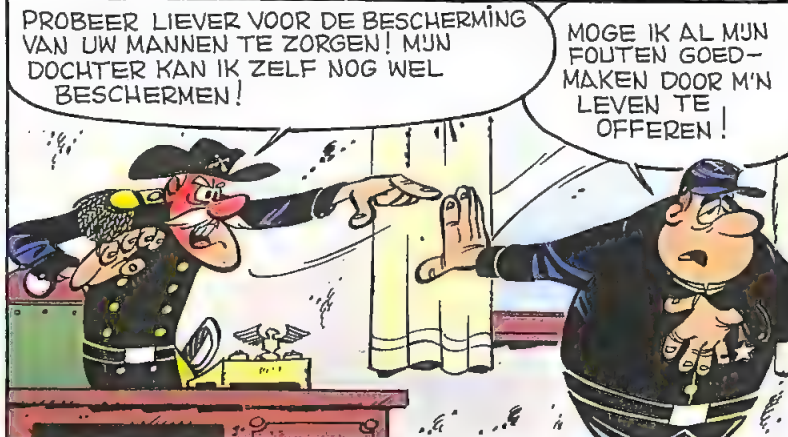

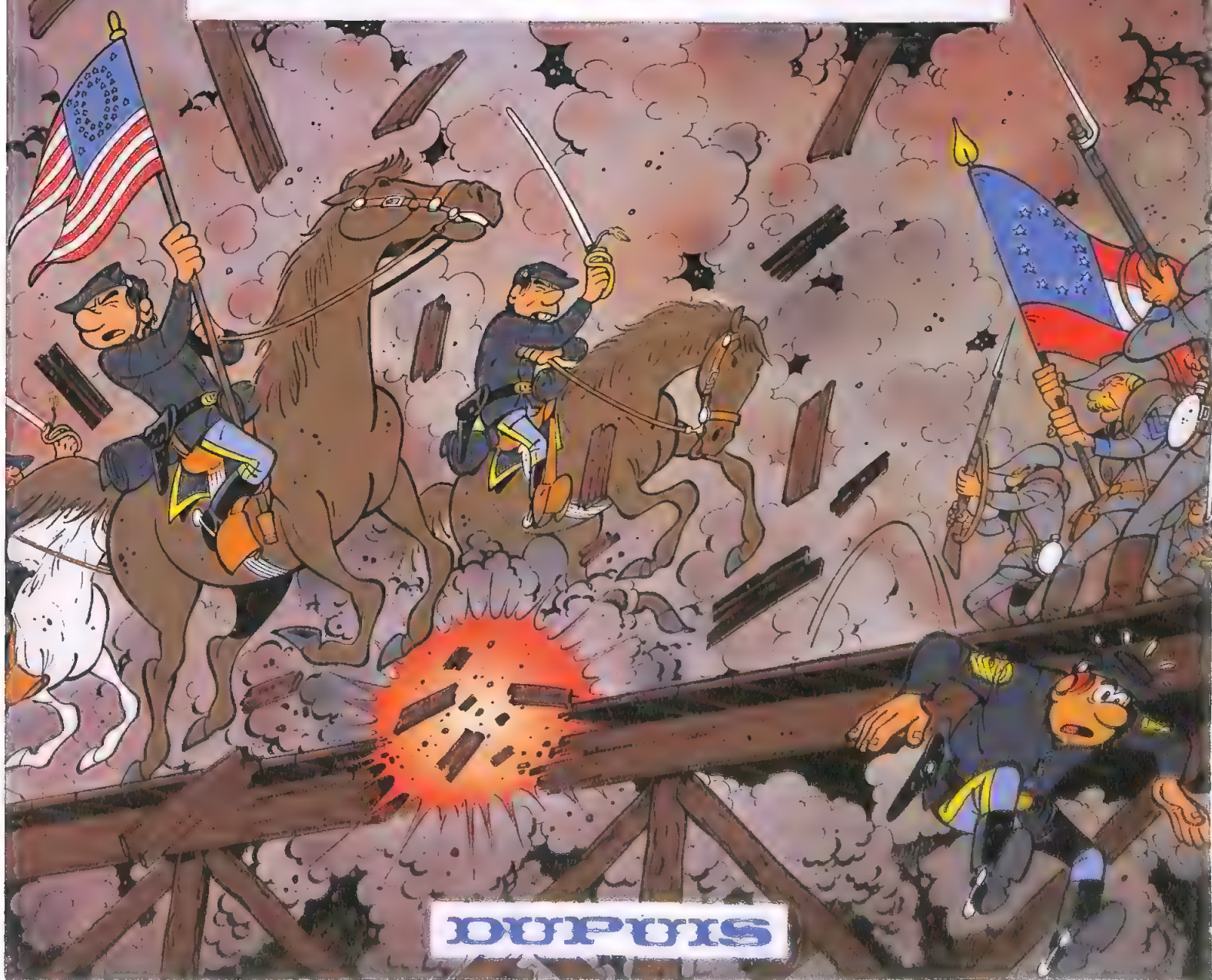

• **DE BLAUWBLOEZEN** •

NR 2

VAN NOORD NAAR ZUID

SCENARIO: RAOUL CAUVIN - TEKENINGEN: LOUIS SALVERIUS

DUPUIS

VAN NOORD NAAR ZUID

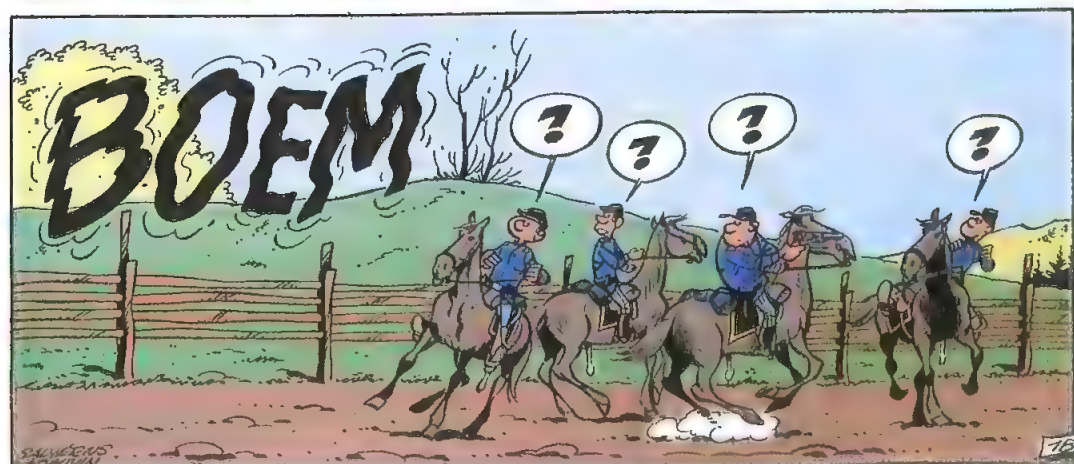
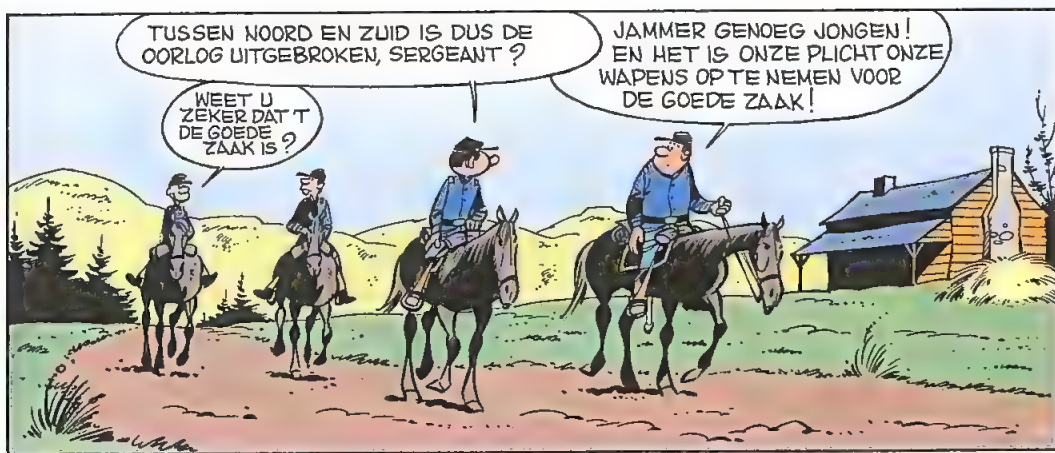

OVER TWEE WEKEN KOMEN DE BLAUWBLOEZEN TERUG!...

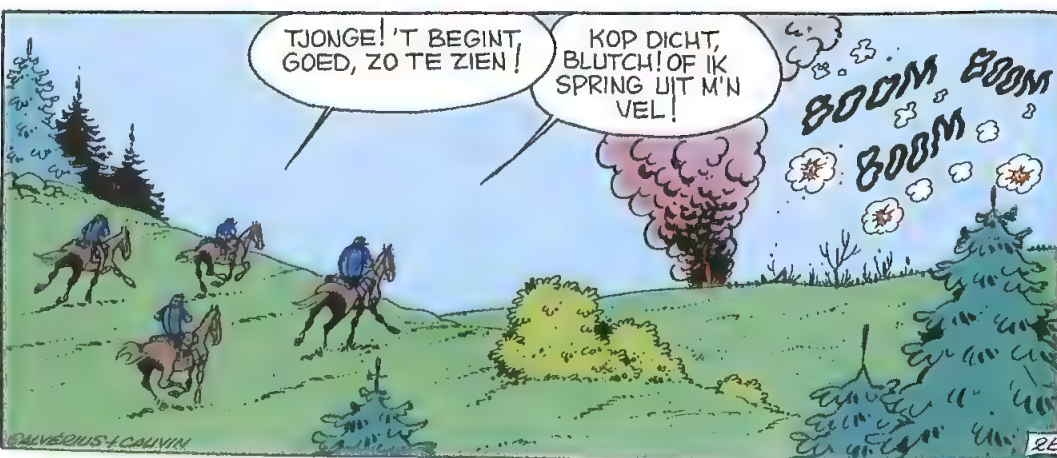
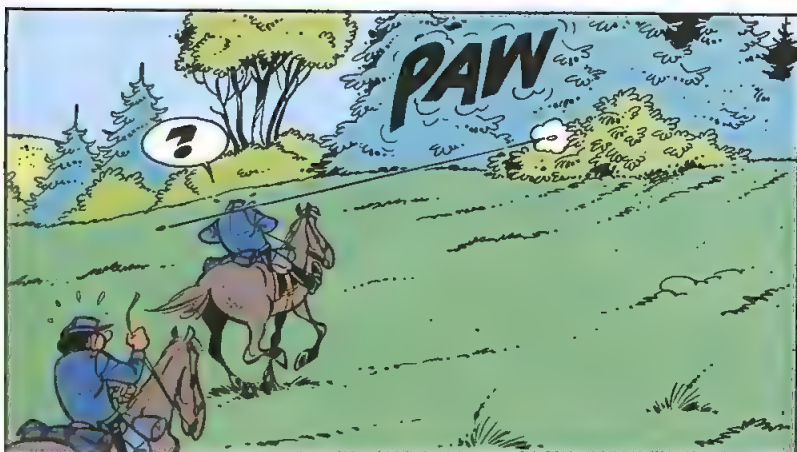
Aankondiging van *Van Noord naar Zuid*, *Robbedoes* nr. 1708 van 7 januari 1971.

De 44 platen van *Van Noord naar Zuid* werden voorgepubliceerd in
Robbedoes nr. 1710 van 21 januari 1971 tot nr. 1725 van 6 mei 1971.
Ze werden vervolgens opgenomen in het album *Van Noord naar Zuid* (1972).

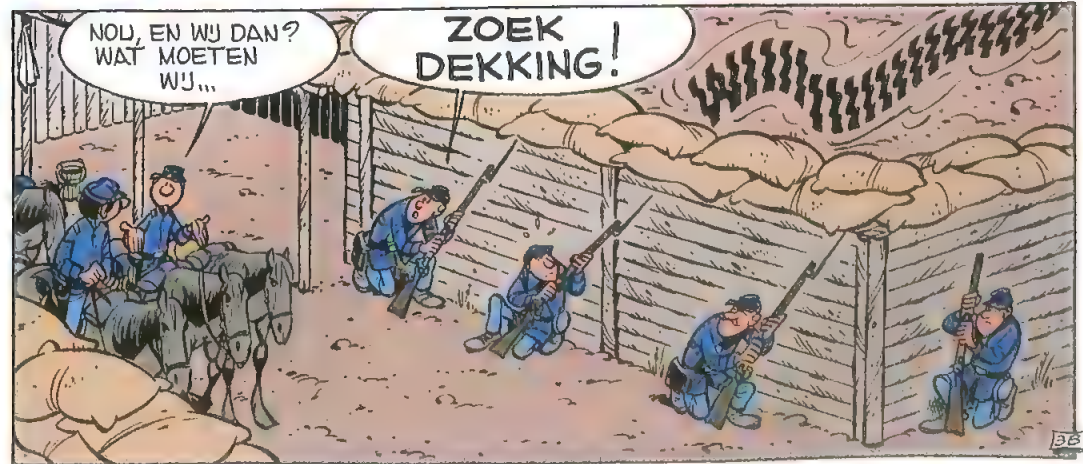
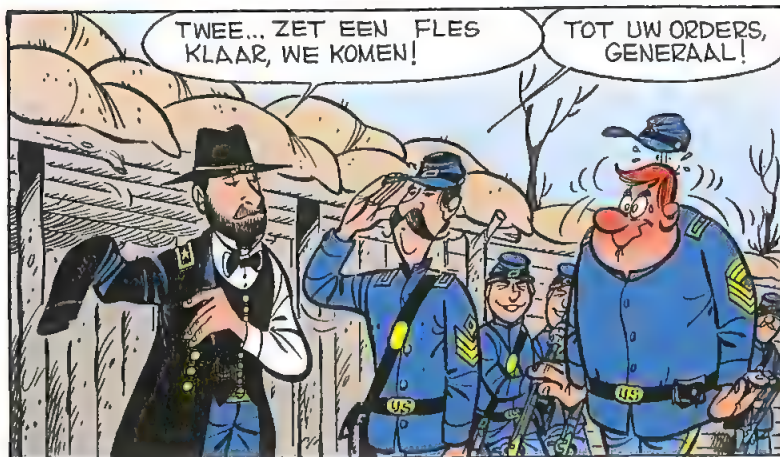
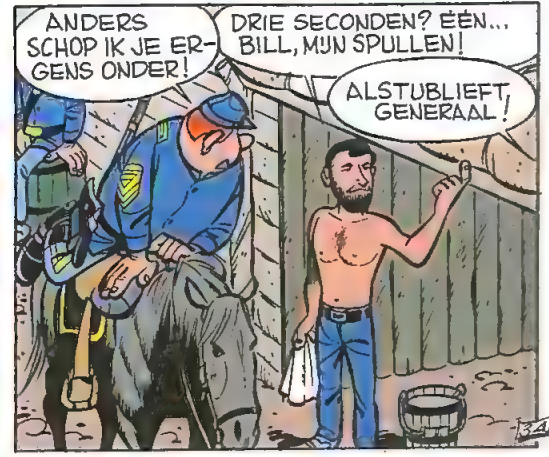
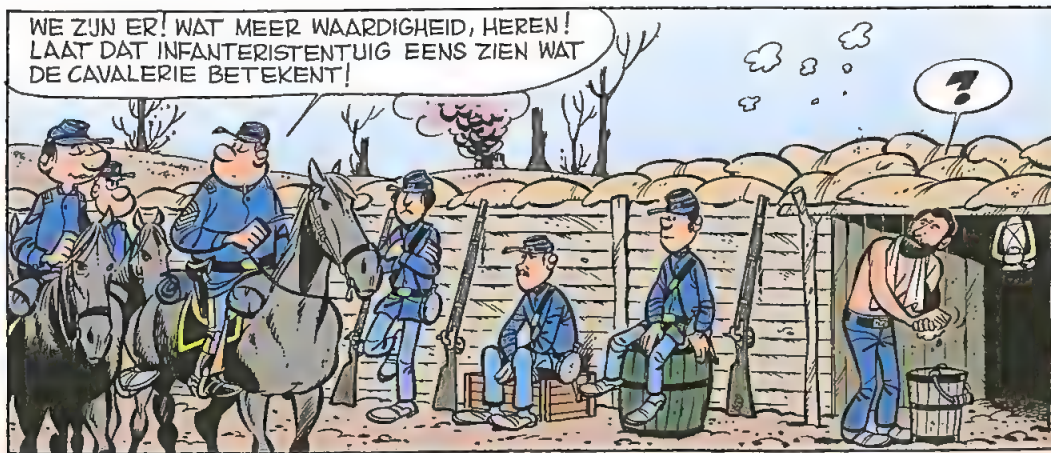

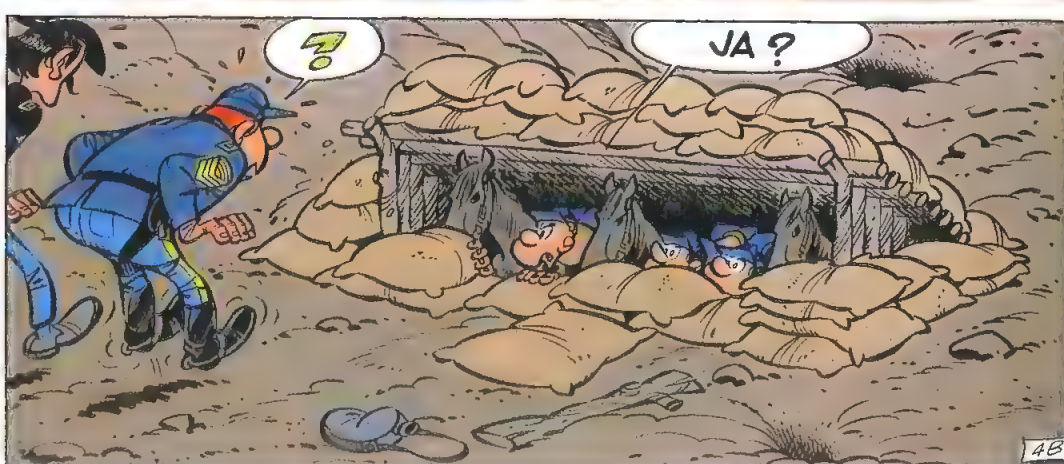
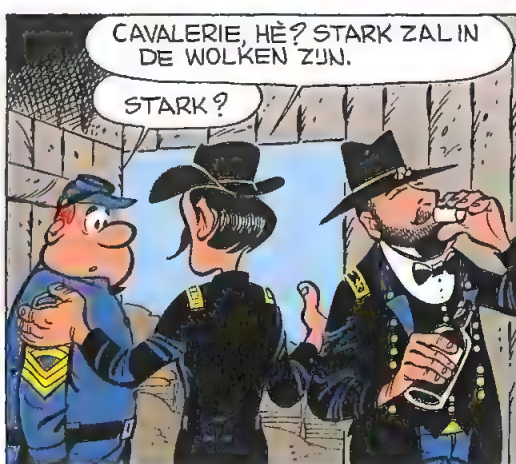
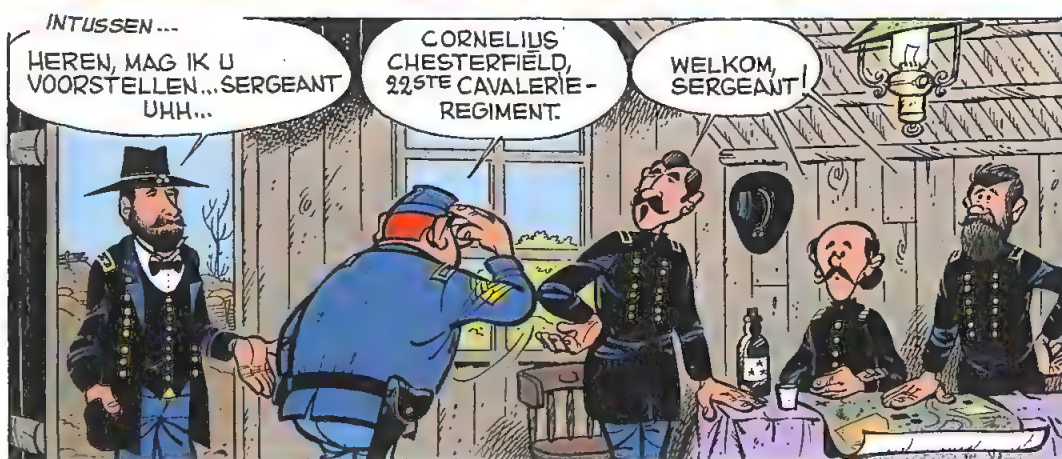
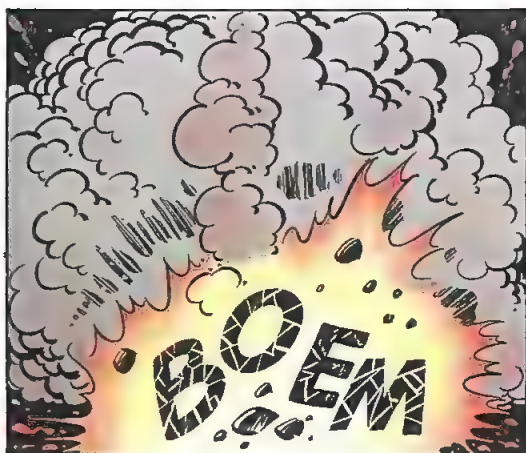

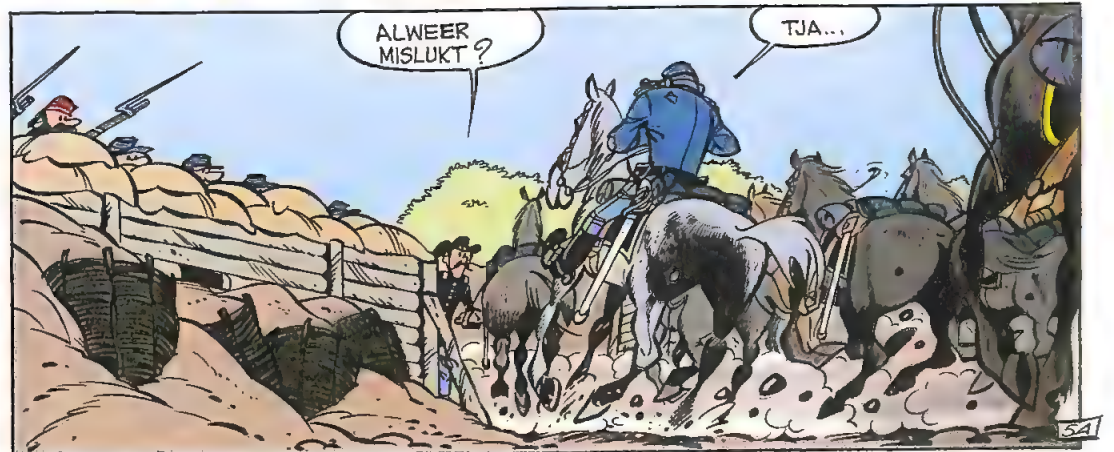

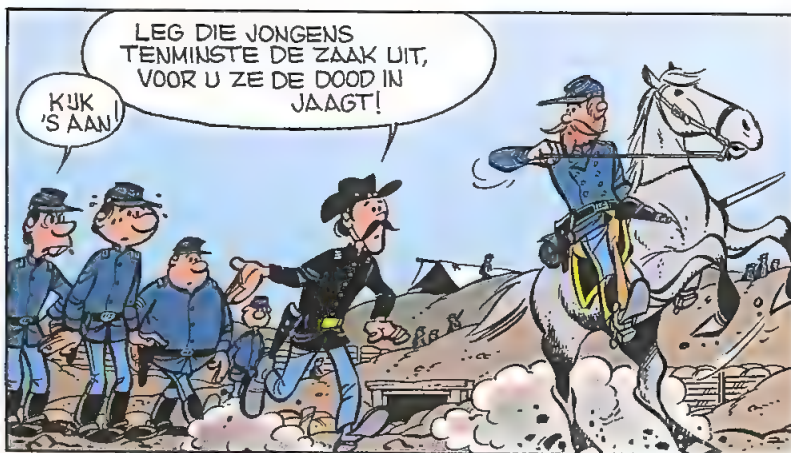

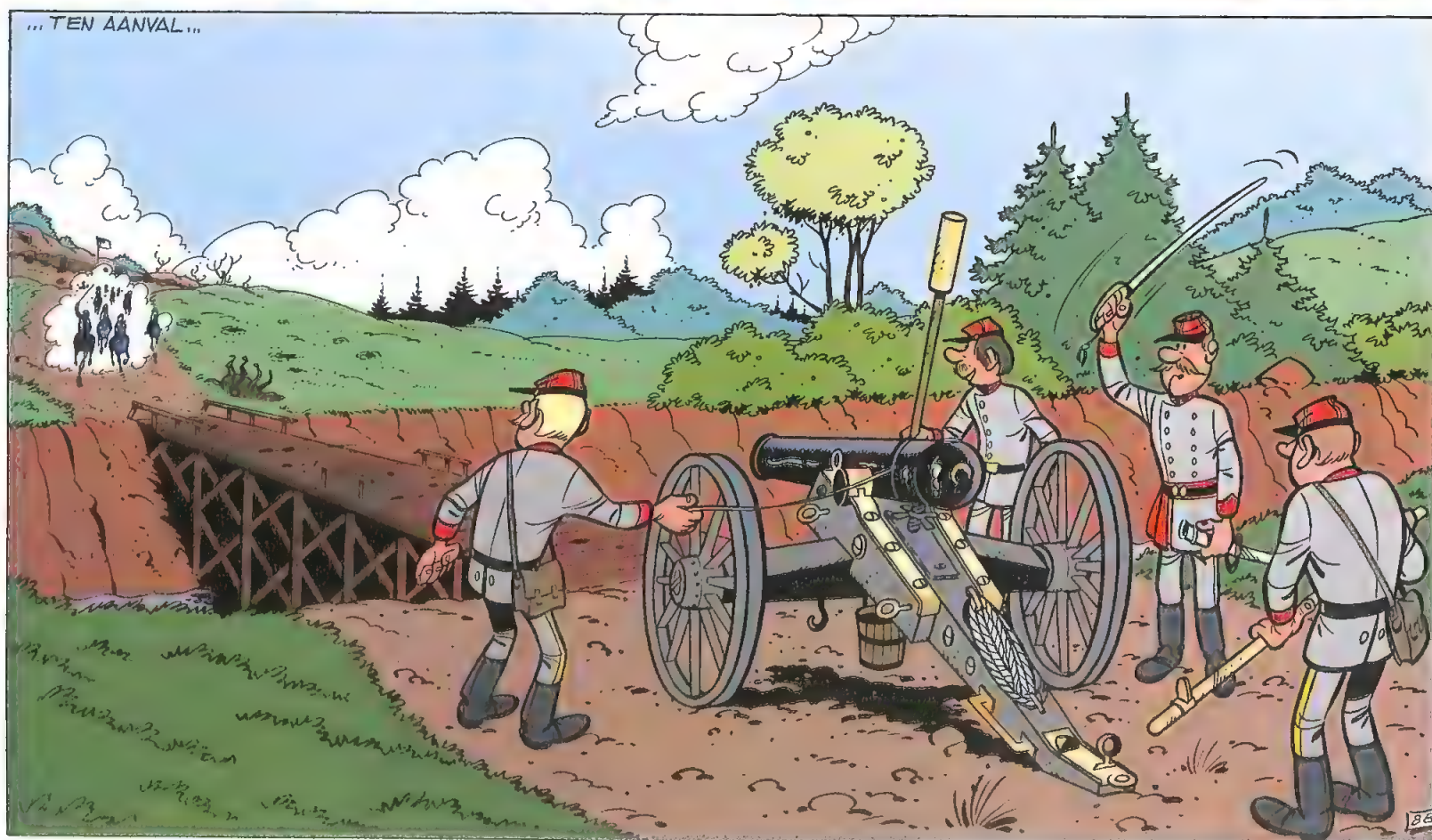

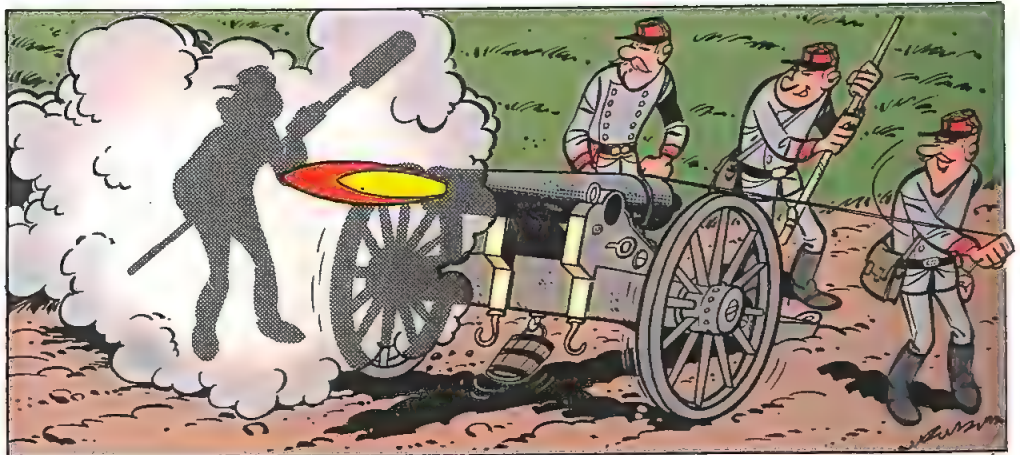
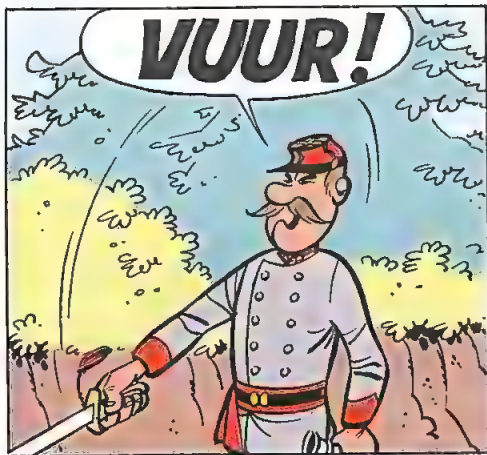

EVEN LATER, BIJ DE ZUIDELIJKEN...

GENERAAL, DE INFANTERIE VAN DE VANKEES ZET ZICH IN BEWEGING. VERSCHILLENDE COMPAGNIEËN ZIJN AL OVER DE BRUG GEKOMEN.

UITSTEKEND, JACKSON!

WE ZULLEN ZE WARM ONTVANGEN. GEEF REYNOLDS EN ZIJN BATTERIJ OPDRACHT STELLING TE NEMEN ZOALS WAS AFGESPROKEN.

TOT UW ORDERS, GENERAAL!

ONDERTUSSEN BIJ DE MOORDELIJKEN...

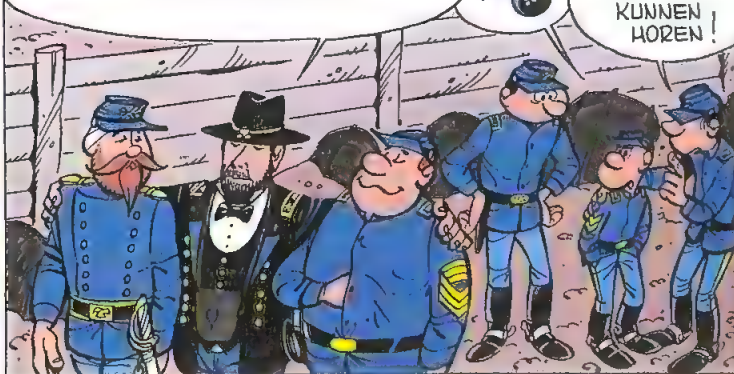
U WAS GEWELDIG, HEREN! NAAR IK HOOR HEBT U VERLIEZEN GELEDEN?

ALLEEN DE BROEK VAN KORPORAAL BLUTCH!

IK NODIG U UIT SAMEN MET MIJ UW HELDENDAAD TE VIEREN EN EEN FLES TE DRINKEN!

STIL, BLUTCH. DE GENERAAL ZOU JE KUNNEN HOREN!

DANK ZIJN U IS HET NOG MAAR EEN KWESTIE VAN UREN! PROOST!

SCHOL!

BLUTCH, DOE EEN ANDERE BROEK AAN! DADELIJK VAT JE NOG KOU!

HU HEEFT DE PIK OP MI! IK ZEG JULIE DAT HU DE PIK OP MI HEEFT!

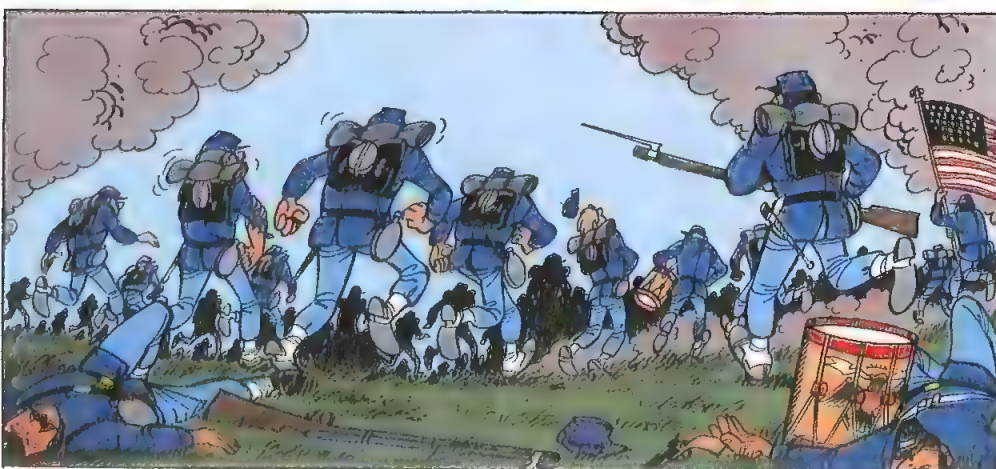
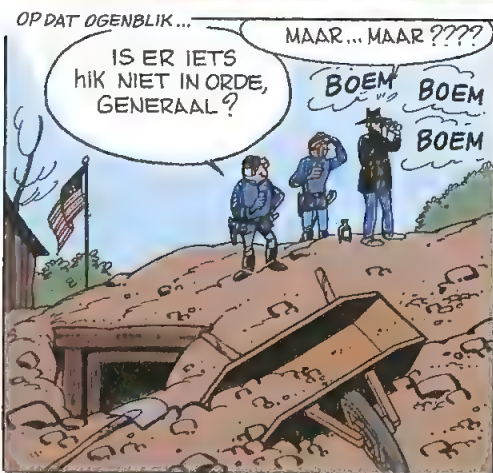
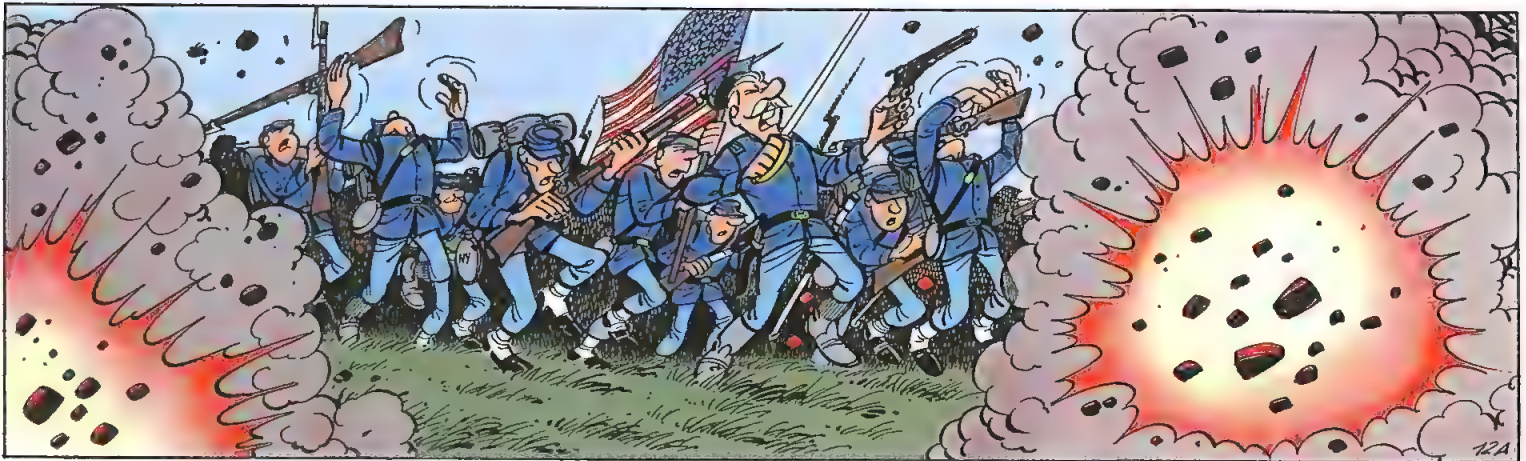
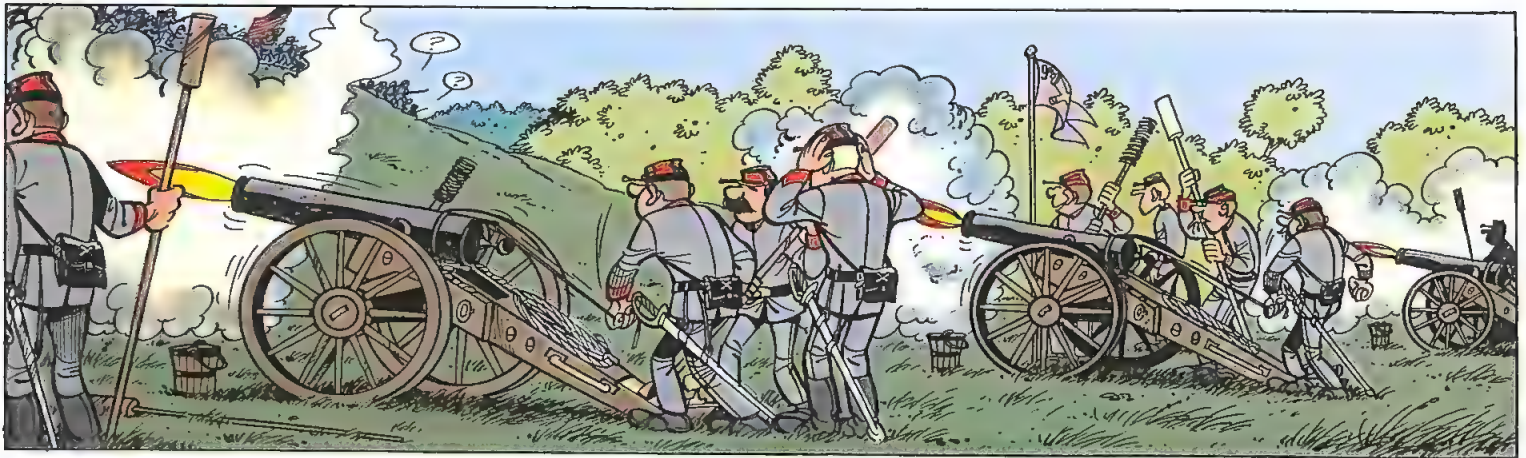
COMPAGNIE BLACKSTONE! ZO DICHT MOGELIJK BIJ DIE VAN MARTENS!

NIET DRINGEN!

KOMOP, STELLETJE LAMMELINGEN! VROLIJK EROP AF... @*#

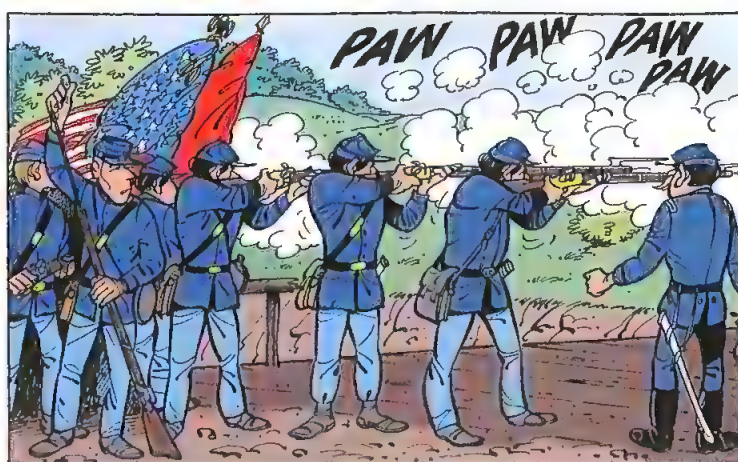
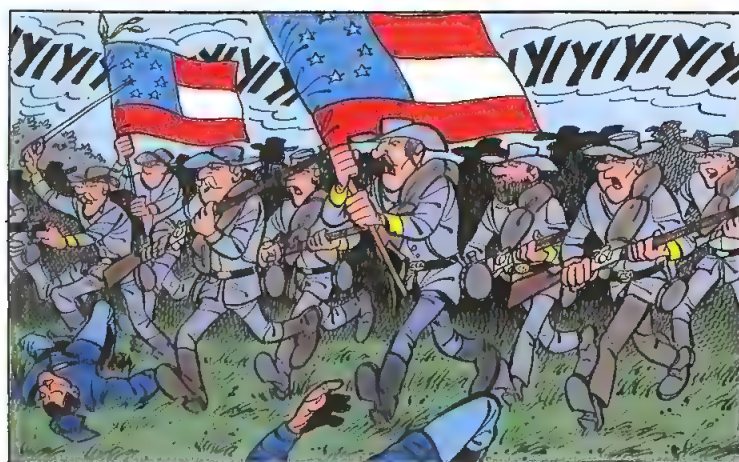
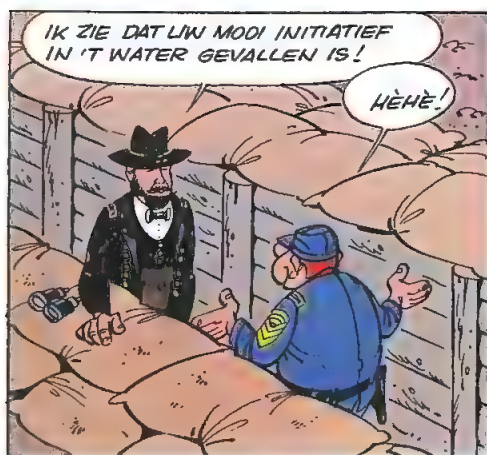
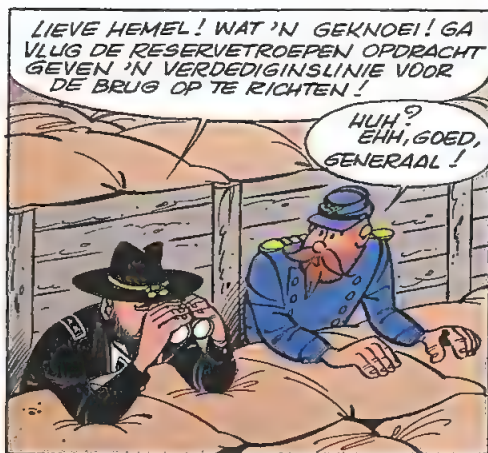

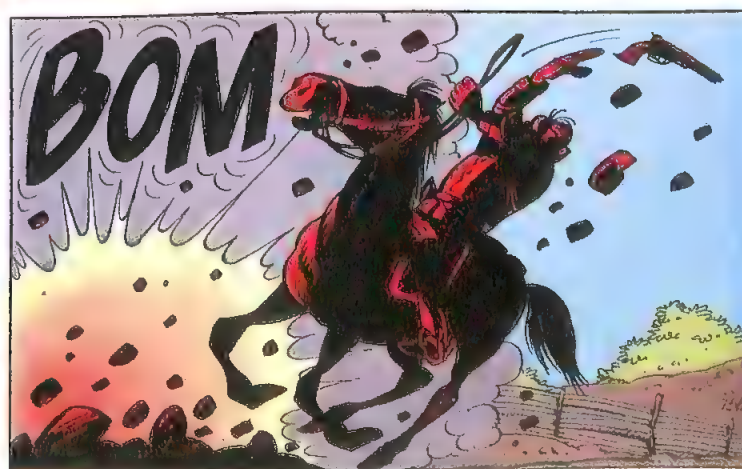
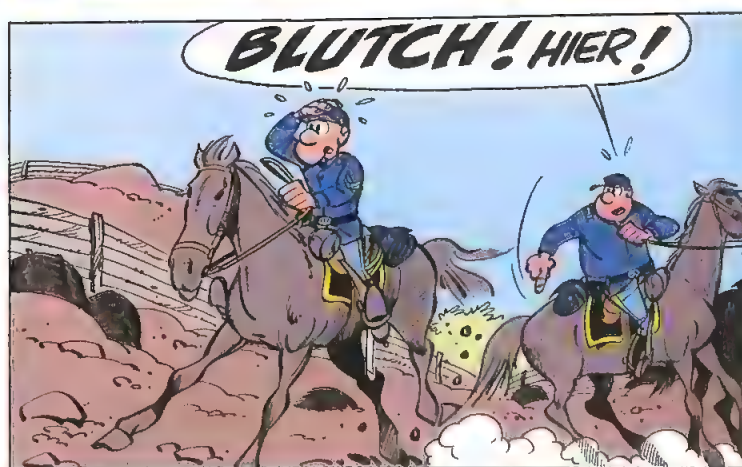
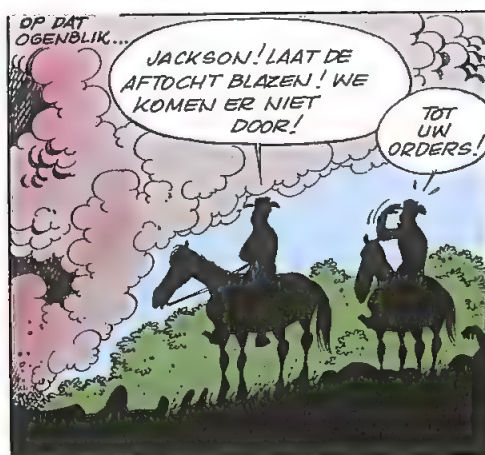

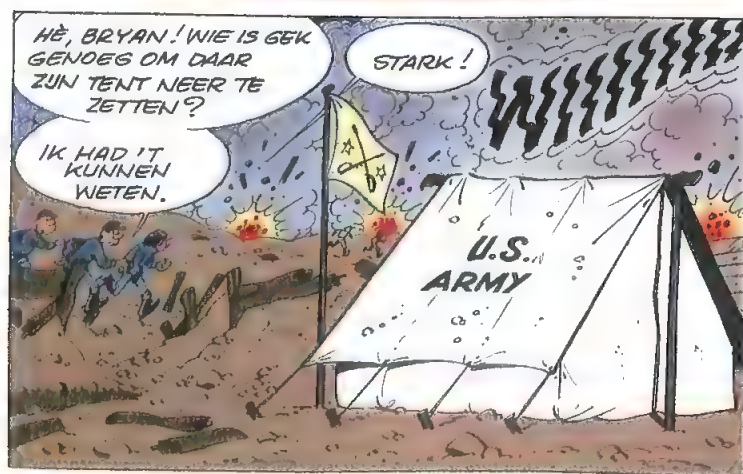
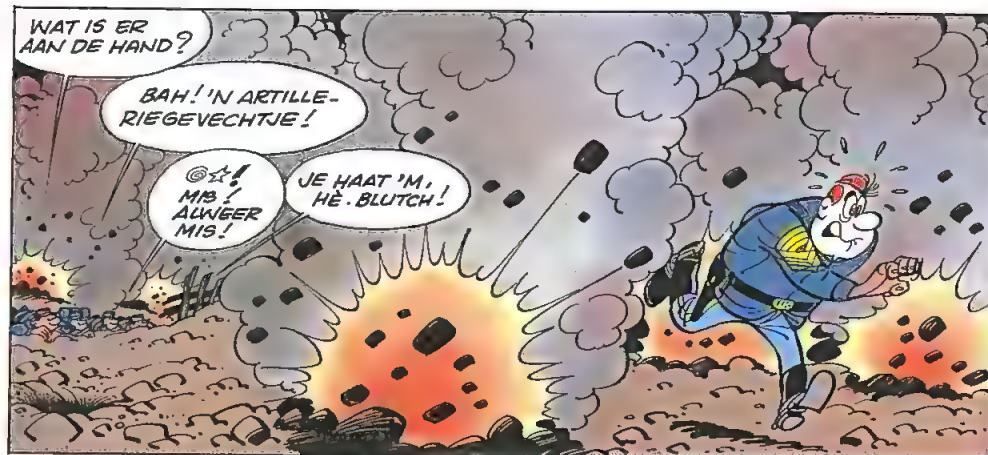
14

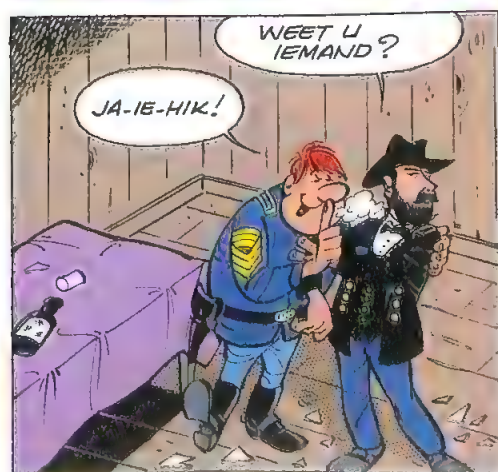
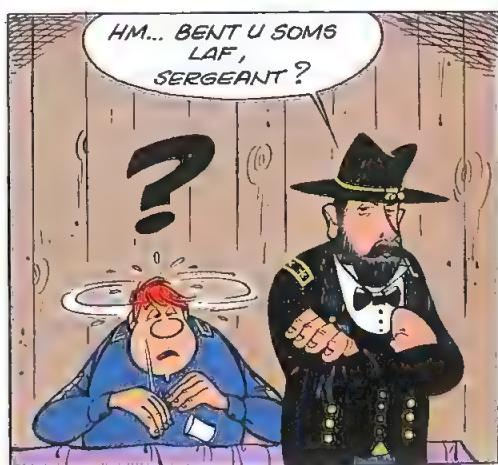

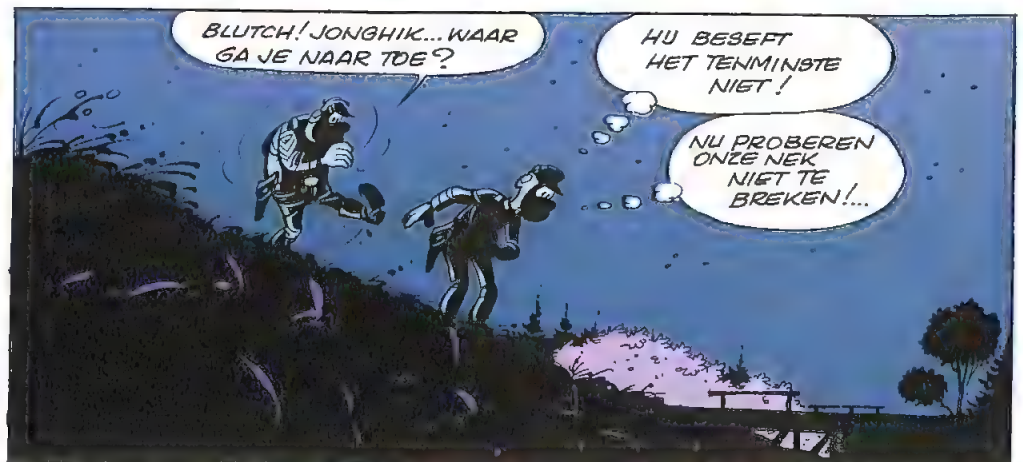
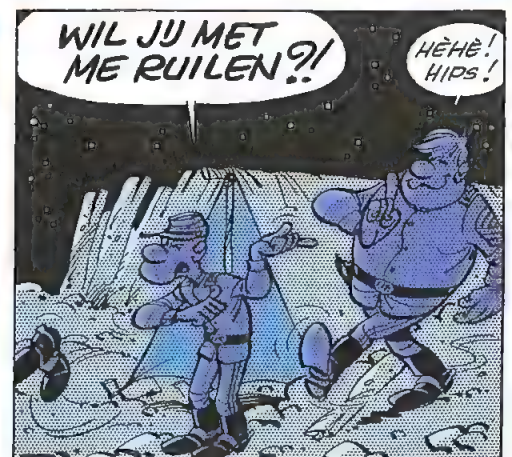
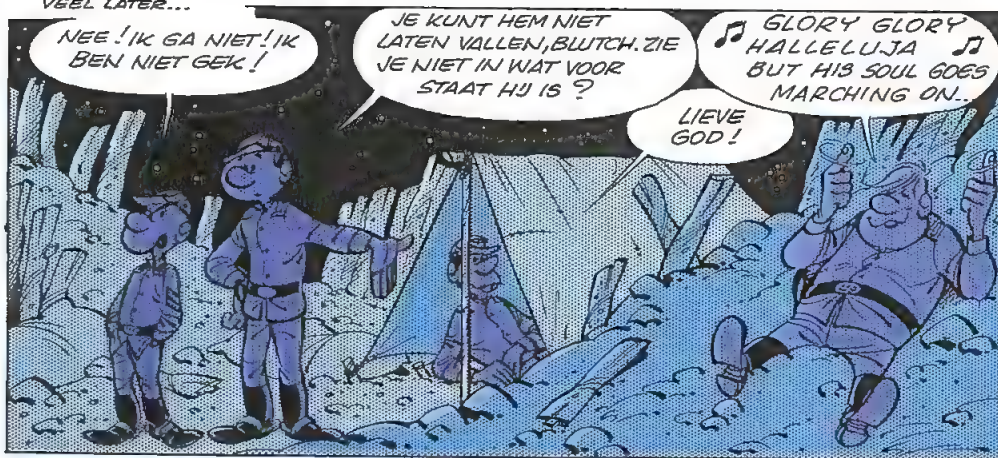

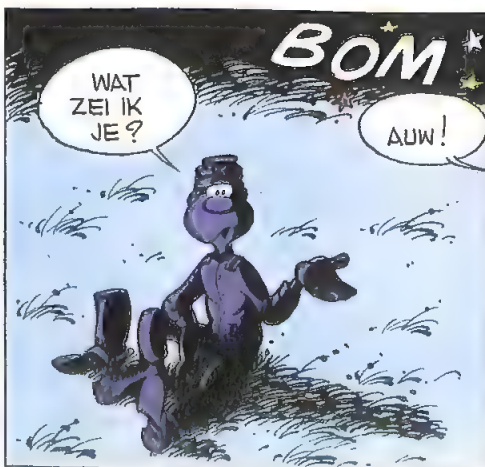
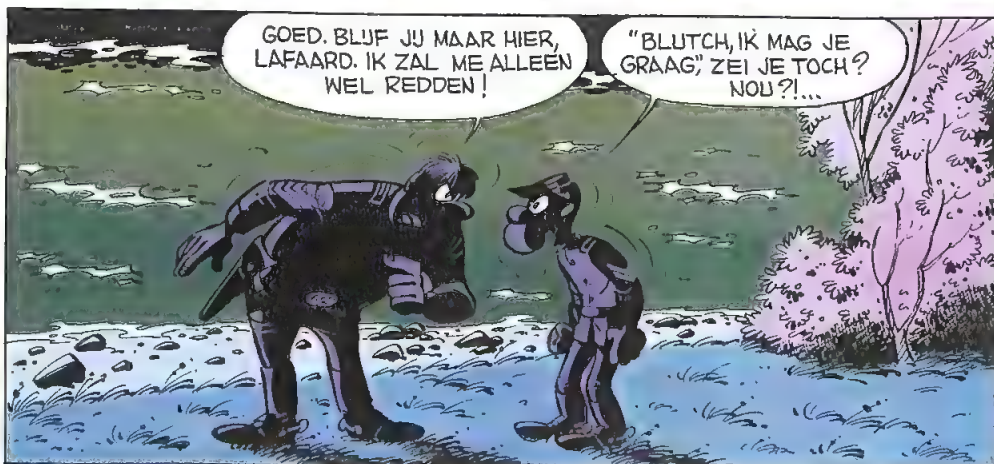
VEEL LATER...

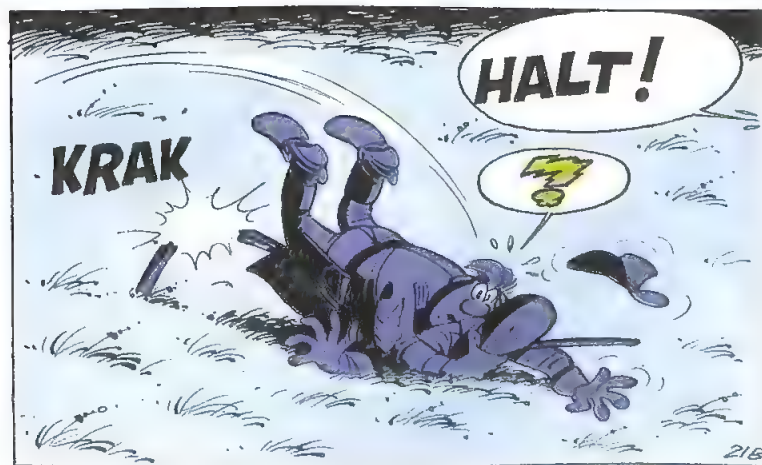

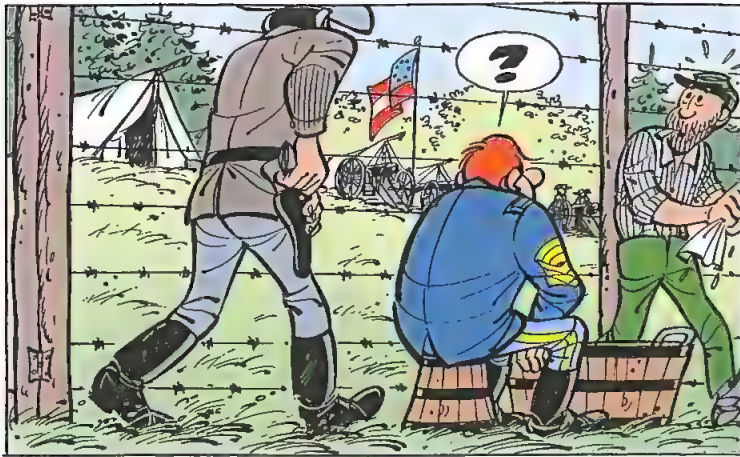
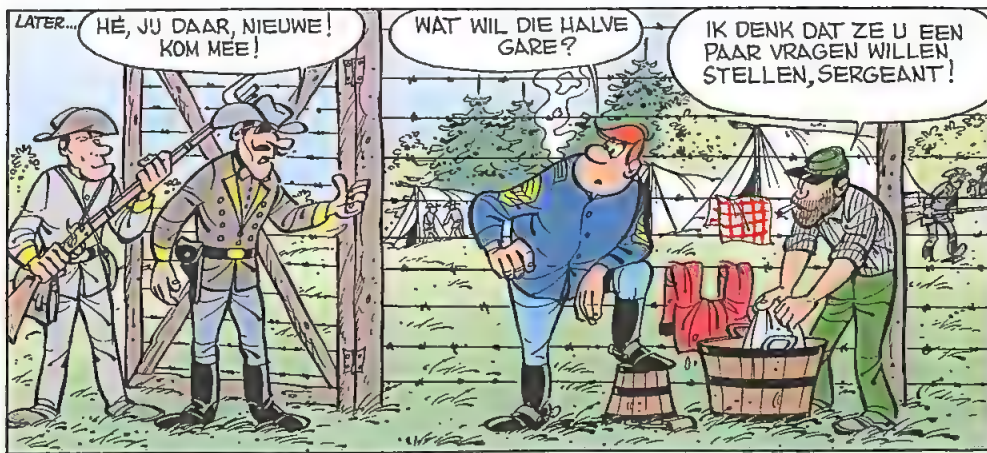

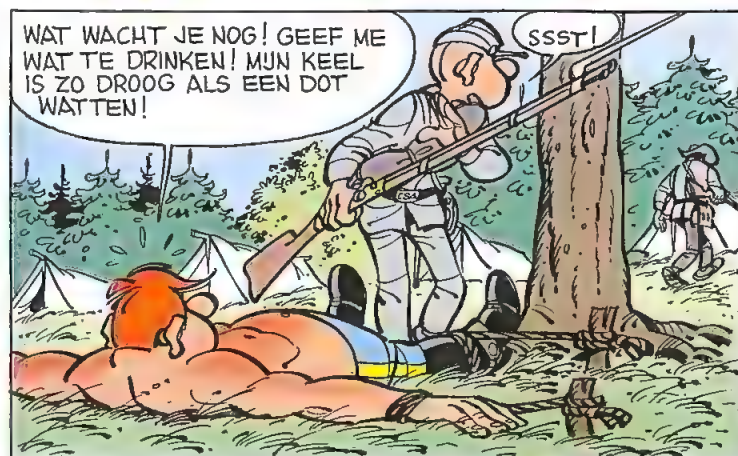

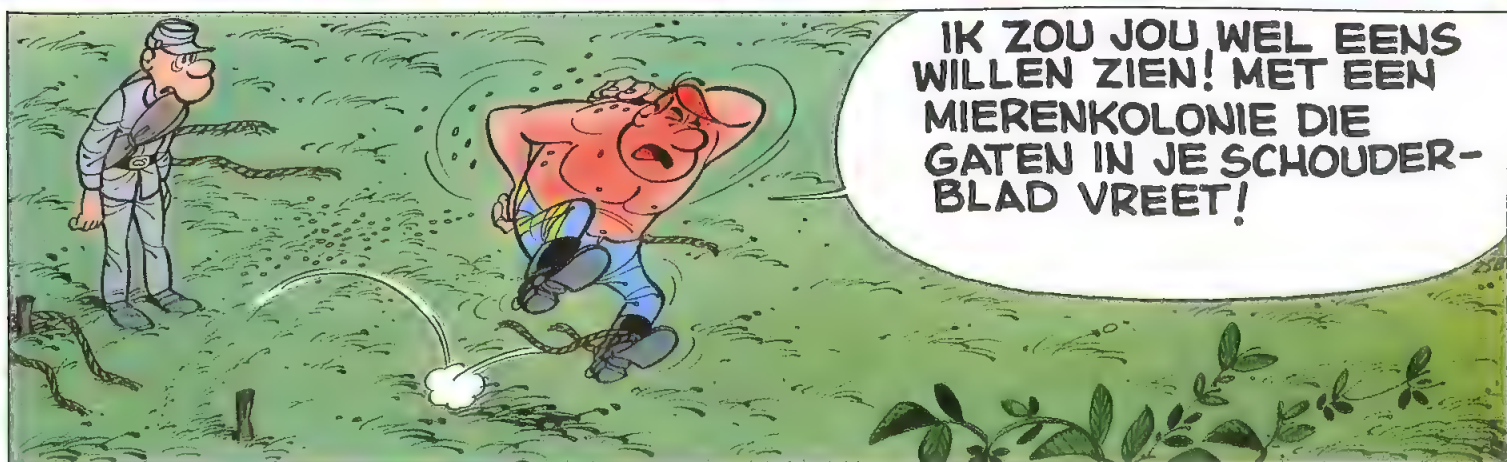
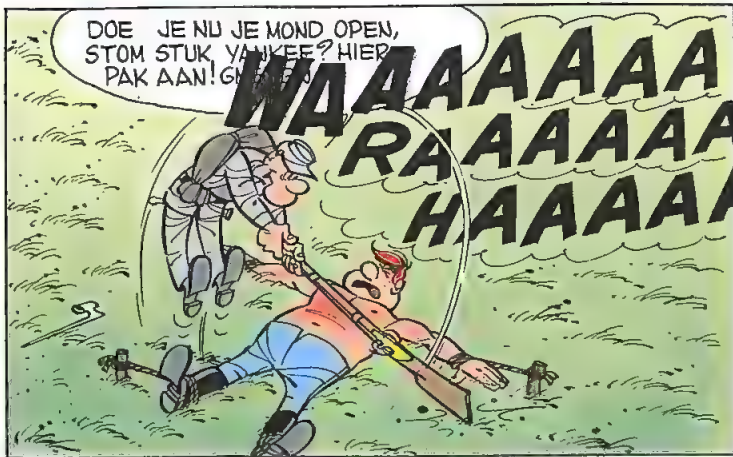

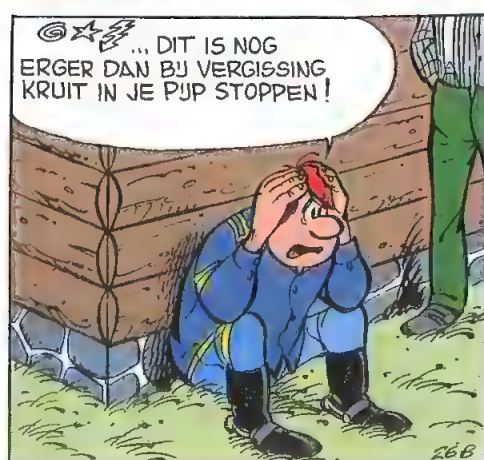
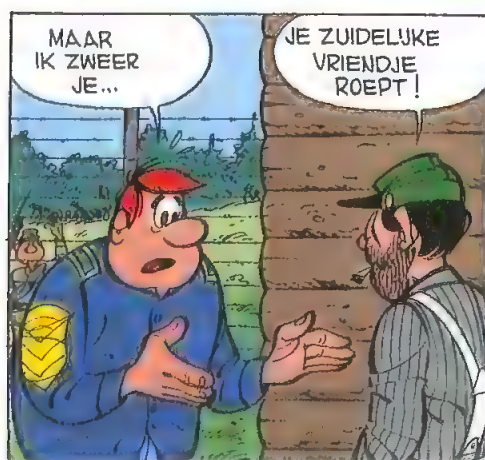

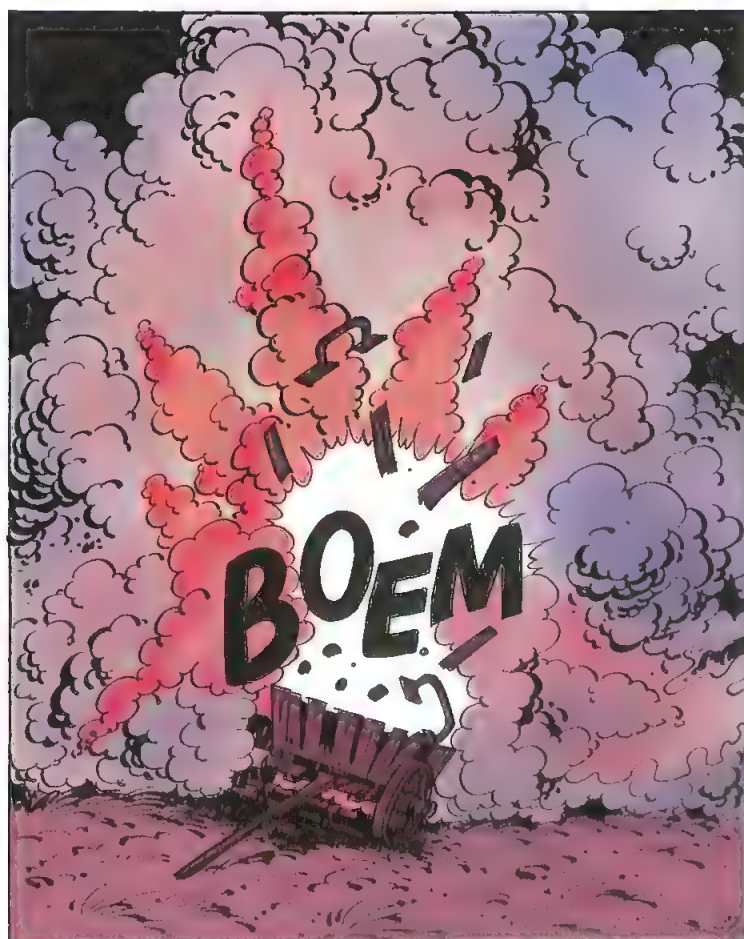
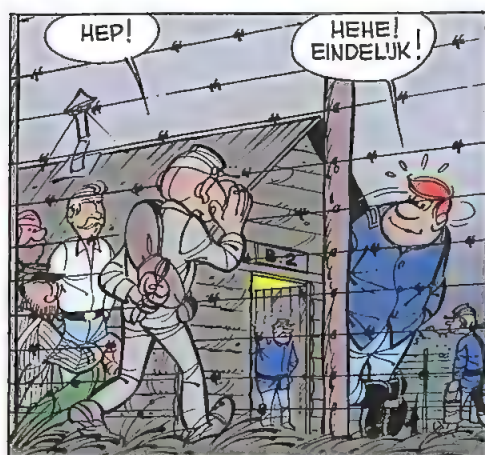

EVEN LATER...

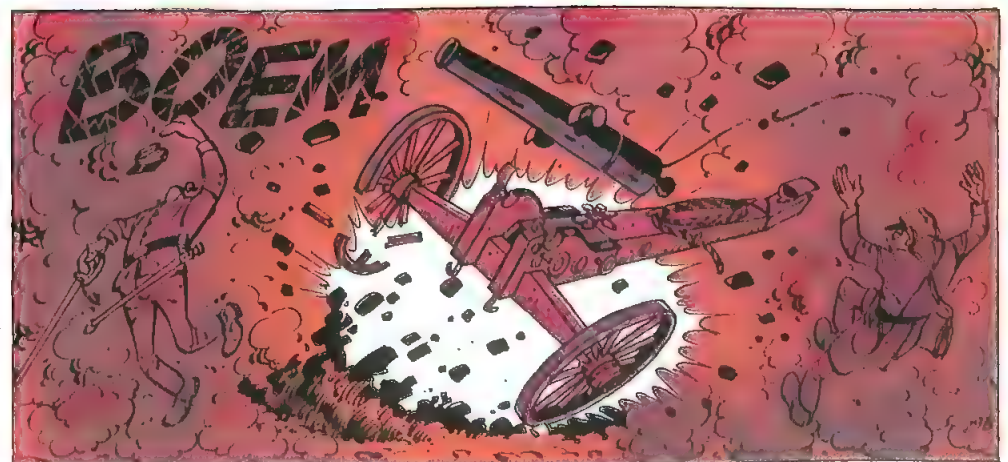
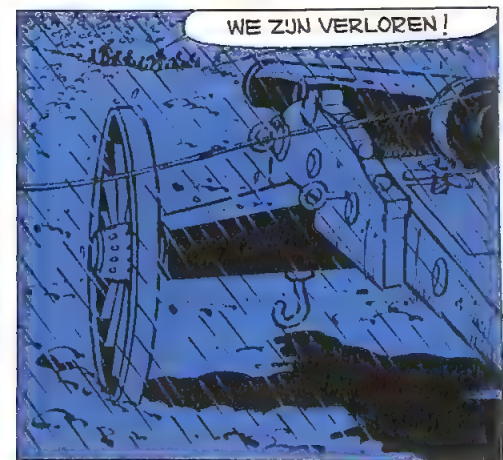
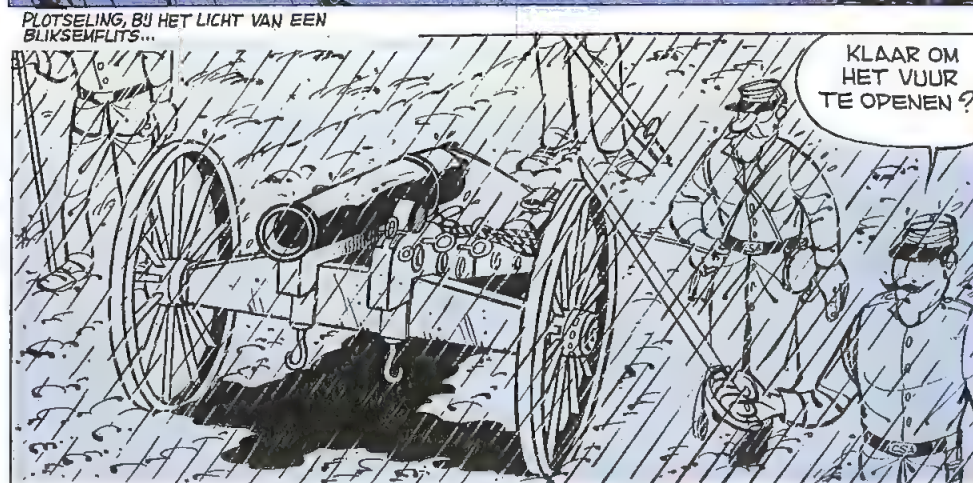
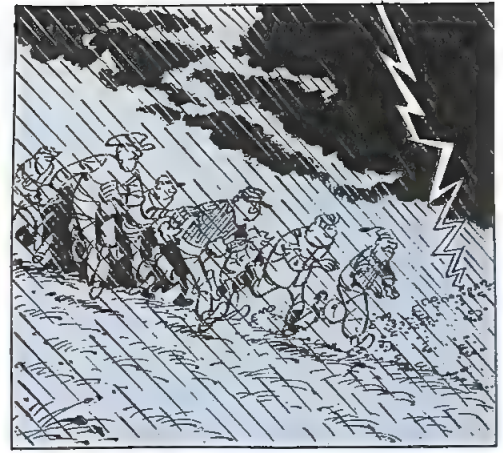

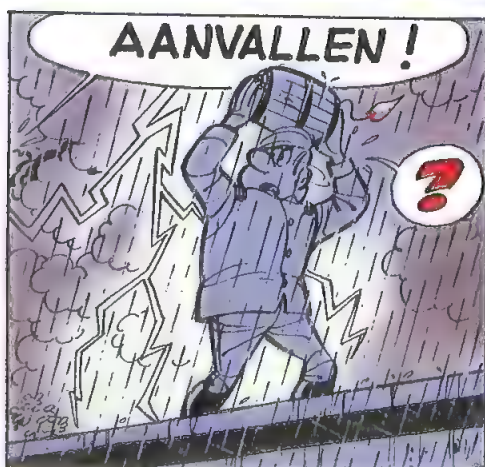
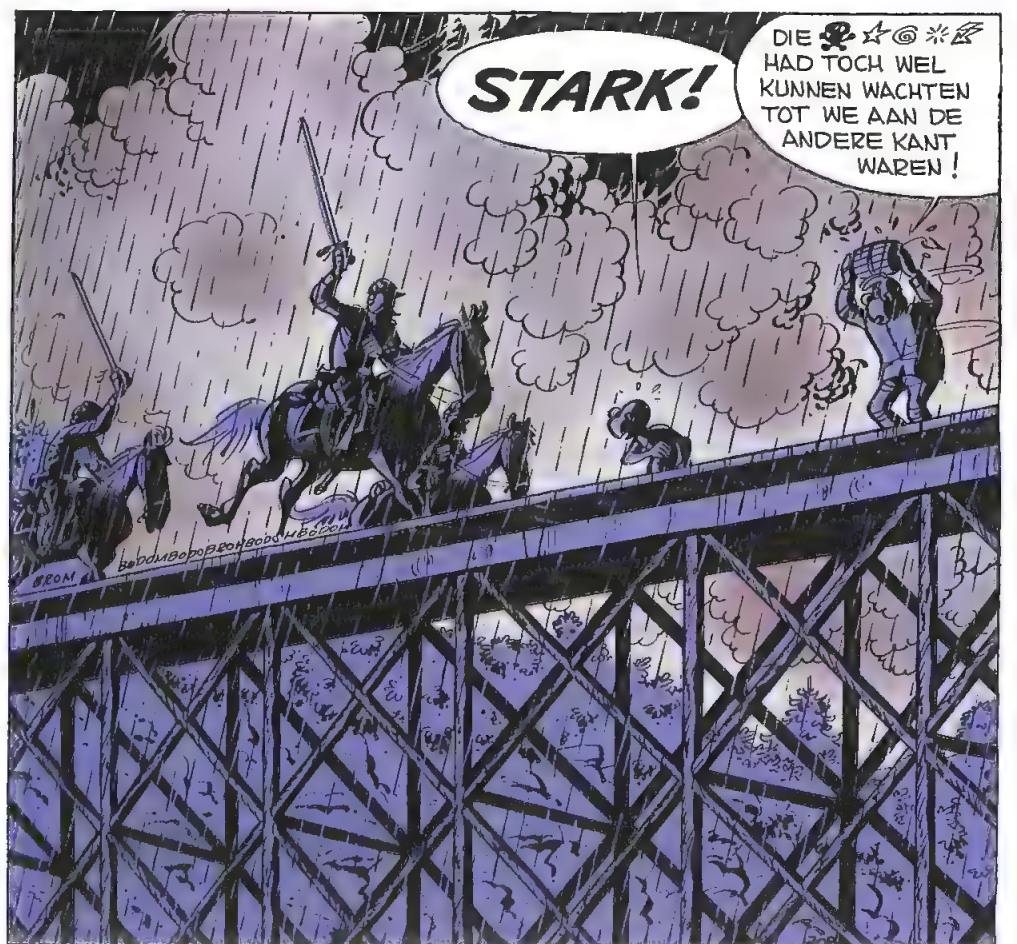
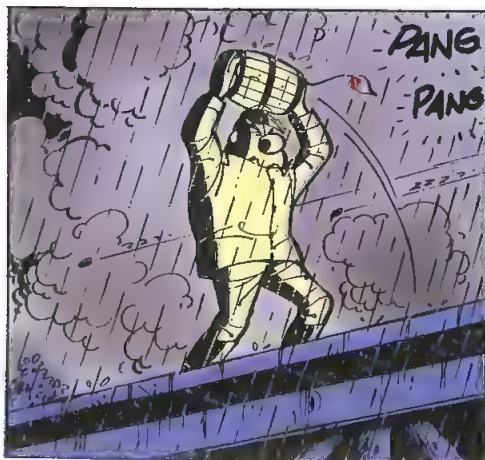
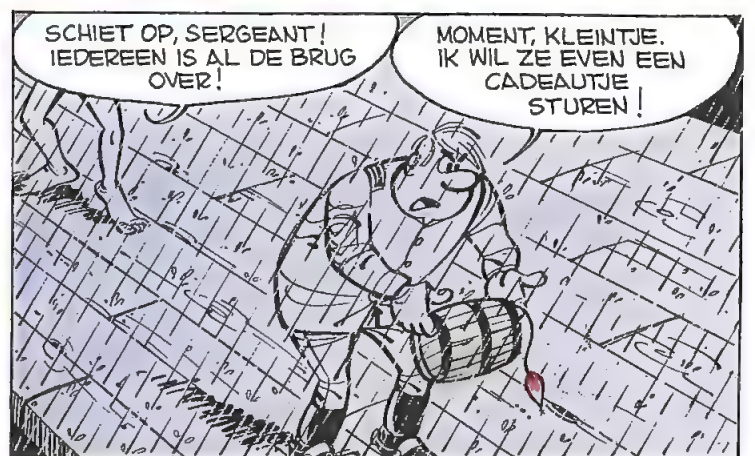
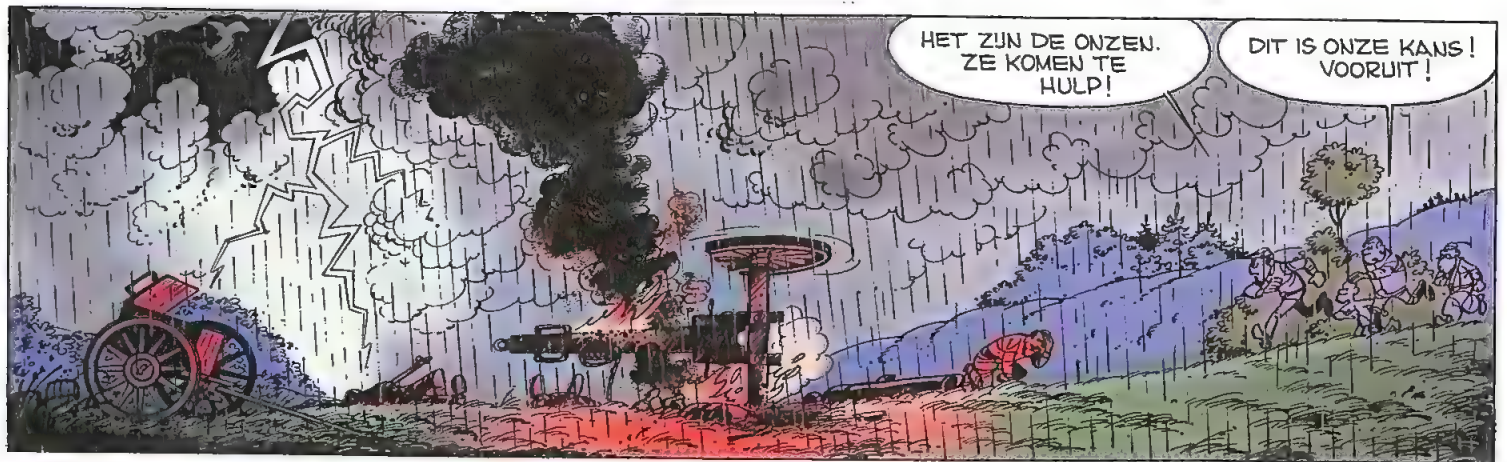

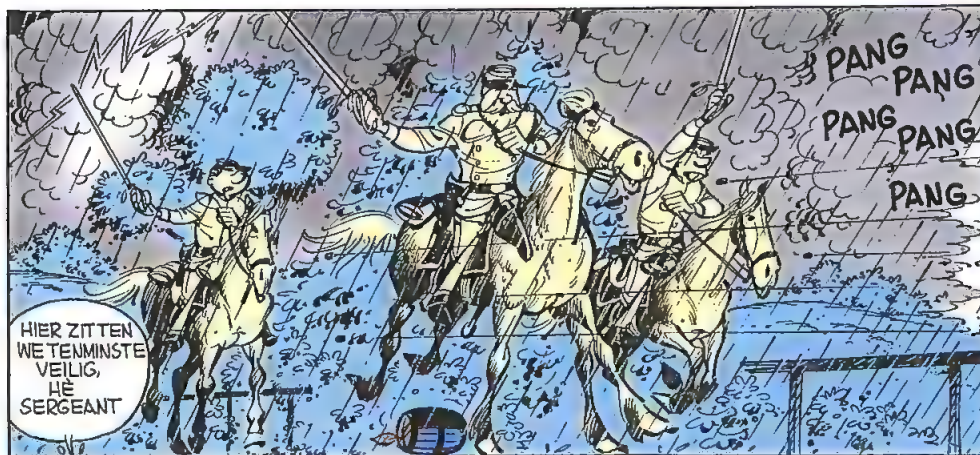
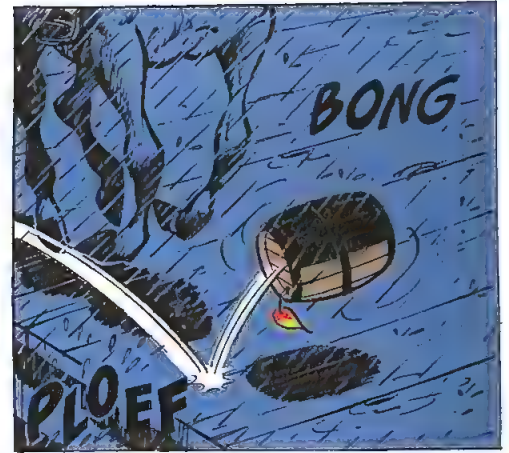

☆! NU IS MIJN HELDENDAAD WEER MISLUKT!

MAAK U NIET DRUK, KAPITEIN, ER KOMEN NOG MEER KANSSEN!

DAAR KUN JE DONDER OP ZEGGEN.

SERGEANT CHESTERFIELD? U MOET BIJ DE GENERALE STAF KOMEN.

NU AL? IK KOM NET UIT BAD, ZEG!

EVEN LATER...

SERGEANT, VAN HARTE GEFELICITEERD MET UW OPZIEBARENDE ONTSNAPPING! DANKZIJ U KONDE VERSCHILLENDE MANSCHAPPEN NAAR HUN COMPAGNIE TERUGKEREN!

DANK U WEL, KOLONEL!

ZIEZO, DAT WAS DAT. GENERAAL GRANT HEEFT BESLOTEN EEN OMTREKKENDE BEWEGING TE MAKEN EN DE VJAND IN DE RUG AAN TE VALLEN!

EEN OMTREKKENDE... MAAR... HOE?

ONZE VERKENNERS HEBBEN EEN PAAR MUL STROOMOPWAARTS EEN WAD ONTDEKT. ONZE TROEPEN MOETEN DAAR OP DIT MOMENT AL OVER DE RIVIER ZIJN!

HET IS ONZE TAAK DE AANDACHT VAN DE VJAND DAAR TE HOUDEN, EN LIEFST ZO LANG MOGELIJK. DAAROM GAAN WE MET DE AANVALLEN DOOR ALSOF ER NIETS AAN DE HAND WAS.

DAT WORDT MOEILIK! DE BRUG WAS VERNIET TOEN WE TERUGTROK-KEN!

JUIST! DIE MOET GEREPAREERD WORDEN. EEN PAAR MOEDIGE EN VAST BESLOTEN VRIJWILLIGERS KUNNEN DAT WEL DOEN!

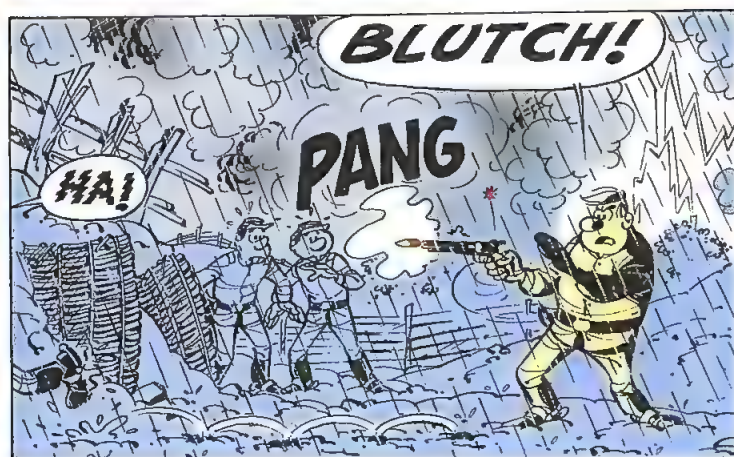
NEEM ME NIET KWALIK, KOLONEL, MAAR IK BEN BANG DAT U NIET EEN MAN ZULT VINDEN DIE GEK GENOEG IS OM...

EÉN? DAT IS NIET GENOEG. IK WIL DAT ER MEER GAAN!

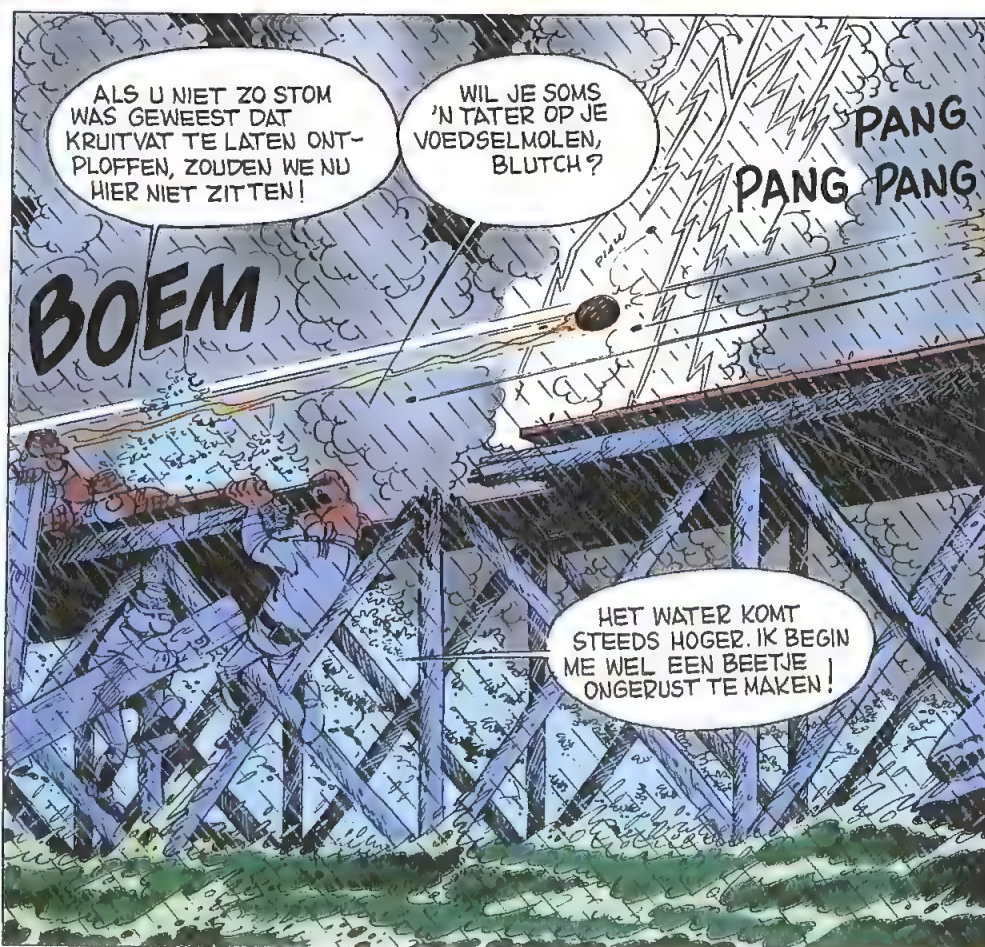

GELOOF ME, JONGENS! IK BEN BEGONNEN MET TE WEIGEREN. MAAR TOEN HI ZEI: "SERGEANT! DIT IS EEN ORDER!" MOEST IK WEL TOEGEVEN!

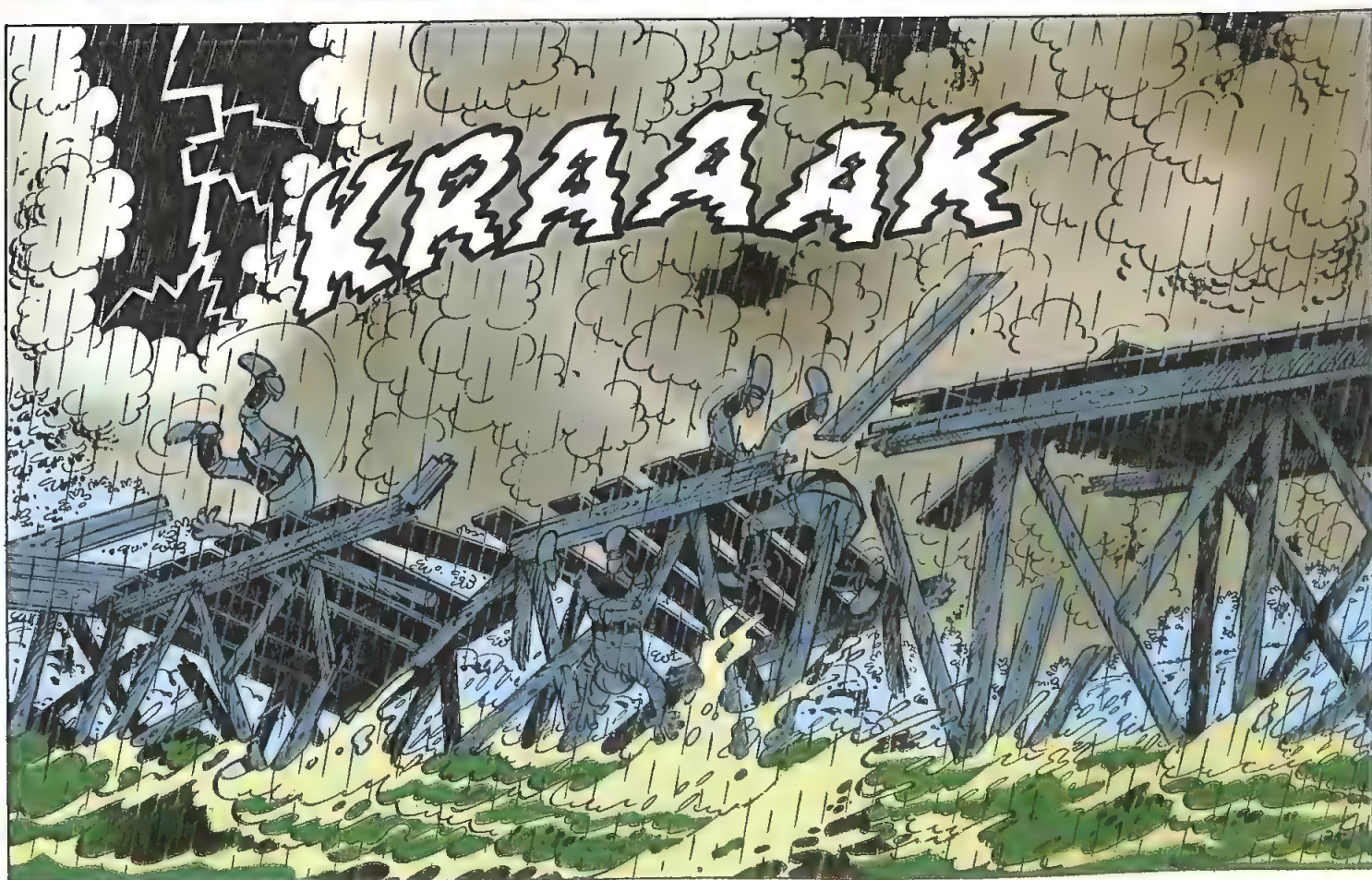

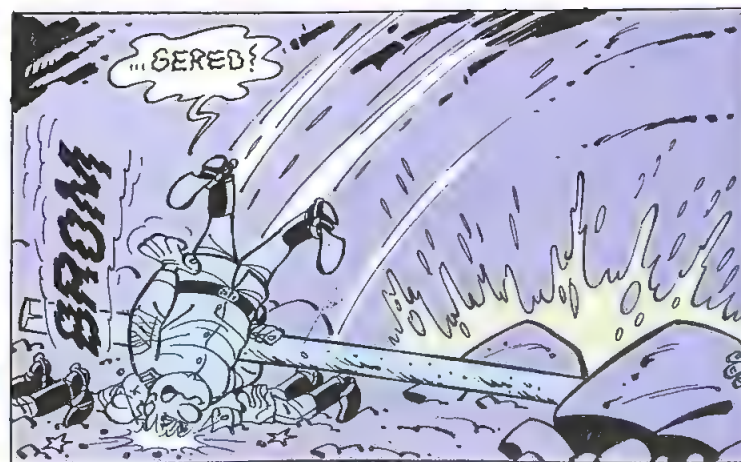
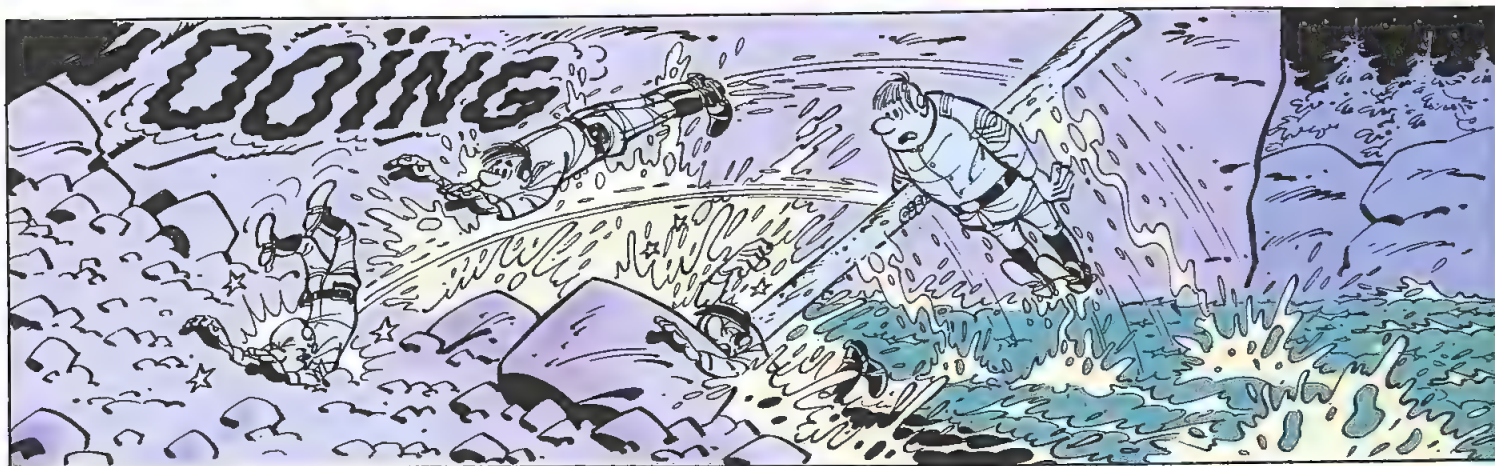
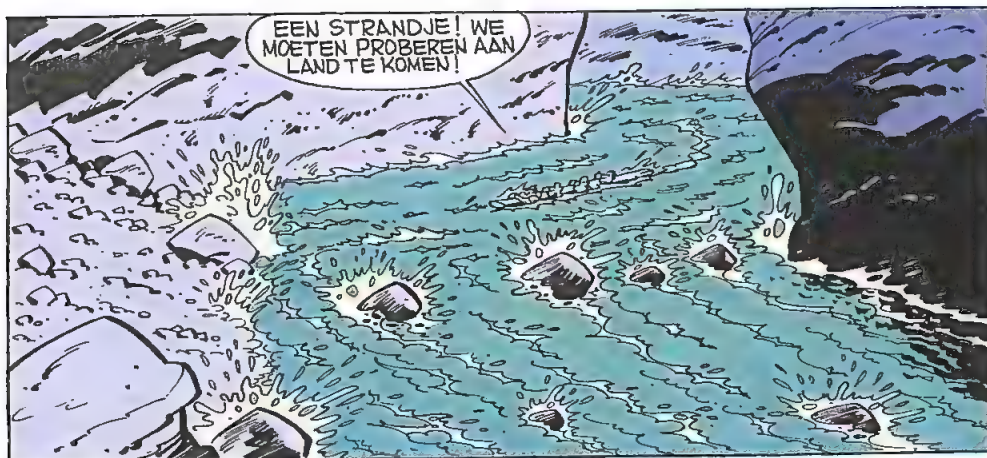

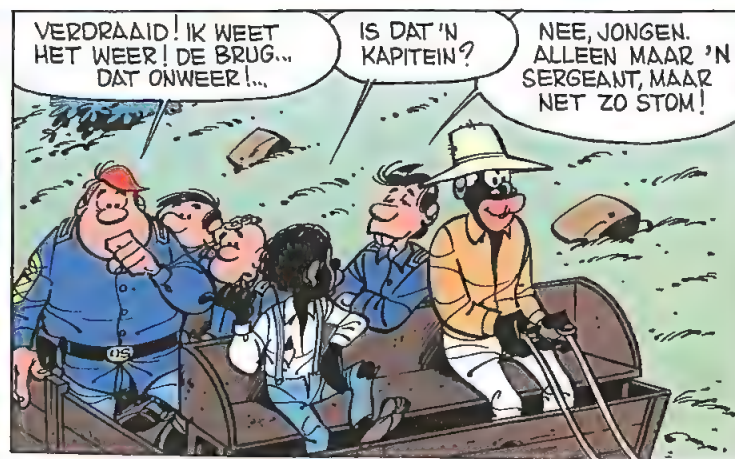
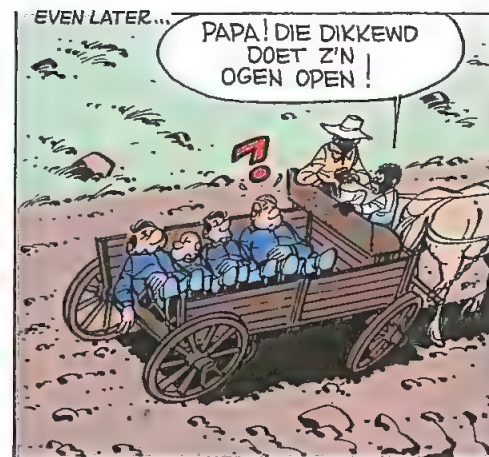

DE VOLGENDE DAG STRAALT DE ZON AAN EEN WOLKELOZE HEMEL...

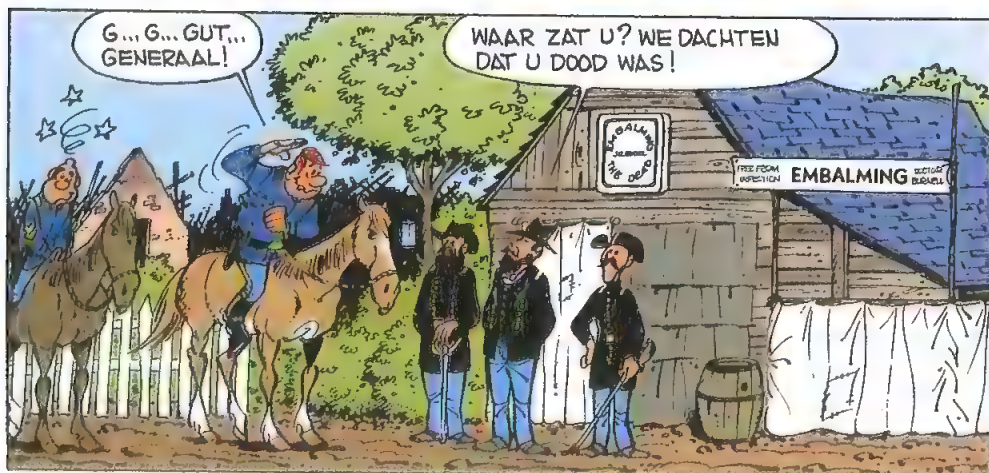
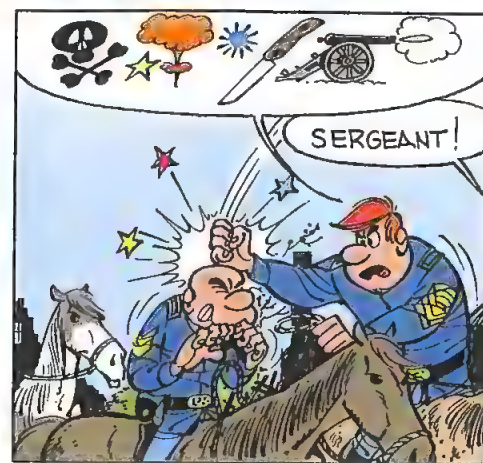
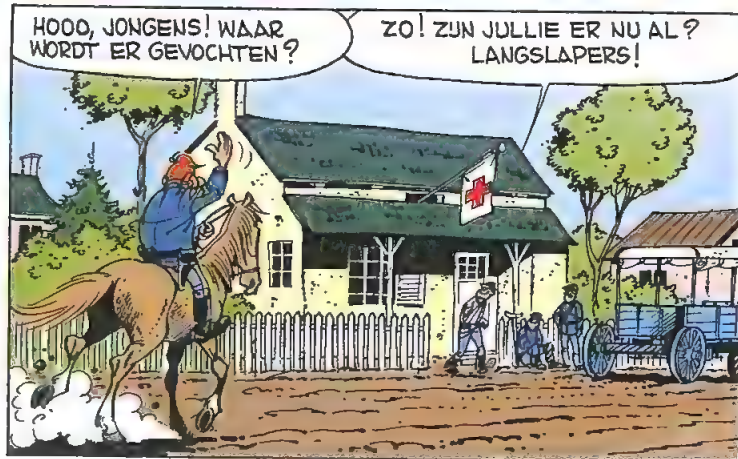

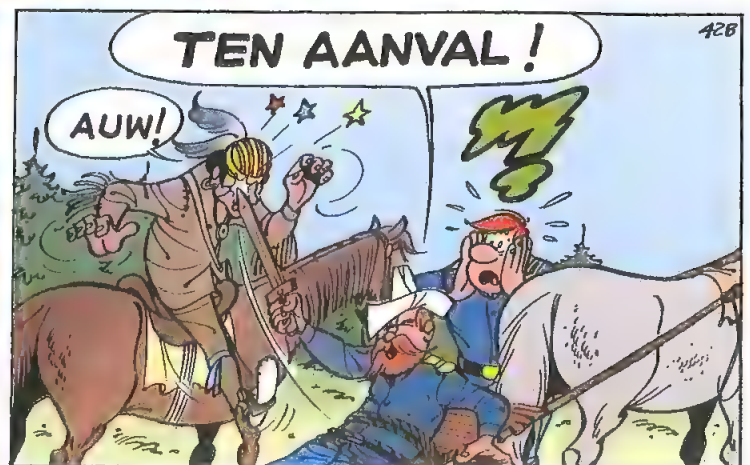
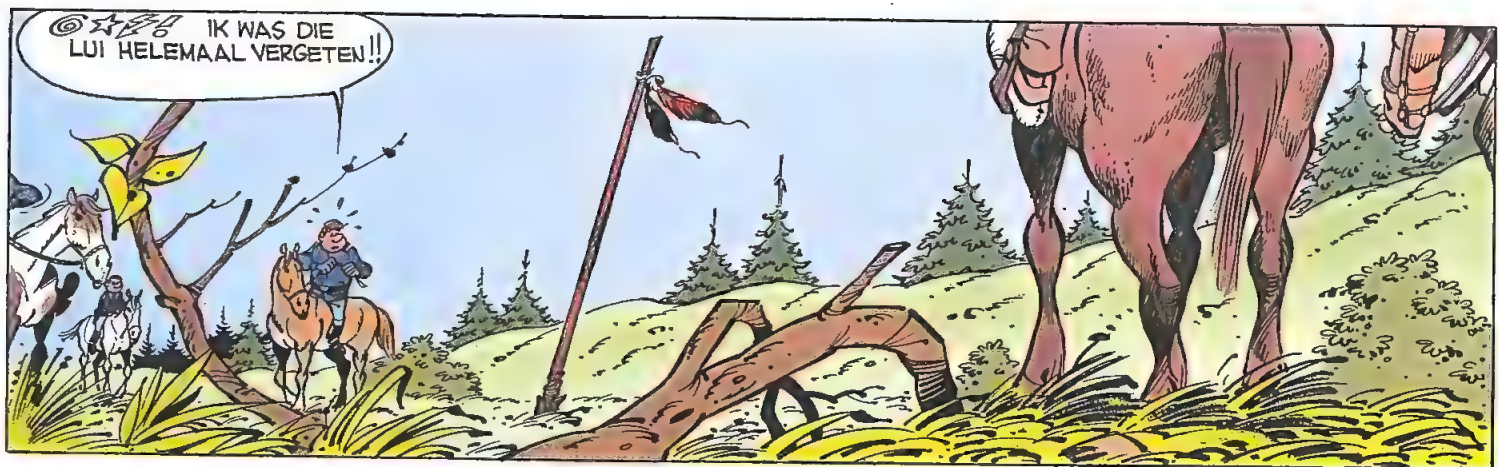

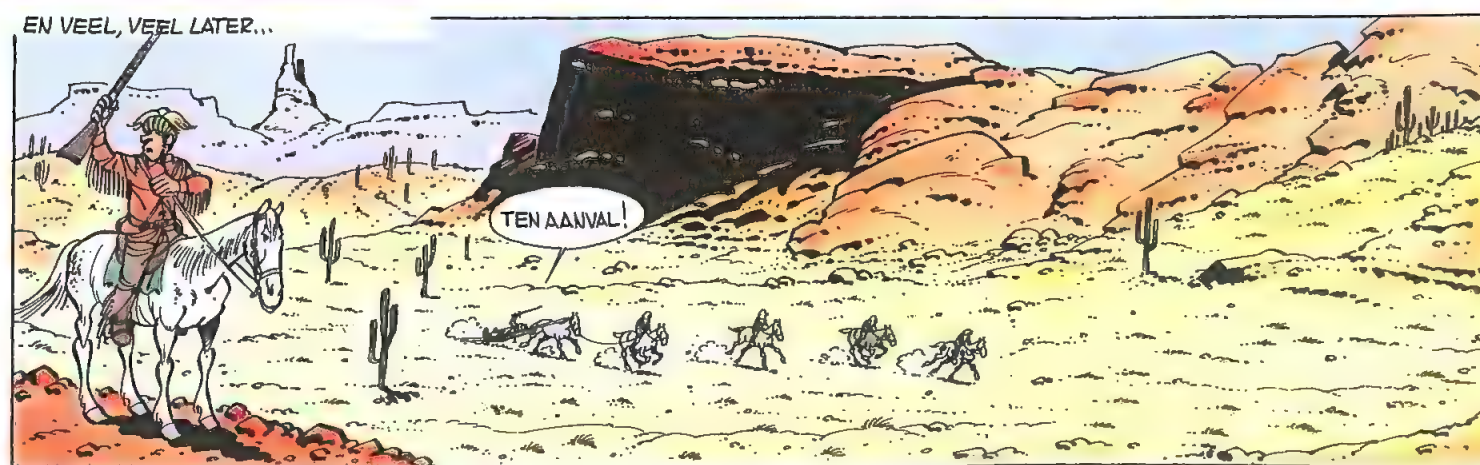
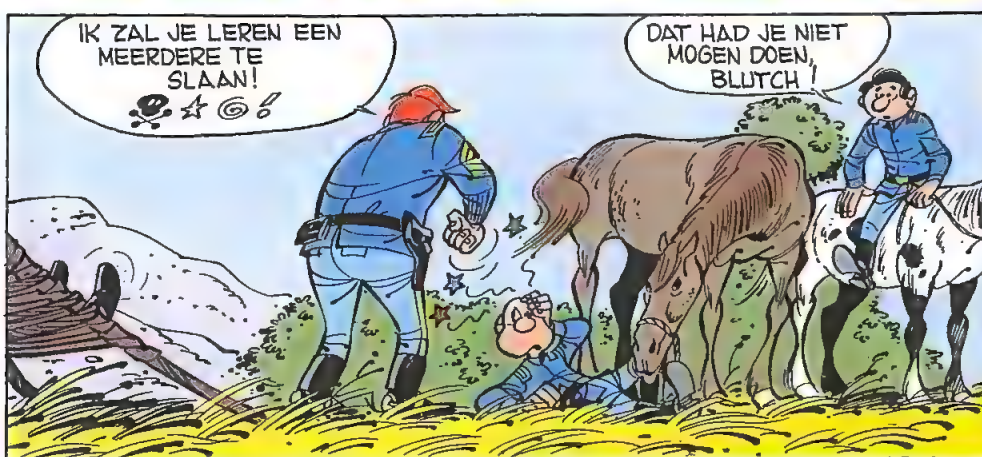

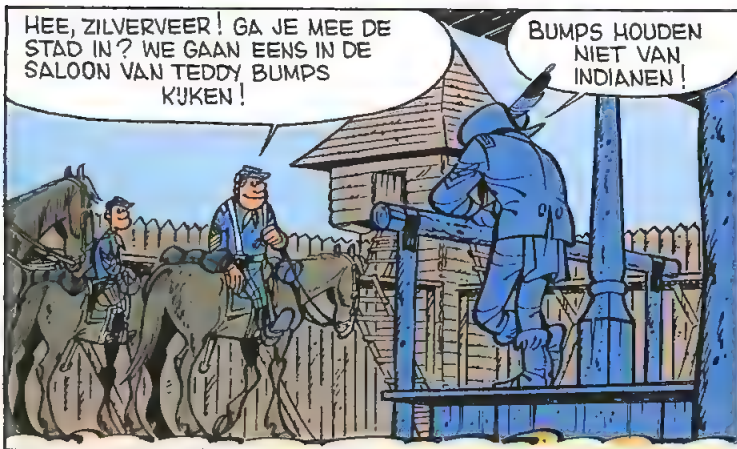

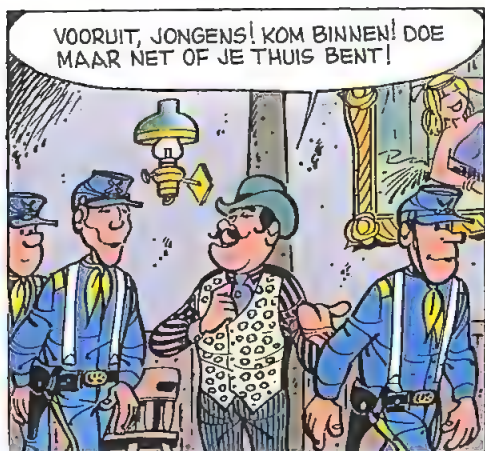
De 4 platen van *Blauwblazen met verlof* werden voorgepubliceerd in *Robbedoes* nr. 1736 van 22 juli 1971.
Ze werden vervolgens opgenomen in het album *Blauw en uniform*, Dupuis, 1976.

blauwbloezen met verlof

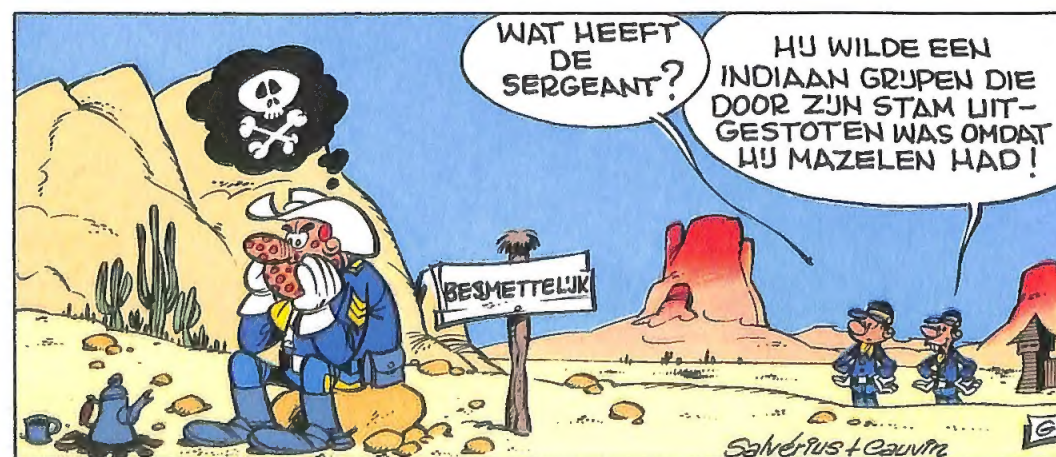

geen mazzel:mazelen!

Eind jaren 1960. Om de leegte te vullen die Lucky Luke achterliet in Robbedoes, vraagt Charles Dupuis aan beginnend scenarist Raoul Cauvin en aanstormend tekenaar Louis Salvérius om een waardige opvolger te bedenken voor de populaire reeks van Morris en Goscinny.

Alleen... Het mag geen poor lonesome cowboy worden! Cauvin en Salvérius komen op de proppen met de lotgevallen van een groep soldaten van de Unie – de alom bekende blauwbloezen – die het in eerste instantie moeten opnemen tegen indianen die eerder sympathiek dan oorlogszuchtig zijn. Daarna moeten ze zien te overleven tijdens de veldslagen van de Amerikaanse burgeroorlog. Korporaal Blutch en sergeant Chesterfield zullen al snel de harten van de lezers veroveren.

De Blauwbloezen maken officieel hun opwachting in Robbedoes in augustus 1968 en zullen vanaf dan niet meer weg te denken zijn uit het weekblad.

Cauvin en Salvérius hebben met De Blauwbloezen een van de populairste reeksen van de negende kunst uit hun pen getoverd.

978-90-314-3620-0